

www.tnpscthervuthunaivan.com - Education purpose only
ISSN-0971-8362

திட்டம்

ஆகஸ்ட் 2024

வளர்ச்சிக்கான மாத இதழ்

₹ 30

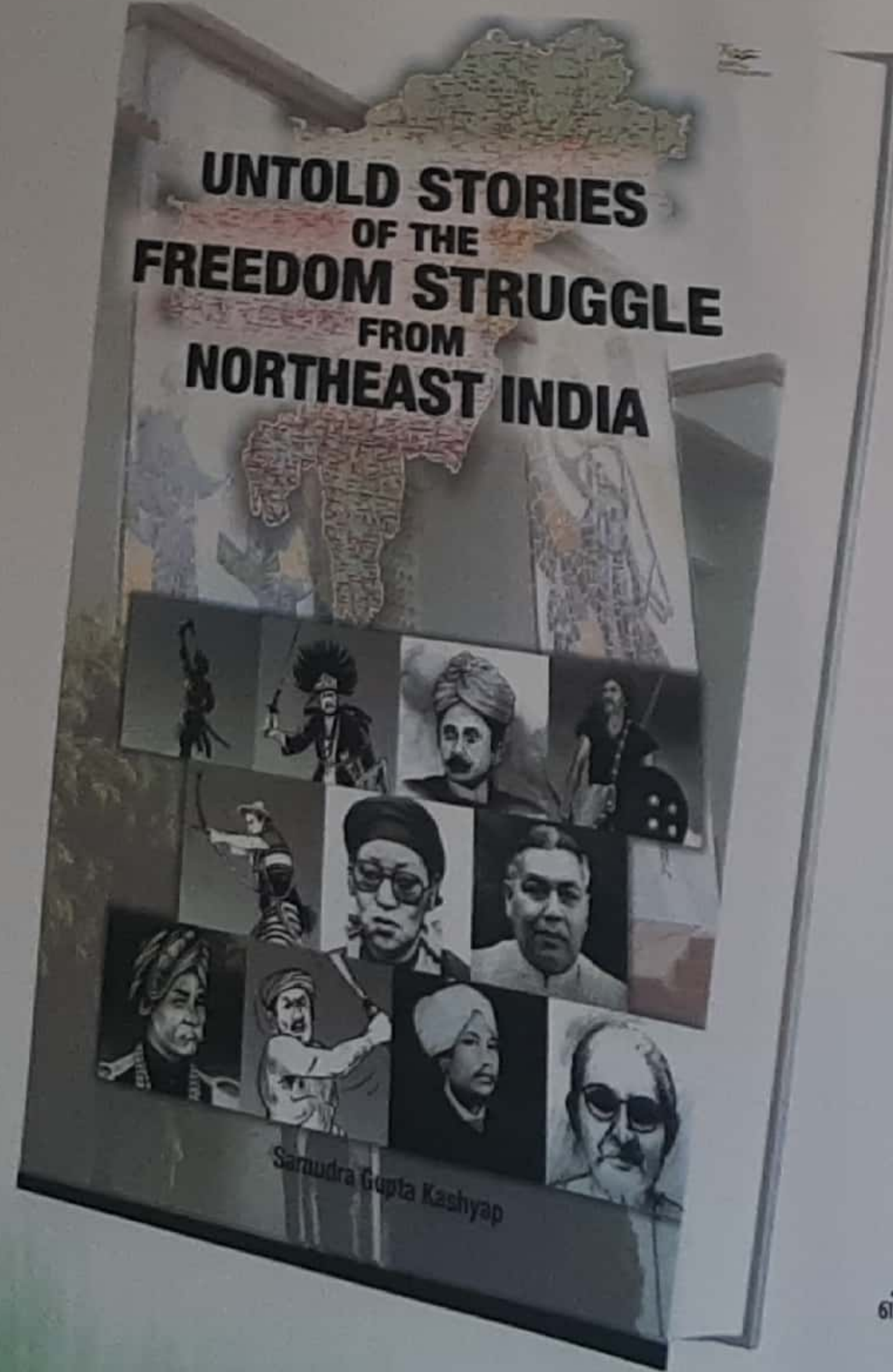
விடுதலைப் போரின் தொடக்கம்

- சிறப்பிதழ்

வடகிழக்கு இந்தியாவின் அறியப்படாத விடுதலை வீரர்கள்

ஆசிரியர் : சமுத்ரா குப்தா காஷ்யப் மொழி : ஆங்கிலம்

நாட்டின் மகத்தான சுதந்திரப் போராட்டத்தைப் பற்றி எழுதும் போது வடகிழக்கைப் புறக்கணிப்பதாக வரலாற்றாசிரியர்களும் அறிஞர்களும் அடிக்கடி குற்றம் சாட்டுகிறார்கள்.

ஏழு அத்தியாயங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ள இந்த தனித்துவமான புத்தகம், ஒவ்வொன்றும் வடகிழக்கின் ஏழு மாநிலங்களையும் தனித்தனியாக விவரிக்கிறது. கனரக ஆயுதங்கள், அடக்குமுறை, சுரண்டல் கொண்ட பிரிட்டிசாருக்கு எதிராக சுதந்திரத்தை விரும்பிய இந்தப் பகுதியின் பழங்குடிச் சமூகங்கள் கையாண்ட அங்கீகரிக்கப்படாத போர்களை முன்னிலைப்படுத்துகிறது.

பிரிட்டிஷர் அசாமை இணைத்துக் கொண்ட இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கோம்தார் கொன்வார் தலைமையிலான 1826 ஆம் ஆண்டின் முதல் கலகத்தின் கதையுடன் இது தொடங்குகிறது. 1830இல் பியோலி புகான் மற்றும் ஜியூராம் துலியா பருவா ஆகியோர் தூக்கிலிடப்பட்டதைப் பதிவு செய்கிறது, பின்னர் 1947 வரை காலனிய எதிர்ப்பின் தொடர்ச்சியான நிகழ்வுகளை காலவரிசைப்படி வெளிப்படுத்துகிறது.

வெளியீட்டாளர் : புத்தக வெளியீட்டுப் பிரிவு

நூலை வாங்க QR குறியீட்டை ஸ்கேன் செய்யவும்

மலர் 55
இதழ் 08

ஆகஸ்ட் 2024
சக ஆண்டு 1946 ஷ்ரவண - பத்ரா
குரோதி ஆடி - ஆவணி

முதன்மை ஆசிரியர்
கமல் குல்சிரேஷ்தா
முதுநிலை ஆசிரியர்
சஞ்சய் கோஷ்

உட்டுரையாளர்களின் கருத்துகள் அவர்களுடையதே. எல்லாக் கருத்துகளும் அரசின் கருத்துகளை ஒட்டி இருக்கும் என்று கூற இயலாது.

திட்டமிடுதல் மற்றும் நாட்டின் வளர்ச்சியைப் பற்றியது இந்த ஏடு. மொத்தம் 13 மொழிகளில் இது வெளியாகிறது. திட்டங்களால் ஏற்படும் நன்மைகளை இது விளக்குகிறது என்றாலும் அரசின் கருத்துகளை மட்டுமே தெரிவிப்பது இதன் நோக்கமல்ல.

சந்தா விபரம்

தனிப்பிரதி	...	ரூ. 22.00
சிறப்பிதழ்	...	ரூ. 30.00
ஓர் ஆண்டு	...	ரூ. 230.00

சந்தா-வை DD மூலம் அனுப்பவேண்டிய முகவரி:
ஆசிரியர் (Editor)

திட்டம்

வெளியீட்டுப் பிரிவு

A Wing, இராஜாஜி பவன்

பெசன்ட் நகர், சென்னை - 600 090

தொலைபேசி : 044 24465382, 044 24917673.

மின்னஞ்சல்: editorthittam@gmail.com

bmsechennai@gmail.com

Log on to <http://publicationsdivision.nic.in/>
in collaboration with bharatkosh.gov.in

உள்ளடக்கம்

தலையங்கம்.....	04
செல்லுவார் சிறையின் கொடு அழிபாடு - அமித்ராப்.....	06
இறையான்மை, நீதியின் பாதுகாவலர் - துக்காராம் பூஜாரி - ஆஷாவதா கவர்ணா.....	18
குஜராத்தைச் சேர்ந்த சுதந்திரத்தின் காவலர்கள் - உத்சவ் பார்யர்.....	23
ஜம்புத்தீவு பிரகடனம் - மு.ராஜேந்திரன்.....	29
அர்ப்பணிப்பு கொண்ட விடுதலைப் போராட்ட வீரர், சமூக சீர்திருத்தவாதி - அஜித் வென்னியூர்.....	34
பழுவேற்காடு கோட்டையின் வரலாற்றுச் சிறப்பு கே.சசிகலா.....	37
தெலுங்கு பிராந்தியத்தில் நடைபெற்ற சுதந்திரப்போராட்டத்தில் காந்தியத்தின் தாக்கம் - நாகரூரி வேணுகோபால்.....	48
சுதந்திரப் போராட்டத்தின் போது இந்திய சினிமாவின் செல்வாக்கு - அனுஜா அவினாஷ் செளல்கர்.....	54
தேச விடுதலைக்கு ஆயுதமேந்தி போராடிய முன்னோடி - ரபி ரஞ்சன்சென்.....	56
பாரதத்தில் காச நோயை ஒழிக்க நம் உறுதிப்பாடு - மனிஷ்வர்மா.....	62
மத்திய பட்ஜெட் 2024-25 - ஒரு பார்வை.....	69
சுதந்திரப் போருக்கு இந்திய மொழிகளின் பங்களிப்பு - கே.முருகேசுவரன்.....	71

சொல்லப்படாத கதைகள்

இந்தியாவின் அறியப்படாத சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களைக் கண்டறிவது

இந்திய வரலாற்றுப் பரப்பில், அதிகம் அறியப்படாத சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களின் நடவடிக்கைகள் கடமை மற்றும் அர்ப்பணிப்பின் நினைவூட்டலாக வெளிப்படுகின்றன. சுதந்திரப் போராட்டத்தின் போது அவர்கள் வெளிப்படுத்திய தன்னலமற்ற தன்மையும் தியாகமும், தேசத்திற்கான நமது பொறுப்புகளை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற அழைப்புடன் எதிரொலிக்கின்றன. கர்த்தவ்ய காலம் அசைக்க முடியாத அர்ப்பணிப்பின் பாரம்பரியத்தை அடையாளப்படுத்துகிறது. மீண்டெழுதல், ஒற்றுமை, கூட்டு முன்னேற்றம் ஆகியவற்றின் மதிப்புகளை நிலைநிறுத்த நமக்கு ஒரு கலங்கரை விளக்கமாகச் செயல்படுகிறது.

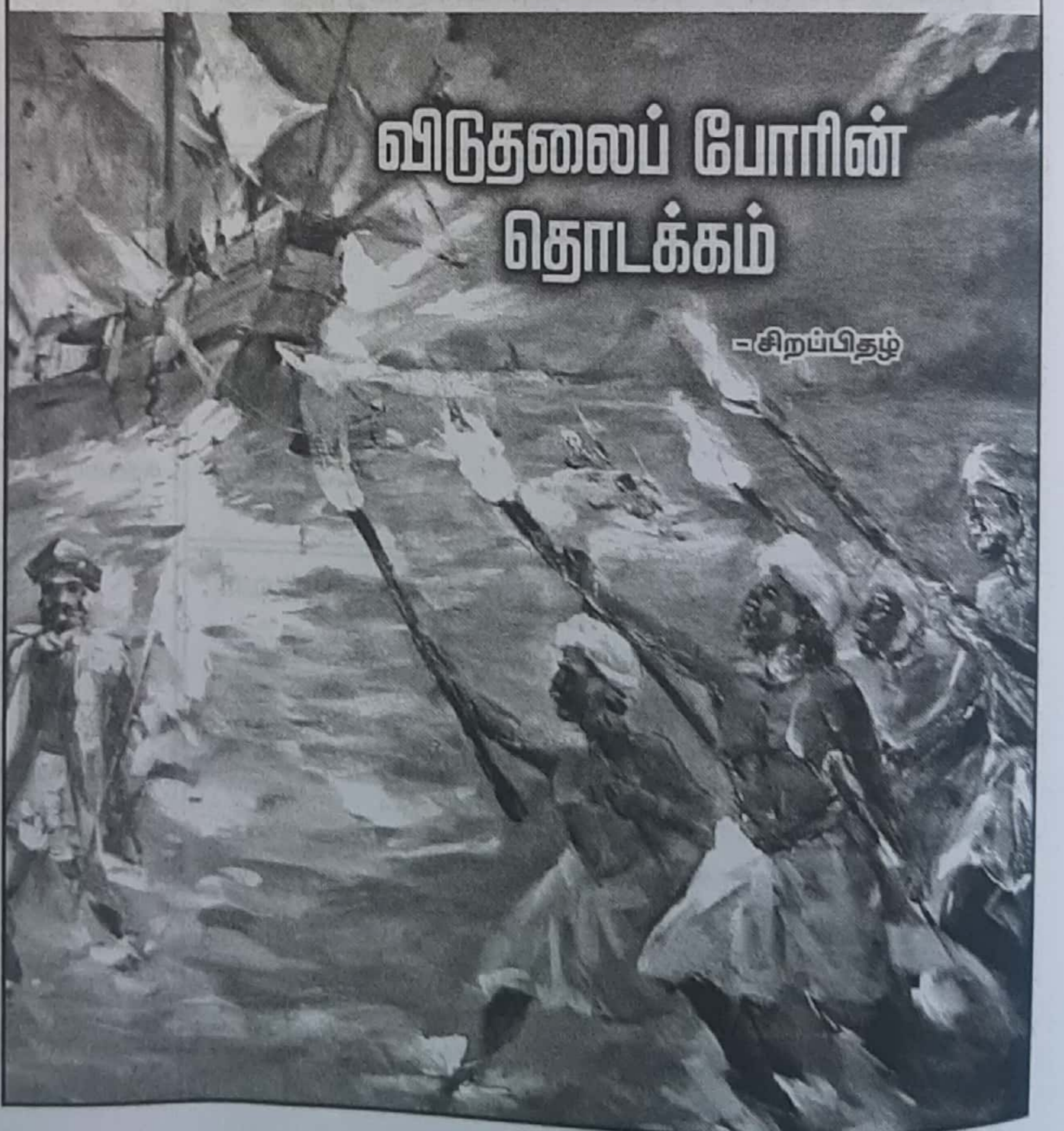
இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளைச் சேர்ந்த இந்த வரலாற்று நாயகர்கள் தியாக உணர்வுக்கும், சுதந்திரக் கனவுக்கும் அர்ப்பணிப்பு கொண்டவர்களாக இருந்தனர். நினைவுச்சின்னங்களை இவர்களின் பெயர்கள் அலங்கரிக்கவில்லை என்றாலும், இவர்களின் தைரியமும் உறுதியும் வரலாற்றில் தொடர்ந்து எதிரொலிக்கின்றன. இந்த சுதந்திர தினத்தில், நமது கடமை உணர்வைத் தழுவுவதன் மூலமும், அவர்கள் போராடிய அத்தகைய இலட்சியங்களை நிலைநிறுத்துவதாக உறுதியளிப்பதன் மூலமும், அவர்களின் தியாகங்கள் ஒருபோதும் மறக்கப்படாமல் இருப்பதை உறுதி செய்வதன் மூலமும் போற்றப்படாத இந்த நாயகர்களை நாம் கௌரவிப்போம்.

இந்தியா தற்போது அதன் வளமான கலாச்சாரப் பாரம்பரியம் மற்றும் பெருமிதத்தில் ஆழமான மறுமலர்ச்சியைக் காண்கிறது. தேசியவாதத்தை வளர்ப்பதில் கவிதை, இசை ஆகியவற்றின் செல்வாக்கை மிகைப்படுத்திக் கூற முடியாது. அவை உத்வேகத்தின் நீடித்த ஆதாரங்களாகப் பல்வேறு தலைமுறைகளில் அவை பங்குப்

ISSN-0971-8362

திட்டம்

ஆகஸ்ட் 2024 வளர்ச்சிக்கான மாத இதழ் ₹ 30

பணியாற்றியுள்ளன. சமூக மாற்றத்திற்கான கிரியா ஊக்கியாக விளங்கும் இலக்கியம், சமூக மாற்றத்தில் கலை வெளிப்பாட்டின் ஆழமான தாக்கத்திற்கு ஒரு சான்றாக நிற்கிறது.

கடுமையான தண்டனைகளை எதிர்கொண்டும், நீதிக்காக உண்ணாவிரதப் போராட்டங்களை மேற்கொண்டும் அரசியல் கைதிகள் அனுபவித்தத் துன்பங்கள், சுதந்திரம் மற்றும் சமத்துவக் கோட்பாடுகளுக்காக தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்களின் அசைக்க முடியாத உணர்வை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்றன. அவர்களின் தியாகங்கள் போற்றப்படும்.

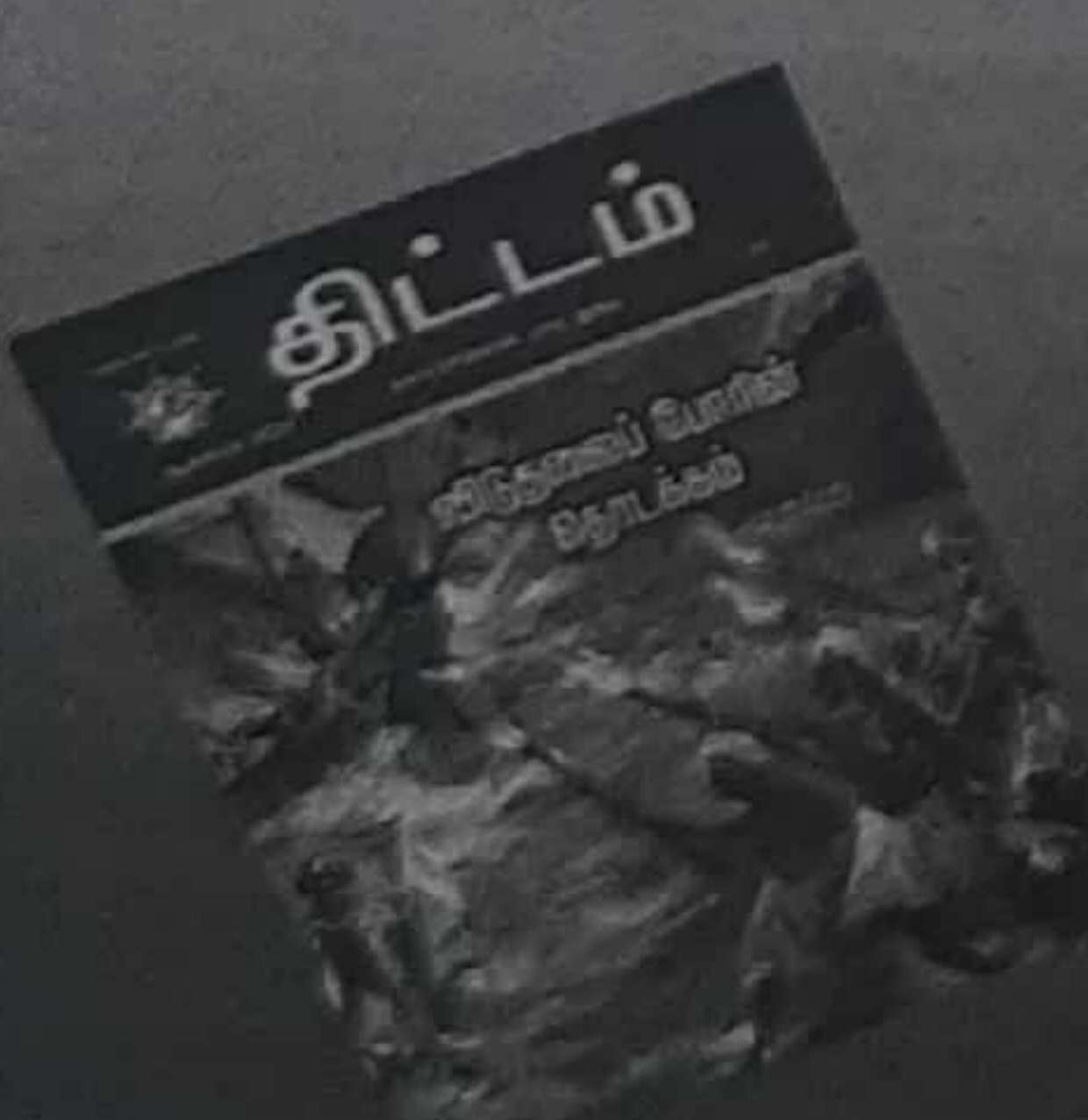
வரலாற்று மைல்கற்களைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில், இந்தியாவின் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் செய்தித்தாள்களின் முக்கிய பங்கு சுயாட்சியை நோக்கிய தேசத்தின் பயணத்தின் ஒரு மூலக்கல்லாக வெளிப்படுகிறது. காந்திஜி, சா்தார் படேல் போன்ற தொலைநோக்குப் பார்வை கொண்ட தலைவர்கள், நமது நாட்டின் வரலாற்றில் நுணுக்கமாக பின்னப்பட்டிருக்கும் மரபுகளுடன் சேர்ந்து நியாயமான சமத்துவமான சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்கான நமது பயணத்தில் நமக்கு தொடர்ந்து ஊக்கமளித்து வழிகாட்டி வருகின்றனர்.

வடகிழக்கு இந்தியா, அதன் வளமான கலாச்சாரப் பன்முகத்தன்மை இயற்கை அழகு ஆகியவற்றுடன், இந்தியாவின் சுதந்திரத்திற்கான போராட்டத்தின் முக்கியமான விவரிப்புகளில் பெரும்பாலும் கவனிக்கப்படவில்லை. இந்தப் பிராந்தியத்தின் சொல்லப்படாத கதைகளை ஆராய்வதற்கான சமீபத்திய முயற்சிகள் தைரியம், தியாகம் மீள் எழுச்சி ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துகின்றன. நாட்டின் பிற பகுதிகளிலிருந்து வரும் வீரத்தின் கதைகளுடன் இது பொருந்துகிறது. வடகிழக்கு இந்தியாவில் சுதந்திரப் போராட்டம் என்பது காலனிய ஒடுக்குமுறைக்கான எதிர்வினை மட்டுமல்ல. அது உள்ளூர் வரலாறுகள், மரபுகளுடன் பின்னிப்பிணைந்த ஒரு நுணுக்கமான எதிர்ப்புமாகும். அசாமின் சமவெளிகள் முதல் மணிப்பூரின் மலைகள் வரை, மேகாலயாவின் பசுமையான பள்ளத்தாக்குகள் முதல் அருணாச்சலப் பிரதேசத்தின் கரடுமுரடான நிலப்பரப்புகள் வரை, பிராந்தியத்தின் ஒவ்வொரு மூலையிலும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிரான எதிர்ப்பின் கதையாடல்கள் உள்ளன.

இந்தியாவின் சுதந்திரத்திற்கு குஜராத்தின் பங்களிப்புகளில் முக்கிய பங்கு வகித்த, அதிகம் அறியப்படாத நாயகர்களின் கதைகள் இந்த இதழில் உள்ளே வெளிப்படுகின்றன. குஜராத்தின் வரலாறு துணிச்சல், சுய தியாகம் பற்றிய கதையாடல்களுடன் பின்னிப்பிணைந்ததாக உள்ளது. அங்கு வாழ்ந்த மக்களின் அசைக்க முடியாத உணர்வு, தேசத்திற்காக அவர்களின் உறுதியான அர்ப்பணிப்புக்குச் சான்றாக உள்ளது.

கலாச்சார மறுமலர்ச்சி, அரசியல் மீள் எழுச்சி, வரலாற்று மரபுகள் ஆகியவற்றின் பன்முக விவரிப்புகளை யோஜனாவின் இந்த இதழ் ஆராய்கிறது. துறை சார்ந்த வல்லுநர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள், கல்வியாளர்கள் எழுதியுள்ள நுட்பமான கட்டுரைகளைக் கொண்டுள்ளது. இந்தியாவின் கடந்த காலம், நிகழ்காலம் மற்றும் எதிர்காலத்தை மையமாகக் கொண்ட கருப்பொருள்களின் விரிவான ஆய்வை வழங்குகிறது. இந்தியாவின் பாதையை தொடர்ந்து வடிவமைத்து வரும் நீடித்த உணர்வு குறித்த ஆழமான பாராட்டுதலை ஊக்குவிப்பதற்கும் இந்த இதழ் உதவக்கூடியதாக இருக்கும்.

- ஆசிரியர்

திட்டம் மாத இதழை
தவறாமல்
படியுங்கள்

செல்லுலார் சிறையின் கொடூர அதிகாரி

- அமித்ராய்

அந்தமானில் உள்ள செல்லுலார் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த இந்திய விடுதலைப் போராளிகள் எவரும் அரசியல் கைதிகளாக மதிக்கப்படவில்லை. அவர்கள் அனைவரும் பிரிவினைவாதிகள் அல்லது வன்முறையாளர் என்றே அழைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் அனைவரும் சாதாரணமான குற்றவாளிகளை விட மிக மோசமாக நடத்தப்பட்டனர். அரசியல் கைதிகளான அவர்கள், அடிக்கடி தண்டிக்கப்பட்டனர். அவர்களுக்கு கசையடிகள், 6 மாதங்களுக்கு சிறை கொட்டிக்குள் அடைத்து வைத்தல், கழுத்து, கை, கால் ஆகியவற்றை சங்கிலிகளால் கட்டி நடமாடமுடியாமல் செய்தல், உணவின் அளவைக் குறைத்தல் உள்ளிட்ட தண்டனைகள் அவ்வப்போது வழங்கப்பட்டன. மிகக் குறுகிய சிறைக் கொட்டிக்குள் அடைந்து கிடப்பது, மற்ற அனைத்து தண்டனைகளை விடவும் கொடுமையானது ஆகும். பல ஆண்டுகளாக இந்திய அரசியல் கைதிகளை இவ்வாறாக கொடுமைப்படுத்தி வந்த இங்கிலாந்து அரசாங்கம், இந்திய மக்களின் கோரிக்கைகளை ஏற்றோ, அல்லது அவர்களது போராட்டத்திற்குப் பணிந்தோ, அல்லது அரசியல் சிந்தனைக்கு ஆட்பட்டோ, 1920ஆம் ஆண்டு அனைத்துக் கைதிகளுக்கும் பொது மன்னிப்பு வழங்கியது. அதைத் தொடர்ந்து அந்தமானில் உள்ள செல்லுலார் சிறை மூடப்பட்டது. விடுதலை செய்யப்பட்டவர்கள் தவிர, மீதமுள்ள அனைத்து அரசியல் கைதிகளும் 1921ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவின் பிற மாநிலங்களில் உள்ள சிறைகளுக்கு மாற்றப்பட்டனர்.

செல்லுலார் சிறை: இந்திய விடுதலைப் போராட்டம் மற்றும் தேசியத்தின் நினைவுச் சின்னம்

இந்தியாவின் விடுதலை மற்றும் தேசியத்திற்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட நினைவுச் சின்னம் ஒன்றை எவரேனும் தேர்வு செய்யவேண்டி இருந்தால், அவர்கள் தேர்வு செய்வது செல்லுலார் சிறையாகத்தான் இருக்கும். அந்தமான் நிக்கோபார் தீவுகளின் முதன்மை நகரமான போர்ட்பிளேரில் அமைந்துள்ள செல்லுலார் சிறை, இந்தியாவின் முதன்மை நிலப்பகுதியில் இருந்து குறைந்தது ஆயிரம் கிலோ மீட்டர் தொலைவுக்கு அப்பால் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. கடலுக்கு நடுவில் தனித்து கட்டப்பட்டுள்ள இந்த சிறைக்கட்டம் தான், இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட தலைவர்களைக் கைது செய்து அடைப்பதற்கான சிறந்த இடமாக ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்களால் மாற்றப்பட்டது.

Ministry of Information and Broadcasting
Government of India

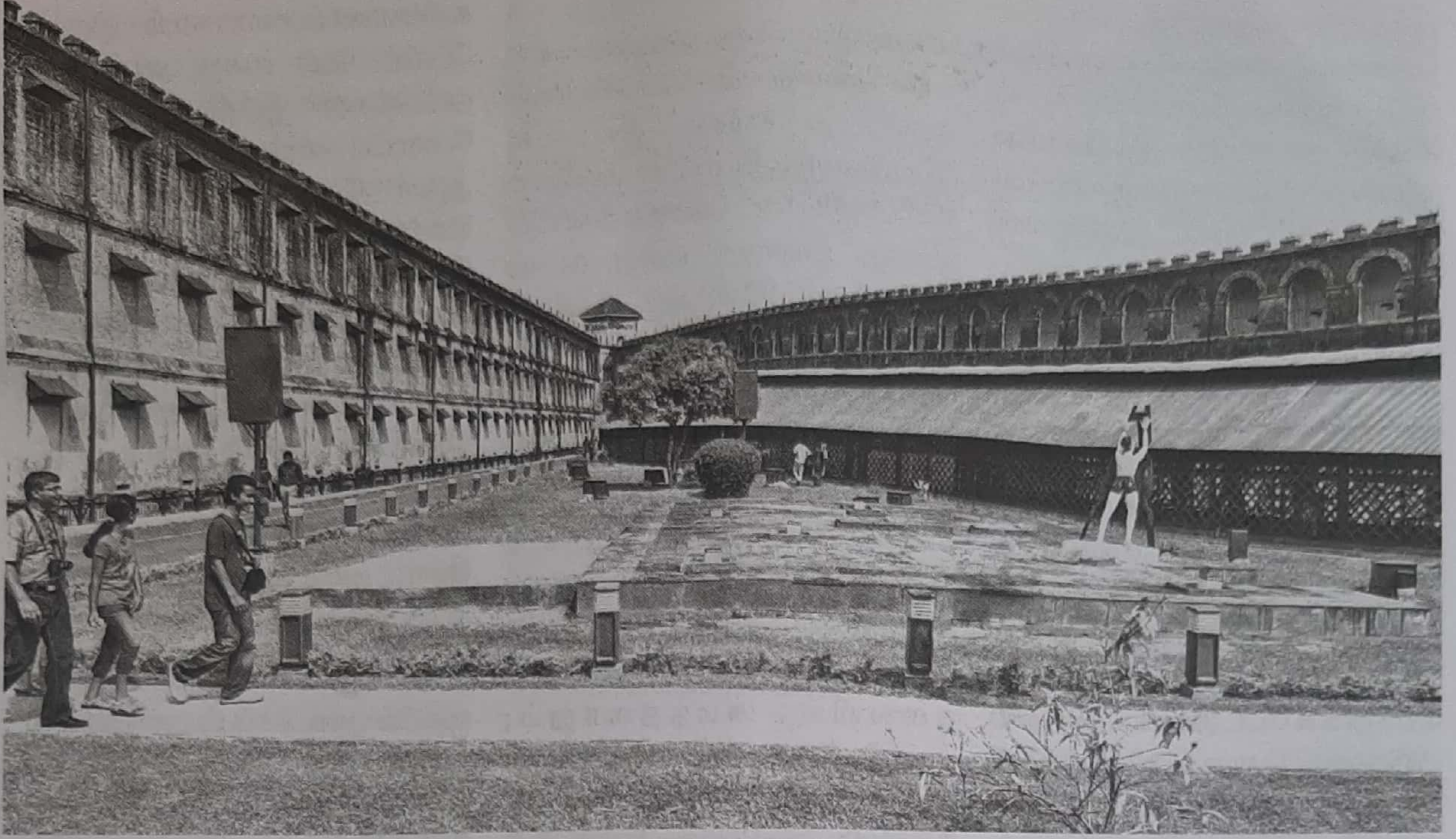

Vinayak Damodar Savarkar

28 May 1883 - 26 February 1966

Nationalist, freedom fighter & prolific writer

He was associated with the nationalistic activities of India House in London, along with Madame Bhikaji Cama, Shyamaji Krishna Varma and Madan Lal Dhingra.

யுனெஸ்கோ அமைப்பின் உலகப் பாரம்பரியச் சின்னங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்காக 2014ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் நடைபெற்ற மாநாட்டில், எவற்றையெல்லாம் பாரம்பரியச் சின்னங்களாக அறிவிக்கலாம் என்பது குறித்த உத்தேசப் பட்டியல் தாக்கல் செய்யப்பட்டது.

அதில், ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் உலகம் முழுவதும் கைதிகளை அடைத்து வைப்பதற்காக கட்டப்பட்ட தென்னாப்பிரிக்காவின் ரோபன் தீவுச் சிறை, ஆஸ்திரேலியாவின் கைதிகள் கூடம் போன்றவற்றுடன் அந்தமான் செல்லுலார் சிறையும் இடம்பெற்றிருந்தது. உலகம் முழுவதும் ஆங்கிலேயர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட இத்தகைய சிறைகளுடன் அந்தமான் செல்லுலார் சிறையை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், அமெரிக்காவின் ஃபிலடெல்பியா மாகாணத்தில் உள்ள கிழக்கு மாநிலச் சிறைச்சாலை தான் ஓரளவு ஒப்பிடத்தக்க வகையில் இருக்கும்.

ஃபிலடெல்பியாவில் கிழக்கு மாநிலச் சிறைச்சாலை, அந்தமானின் செல்லுலார் சிறையைப் போன்றே கைதிகளைத் தனிமைப்படுத்தி அடைத்து வைக்கும் தத்துவத்தைப் பின்பற்றிக் கட்டப்பட்டதாகும்.

அந்தமானின் செல்லுலார் சிறையைக் கட்டும் பணிகள் போர்ட்பிளேர் நகரில் 1896ஆம் ஆண்டில் தொடங்கி, 1906ஆம் ஆண்டில் நிறைவடைந்தன. இந்தச் சிறையைக் கட்டுவதற்கான கட்டுமானப் பணிகளில் சிறைக் கைதிகளே பணியாளர்களாக ஈடுபடுத்தப்பட்டனர். சிறை அமைந்துள்ள போர்ட்பிளேர் நகரம் 1879ஆம் ஆண்டு தண்டனை நகரமாக உருவாக்கப்பட்டது. அந்த நகரத்திற்கு கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் அதிகாரிகளில் ஒருவரான ஆர்ச்சிபால்டு பிளேரின் நினைவாக போர்ட்பிளேர் என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது.

செல்லுலார் சிறை செயல்பாட்டுக்கு வந்தவுடன், 1905ஆம் ஆண்டில் அதன் சிறை

அதிகாரியாக டேவிட் பேரி என்பவரை இங்கிலாந்து அரசாங்கம் நியமித்தது. 1919ஆம் ஆண்டு வரை அவர் அந்தப் பதவியில் நீடித்தார். செல்லுலார் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த கைதிகள் மீது குறிப்பாக விடுதலைப் போராட்ட வீரர்கள் மீது மிகக் கொடுமான தாக்குதல்களை பேரி கட்டவிழ்த்துவிட்டார். அவர்கள் எவரும் அரசியல் கைதிகள் என்று வகைப்படுத்தப்படவில்லை. மாறாக, பிரிவினைவாதிகள் என்றும், வன்முறைவாதிகள் என்றும் முத்திரை குத்தப்பட்டனர். அவர்கள் சாதாரண குற்றவாளிகளைவிட மிக மோசமாக நடத்தப்பட்டனர். அவர்களுக்கு 'டி' (மிகவும் ஆபத்தானவர்கள் Dangerous), பி.ஐ. (நிரந்தர சிறைவாசிகள் Permanently Incarcerated) என்ற முத்திரை குத்தப்பட்ட வில்லைகள் வழங்கப்பட்டன.

கிழக்கில் மேற்குவங்கத்தில் தொடங்கி, மேற்கில் மராட்டியம் வரையிலும், வடக்கில் வடக்கு

பஞ்சாபில் தொடங்கி, தெற்கில் சென்னை ராஜதானி வரையிலும் விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட தலைவர்கள் இந்தியாவின் முதன்மை நிலப்பகுதிக்கு அப்பால் கடலில் கட்டப்பட்ட செல்லுலார் சிறைகளில் அடைக்கப்பட்டனர்.

செல்லுலார் சிறையின் அதிகாரியாக ஆங்கிலேய அரசால் நியமிக்கப்பட்ட டேவிட் பேரி, எத்தகைய கொடிய செயல்களை அரங்கேற்றினார், எந்த அளவுக்கு மிருகத்தனமாக நடந்துகொண்டார் என்பது குறித்த உண்மைகளை, செல்லுலார் சிறைச் சுவர்களில் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட்டுள்ள இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வீரர்கள் தெரிவித்த தகவல்களின் அடிப்படையில் வாசகர்களுக்கு வழங்குவது தான் இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும்.

1909: முதல் தொகுதி அரசியல் கைதிகள் வருகை

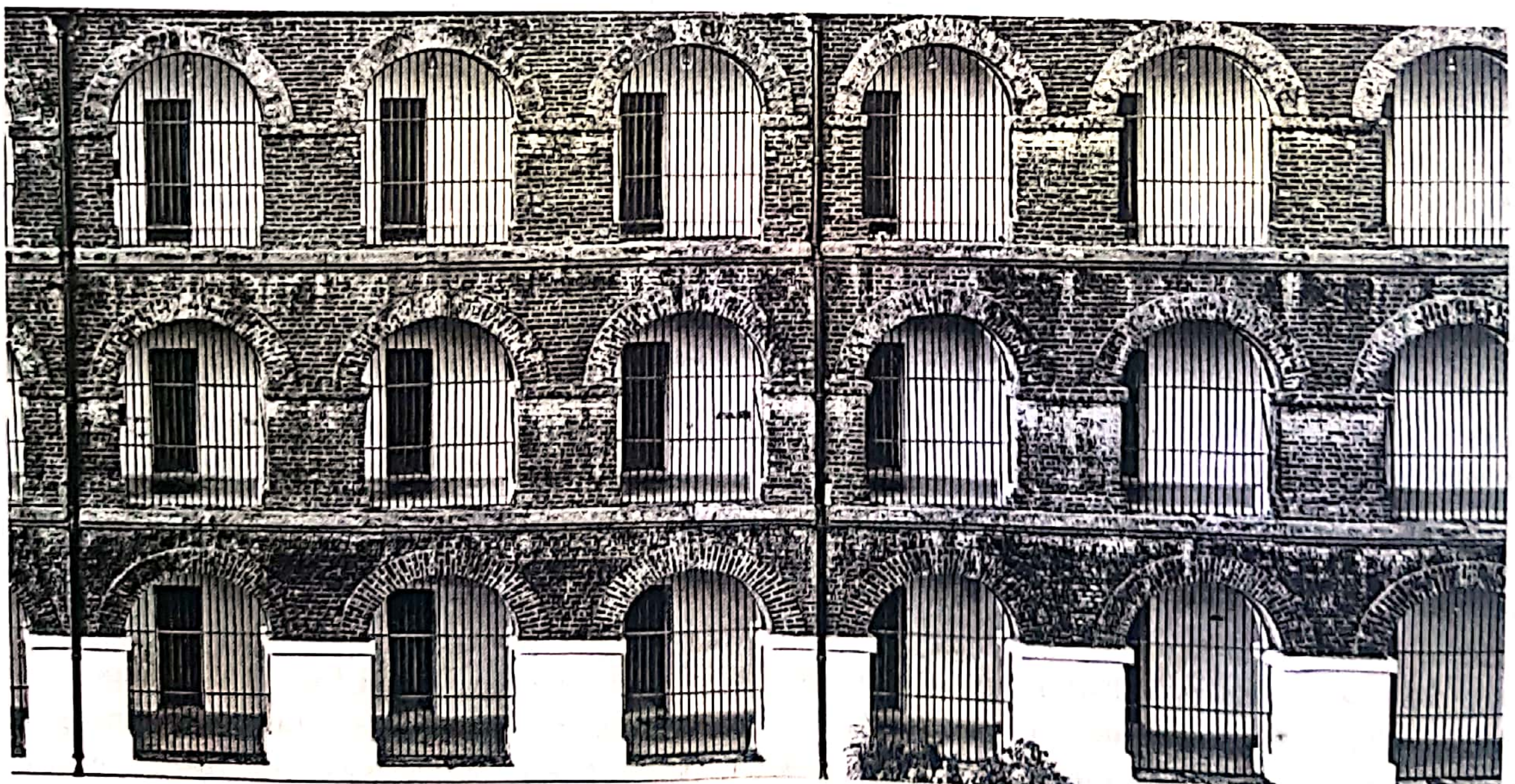
அலிப்பூர் வெடிகுண்டு வழக்கில் கைது செய்யப்பட்ட ஏழு விடுதலைப் போராட்ட வீரர்கள்

தான் செல்லுலார் சிறைக்குக் கொண்டு சென்று அடைக்கப்பட்ட முதல் தொகுதி அரசியல் கைதிகள் ஆவர். அந்தமான் தீவுகளை ஒட்டியுள்ள இந்தியாவின் முதன்மை நிலப்பகுதியான கொல்கத்தாவில் இருந்து மகராஜா என்ற கப்பல் மூலம் போர்ட்பிளேருக்கு அவர்கள் அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். முதல் தொகுதி அரசியல் கைதிகள் 1909ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 15ஆம் நாள் செல்லுலார் சிறையைச் சென்றடைந்தனர்.

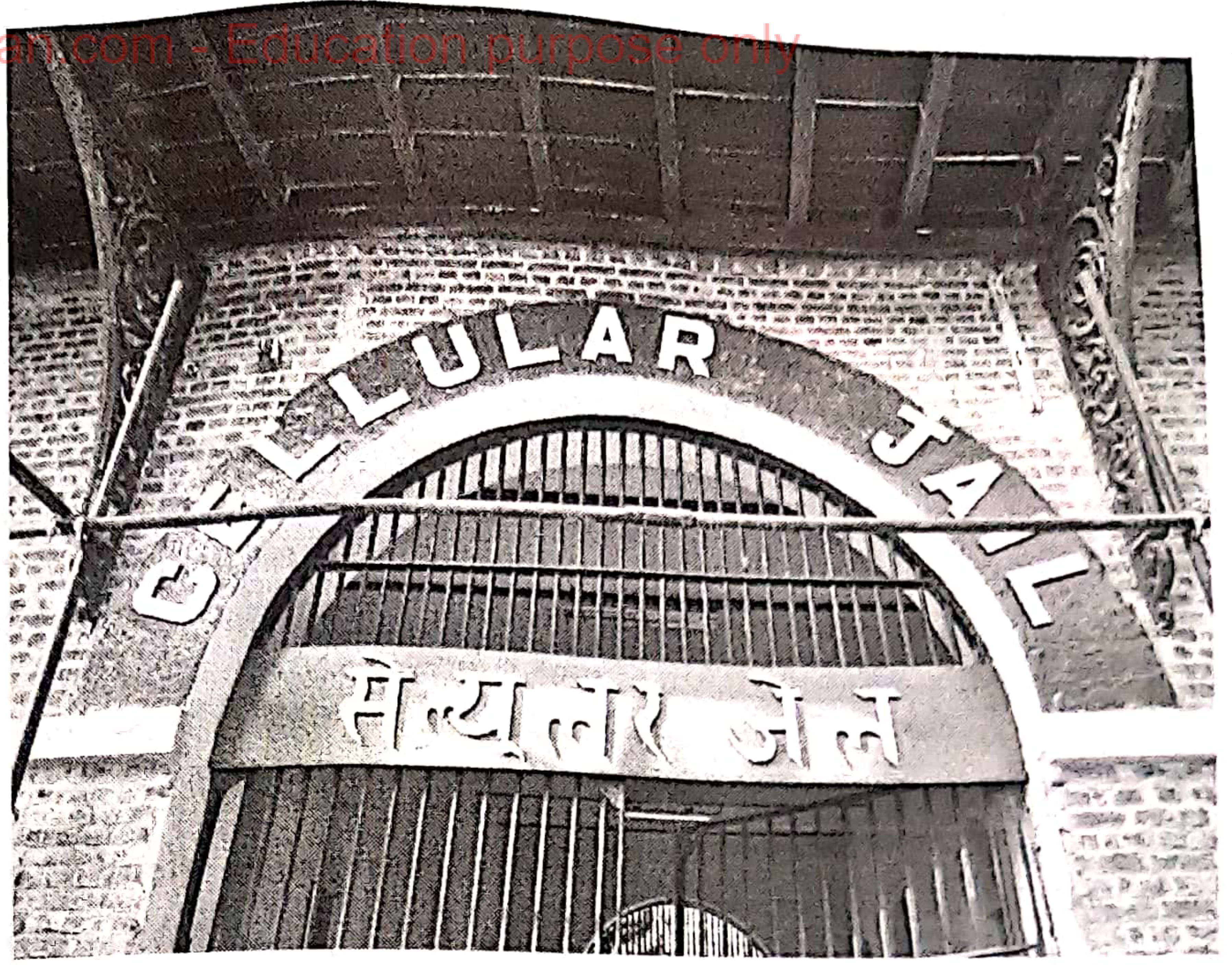
இரும்புச் சங்கிலிகளால் பிணைக்கப்பட்ட அரசியல் கைதிகள், அவர்களுக்கான படுக்கைகளைத் தலையில் சுமந்தவாறும், பாத்திரங்களைக் கைகளில் ஏந்தியவாறும், சிறைவளாகத்தை நோக்கி, கால்களால் நடத்தி அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். மிக உயர்ந்து நின்ற சிறையின் இரும்புக் கதவுகள், அவர்களை உள்வாங்கிக் கொண்டன. சிறை வளாகத்தில் உள்ள திறந்தவெளி முற்றத்திற்கு அவர்கள் அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். அங்கு சிறை அதிகாரியாகவும், தலைமைக்

கண்காணிப்பாளராகவும் இருந்த டேவிட் பேரி என்ற அயர்லாந்து நாட்டுக்காரர், இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களுக்கு முன்பாக அவர் தோன்றினார். மிகவும் கொடூரமான அவர் கால்பந்து போன்று உருண்டையான உருவம் கொண்டவர், குள்ளமானவர். பார்ப்பதற்கு புல்டாக் எனப்படும் நாயைப் போன்றே தோற்றமளிப்பார். சிறைக்கு அழைத்துவரப்பட்ட விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களைப் பார்த்து, சிங்கம் போன்ற உங்களின் கொட்டத்தை அடக்குவேன் என்று கூறியவாறே அவர் வந்தார்.

செல்லுலார் சிறையில் முதன் முதலில் அடைக்கப்பட்ட கைதிகளில் ஒருவர் பரின் கோஷ். வரிசையாக நிற்க வைக்கப்பட்டிருந்த விடுதலைப் போராட்டத் தியாகிகளை ஆய்வு செய்த அவர், புதிய சிறைக் கைதிகளை அச்சுறுத்தும் வகையிலான உரையை நிகழ்த்தினார். அவர்களைப் பார்த்து, “என்னை உனக்குத் தெரிகிறதா? எனது பெயர் டேவிட் பேரி, மிகவும் எளிமையாகவும், நேர்மையாகவும் இருப்பவர்களுக்கு நான் மிகவும்

கீழ்ப்படிந்த பணியாளனாக இருப்பேன். ஆனால், நேர்மையற்றவர்களுக்கு நான்கு மடங்கு நேர்மையற்றவராக நான் இருப்பேன். நீங்கள் எனக்குக் கீழ்ப்பணிய மறுத்தால், உங்களுக்கு கடவுள் தான் உதவ வேண்டும். நான் நிச்சயமாக உதவமாட்டேன். இன்னொன்றையும் நீங்கள் நினைவில் கொள்ளுங்கள், போர்ட்பிளேர் நகரைச் சுற்றிலும் மூன்று மைல் சுற்றளவில் உள்ள பகுதிகளுக்கு கடவுள் கூட வரமாட்டார் என்பதையும் நீங்கள் நினைவில் கொள்ளுங்கள்” என்று கூறினார்.

செல்லுலார் சிறையில் கொண்டாடப்பட்ட கைதிகளில் ஒருவரும், புகழ்பெற்ற விடுதலைப் போராட்ட வீரருமான வி.டி.சாவர்க்கரும், சிறை அதிகாரி டேவிட் பேரியின் முதலாவது சர்வாதிகார உரை குறித்துப் பதிவு செய்திருக்கிறார். “சிறைக் கைதிகளே கவனியுங்கள்! இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் ஒரே ஒரு கடவுள்தான் இருக்கிறார். அவரும் மேலே உள்ள சொர்க்கத்தில் தான் வாழ்கிறார். ஆனால், போர்ட்பிளேரில் இரண்டு கடவுள்கள் உள்ளனர். அவர்களில் ஒருவர் சொர்க்கத்தின் கடவுள், இன்னொருவர் பூமியின் கடவுள். தெளிவாகக் கூறவேண்டுமானால், போர்ட்பிளேரில் உள்ள பூமியின் கடவுள் என்பது நான் தான். நீங்கள் மேலே செல்லும்போது சொர்க்கத்தில் உள்ள கடவுள் உங்களுக்கு வெகுமதி தருவார். ஆனால், போர்ட்பிளேரின் கடவுளான நான், உங்களுக்கு அவ்வப்போது இங்கேயே தண்டனை தருவேன்” என்று டேவிட் பேரி கூறியதாக சாவர்க்கர் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

சிறை அதிகாரி டேவிட் பேரியை ஒரு சர்வாதிகாரி, ஒடுக்கு முறையாளர் என்றும், சிறைக்

காவலர்கள் சிறிய அதிகாரிகள், பணியாளர்கள் ஆகியோரின் உதவியுடன் கைதிகளை ஒடுக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டவர் என்றும், சாவர்க்கர் கூறியிருக்கிறார். சிறைக் காவலர்களும் சிறு அதிகாரிகளும் முரட்டுத்தனமாக நடந்து கொள்வார்கள். முரட்டுத்தனத்திற்குப் பெயர்பெற்ற பட்டாணியர் எனப்படும் சிறைப் பணியாளர்கள், அரசியல் கைதிகளை அவமானப்படுத்துவது, சீண்டுவது, அவமரியாதை செய்வது போன்ற அனைத்து அத்துமீறல்களையும் நிகழ்த்துவார்கள். சிறிய அளவில் கட்டுப்பாடு மீறினாலும் கூட, அதற்காக அரசியல் கைதிகளை அவர்கள் கொடூரமாக அறைவார்கள்.

அந்தமாளில் உள்ள செல்லுலார் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த இந்திய விடுதலைப் போராளிகள் எவரும் அரசியல் கைதிகளாக மதிக்கப்படவில்லை. அவர்கள் அனைவரும் பிரிவினைவாதிகள் அல்லது வன்முறையாளர் என்றே அழைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் அனைவரும் சாதாரணமான குற்றவாளிகளைவிட மிக மோசமாக

நடத்தப்பட்டனர். அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட உணவு மிகவும் குறைவான அளவு கொண்டதாகவும், ஆரோக்கியமற்றதாகவும் இருந்தது. அரசியல் கைதிகள், ஒருவருடன் ஒருவர் பேசிக் கொள்வதற்குக் கூட அனுமதிக்கப்படவில்லை.

செல்லுலார் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த ஒவ்வொரு அரசியல் கைதிக்கும் வெவ்வேறு வகையான பணிகள் வழங்கப்பட்டன. அவற்றுள் மிகவும் கடுமையானது கொப்பரைத் தேங்காய்கள் மற்றும் கடுகு விதைகளில் இருந்து எண்ணெயைப் பிழிந்து எடுப்பது ஆகும். தேங்காய்களை உறித்து உடைப்பது, தேங்காய் நாரில் இருந்து கயிறு திரிப்பது போன்றவையும் கடுமையான பணிகள் ஆகும்.

தேங்காயில் இருந்து கைகளால் எண்ணெய் பிழிந்தெடுப்பதுதான் மிக மிக கடுமையான பணி ஆகும். அதற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள மரச் செக்குகளில் காளை மாடுகளைப் பூட்டி ஒட்டுவதற்கு பதிலாக, அரசியல் கைதிகளை பூட்டி ஒட்டினார்கள். சிறிது நேரம் கூட ஓய்வு இல்லாமல் அரசியல்

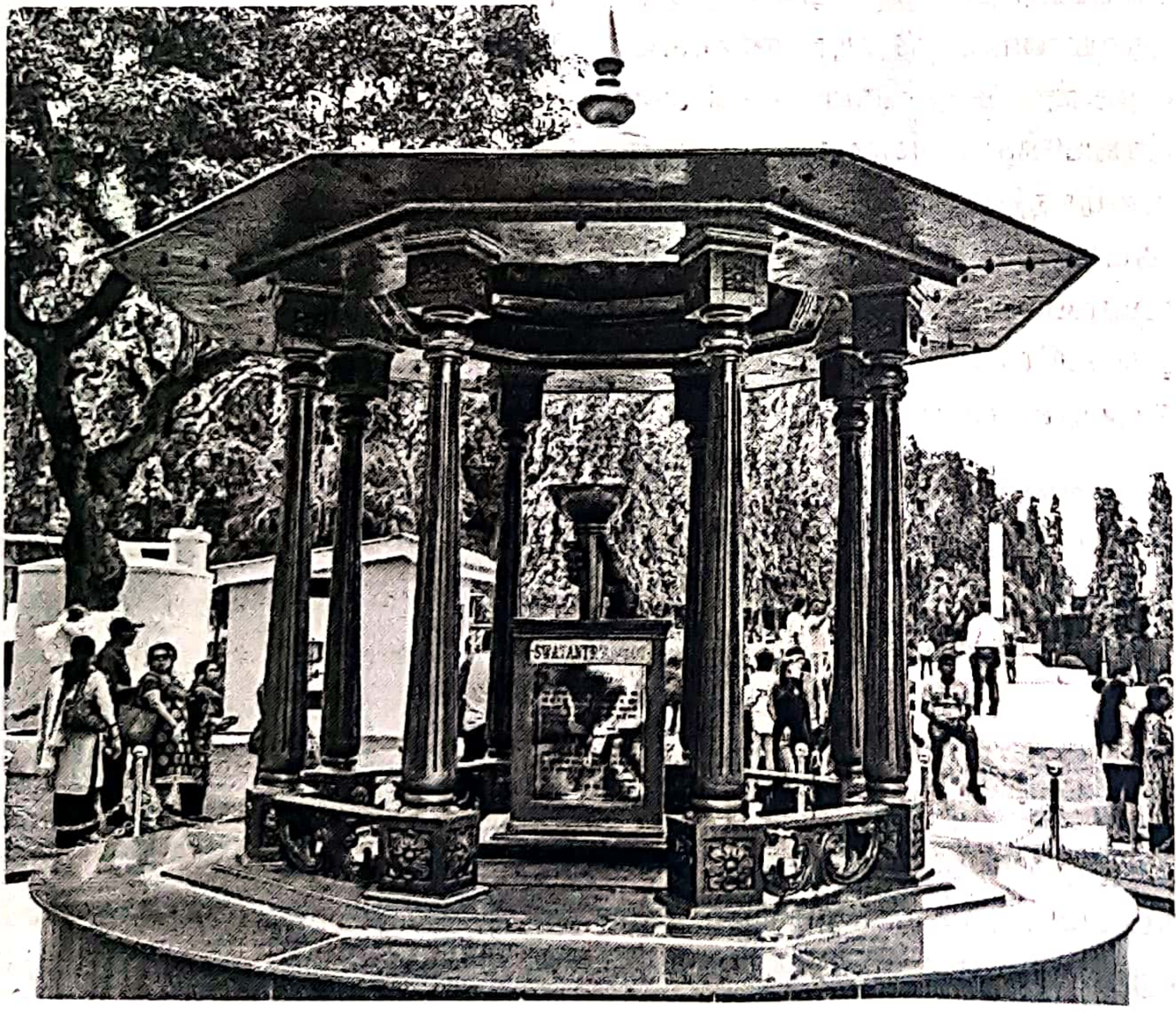
கைதிகள் செக்குகளை இழுக்கக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். 30 பவுண்ட் தேங்காய் எண்ணெய் அல்லது 10 பவுண்ட் கடுகு எண்ணெய் பிழிந்து எடுக்கும் வரை அரசியல் கைதிகள் ஓய்வின்றி செக்கிழுக்க வேண்டும். அவ்வாறு எண்ணெய் பிழியத் தவறிய அரசியல் கைதிகளுக்குக் கசையடி வழங்கப்படுவதுடன், அங்குள்ள குண்டர்களைக் கொண்டு அடியும் உதையும் கொடுக்கப்படும். பெரும்பான்மையான அரசியல் தலைவர்கள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அளவு எண்ணெயை பிழிந்தெடுக்காத பட்சத்தில் சிறைக் கண்காணிப்பாளரான டேவிட் பேரி வந்து நிற்பார்.. செக்கை இழுத்து இழுத்து களைத்துப்போன கைதிகள், தங்களின் மாலை உணவுக்காக பசியுடனும், சோர்வுடனும் அமர்ந்திருப்பார்கள். அவர்கள் முன் தோன்றும் டேவிட் பேரி, அரசியல் கைதிகள் அவர்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட அளவுக்கு எண்ணெயைப் பிழிந்து எடுக்கும் வரை எவருக்கும்

உணவு வழங்கப்படாது என்று அறிவிப்பார். அதுமட்டுமின்றி, தமது நாற்காலியைக் கொண்டு வந்து போட்டு அமர்ந்துகொள்ளும் டேவிட் பேரி, வாயில் சுருட்டைப் புகைத்தவாறே அமர்ந்திருப்பார். சிறிது நேரம் நாற்காலியில் அமர்ந்தவாறே உறங்குவார். அதற்குள்ளாக இரவு நெருங்கிவிடும் என்பதால், கடுமையான குளிர் தாக்கும். ஆனாலும் இரவு 8 அல்லது 9 மணி வரை செக்கு இழுக்கும்படி அரசியல் கைதிகள் கட்டாயப்படுத்தப்படுவார்கள்.

1911: செல்லுலார் சிறையில் எதிர்ப்பின் தொடக்கம்: முதல் வேலை நிறுத்தம்

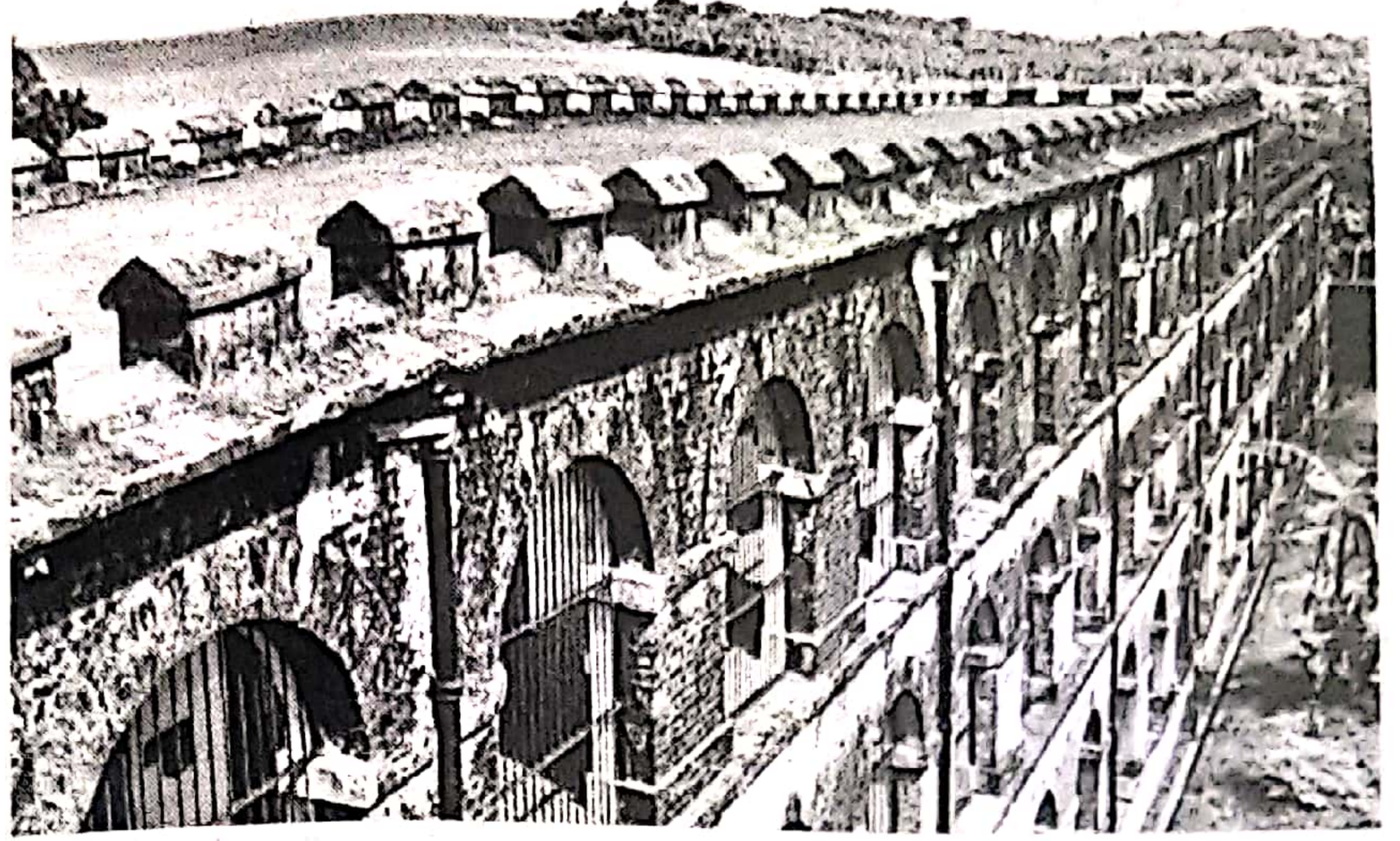
சிறை அதிகாரி டேவிட் பேரிக்கு எதிரான முதல் எதிர்ப்புக் குரல் 1911ஆம் ஆண்டு செல்லுலார் சிறையில் எழுந்தது. அந்த எதிர்ப்புக் குரலை எழுப்பியவர் நந்த கோபால் எனப்படும் பஞ்சாப் மாநிலத்தைச் சேர்ந்த விடுதலைப் போராட்ட வீரர் ஆவார். ஸ்வராஜ்யா என்ற வார இதழை நடத்தி வந்த அவருக்கு

பிரிவினையைத் தூண்டும் வகையில் கட்டுரைகளை எழுதியதற்காக 10 ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டிருந்தது. செக்கு இழுக்கும்படி கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட நிலையில், அதற்கு எதிராக அவர் எதிர்ப்புக் குரல் கொடுக்கத் தொடங்கினார். ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில் தமக்கு வழங்கப்பட்ட இலக்கை எட்டும் அளவுக்கு எண்ணெயைப் பிழிந்து எடுப்பதில் கவனம் செலுத்தாமல், மேம்போக்காக பணி செய்யத் தொடங்கினார். காலை 10 மணி வரை செக்கு இழுக்கும் அவர், அதன் பின் உணவுக்கான மணி ஒலித்தவுடன் பணி செய்வதை நிறுத்திவிடுவார். வழக்கமாக ஒருவருக்கு வழங்கப்பட்ட இலக்கில் மூன்றில் ஒரு பங்கு பணியை முடித்த பிறகுதான் உணவு வழங்கப்படும். ஆனால், அந்த அளவுக்குப் பணியை செய்யாத நிலையிலேயே நந்த கோபால் எண்ணெய் பிழிவதை நிறுத்திவிட்டு, குளிக்கச் சென்றுவிடுவார். ஒருநாள் அப்படி குளித்து முடித்துவிட்டு உணவுக்காக வந்து அமர்ந்தார். 3 அல்லது 4 கவளம் உணவை உட்கொண்ட நிலையில், அவரை சூழ்ந்த சிறைக் காவலர்கள், நேரத்தை வீணடிப்பதாகக் கூறி அவரைத் திட்டினார்கள். ஆனால் அவர்களை நந்த கோபால் கண்டுகொள்ளவில்லை. அப்போது, ஒரு சிறைக் காவலர் நந்த கோபாலைப் பார்த்து, “எழுந்திரு எழுந்திரு, உனது வேலையை உங்க அப்பனா செய்வான்?” என்று கத்தினார். ஆனால், அதையும் கண்டுகொள்ளாமல் நந்த கோபால் உணவு உட்கொண்டிருந்தார். சிறைக் காவலர்களின் எந்த உத்தரவுகளையும் அவர் மதிக்கவில்லை. இறுதியாக, அங்கு சிறை அதிகாரி டேவிட் பேரி வந்தார்.

மிகவும் கொடுமான அதிகாரியான பேரி, நந்த கோபாலைப் பார்த்துத் திட்டியதுடன், வேலை செய்யவில்லை என்றால் கசையடி வழங்கப்படும் என்று எச்சரித்தார். அதற்குப் பதிலளித்த நந்த கோபால், “நான் ஒன்றும் வேலை செய்யாமல் உட்கார்ந்திருக்கவில்லை. நான் உணவை மென்று தின்று கொண்டிருக்கிறேன். உணவை மென்று திண்பதில் தான் செரிமான நடைமுறை தொடங்கும்” என்று கூறினார். இது டேவிட் பேரியை மேலும் ஆத்திரப்படுத்தியது. விதிகளை மீறியதற்காக கடுமையாக தண்டிக்கப்படுவாய் என்று நந்த கோபாலை, டேவிட் பேரி எச்சரித்தார். அதற்கு மிகவும் பொறுமையாக பதில் அளித்த நந்த கோபால், “காலை 10 மணி முதல் மதியம் 12 மணி வரை ஒய்வெடுப்பதற்கான நேரம் ஆகும். ஒய்வெடுக்கும் நேரத்தில் கைதிகளைப் பணி செய்யச் சொல்லி கட்டாயப்படுத்துவதன் மூலம் நீங்கள் தான் விதிகளை மீறுகிறீர்கள்” என்று கூறினார். இதைக் கேட்ட டேவிட் பேரி, தம்மை நந்த கோபால் அவமானப்படுத்திவிட்டதாகக் கருதினார். உடனடியாக நந்த கோபாலை நோக்கி “உனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பணியை முடி. இங்கிருந்து வெளியேறு” என்று எரிச்சலுடன் கட்டளையிட்டார். தமது சிறை அதிகாரி பணியில், தமக்கு வழங்கப்பட்ட அதிகாரம் குறைந்து விட்டதாக முதல் முறையாக அவர் கருதினார்.

சிறை அதிகாரியை எதிர்த்துப் பேசியதற்காக நந்த கோபால் தண்டிக்கப்பட்டார். அவருக்கான உணவின் அளவு குறைக்கப்பட்டது. ஆனால், அதை நினைத்து அவர் களங்கவில்லை. நிறைவாக நந்த கோபாலுடன் சமரசம் செய்துகொள்ள டேவிட் பேரி முன்வந்தார். அதன்படி

சில நாட்கள் எளிதான வேலை வழங்கப்பட்ட நிலையில், மீண்டும் அவருக்கு செக்கு இழுக்கும் பணி வழங்கப்பட்டது. அதை ஏற்க மறுத்த நந்த கோபால், “நான் மனிதன். காளை அல்ல. அதனால், செக்கு இழுக்கும் பணியைச் செய்யமாட்டேன்” என்று கூறினார். இது அப்பட்டமான கீழ்ப்படியாமை ஆகும். அதற்குத் தண்டனையாக, நந்த கோபால் இரும்புச் சங்கிலிகளால் பிணைக்கப்பட்டார். அதுமட்டுமின்றி, அனைத்துக் கைதிகளும் 3 நாட்களுக்கு செக்கு இழுக்கும் பணியை செய்யவேண்டும் என்று பொது உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. இதனால், பிற கைதிகள் இடையே சலசலப்பு ஏற்பட்டது. அவர்கள் தங்களின் உரிமைகளுக்காக போராடத் தயாரானார்கள்.

செல்லுலார் சிறைகளில் இருந்த கைதிகள், செக்கு இழுக்கும் பணியை செய்ய மறுத்தனர். அதன் மூலம் செல்லுலார் சிறையில் முதல் வேலை நிறுத்தம் தொடங்கியது. வேலை நிறுத்தத்தை ஒடுக்க சிறை நிர்வாகம் கடுமையான ஒடுக்குமுறைகளைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டது. வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்ட கைதிகளுக்கு

விலங்கு போடப்பட்டது. அவர்கள் அனைவரும் தனிமைச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். அவர்களுக்கு ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பலவகையான தண்டனைகள் வழங்கப்பட்டன. ஆனாலும், அதை நினைத்து அவர்கள் கவலைப்படவில்லை, தங்களின் போராட்டத்தையும் கைவிடவில்லை. இறுதியாக, சிறைக் கைதிகளுடன் பேச்சு நடத்திய அதிகாரிகள், இனி செக்கு இழுக்கும் பணியை செய்யத் தேவையில்லை என்றும், சிறைக்கு வெளியில் பணி செய்யலாம் என்றும் அறிவித்தனர். இவ்வாறாக, செல்லுலார் சிறைப் போராட்டத்தில் அரசியல் கைதிகளுக்கு முதலாவது பெரிய வெற்றி கிடைத்தது.

1912: கிட்டத்தட்ட நரகமாக மாறிய சிறை. ஒரு தற்கொலை இன்னொரு கைதிக்கு மனநல பாதிப்பு

அரசியல் கைதிகளைப் பொறுத்தவரை, செல்லுலார் சிறை கிட்டத்தட்ட ஒரு நரகமாக மாறியது. கடுமையான வேலைகள், அவமானங்கள், அவமரியாதைகள் போன்றவை அரசியல் கைதிகள் மீது ஏவப்பட்டன. அதனால், சிறைக் கைதிகள் சோர்ந்து போனார்கள்.

இத்தகைய வாழ்க்கைக்கு முடிவு கட்டும் நோக்குடன், 1912ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 28ஆம் தேதி இந்துபூஷன் ராய் என்ற கைதி தற்கொலை செய்துகொண்டார். தாம் அணிந்திருந்த சட்டையை கிழித்து, கயிறாக திரித்த அவர், அதைக் கொண்டு விளக்குத் தூணில் தூக்கு மாட்டி தற்கொலை செய்துகொண்டார்.

சிறைக்கு வெளியே பணி செய்ய அனுப்பப்பட்டவர்களில் இந்து பூஷனும் ஒருவர். ஆனால், சிறைக்கு உள்ளே வழங்கப்பட்ட வேலையை விட, சிறைக்கு வெளியே வழங்கப்பட்ட வேலை இன்னும் கடினமாக இருந்ததாக அவர் உணர்ந்தார். சலுகைகள் வழங்கப்படுவதற்கு பதிலாக இன்னும் கடுமையான தண்டனை வழங்கப்பட்டிருப்பதாக அவர் நினைத்தார். ஒரு கட்டத்தில் வெறுத்துப்போன அவர், தாமாகவே சிறைக்கு உள்ளே திரும்பினார். அவ்வாறு திரும்பிய அவரது கைகள் இரும்பு சங்கிலியால் பிணைக்கப்பட்டன. அதிகாரிகளின் உத்தரவுக்குப் பணியால் பிடிவாதம் பிடித்ததற்காக தண்டிக்கப்பட்டார். அங்கு பணியில் இருந்த குண்டர்களை அழைத்த டேவிட் பேரி, இந்து பூஷனை செக்கிழுக்கும் பணியில் அமர்த்த ஆணையிட்டார். அதைத் தொடர்ந்து அவர் செக்கு இழுக்கும் பணிக்காக அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். அதன்பின், இந்து பூஷனுக்கு நடந்தது என்ன? என்பது குறித்து விவரித்த சாவர்க்கர், “ஒவ்வொரு நாளும், செக்கு இழுக்கும் பணியைச் செய்த இந்து பூஷன், மாலையில் மிகவும் சோர்வாகத் திரும்புவார். அவரது முகத்தில் வியர்வை வழியும். அவரது உச்சந்தலை முதல் உள்ளங்கால் வரை தேங்காயின் துகள்கள் தூசு போன்று ஒட்டிக்

கொண்டிருந்தன. அவரது கழுத்தில் 30 பவுண்ட் எடையுள்ள இரும்புச் சங்கிலியும், கால்களில் கனத்த எடை கொண்ட இரும்புச் சங்கிலியும் பிணைக்கப்பட்டிருந்தன. அவரது தோள்களில் தேங்காய் மூட்டைகள் சுமத்தப்பட்டிருந்தன. அவற்றைத் தூக்க முடியாமல் தடுமாறியபடியே இந்து பூஷன் நடந்து வந்தார். இப்படியாக, தமது வாழ்க்கையை தானே முடித்துக் கொண்ட முதல் அரசியல் கைதி இந்து பூஷன் ஆவார்” என்று கூறியுள்ளார்.

செல்லுலார் சிறையில் அடைக்கப்பட்டு இருந்த அரசியல் கைதிகளில் உல்லாஸ்கர் தத்தா என்பவர் நகைச்சுவை உணர்வு கொண்டவர். அவரும் கடுமையான கொடுமைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டதால், ஒரு கட்டத்தில் மனநல பாதிப்புக்கு ஆளானார். 1912ஆம் ஆண்டு ஜூன் 10ஆம் தேதி இரும்புச் சங்கிலியால் கட்டப்பட்ட அவர், ஒரு வாரத்திற்கு அவரது சிறைக் கொட்டடியில் அடைக்கப்பட்டார். சிறைக் கொட்டடியில் முதல் நாளிலேயே கடுமையான காய்ச்சல் மற்றும் மனநல பாதிப்புக்கு ஆளான உல்லாஸ்கர் தத்தா, கை, கால் விலங்குகளால் கட்டி தொங்கவிடப்பட்டார். அதைக் கண்ட பிற கைதிகள், எழுப்பிய அழுகுரல்கள் இதயத்தை உருக்குவதாக இருந்தன. அவரை மீட்ட சிறையின் பொறுப்புக் கண்காணிப்பாளர் அந்தமானில் உள்ள மனநல மருத்துவமனைக்கு அனுப்பி வைத்தார். பின்னர், 1913ஆம் ஆண்டில் சென்னையில் உள்ள மனநலக் காப்பகத்திற்கு உல்லாஸ்கர் தத்தா மாற்றப்பட்டார்.

சிறையில் தமக்கு இழைக்கப்பட்டக் கொடுமைகள் குறித்து எழுதியுள்ள உல்லாஸ்கர் தத்தா, “இந்தியாவில் தேங்காய்க்

கொப்பரையில் இருந்து தேங்காய் எண்ணெய் எடுக்கும் செக்குகளில் காளைகள் எவ்வாறு பூட்டி ஒட்டப்படுமோ, அதே போல் நானும் செக்கு இழுக்கக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டேன். இந்தியாவில் எண்ணெய்ச் செக்குகளை காளை மாடுகள் தான் இழுக்கும். அத்தகைய காளை மாடுகள் கூட ஒரு நாளில் 16 பவுண்ட் கடுகு எண்ணெய்க்கு மேல் பிழிய முடியாது. ஆனால், அந்தமான் சிறையில் காளை மாடுகளுக்குப் பதிலாக செக்கில் பூட்டி ஒட்டப்பட்ட சிறைக் கைதிகள் 30 பவுண்ட் தேங்காய் எண்ணெயைப் பிழிய வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தப்பட்டார்கள். காளை மாடுகள் கூட செக்கை மெதுவாகத் தான் இழுக்கும். ஆனால், நாங்கள் செக்கை வேகமாக இழுக்கும்படி கட்டாயப்படுத்தப்பட்டோம். செக்கு இழுக்கும் வேகம் குறைந்தால் எங்களைக் கண்காணிப்பதாக நிறுத்தப்பட்டிருந்த பணியாளர்கள் மிகப் பெரிய குச்சியைக் கொண்டு எங்களை அடிப்பார்கள்.

அதன் பிறகும் எவரேனும் செக்கை வேகமாக இழுக்கவில்லை என்றால், அவரது கைகளும், கால்களும் செக்குடன் சேர்த்து கட்டப்படும். அவ்வாறு கட்டப்பட்டவர் தவிர மற்றவர்கள் வேகமாக செக்கை இழுக்கும்படி பணிக்கப்படுவார்கள். அவ்வாறு இழுக்கும் போது, தேர் சக்கரத்தில் கட்டப்பட்ட மனிதன் எவ்வாறு இழுத்துச் செல்லப்படுவானோ, அதேபோல் செக்குடன் கட்டப்பட்டவரும் தரையில் இழுத்துச் செல்லப்படுவார். இதனால் அவர்கள் உடல் முழுவதும் சிராய்ப்புகள் ஏற்படும். அதுமட்டுமின்றி, அவரது தலையும் தரையில் மோதி சிராய்ப்பு ஏற்படும்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

ஒரு கட்டத்தில் ஏற்பட்ட உடன்பாட்டின்படி, உல்லாஸ்கர் தத்தா சிறைக்கு வெளியே பணி செய்ய அனுப்பப்பட்டார். அவருக்கு கடுமையான பணிகள் வழங்கப்பட்டன. உல்லாஸ்கர் தத்தா உயரமான இடத்திற்கு ஏறிச் சென்று கிணற்றில் இருந்து இரண்டு வாளித் தண்ணீரை இறைத்து, அதை ஒரு கொம்பின் இரு புறத்திலும் கட்டி, தோளில் வைத்து சுமந்தவாறே அதிகாரியின் வீடுவரை சென்று கொடுத்துவர வேண்டும் என்று வேலை வழங்கப்பட்டது. ஒரு நாள் முழுவதும் இதே பணியைச் செய்யக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டார்கள். உயரமான இடத்திற்கு மேலும் கீழும் ஏறி இறங்கித் தண்ணீரைச் சுமந்து செல்லும் பணியைச் செய்ய முடியாமல் வெறுத்துப்போன தத்தா, ஒரு கட்டத்தில் தமக்கு இந்தப் பணி தேவையில்லை என்று கூறி விட்டார்.

அதுகுறித்து விளக்கியிருக்கும் உல்லாஸ்கர், “நாங்கள் எந்த அளவுக்குக் கடுமையாக உழைக்கின்றோமோ அதே அளவுக்கு எங்களைக் கூடுதலாக வேலை வாங்குவார்கள். அவர்கள் எங்கள் உடலுக்கு எத்தகைய கொடுமையை வேண்டுமானாலும் இழைக்கட்டும். அதை நாங்கள் தாங்கிக் கொள்கிறோம். அதே நேரத்தில், குறைந்தபட்சம் எங்களது ஆன்மாவது சுதந்திரமாக இருக்கட்டும். ஆங்கிலேயர்கள் எங்களின் உடல் மீது வேண்டுமானாலும் ஆட்சி செய்யட்டும், ஆனால், எனது ஆன்மாவின் உரிமையாளராக நான்தான் இருப்பேன். கடுமையாகப் பணி செய்வதை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஒரு கட்டத்தில் சிறை அதிகாரிகள் எனது சிறை கொட்டிக்குள் என்னை மீண்டும் அடைத்து

வைத்தனர். அதே சிறையில் மிகவும் கொடுமையான சிறை அதிகாரியான டேவிட் பேரி, இரும்புக் கதவுக்கு அருகில் நின்று கொண்டிருந்தார். அங்கு என்னைப் பார்த்ததும், “இது திறந்தவெளி அல்ல. இது சிறைச்சாலை. இங்கு நீ கட்டுப்பாட்டை மீறினால் என் கையில் இருக்கும் கொம்பால் உன்னைக் கடுமையாக அடிப்பேன். உனக்கு 30 அடி கொடுப்பேன். ஒவ்வொன்றும் உனது தசையின் ஆழம் வரை செல்லும்” என்று கர்ஜித்தார். அதைக் கேட்ட நான், “நீங்கள் என்னை வெட்டித் துண்டு துண்டாக்கலாம். ஆனால், நான் இங்கு இனியும் வேலை செய்ய மாட்டேன். உங்கள் உத்தரவுக்கு ஏற்ப வேலை செய்வது எனது மனசாட்சிக்கு எதிரான குற்றம் என்று கருதுகிறேன்” என பதிலளித்தேன். அடுத்த நிமிடமே எனது கைகளை இரும்புச் சங்கிலியால் கட்டும்படி டேவிட் பேரி ஆணையிட்டார். அடுத்த ஒரு வாரத்திற்கு எனது சிறையில் என்னை தொடர்ச்சியாக அடைத்து வைக்க டேவிட் பேரி ஆணையிட்டார்” என்று தெரி வித்திருக்கிறார். அதன்பிறகு தமக்கு மின்சார பேட்டிகளைக் கொண்டு ஷாக் கொடுக்கப்பது உள்ளிட்ட கொடிய தண்டனைகள் தரப்பட்டது குறித்தும் உல்லாஸ்கர் தத்தா விளக்கி உள்ளார். “மின்சாரம் எனது உடல் முழுவதும் மின்னலின் வேகத்தில் பரவியது. அதனால், ஒவ்வொரு நரம்பும் தசையும் கிழிந்துவிட்டன” என்று அவர் கூறியுள்ளார்.

1912: இரண்டாவது பொது வேலை நிறுத்தம்

செல்லுலார் சிறையில் இந்துபூஷனின் தற்கொலையும், உல்லாஸ்கர் தத்தாவின் மனநல பாதிப்பும் இரண்டாவது பொது வேலைநிறுத்தத்திற்கு

வித்திட்டன. முறையான உணவு வழங்க வேண்டும், கடுமையான பணியில் இருந்து விடுவிக்க வேண்டும், அரசியல் கைதிகள் ஒருவருடன் ஒருவர் பேசிக்கொள்ள அனுமதிக்க வேண்டும் என்பன உள்ளிட்ட கோரிக்கைகள் சிறை அதிகாரிகளிடம் முன் வைக்கப்பட்டன. அந்தக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றக் கோரி பொது வேலை நிறுத்தம் தொடங்கப்பட்டது. ஆனால் சிறை நிர்வாகமோ, கைதிகளை விலங்கிட்டு நிற்க வைப்பது, இரும்புச் சங்கிலிகளால் பிணைப்பது உள்ளிட்ட கடுமையான ஒடுக்குமுறைகளைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டது. உணவின் அளவைக் குறைக்கவும் சிறை நிர்வாகம் ஆணையிட்டது. போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டு, மற்றொரு வளாகத்தில் குண்டர்கள் போன்ற சிறைக் காவலர்களின் கண்காணிப்பில் அடைக்கப்பட்டனர்.

சிறை அதிகாரி டேவிட் பேரி சுற்றி வரும் போது, அவருக்கு மரியாதை அளிக்கும் வகையில், கைதிகள் எழுந்து நிற்க வேண்டும் என்று விரும்பினார். ஆனால், செல்லுலார் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த அரசியல் கைதிகள், அவருக்கு மரியாதை அளிக்கும் வகையில் எழுந்திருக்க மறுத்து விட்டனர். அரசியல் கைதிகளை தகாத வார்த்தைகளால் சிறை அதிகாரிகள் திட்டிய நிலையில், அதற்கு பதிலடி தரும் வகையில், அதைவிட மோசமான வார்த்தைகளால் அரசியல் கைதிகள் திட்டினார்கள். சிறைக் கொடுமைகளை கண்டிக்கும் வகையில், சின்கரா நகரைச் சேர்ந்த நானி கோபால் 72 நாட்கள் உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டார். ஒன்றரை மாதங்கள்

உண்ணாவிரதம் கடந்த நிலையில், அவர் கடுமையாக சோர்வடைந்து, எதையும் செய்ய முடியாத நிலையில் இருந்தார். ஆனால், அப்போதும் கூட அவரை கைவிலங்கிட்டுத் தொங்க விடுவதற்கு சிறை அதிகாரிகள் தயங்கவில்லை. இறுதியாக, 1912ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 6ஆம் தேதி இரண்டாவது பொது வேலைநிறுத்தம் முடிவுக்கு வந்தது. அதன் தொடர்ச்சியாக, அரசியல் கைதிகளுக்கு சில சலுகைகளும், நிவாரணங்களும் வழங்கப்பட்டன. சிறை அறைகளுக்குள் புத்தகங்களைக் கொண்டு செல்ல சிறைக் கண்காணிப்பாளரிடம் இருந்து அரசியல் கைதிகள் அனுமதி பெற்றனர். அரசியல் கைதிகள் அனைவரும் ஒன்றாக அமர்ந்து புத்தகங்களைப் படிக்கவோ, அல்லது ஆலோசனை நடத்தவோ கூட சிறை அதிகாரிகள் அனுமதித்தனர்.

அதே நேரத்தில் அவர்கள் அனைவரும் தொடர்ந்து பணி செய்ய வேண்டும் என்றும், வேலை நிறுத்தத்திலோ, போராட்டங்களிலோ ஈடுபடக் கூடாது என்றும் அறிவுறுத்தப்பட்டனர். கவர்னர் ஜெனரல் குழுவின் உறுப்பினர் என்ற உயர் பொறுப்பில் இருந்த சர் ரெஜினால்ட் கிரடாக் என்பவர், 1919ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் அந்தமான் தீவில் பயணம் மேற்கொண்டார். அப்போது அவரது முன்னிலையில் ஆஜரான ஏராளமான முன்னணி அரசியல் கைதிகள், பின்விளைவுகளைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், தங்களது உரிமைகள் பறிக்கப்படுவது குறித்து சிறை அதிகாரிகள் மீது வெளிப்படையாக குற்றம் சாட்டினர். ஆனாலும் கூட அரசியல் கைதிகளின் நியாயமான கோரிக்கைகளை கூட நிறைவேற்றித் தருவதற்கு சிறை அதிகாரிகள்

எவரும் முன்வரவில்லை. இதைத் தொடர்ந்து, 1914ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் அரசியல் கைதிகள் மற்றொரு போராட்டத்தைத் தொடங்கினர். அவர்களை ஒடுக்குவதற்காக அனைத்து வகையான தண்டனைகளையும் சிறை நிர்வாகம் வழங்கியது. ஆனால், தண்டனைகள் தான் ஓய்ந்தனவே தவிர, அரசியல் கைதிகள் ஓயவில்லை. போராட்டத்தைத் திரும்பப் பெறாமல் தொடர்ந்து நடத்தினார்கள். இறுதியாக அந்தமான் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த அரசியல் கைதிகள் குறித்த இறுதி முடிவை 1914ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் இந்திய அரசு எடுத்தது.

அதன் அடிப்படையில் இந்திய அரசு வெளியிட்ட அறிவிக்கையின்படி, புலின் பெஹாரிதாஸ் என்பவர் தவிர, மீதமுள்ள தண்டனைக் கைதிகள் அனைவரும் இந்தியாவின் முதன்மை நிலப்பகுதிகளில் உள்ள சிறைகளுக்கு மாற்றப்பட்டனர். செல்லுலார் சிறைக்கு பல்வேறு காலக்கட்டங்களில் அழைத்து வரப்பட்டிருந்த அனைத்து கைதிகளும் 3 கட்டங்களாக அந்தமான் சிறையில் இருந்து வேறு சிறைகளுக்கு மாற்றப்பட்டனர். 1914ஆம் ஆண்டு மே 23ஆம் தேதி கொல்கத்தாவுக்கும், அதே ஆண்டு ஜூன் மாதம் 18ஆம் தேதி மற்றும் செப்டம்பர் மாதம் 10ஆம் தேதி சென்னை சிறைக்கும் கைதிகள் அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர்.

1915 1917: கொடுங்கோல் சிறை அதிகாரி டேவிட் பேரிக்கு கிடைத்த பதிலடி

இந்தியாவில் இருந்து ஆங்கிலேயர் ஆட்சியை அகற்றும் நோக்குடன் தொடங்கப்பட்ட கதர் இயக்கம், 1915ஆம் ஆண்டில்

தோல்வியடைந்தது. அந்த இயக்கத்தைச் சேர்ந்த பலர், லாகூர் சதி வழக்கிலும், வேறு வழக்கிலும் கைது செய்யப்பட்டு தண்டனை விதிக்கப்பட்ட பிறகு, அந்தமான் சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டனர். செல்லுலார் சிறைக்கு வந்த கதர் இயக்கத்தினரை சிறை அதிகாரியான டேவிட் பேரி வரவேற்றார். இந்திய விடுதலைக்காக ஆயுதங்களுடன் போராடிய கதர் இயக்கத்தினரை செக்கு இழுக்கச் செய்து கடுமையான தண்டனை வழங்க டேவிட் பேரி ஏற்கெனவே முடிவு செய்திருந்தார். புதிதாக செல்லுலார் சிறைக்கு வந்த அனைவரும் தேங்காயை உரித்து உடைக்கும் பணியில் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பணி இலக்கை நிறைவேற்ற முடியாவிட்டால், அவர்களை திட்டி, அவமதிக்கும் செயலில் சிறை அதிகாரிகள் ஈடுபட்டனர்.

அரசியல் கைதிகள் அடிக்கடி தண்டிக்கப்பட்டனர். அவர்களுக்கு கசையடிகள், 6 மாதங்களுக்கு சிறை கொட்டடிகளுக்குள் அடைத்து வைத்தல், கழுத்து, கை, கால் ஆகியவற்றை சங்கிலிகளால் கட்டி நடமாடமுடியாமல் செய்தல், உணவின் அளவைக் குறைத்தல் உள்ளிட்ட தண்டனைகள் அவ்வப்போது வழங்கப்பட்டன. மிகக் குறுகலான சிறைக் கொட்டடிகளுக்குள் அடைந்து கிடப்பது, மற்ற அனைத்து தண்டனைகளையும் விடக் கொடுமையானது ஆகும். மாஸ்டர் சட்டார்சிங், அமர்சிங், ஜவாலா சிங், லால் சிங் ஆகியோர் அத்தகைய கொட்டடிகளில் ஆண்டுக்கணக்கில் அடைத்து வைக்கப்பட்டிருந்தனர். சிறை அதிகாரியான டேவிட் பேரியின் கைகளால் மீண்டும் அதே தண்டனையைப் பெற வேண்டும் என்பதே அவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட விதியாக

இருந்தது. சட்டார்சிங் மேலும் பல ஆண்டுகள் கொட்டடியில் அடைத்து வைக்கப்பட்டிருந்தார். அதை சகித்துக்கொள்ள முடியாமல், அவரை விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி, சோஹன்சிங் பாக்னா என்ற அரசியல் கைது உண்ணாநிலைப் போராட்டத்தைத் தொடங்கினார். அதன் காரணமாக சிறைக் கொட்டடியில் இருந்து சட்டார்சிங் விடுதலை செய்யப்பட்டார்.

சதி வழக்கில் கைது செய்யப்பட்ட ராம் ராகா சசோலி, 1917ஆம் ஆண்டில் ஆயுள் தண்டனை விதிக்கப்பட்டு அந்தமான் செல்லுலார் சிறைக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டார். சிறைக்குள் வந்ததும் அவரது பூணூலை சிறை அதிகாரிகள் அகற்றினர். அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் வகையில், உண்ணா விரதப் போராட்டத்தைத் தொடங்கிய ராம் ராகா, தமது இறுதி மூச்சுவரை போராட்டத்தைத் தொடர்ந்தார். செல்லுலார் சிறைக்குப் புதிதாக வந்த அரசியல் கைதிகளையும் பழிவாங்கும் நோக்குடனே டேவிட் பேரி இருந்தார். தமக்கு அடுத்தடுத்து ஏற்பட்ட தர்ம சங்கடங்கள் காரணமாக சிறைக் கைதிகளைப் பழிவாங்குவதற்கு அவர் துடித்துக் கொண்டிருந்தார். அரசியல் கைதிகளுக்கு எதிராக சிறை வார்டன்களையும், சிறிய அதிகாரிகளையும் அவர் தூண்டிவிட்டார். சிறு தவறு நடந்தால் கூட அதைக் காரணமாக வைத்துக் கொண்டு, அரசியல் கைதிகளை மோசமான வார்த்தைகளால் திட்டுவது மட்டுமின்றி, தங்களிடம் உள்ள தடிகளைப் பயன்படுத்தி, தாக்குவதற்கும் தயாராக இருந்தனர்.

செல்லுலார் சிறையில் அடைக்கப்பட்டதற்கு அடுத்த நாளை, பரமானந்த ஜான்சி

தமக்கு வழங்கப்பட்ட செக்கு இழுக்கும் வேலையைச் செய்ய முடியாது என்று கூறி மறுப்பு தெரிவித்தார். ஒரு சிறைக் கைதி சிறை அதிகாரி கொடுத்த வேலையைச் செய்ய மறுத்ததால், அதிர்ச்சியடைந்த சிறைக் காவலர் ஒருவர், அவருக்கு தண்டனை பெற்றுத்தரும் நோக்குடன் சிறை அதிகாரியின் அலுவலகத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். அங்கு சென்றவுடன் ஜான்சியை டேவிட் பேரி கடுமையான வார்த்தைகளால் திட்டத் தொடங்கினார். அதைக்கேட்ட ஜான்சி, தம்மிடம் தகாத வார்த்தைகள் பேச வேண்டாம் என்று எச்சரித்தார். ஆனாலும், டேவிட் பேரி தொடர்ந்து தகாத வார்த்தைகளால் திட்டிய நிலையில், அவருக்கு ஜான்சி பதிலடி கொடுத்தார். அதன் பிறகு தான் பேரி பின்வாங்கினார். ஆனாலும், அடங்காத டேவிட் பேரி, கடுங்கோபத்துடன் ஜான்சியை அடிப்பதற்காக அவரது கைகளை ஓங்கினார். ஆனால், பேரி தம்மை அடிப்பதற்கு முன்பாகவே ஜான்சி, பேரியின் வயிற்றில் எட்டி உதைத்தார். அதனால் நிலைகுலைந்து கீழே விழுந்த பேரி, கூக்குரலிட்டு அழுதார். உடனடியாக சிறைக் காவலர்கள் ஓடி வந்து, ஜான்சியை பிடித்துக் கொண்டனர். சிறையில் இருந்த காவலர்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து ஜான்சியின் மண்டை உடைந்து இரத்தம் கொட்டும் வரை கடுமையாக தாக்கினார்கள். அதன்பின், மயங்கிய நிலையில் ஜான்சி மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டார்.

அதன்பின் ஜான்சி அவருக்கென ஒதுக்கப்பட்ட கொட்டடியில் அடைக்கப்பட்டார். அவர் மீதான குற்றச்சாட்டுகள் குறித்து விசாரணை நடத்தப்பட்டது.

விசாரணை நடத்திய சிறை கண்காணிப்பாளர் மேஜர் முர்ரே, அரசியல் கைதியான ஜான்சிக்கு 20 கசையடிகள் வழங்க ஆணையிட்டார். அதன்படி, அவருக்கு வழங்கப்பட்ட கசையடிகள் ஒவ்வொன்றும், உடலின் தசைகளைப் பிய்த்தன. ஒரு கட்டத்தில் அவரது தசைகள் சிதைந்தன. ஆனாலும் பரமானந்த ஜான்சி சளைக்கவில்லை. கசையடிக்குப் பிறகு சங்கிலியால் கட்டப்பட்ட நிலையில், 6 மாதங்களுக்கு சிறைக் கொட்டடியில் ஜான்சியை அடைத்து வைக்க சிறை நிர்வாகம் ஆணையிட்டது. அந்தக் காலத்தில் அவர் உடல் ரீதியாகவும், மன ரீதியாகவும் அனைத்து வகையான கொடுமைகளையும் அனுபவித்தார். ஆனாலும், அடிபணியாத ஜான்சி, டேவிட் பேரியின் சர்வாதிகாரத்தைக் கடுமையாக எதிர்த்தார். அதுமட்டுமின்றி, சிறை அதிகாரிகள் சட்டத்தை தங்களின் கைகளில் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது என்று சிறையில் ஓங்கி ஒலித்தார்.

ஜான்சிக்கு வழங்கப்பட்ட தண்டனை அரசியல் கைதிகளிடையே கடுமையான அதிர்ச்சி அலைகளை ஏற்படுத்தியது. ஒன்றுகூடி விவாதித்த அவர்கள், போராட்டம் நடத்தவும், பொது வேலைநிறுத்தத்தைத் தொடங்கவும் முடிவு செய்தனர். அதனால் அதிர்ச்சியடைந்த டேவிட் பேரி, சிறைக் கைதிகளை சமாதானப்படுத்தும் நோக்குடன், நடந்தது அனைத்திற்கும் பரமானந்த ஜான்சிதான் காரணம் என்றும், தாம் காரணம் அல்ல என்றும் அரசியல் கைதிகளிடம் கூறினார். இனி இத்தகைய தாக்குதல் நடக்காது என்று அரசியல் கைதிகளிடம் சிறைக் கண்காணிப்பாளர் மேஜர் முர்ரே உறுதி அளித்தார்.

பரமானந்த ஜான்சிக்கு வழங்கப்பட்ட தண்டனை ரத்து செய்யப்படும் என்றும், கைதிகளுக்கு வழங்கப்படும் வேலைகளுக்கு நேர அளவு நிர்ணயிக்கப்படும் என்றும் அவர் உறுதி அளித்தார். இந்த உத்தரவாதத்தை ஏற்று அரசியல் கைதிகள் தங்களின் போராட்டத்தைத் திரும்பப் பெற்றனர்.

ஆனால், சிறை அதிகாரிகள் தாங்கள் அளித்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றவில்லை. பரமானந்த ஜான்சிக்கு வழங்கப்பட்ட தண்டனை திரும்பப்பெறவில்லை. சுமார் ஒரு மாதம் வரை காத்திருந்த அரசியல் கைதிகள், 1916ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 13ஆம் தேதி மீண்டும் வேலைநிறுத்தத்தைத் தொடங்கினர். போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட அனைவரும் இரும்புச் சங்கிலிகளால் பிணைக்கப்பட்டு, தனிமைக் கொட்டடியில் 6 மாதங்களுக்கு அடைத்து வைக்கப்பட்டனர். பலர் கைவிலங்கிடப்பட்ட நிலையில், வாரக்கணக்கில் நிற்க வேண்டும் என்று தண்டனை வழங்கப்பட்டது. அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் உணவின் அளவும் குறைக்கப்பட்டது.

ஒருகட்டத்தில் பொறுமை இழந்த அரசியல் கைதிகள், தங்களுக்கு முன்பிருந்த கைதிகள் மேற்கொண்டதைப் போலவே, செல்லுலார் சிறை நிர்வாகத்தின் அடக்குமுறையைக் கண்டித்து, வெளிப்படையாக கீழ்ப்படியாமைப் போராட்டத்தை நடத்த தீர்மானித்தனர். அதன்படி, சிறை அதிகாரி டேவிட் பேரி மற்றும் அவருக்கு கீழ் பணியாற்றும் அதிகாரிகளை வெளிப்படையாகவே அவமதித்தனர். டேவிட் பேரி வரும்போது எழுந்து நிற்க மறுத்தனர். அதுமட்டுமின்றி, அவரிடம் பேசும்

போதும் மரியாதை கொடுக்க மறுத்தனர். இதனால், டேவிட் பேரி கோபத்தில் கொந்தளித்தார்.

1917ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்தில் ஒருநாள் பாபா பான்சிங் தான் செய்த பணியை அதிகாரிகளிடம் காட்டிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது அவரை இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த காவலர் ஒருவர் ஆங்கிலத்தில் அவமதித்தார். பாபா பான்சிங்கும் பதிலுக்கு அவரைத் திட்டினார். அதற்காக சிறை கண்காணிப்பாளர் முன்பு பாபா பான்சிங் நிறுத்தப்பட்டார். சிறைக் கண்காணிப்பாளரோ, விசாரணைகூட நடத்தாமல் பாபா பான்சிங்கை சங்கிலியால் பிணைத்து, 6 மாதங்களுக்கு சிறைக் கொட்டடியில் அடைக்க ஆணையிட்டார். இது தவிர, அவருக்கான உணவு குறைப்பு, கைவிலங்கிட்ட நிலையில் நிற்பது உள்ளிட்ட தண்டனைகளும் வழங்கப்பட்டன. இத்தகைய நியாயமற்ற தண்டனைக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் வகையில், சிறை அதிகாரிக்கு முன்பிற்பதை, பாபா பான்சிங் நிறுத்திக் கொண்டார். அதனால் ஆத்திரமடைந்த டேவிட் பேரி, ஒரு சில தருணங்களில் ஏதோ ஒரு காரணத்தைக் கூறி, பாபா பான்சிங்கை கண்டித்தார். ஆனால், அதையெல்லாம் பாபா பான்சிங் கண்டுகொள்ளவில்லை. 1917ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் ஒருநாள் தாம் அடைக்கப்பட்டிருந்த சிறைக் கொட்டடியில் இருந்தவாறு, பக்திப்பாடல் ஒன்றை பாபா பான்சிங் உரத்தக் குரலில் பாடிக் கொண்டிருந்தார். தமது கைகளில் பூட்டப்பட்டிருந்த விலங்கை ஒன்றின்மீது ஒன்றை அடித்து இசை எழுப்பிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது அவ்வழியே சென்ற டேவிட் பேரி, பான்சிங்கை திட்டி அவமதித்தார். பான்சிங்கும்

பதிலுக்கு டேவிட் பேரியைத் திட்டினார். அந்த நேரத்தில் சிறை பூட்டப்பட்டு, முழு அமைதி நிலவியதால், இருவருக்கும் இடையே நிகழ்ந்த உரையாடல்கள் முழுவதையும் பிற சிறைக் கைதிகள் தெளிவாகக் கேட்டனர். தம்மை பாபா பான்சிங் உரத்த குரலில் திட்டியதை சிறையில் உள்ள அனைத்துக் கைதிகளும் கேட்டதால், தமது மரியாதை குறைந்துவிடும் என்று நினைத்த டேவிட் பேரி, சிறைக் காவலர்களை அழைத்து, பாபா பான்சிங் இனியும் ஒருமுறை தம்மை நோக்கி மரியாதைக் குறைவாக ஒரு வார்த்தையைக் கூட பேசாமல் தடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அவரை கடுமையாக தாக்க ஆணையிட்டார். அதன்படி, பாபா பான்சிங்கின் அறைக்குள் நுழைந்த தண்டனைக் கைதி வாண்டன்கள், அவரைக் கொடுமான முறையில் தாக்கினர். பாபா பான்சிங் மயங்கி விழும் வரை இந்தத் தாக்குதல் நீடித்தது. மயங்கி விழுந்த பாபா பான்சிங் மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டார். ஆனாலும், சிகிச்சை பலனளிக்காததால் காயங்களில் இருந்து மீளமுடியாமல் ஒரு மாதத்திற்குள்ளாகவே உயிரிழந்தார்.

செல்லுலார் சிறையில் அரசியல் கைதிகள் 7 பிரிவுகளாகப் பிரித்து பிரித்து அடைத்து வைக்கப்பட்டிருந்ததாலும், அவர்கள் தொடர்ந்து பல நாட்களுக்கு அடைக்கப்பட்ட நிலையிலேயே இருப்பார்கள் என்பதாலும், அவர்களுக்கு இடையே ஒருங்கிணைப்பு ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பே இல்லை. ஆனாலும் தங்களுக்கு இடையே தகவல்களைப் பரிமாறிக்கொள்ள ஒரு முறையை அவர்கள் உருவாக்கிக் கொண்டனர். அதன்படி, தாங்கள் தெரிவிக்க விரும்பும் செய்தியை ஒரு சிறிய

காகிதத்தில் எழுதி, சிறைக்குள் ஓரளவு சுதந்திரமாக நடமாட அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த சாதாரண கைதிகள் மூலம் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு கொடுத்து அனுப்பினார். வேலைநிறுத்தம் மூலம் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை நடத்துவதுதான் அவர்கள் முன் இருந்த ஒரே போராட்ட முறையாக இருந்தது. அதன்படி, அவர்கள் போராட்டத்தைத் தொடங்கினார்கள். அப்போராட்டத்தில் ஏராளமான அரசியல் கைதிகள் அவர்களுடன் கலந்துகொண்டனர். அதற்காக போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட ஒவ்வொரு கைதிக்கும் கை, கால்கள் மற்றும் தலையில் இரும்பு சங்கிலி போட்டு அடைத்து வைத்தல், விலங்கு பூட்டப்பட்ட நிலையில் நிற்க வைத்தல், 6 மாதங்களுக்கு குறைக்கப்பட்ட உணவுடன் தனிமைச் சிறை உள்ளிட்ட தண்டனைகள் வழங்கப்பட்டன.

அரசியல் கைதிகளின் போராட்டம் நீண்ட காலம் நீடித்ததால், சிறை அதிகாரிகள் சோர்ந்து போனார்கள். அரசியல் கைதிகளின் போராட்டம் குறித்து இங்கிலாந்து அரசு அடிக்கடி விசாரித்தது அவர்களுக்கு நெருக்கடியை ஏற்படுத்தியது. சிறையில் தங்களது மரியாதை முழுவதுமாக போய்விட்டதாக அவர்கள் கருதினார்கள். இறுதியாக இறங்கி வந்த சிறை அதிகாரிகள், அரசியல் கைதிகள் போராட்டத்தைக் கைவிட்டு பணிகளைத் தொடங்கினால் அவர்களுக்கு, அவர்களது விருப்பப்படி எளிதான பணிகளை வழங்குவதாக வாக்குறுதி அளித்தனர். அரசியல் கைதிகளின் பிற கோரிக்கைகளையும் பரிசீலிப்பதாக அவர்கள் அறிவித்தனர். அதைத் தொடர்ந்து, அரசியல் கைதிகள் தங்களது போராட்டத்தைக் கைவிட்டனர்.

1917க்குப் பிந்தைய காலம்: மண்ணைக் கவ்விய நரகத்தின் கடவுள்

அரசியல் கைதிகளின் இந்தப் போராட்டத்திற்குப் பிறகு சிறை அதிகாரி டேவிட் பேரியின் தன்முனைப்பு நொறுங்கிப் போனது. போர்ட்பிளேரின் கடவுள் என்று தன்னைத்தானே வர்ணித்துக் கொண்ட டேவிட் பேரி, அதன்பின் நிராகரிக்கப்பட்ட சிறு பாறையாக, யாராலும் கண்டுகொள்ளப்படாத சக்தியாக மாறினார். சிறை அதிகாரிகள் அனைவரின் அணுகுமுறையும் முற்றிலுமாக மாறின. அரசியல் கைதிகளுடன் எந்தவித மோதலையும் ஏற்படுத்திக்கொள்ளக் கூடாது, எந்தச் சிக்கலிலும் மாட்டிக்கொள்ளக் கூடாது என்று நினைத்து சிறை அதிகாரிகள் எச்சரிக்கையுடன் நடந்துகொண்டனர். அரசியல் கைதிகளுக்கு மிகவும் எளிதான வேலைகள் வழங்கப்பட்டன. கைதிகளைக் கொடுமைப்படுத்தப் பயன்படுத்த செக்குகள் பயன்படுத்தப்படாமல் கிடந்தன. புத்தகங்கள், செய்தித்தாள்கள் ஆகியவற்றைப் படிப்பது, சிறைக் கைதிகள் தங்களுக்குள் பேசிக் கொள்வது, கூட்டங்களை நடத்துவது போன்ற செயல்களைக் கூட சிறை அதிகாரிகள் கண்டுகொள்ளவில்லை.

இந்த நேரத்தில் சிறை அதிகாரியான டேவிட் பேரி நோய்வாய்ப்பட்டார். அவருக்கு விடுப்பு வழங்கப்பட்டது. சிகிச்சைக்காக அவர் 4 பேரின் உதவியுடன் கப்பலில் ஏற்றி, இந்தியாவின் முதன்மை நிலப்பகுதிக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். எனினும், சிகிச்சை பலனின்றி அவர் உயிரிழந்தார். அந்தமான்

செல்லுலார் சிறையின் கொடுங்கோல் வில்லனாக விளங்கிய டேவிட் பேரியின் நீண்ட வரலாறு அத்துடன் முடிவுக்கு வந்தது.

பல ஆண்டுகளாக இந்திய அரசியல் கைதிகளை இவ்வாறாக கொடுமைப்படுத்தி வந்த இங்கிலாந்து அரசாங்கம், இந்திய மக்களின் கோரிக்கைகளை ஏற்றோ, அல்லது அவர்களது போராட்டத்திற்குப் பணிந்தோ, அல்லது அரசியல் சிந்தனைக்கு ஆட்பட்டோ, 1920ஆம் ஆண்டு அனைத்துக் கைதிகளுக்கும் பொது மன்னிப்பு வழங்கியது. அதைத் தொடர்ந்து அந்தமானில் உள்ள செல்லுலார் சிறை மூடப்பட்டது. விடுதலை செய்யப்பட்டவர்கள் தவிர, மீதமுள்ள அனைத்து அரசியல் கைதிகளும் 1921ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவின் பிற மாநிலங்களில் உள்ள சிறைகளுக்கு மாற்றப்பட்டனர். கலாபானி என்று அழைக்கப்படும் அந்தமான் செல்லுலார் சிறைக்கு கைதிகளை அழைத்துச் செல்ல பயன்படுத்தப்பட்ட எஸ்.எஸ். மகராஜா என்ற அதே கப்பலில், அரசியல் கைதிகள் மீண்டும் இந்தியாவின் முதன்மைப் பகுதிக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டதுடன், அந்தமான் செல்லுலார் சிறையின் முதல் அத்தியாயம் முடிவுக்கு வந்தது.

- அமித்ராய், இணைப் பேராசிரியர், பொருளாதாரத் துறை, கதல் ரவீந்திர சதாவர்ஷிகி மகா வித்யாலயா, மேற்குவங்கம், முதன்மை ஆசிரியர், அந்தோர்ஜதிக் பாடசாலா, சகமதிப்பாய்வு இதழ், மேற்குவங்கம், செல்லுலார் சிறை குறித்த ஆராய்ச்சியாளர்.

இறையாண்மை, நீதியின் பாதுகாவலர்

- துக்காராம் பூஜாரி

- ஆஷாலதா சுவர்ணா

17ஆம் நூற்றாண்டின் இத்தாலிய பயணி பியட்ரோடல்லா வாலே (Pietro-dalla Valle), ராணி அபக்கா பற்றிய தெளிவான சித்தரிப்பை வழங்குகிறார். தாழ்மையான தோற்றம் உடையவராக இருந்தபோதிலும், மிகுந்த மரியாதையையும் அதிகாரத்தையும் ராணி அபக்கா பெற்றிருந்தார். நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களிலும் பிற பொதுப் பணிகளிலும் ஈடுபட்ட அவர், மக்களின் நலனுக்கான அர்ப்பணிப்புடைய ஓர் ஆட்சியாளராக இருந்தார். சமநீதி ஆட்சி நடத்தியவராகவும், குடிமக்களின் நலனில் அக்கறை கொண்டவராகவும் அவர் அறியப்பட்டார். சாதி மத வேறுபாடுகளைக் கடந்து, அனைவரையும் உள்ளடக்கிய ஆட்சி மாதிரியை அபக்கா வளர்த்தார். பல்வேறு நிர்வாகத் துறைகளில் நேரடி ஈடுபாடு காட்டிய அவரது ஆட்சி மாதிரி, சமகாலத் தலைவர்களுக்கு ஒரு கலங்கரை விளக்கமாகச் செயல்படுகிறது. போர்த்துகீசியருக்கு எதிரான அபக்காவின் தொடர்ச்சியான போர் தனது சமஸ்தானத்தின் மீதான அவரது அர்ப்பணிப்பால் குறிக்கப்பட்டது. அவரது எதிர்ப்பு போர்த்துகீசியர்களைத் தாண்டி விரிவடைந்தது. பின்னர் கேள்வி வெங்கடப்ப நாயக்கரிடமிருந்து சவால்களை எதிர்கொண்டது.

அந்நியப் படையெடுப்புகள், நிரம்பியுள்ளது. இவை நாகரிகம் ஆங்கிலேயர் காலம் வரை நடந்த கொள்ளைகள், கொள்ளைகள் தோன்றிய காலத்திலிருந்து படையெடுப்புகளும், தாக்குதல்களும் பற்றிய நிகழ்வுகளால் இந்திய தணியாமல் தொடர்ந்தன. நிலத்தின் இருப்பை சீர்குலைத்தன. வரலாற்றின் கதையாடல் கிரேக்கர்கள் காலம் முதல் 15ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில்

ஐரோப்பிய சக்திகளின் வருகை இந்தியாவின் அரசியல், பொருளாதார மற்றும் கலாச்சாரக் கட்டமைப்பைச் சீர்குலைத்தன. இது மோதலின் சூடான களமாக மாறியது. துளுநாடு என்பது தென்மேற்கு இந்தியாவில் கடலோர கேரளாவின் வடக்கு பகுதியில் அமைந்துள்ள ஒரு பிராந்தியமாகும். இந்தப் பிராந்தியத்திற்கு போர்த்துகீசியரால் கடல் வழியின் கண்டுபிடிப்பு கரையோரப் பகுதியின் கடல் நடவடிக்கைகளில் மிகப்பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது, இது துளுநாட்டில் சமூகபொருளாதார, கலாச்சார மற்றும் அரசியல் மோதலுக்கு வழிவகுத்தது.

கர்நாடகாவின் பண்டைய வம்சங்களில் ஒன்றான அலுபா வம்சம், 2ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கிபி 14ஆம் நூற்றாண்டு வரை ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக துளுநாட்டை ஆட்சி செய்தது. இந்தக் காலகட்டத்தில், பங்காடியின் பங்காக்கள் (Banghas of Bangadi), வேணுருவின் அஜிலாஸ் (Ajilas of Venuru), கர்கலாவின் பைரராசா (Bairarasa of Karkala), முல்கியின் சவந்தாக்கள் (Savanthas of Mulki), விட்டலாவின் டோம்பாஹேகடே (Dombaheggade of Vittala), சுராலின் தோலாஹராக்கள் (Tolaharas of Suraal), கும்ப்ளேவின் ராஜாக்கள் (Rajas of Kumble), புட்டிகேயின் சௌதாக்கள் (Chowtas of Puttige), கெல்லாக்கள் (Kellas, Moolas of Byelangadi), பைலங்காடியின் மூலாக்கள் (Moolas of Byelangadi), ஹோசங்கடியின் ஹொன்னேயகம்பாளிகள் (Honeyakambalis of Hosangadi), மற்றும் ஜெருசோப்பேயின் சாலுவாக்கள் (Saluvas of Gerusopp) போன்ற பதினான்கு சிறிய வம்சங்கள் தோன்றின. போர்கள், மறைமுகப் போர்கள், ஒப்பந்தங்கள்,

கருத்து வேறுபாடுகள் ஆகியவை இந்தச் சிறு ஆட்சியாளர்களிடையே வழக்கமான அம்சமாக இருந்தன.

நிலைமையைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்ட போர்த்துகீசியர்கள் கடற்கரைப் பகுதியில் கோட்டைகளையும் துறைமுகங்களையும் கட்டித் தங்கள் நடவடிக்கைகளைத் தொடங்கினர். பாதுகாப்புக்கான கோட்டைகளும் வர்த்தகத்திற்கான துறைமுகங்களும் இந்த முயற்சியின் அடிநாதமாக இருந்தன. அவர்கள் கடலில் நுழையும் கப்பல்களுக்கு கார்டேஸ் (பாய்மர அனுமதி) வசூலிக்கத் தொடங்கினர். பயிர்களுக்கு வரிகளை அமல்படுத்தினர். 16ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாவது பத்தாண்டுகள் வரையிலும் போர்த்துகீசியர்களின் கவனத்தை உல்லாலா (Ullala) ஈர்க்கவில்லை. போர்த்துகீசியர்களின் வருகையின் போது, சௌதாக்கள் உல்லாலா மற்றும் புட்டிகேவிலிருந்து (Puttige) இப்பகுதியை ஆட்சி செய்தனர். அவர்கள் அப்போது விஜயநகரப் பேரரசர்களின் சிற்றரசர்களாக இருந்தனர்.

தாய்வழி உரிமை (Aliyakattu) முறையைப் பின்பற்றிய துளுநாட்டின் பெரும்பாலான அரசக் குடும்பங்களைப் போலவே, சௌதாக்களின் ஒரு கிளை உல்லாவிலிருந்து ஆட்சி செய்தது. 13ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 18ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை, இந்தக் கிளை தொடர்பாக ஐந்து அபக்கா ராணிகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். 'அபக்கா' என்ற பெயர் முதல் பெயராக இல்லாமல் ஒரு பட்டம் அல்லது குடும்பப் பெயராக இருந்திருக்கலாம் என்று கருதலாம். ராணி சமண மதத்தைப் பின்பற்றினார். ஆனால், அனைத்து மதங்களையும்

சேர்ந்த மக்களைக் கொண்ட ஒருங்கிணைந்த இராணுவம் மற்றும் நிர்வாக அமைப்பைக் வைத்திருந்தார். போர்த்துகீசிய மற்றும் இத்தாலியப் பதிவுகள் 16ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி முதல் 17ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி வரை உல்லாவை ஆட்சி செய்த இரண்டு ராணிகளைப் பற்றிய தகவல்களை வழங்குகின்றன, அவர்களை தாய் மற்றும் மகள் என்று தெளிவாக அடையாளம் காண்கின்றன. மூத்த அபக்கா 1554 முதல் 1588 வரை ஆட்சி செய்தார், அப்போது அவர் போர்த்துகீசிய அரசியல் மற்றும் வர்த்தக சூழ்ச்சிகளைக் கடுமையாக எதிர்த்தார். அரசியல் மற்றும் வணிக பரிவர்த்தனைகள் தொடர்பாக மூத்த அபக்காவுக்கும் போர்த்துகீசியருக்கும் இடையில் தொடர்ச்சியான மோதல்கள் இருந்தன. இவர் 1556, 1558 மற்றும் 1567ஆம் ஆண்டுகளில் மூன்று முக்கியமான போர்களில் ஈடுபட்டார். 1567ஆம் ஆண்டு போரில், அபக்கா அசாதாரண சக்தியைக் காட்டினார். ஆனால், இறுதியில் போர்த்துகீசியர்களால் தோற்கடிக்கப்பட்டார். அவர் போரில் வெற்றி பெறவில்லை என்ற போதிலும், அவரது துணிச்சல் சமகாலப் போர்த்துகீசிய எழுத்தாளர்களான பிரான்சிஸ்கோ டிசோசா, கூட்டோ டியோகோ மற்றும் பலரால் மிகவும் பாராட்டப்பட்டது. அவர் கள்ளிக்கோட்டையின் ஜாமோரினுடன் ஒரு கூட்டணியைப் பராமரித்தார், இதன் மூலம் போர்த்துகீசியர்கள் தங்கள் இலட்சியங்களை முழுமையாக அடைவதைத் தடுத்தார்.

1589ஆம் ஆண்டின் போர்த்துகீசிய ஆவணம் உல்லாலாவில் மன்னரின் ஆட்சியைக் குறிப்பிடுகிறது. இவரது ஆட்சி

1588 முதல் 1594 வரை நீடித்தது. இந்த மன்னரைப் பற்றிய விவரங்கள் சமகால ஆவணங்களில் கிடைக்கவில்லை.

இளைய அபக்கா 1594 முதல் 1640 வரை ஆட்சி செய்தார். இளைய அபக்கா, 1594இல் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, கடலோரப் பகுதியில் ஒரு பொற்காலம் உருவானது. வர்த்தகம் மற்றும் கப்பம் கட்டுதல் பிரச்சினை தொடர்பாக போர்த்துகீசியர்களுடன் உல்லாவின் மோதல் நீடித்தது. தனது தாயின் தோல்விக்குப் பழிவாங்கும் நோக்கில் போர்த்துகீசியர்களுக்கு எதிரான போராட்டத்தை அவர் தொடர்ந்தார்.

போர்த்துகீசிய ஆதிக்கத்தை எதிர்கொள்ள, அபக்கா கோழிக்கோடு மற்றும் மலபார் மன்னர்களின் ஜாமோரினுடன் கூட்டணி சேர்ந்து, அரபு நாடுகளுடனான தனது வர்த்தகம் பாதுகாப்பாக இருப்பதை உறுதி செய்தார். 1617 ஆம் ஆண்டில், மக்காவிலிருந்து திரும்பிக் கொண்டிருந்த அவரது கப்பல்களில் ஒன்றை போர்த்துகீசியர்கள் கைப்பற்றியதால், மங்களுர் கோட்டையைத் தாக்குவதன் மூலம் பதிலடி கொடுக்க அபக்காவைத் தூண்டியது. இவர் கேளடி வெங்கடப்ப நாயக்கரின் உதவியை நாடினார்.

போர்த்துகீசிய வரலாற்றாசிரியர் டான்வாரெஸ் எழுதுகிறார், "வெங்கடப்பாவின் இராணுவம் படித்துறைக்கு மேலே இருந்து அவரது உதவிக்கு வந்தது. பங்காவின் தலைநகரங்களான பங்கடியும் நந்தவரும் கைப்பற்றப்பட்டன. மங்களுர் இணைக்கப்பட்டது. இவர் போர்த்துகீசியர் மற்றும் பங்காமன்னர் இருவரையும் தோற்கடித்தார். பங்கா போர்த்துகீசியர்களுடன் கூட்டணி வைத்திருந்தார்.

மிராண்டா, டி'மெல்லோ போன்ற போர்த்துகீசிய அடமிரல்கள் ஓடிவிட்டனர். 200 போர்ச்சுக்கீசிய வீரர்கள் கொல்லப்பட்டனர். அவரது இராணுவத்தை ஆதரிப்பதில் அபக்காவின் பங்கு மிகப்பெரியது. நவீன போர் வழிமுறைகளைக் கொண்டிருந்த போர்த்துகீசியர்களுக்கு இது ஒரு பெரிய பின்னடைவாக இருந்தது. அதே நேரத்தில் அபக்காவிடம் உள்நாட்டு ஆயுதங்கள் இருந்தன. அவரது கொரில்லா போர்த் தந்திரம் அவரை வெற்றிக்கு இட்டுச் சென்றது.

அவளுடைய வெற்றியின் செய்தி ஏழு கடல்களுக்கு அப்பால் சென்றது. இது வரலாற்றில் ஒரு சகாப்தத்தை உருவாக்கும் நிகழ்வாக நிறுவப்பட்டது. அதன் பிறகு, பிராந்தியத்தின் விவகாரங்களில் தலையிடுவதையும், உல்லாவுக்கு எதிராக பதிலடி கொடுப்பதையும் தவிர்த்து, அபக்காவின் வலிமையான எதிர்ப்பை போர்த்துகீசியர்கள் ஒப்புக்கொண்டனர்.

டாக்டர் பி.எஸ்.சாஸ்திரி, டாக்டர் சூர்யநாத் காமத் போன்ற வரலாற்றாசிரியர்கள் அபக்காவுக்கும் இங்கிலாந்தின் முதலாம் எலிசபெத் ராணிக்கும் இடையிலான ஒற்றுமைகளை குறிப்பிடுகின்றனர். 1618 ஆம் ஆண்டில், அபக்கா போர்த்துகீசியப் படைகளை உறுதியாகத் தோற்கடித்து, ஒரு காலனியை நிறுவுவதைத் தடுத்தார். அவரது போர்த்தந்திரப் புத்திசாலித்தனமும் தலைமைத்துவமும் ஸ்பானிஷ் ஆர்மடாவில் எலிசபெத்தின் தாக்கத்தைப் போலவே போர்த்துகீசியர்களிடையே அச்சத்தை ஏற்படுத்தியது.

குடும்ப வாழ்க்கை

இளைய அபக்கா, பங்கா சிற்றரசின் நான்காம் பங்காவின்

தலைவர் வீர நரசிம்ம லட்சுமப்பா பங்கராசாவை மணந்தார். பங்கா குடும்பத்தின் நான்காம் லட்சுமப்பா பங்கராசாவுடனான அபக்காவின் திருமணக் கூட்டணி ஆரம்பத்தில் இணக்கமாகத் தோன்றியது. ஆனால், பின்னர் போர்த்துகீசியர்களுடனான வர்த்தகக் கருத்து வேறுபாடுகள் காரணமாக மோசமடைந்தது. ராணி அவரை விவாகரத்து செய்து, திருமணத்தின் போது கொடுக்கப்பட்ட அனைத்து நகைகளையும் திருப்பி அனுப்பினார். லக்ஷம்பா பங்கராசாவின் போர்த்துகீசிய அணுகுமுறை அவளுக்குப் பிடிக்கவில்லை. தனது வர்த்தக நடவடிக்கைகள் மற்றும் கப்பம் கட்டுவதில் போர்ச்சுக்கீசியர்களின் கோபத்தைச் சம்பாதிக்க அவர் தயாராக இல்லை. அபக்கா இறுதியில் மங்களுரில் உள்ள தனது கணவரின் அரண்மனையை விட்டு வெளியேறி தனது குழந்தைகளுடன் உல்லாவுக்குத் திரும்பினார். ஆழிக் காட்டு அமைப்பின்படி தனது தாயிடமிருந்து பெறப்பட்ட உல்லாவின் சிம்மாசனத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்.

அப்படி ஒரு சமயம், அவள் நன்கு பாதுகாக்கப்படாத ஓர் ஆற்றில் படகில் சென்று கொண்டிருந்தபோது, பங்காமன்னன் தனது ஆட்களை மற்றொரு படகில் அனுப்பி அவளைத் தன்காவலில் எடுத்துச் சென்றான். இருப்பினும், அவர் தனது சாதாரியம் மற்றும் பேச்சாற்றலால் சிறையிலிருந்து தப்பிக்க முடிந்தது.

ஓர் இத்தாலிய பயணியின் பார்வை

இத்தாலிய பயணி பியத்ரோ டெல்லா வாலே என்பவரின் குறிப்புகள் அபக்காவின் தெளிவான சித்தரிப்பை வழங்குகின்றன. அவர் தாழ்மையான தோற்றம் கொண்டவராக இருந்தபோதிலும்,

மிருந்த மரியாதையையும் அதிகாரத்தையும் பெற்றிருந்தார். நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் மற்றும் பிற பொதுப் பணிகளில் ஈடுபட்ட அவர், தனது மக்களின் நலனுக்காக அர்ப்பணித்த ஓர் ஆட்சியாளருக்கு முன்மாதிரியாக இருந்தார். அவர் தனது சமமான ஆட்சிக்காகவும், தனது குடிமக்களின் நலனில் அக்கறை கொண்டவராகவும் அறியப்பட்டார். சாதி மற்றும் மத வேறுபாடுகளைக் கடந்து, அனைவரையும் உள்ளடக்கிய ஆட்சி மாதிரியை அபக்கா வளர்த்தார். பல்வேறு நிர்வாகத் துறைகளில் நேரடி ஈடுபாட்டால் வகைப்படுத்தப்படும் அவரது ஆட்சி மாதிரி, சமகாலத் தலைவர்களுக்கு ஒரு கலங்கரை விளக்கமாக செயல்படுகிறது. எதிரிகளிடம் கூட அபக்காவின் அனைவரையும் உள்ளடக்கிய அணுகுமுறை, அவரது பெருந்தன்மையையும் போர் உபாயத் தொலைநோக்கையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது. பார்சீக ஆட்சியாளர் ஷா அப்பாஸ் பியத்ரோவுக்கு ராணி அபக்காவைச் சந்திக்க பரிந்துரைத்தது. வலிமையான நியாயமான ஆட்சியாளர் என்ற உலகளாவிய நற்பெயரை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. பியத்ரோ டெல்லா வாலே எழுதிய பயணக் குறிப்பைப் போல வேறு எந்த ஆதாரமும் அபக்காவைப் பற்றிய விரிவான தகவல்களைத் தரவில்லை. அப்பாசின் வார்த்தைகளால் ஈர்க்கப்பட்ட பியத்ரோ 1623இல் அபக்காவைக் காண உல்லாலாவுக்குச் சென்றார். தலைநகருக்கு வந்தபோது, அவர் தலைநகரில் இல்லை, ஆனால் மற்றொரு அரசியல் மையமான மலாலியில் இருப்பதைக் கண்டுபிடித்தார். விசாரித்ததில், பாசன வசதிக்காக பாலம் கட்டும் பணியில் ஈடுபட்டிருப்பதாகவும்,

மாலை வரை திரும்பி வரவில்லை என்றும் கூறினார். பியத்ரோ இறுதியாக அவளைப் பார்த்தபோது செருப்போ, கிரீட்மோ இல்லாமல் பணிவுடன் காணப்பட்டாள். இருப்பினும் அவளுக்கு அளவற்ற மரியாதையும் அதிகாரமும் இருந்தது. பியத்ரோ அவளது ஆளுமையால் முழுமையாகக் கவரப்பட்டு அவருடைய போற்றுதலையும் மரியாதையையும் பெற்றான்.

போர்த்துகீசியருக்கு எதிரான அபக்காவின் தொடர்ச்சியான போர் தனது சமஸ்தானத்தின்

மீதான அவரது அர்ப்பணிப்பால் குறிக்கப்பட்டது. அவரது எதிர்ப்பு போர்த்துகீசியர்களைத் தாண்டி விரிவடைந்தது. பின்னர் கௌடி வெங்கடப்ப நாயக்கரிடமிருந்து சவால்களை எதிர்கொண்டது.

பிராந்திய இழப்புகள் இருந்தபோதிலும், அவர் தனது நிலங்களை மீட்டெடுக்க விடாமுயற்சியுடன் முயன்றார், சுதந்திரத்திற்கான தனது அசைக்க முடியாத அர்ப்பணிப்பை வெளிப்படுத்தினார். அபக்காவின் நிர்வாக புத்திசாலித்தனமும் சமத்துவக் கொள்கைகளும்

பாராட்டப்படுகின்றன. குறிப்பாக சமூக நல்லிணக்கத்தையும் நீதியையும் உறுதி செய்வதற்கான அவரது முயற்சிகள் போற்றப்படுகின்றன. மக்கள் நலன், விவசாய வளர்ச்சி, நீர்ப்பாசனம், வர்த்தகம், நீதி ஆகியவற்றில் அபக்காவின் அர்ப்பணிப்பு அசைக்க முடியாதது.

1599, டிசம்பர் 27 அன்று எழுதப்பட்ட ஒரு கடிதத்தில் (லிஸ்பன் காப்பகத்திலிருந்து பெறப்பட்டது), ராணி தனது எஜமானருக்கு ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவிக்கிறார். அதே கடிதத்தில் போர்களில் தனது சாதனைகளை இராஜதந்திரமாக வெளிப்படுத்தும் அதே வேளையில், தனக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு குறித்த வருத்தத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறார். அவர் எழுதுகிறார்: 'நான் எனது சாதனைகளைப் பற்றியும் போர்களைப் பற்றியும் பேசவில்லை, ஏனென்றால், இந்த கோட்டையின் கேப்டன் சிமோ

டீ சூசா டீ காஸ்ட்ரோ (Simão de Souza de Castro) அங்கு வந்து அனைத்துப் போர்கள் பற்றிய தகவல்களையும் வளர்ச்சிகளையும் பற்றிய பெரும்பகுதி செய்திகளையும் மேன்மை தங்கிடத்தில் வழங்குவார்'. இது அவரது கருணையையும் இராஜ தந்திரத்தையும் விளக்குகிறது.

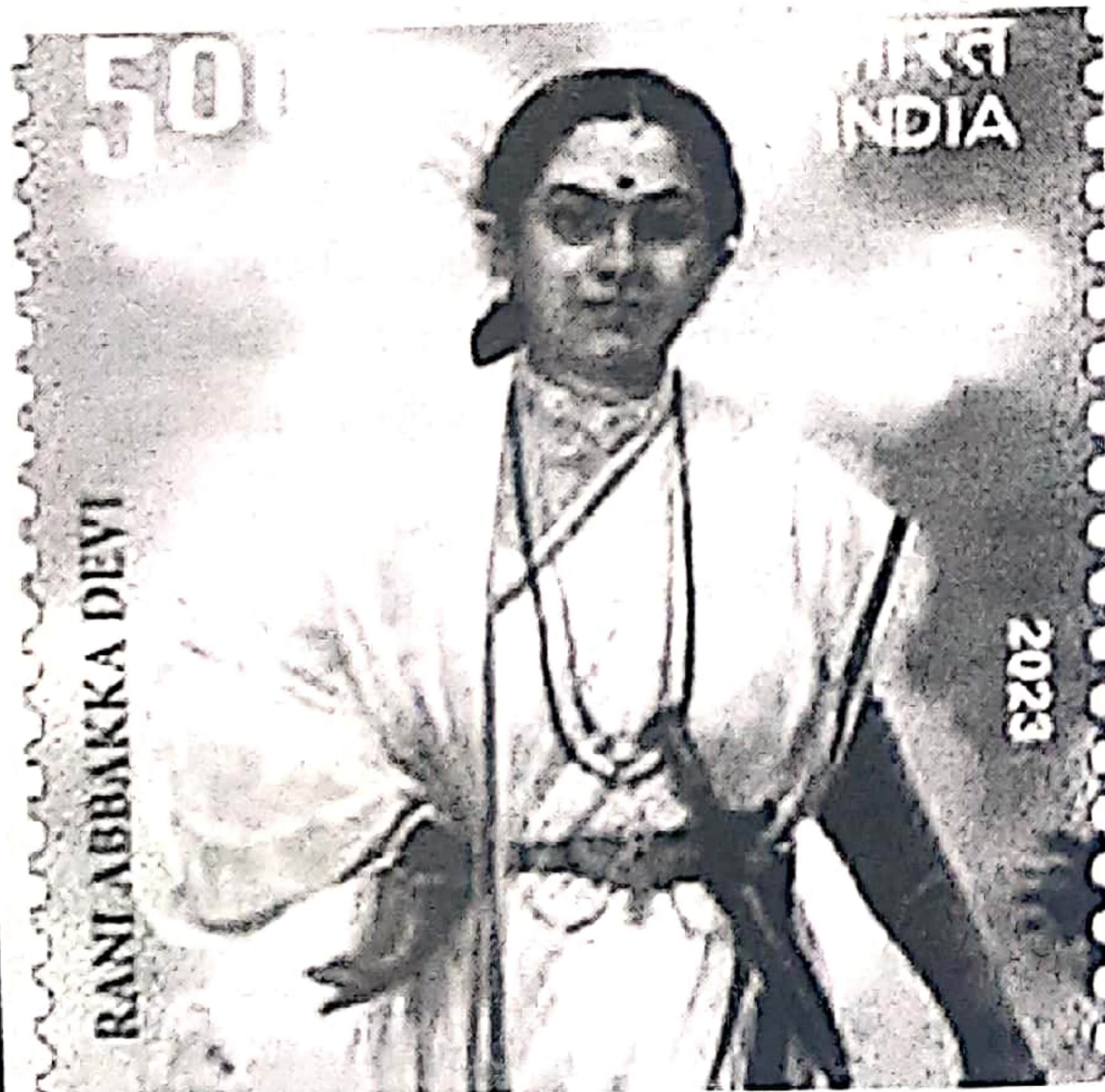
அபக்காவின் தாயும் மகளும் போர்த்துகீசியர்களுக்கு ஒரு வலுவான அச்சுறுத்தலாக இருந்தனர் என்று நாம் கூறலாம். குறிப்பாக கடலோரப் பகுதிகளில் போர்த்துகீசியரின் விரிவாக்கக் கொள்கையைத் தணிக்க அவர்கள் முயன்றனர். இருப்பினும், இளைய அபக்காவுக்கு அண்டை ஆட்சியாளர்களிடமிருந்தோ அல்லது அவரது கணவரிடமிருந்தோ ஆதரவு கிடைக்கவில்லை. இந்த அரசியல் குழப்பங்களுக்கிடையில், இந்தியா தனது சிற்றரசைப் பாதுகாக்கவும், தனது குடிமக்களின் நலன்களைப்

பாதுகாக்கவும் வேண்டியிருந்தது. எனவே, ராணி அபக்காவின் மரபு அவரது வெல்லமுடியாத துணிவுக்கும் தொலைநோக்கு தலைமைக்கும் ஒரு சான்றாகும். அந்நிய ஆதிக்கத்திற்கு எதிரான அவரது எதிர்ப்பு, மக்களின் நலனுக்கான அர்ப்பணிப்பு ஆகியவை அவரை இந்திய வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய நபராக நிறுவுகின்றன. இவ்வாறு அபக்கா காலந்தோறும் இந்தியாவின் அனைத்து பெண் போராளிகளிலும் ஒரு தனித்துவமான இடத்தைப் பெறுகிறார்.

- டாக்டர் துக்காராம் பூஜாரி, ராணி அபக்கா துளு அத்யயன கேந்திரா மற்றும் துளு படுகு அருங்காட்சியக நிறுவனர், சஞ்சயகிரி, பண்ட்வால், தட்சிண கன்னடா, கர்நாடகா. 574219.

- டாக்டர் ஆஷாலதா, சுவர்ணா, அருங்காட்சியகத்தின் செயலாளர்.

ராணியை நினைவு கூர்தல்

அபக்காவின் நினைவு அவரது சொந்த ஊரான உல்லாலில் மிகவும் போற்றப்படுகிறது. "வீர ராணி அபக்கா உத்சவம்" என்பது அவரது நினைவாக நடத்தப்படும் வருடாந்திரக் கொண்டாட்டமாகும். இந்த விழாவில் சிறந்த பெண்களுக்கு வீர ராணி அபக்கா பிரசஸ்தி (விருது) வழங்கப்படுகிறது. ஜனவரி 15, 2003 அன்று, இந்திய அஞ்சல் துறை ராணி அபக்காவுக்கு ஒரு சிறப்பு அஞ்சல் உறையை வெளியிட்டது. பாஜ்பே விமான நிலையத்திற்கும், கடற்படையின் கப்பல் ஒன்றுக்கும் ராணியின் பெயரை சூட்ட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை எழுந்துள்ளது. ராணியின் வெண்கலச் சிலை உல்லாலிலும், மற்றொன்று பெங்களூரிலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கர்நாடக இதிகாச அகாடமி மாநிலத் தலைநகரில் உள்ள குயின்ஸ் சாலையை 'ராணி அபக்கா தேவி சாலை' என்று மறுபெயரிட வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளது.

சொல்ல மறந்த கதை

குஜராத்தைச் சேர்ந்த சுதந்திரத்தின் காவலர்கள்

- உத்சவ் பார்மர்

நமது வரலாற்றைப் புரட்டிப் பார்ப்போமேயானால், இந்தியாவின் சுதந்திரத்திற்காக, ஏராளமான வீரர்கள் போராடியுள்ளனர். இவர்களில் சிலர், உலகளவில் பிரசித்தி பெற்றுள்ளனர். வேறு சிலரோ உள்ளூரைத் தாண்டித் தெரிவதில்லை. சிலரது பங்களிப்பு அங்கீகரிக்கப்பட்ட போதிலும், அவர்கள் குறைவாகத்தான் அறியப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் அனைவரது தியாகங்களும், சுதந்திரத்திற்கான இந்தியாவின் பயணத்தில் முக்கியமானதாகும். மகாத்மா காந்தி, சாதார்பட்டேல் போன்றவர்களின் பெயர்கள் வரலாற்றுப் புத்தகங்களில் பரவலாக இடம்பெற்றுள்ள வேளையில், குறைவாக அறியப்பட்ட வசந்த் ராவ் ஹெகிஸ்டே, ரஜப் அலி லக்கானி, மற்றும் ஹன்சா மேத்தா போன்றவர்களும் அதே அளவிற்கு வீரமிக்கவர்கள் என்பதால், இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் குஜராத்தின் பங்களிப்பு பன்முகம் கொண்டது, ஆழமிக்கது. சில விவரங்கள் காலத்தால் அழிந்து போனதுடன், மற்ற சிலர் இன்னும் முழுமையாக அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. இந்தியாவின் சுதந்திரப் போராட்டம், முக்கியமான போராட்டங்களில் சிறந்த பங்களிப்பை வழங்கியுள்ள அறியப்படாத வீரர்கள் ஆகியவை பற்றி இந்தக் கட்டுரை விளக்குகிறது.

வீரத்தின் எதிரொலிகள் : 1857 புரட்சியில் அறியப்படாத குஜராத் வீரர்கள்

1857ஆம் ஆண்டு பிரிட்டிஷ் காலனி ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக ஏற்பட்ட புரட்சியின்போது, ஓகா மண்டலைச் சேர்ந்த வாகர்கள் (Waghers) பெரும் போராட்டக் காரர்களாக உருவெடுத்தனர். எப்போதும் பரபரப்பாக காணப்படும் துறைமுக நகரமாகவும், பிரசித்திபெற்ற யாத்திரைத் தலமாகவும் திகழும் துவாரகா, நாடு முழுவதிலும் இருந்து சுற்றுலாப் பயணிகளும், யாத்ரீகர்களும் வந்து செல்லும் இடமாக உள்ளது. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், வாகர்கள் உள்ளிட்ட உள்ளூர் சமுதாயத்தினர், பிரிட்டிஷாரின் கப்பல்கள் இங்கு நுழைவதற்கு பெரும் சவாலாக திகழ்ந்தனர். எனினும், 1816 இல் பெய்ட் துவாரகா, கிழக்கிந்திய கம்பெனி வசம் வீழ்ந்ததுடன், தொடர்ந்து அவர்களது கட்டுப்பாட்டிலேயே இருந்தது.

Ministry of Information and Broadcasting
Government of India

Jhaverchand Kalidas Meghani

29th August, 1896 - 9th March, 1947

Remembering the great freedom fighter

He was often referred to as 'Rashtriya Shayar', or Poet of the People, by Mahatma Gandhi & has authored over 100 books.

1857ஆம் ஆண்டு கோடைக் காலத்தில், துவாரகாவிலும் புரட்சிக்கனல் பற்றியது. ஓகாவிலிருந்து பிரிட்டிஷாரை விரட்டியடிக்கும் இந்தப் போராட்டத்திற்கு முலு மானேக் மற்றும் ஜோதா மானேக் ஆகியோர் தலைமை வகித்தனர். 1858 மார்ச் மாதவாக்கல், பெய்ட் துவாரகா கோட்டையை மீண்டும்

Hansa Jivraj Mehta

3rd July, 1897 - 4th April, 1995

Remembering the **nationalist and social activist**

She valiantly **fought** against the British by **participating** in the **Non-Cooperation and Swadeshi movements**; was **arrested** in 1932.

கைப்பற்றினார். அதனைத் தொடர்ந்து, ஜோதா மாணேக், சிறிது காலம் துவாரகா மன்னராக பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட நிலையில், 1859 ஆம் ஆண்டு பிரிட்டிஷார் மீண்டும் அந்நகரைக் கைப்பற்றும் வரை இப்பொறுப்பை வகித்தார். பிரிட்டிஷாரிடம் தோல்வியடைந்த போதிலும், ஜோதா மற்றும் முலு ஆகியோர், கொரில்லா தாக்குதலில் ஈடுபட்டு வந்தனர்.

சிலர் காட்டிக் கொடுத்ததன் காரணமாக, 1859 ஆம் ஆண்டு பிடிபட்ட போதிலும், 1862 இல் ஆங்கிலேயரின் பிடியிலிருந்து தப்பிய முலு மாணேக், 1868 ஆம் ஆண்டு உயிரிழக்கும் வரை போராடிக் கொண்டேயிருந்தார். கிர்பகுதிக்குத் தப்பிச் சென்ற ஜோதா மாணேக்கும், உடல் நலக்குறைவால் 1860 ஆம் ஆண்டு காலமானார். பிரபலமான இவ்விரு தலைவர்களும் செளராஷ்டிரா பகுதியில் இன்னும் நினைவு கூரப்படுவதுடன், துவாரகாவில் உள்ள ஒரு சாலைக்கு,

ஜோதா மாணேக் சாலை என்றும் பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது. உள்ளூர் நாட்டுப்புறக் கலைஞர்களாலும் இவர்கள் போற்றப்பட்டு வருகின்றனர். இந்தப் புரட்சி, குஜராத்தின் வடக்கு, மத்திய, மற்றும் கிழக்குப் பகுதிக்கும் பரவிய நிலையில், ஆனந்த் பகுதியைச் சேர்ந்த கர்பத் தாஸ் முகி, பஞ்சம்ஹால் பகுதியைச் சேர்ந்த ரூபா மற்றும் கேவல் நாயக், லூணாவாடாவின் சூரஜ்மால் மற்றும் பஞ்சம்ஹாலின் திலிதர்கான் போன்ற தலைவர்கள், பிரிட்டிஷாரின் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டங்களுக்குத் தலைமையேற்று நடத்தினர்.

இந்தப் பட்டியல் முழுமையானது இல்லை என்றாலும், சுதந்திர வேட்கைகும் அநீதிக்கும் எதிரான உணர்வை ஒன்றிணைத்ததால், இந்தக் காலகட்டம், இந்திய வரலாற்றில் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது.

பொருளாதாரச் சுதந்திரத்தின் கதை:

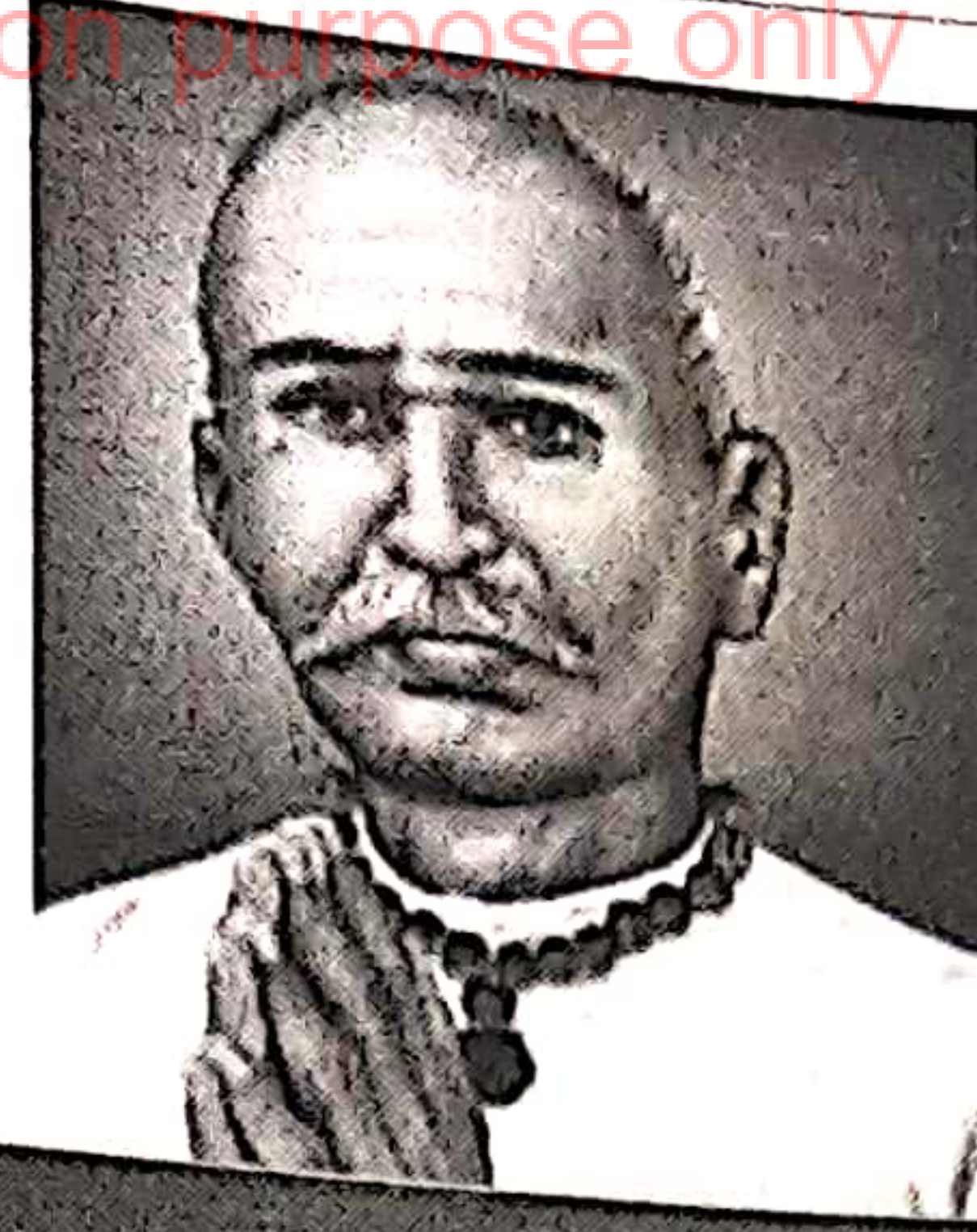
ராஞ்சோத்லால் மற்றும் சோட்டாலால்

சுதந்திரப் போராட்டம், ஆட்சியாளர்களுக்கு எதிரான நேரடி மோதலாகக் கருதப்பட்ட நிலையில், அடக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டத்தில், பொருளாதார அதிகாரமளித்தலும் முக்கியமானதாகக் கருதப்பட்டது. இந்தியாவின் சொத்துக்கள் மற்றும் வளங்கள், கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியாரை ஈர்த்த நிலையில், தொடக்கத்தில் அவர்கள் 'இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்ட' பொருட்களை உலகளவில் வர்த்தகம் செய்ததுடன், இங்கிலாந்தின் தொழில் புரட்சிக் காலத்தில், இந்தியாவை மூலப்(கச்சா) பொருட்கள் விநியோக நாடாக மாற்றினர். இந்த மாற்றம், நமது பாரம்பரியக் கலைகளையும் கிராமப்புற பொருளாதாரத்தையும் சீரழித்ததால், இந்தியாவின் சொத்துக்கள், இங்கிலாந்துக்குச் சென்றுவிட்டதாக, தாதாபாய் நௌரோஜி, தமது கட்டுரைகளில் எழுதியது குறிப்பிடத்தக்கது. வரலாற்று ரீதியாக குஜராத் தொழில்முனைவோர் நிறைந்த பகுதி என்பதால், ரஞ்சோத்லால் சோட்டாலால், அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரச் சுதந்திரத்திற்கான வினையூக்கியாக உருவெடுத்தார்.

1823 ஆம் ஆண்டு பிறந்த ரஞ்சோத்லால், இளம் வயதிலேயே உறுதிமிக்கவராகத் திகழ்ந்தார். 1850 ஆம் ஆண்டு தமது 27 ஆம் வயதில், அகமதாபாத்தில் பஞ்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்கான தொடக்க முயற்சிகளை அவர் மேற்கொண்டார். 1842 ஆம் ஆண்டு 19 வயதாக இருக்கும் போதே, அகமதாபாத் சுங்கத்துறை உதவி

ஆட்சியர் ஏ.பி.எஸ்.ஜேம்ஸின் தனி எழுத்தராகப் பணியில் சேர்ந்த அவர், மாதச் சம்பளமாக ரூ.10/ பெற்றார். அடுத்தடுத்த பதவி உயர்வுகளால், 1845ஆம் ஆண்டு, முதன்மை உள்ளூர் வருவாய் அதிகாரி பதவியை எட்டி, ரூ.75/ சம்பளமாகப் பெற்றார். 1852 வாக்கில், அக்காலத்தில் இந்தியர்களுக்கான உயர் பதவியாகக் கருதப்பட்ட அரசியல் முகவரின் உதவியாளருக்கு இணையான, பவாகர் பகுதியின் உதவிக் கண்காணிப்பாளர் பதவியை அவர் பிடித்தார். 1852ஆம் ஆண்டு இவர் மீது எழுந்த தவறான ஊழல் குற்றச்சாட்டுகளால், பிரிட்டிஷ் ராஜ் ஜியத்தில் அவரது எதிர்பார்ப்புகள் நொறுங்கிப் போனதால், அகமதாபாத்தின் தொழில் அமைப்புகளுக்கு மறுவடிவம் கொடுக்கத் தொடங்கினார்.

உற்சாகமிக்க ரஞ்சோத்லால், அகமதாபாத்தில் நூற்பாலை ஒன்றை நிறுவிய நிலையில், இயந்திரங்களை ஏற்றிவந்த கப்பல் விபத்திற்குள்ளானதாலும், பணிய மர்த்தப்பட்ட பொறியாளர்களின் இழப்பினாலும் அவரது தொடக்க கால முயற்சிகள் சற்று பின்னடைவை சந்தித்த போதிலும், மனம் தளராமல், 1859ஆம் ஆண்டு 'அகமதாபாத் ஸ்பின்னிங் மற்றும் வீவிங் லிமிடெட்' நிறுவனத்தைத் தோற்றுவித்தார். அகமதாபாத் நகரில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பஞ்சாலைகள் நல்ல முறையில் இயங்கியதால், இந்த நகரம், 'கிழக்கிந்தியாவின் மான்செஸ்டர்' என்ற பெயரைப் பெற்றது. 1916ஆம் ஆண்டு 62 பஞ்சாலைகள் இயங்கி வந்தன. இந்தப் பஞ்சாலைகளின் உரிமையாளர்களும் அவர்களது குடும்பத்தினரும் பின்னாளில் இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் முக்கியப் பங்கு வகித்தனர்.

Govind Guru

20th December, 1858 - 30th October, 1931

Remembering the great freedom fighter & social reformer

He founded 'Samp Sabha' & spread awareness against evils and orthodox traditions of tribal society.

தொழில்துறை சாதனைகளுக்கு அப்பால், உள்ளாட்சிச் செயல்பாடுகளால் ஈர்க்கப்பட்டு, அகமதாபாத் நகராட்சி கவுன்சிலர் மற்றும் தலைவராகவும் ரஞ்சோத்லால் பணியாற்றினார். பல்வேறு எதிர்ப்புகளையும் சமாளித்து, நகரின் கழிவுநீரகற்று முறையையும், குழாய்வழி குடிநீர் விநியோகத்தையும் செயல்படுத்தி, அந்த நகரில் புரட்சியை ஏற்படுத்தியதோடு, சுகாதாரமிக்க நகராக அதனை மாற்றி, சர்வதேச அளவில் பிரசித்திபெற வைத்தார். ரஞ்சோத்லாலின் சாதனைகளுக்கு புகழ்சேர்க்கும் விதமாக, லண்டனில் நடைபெற்ற சுகாதாரம் மற்றும் மக்கள்தொகை பற்றிய சர்வதேச மாநாட்டில் பங்கேற்குமாறு ஃபிளாரன்ஸ் நைட்டிங்கேல் அழைப்பு விடுத்தார்.

1896ஆம் ஆண்டு இந்தியப் பருத்தி மீது எதிர்வரி விதிக்கப்பட்டதற்கும், 1884 85இல் கொண்டு வரப்பட்ட தொழிற்சாலைச் சட்டத்தின்

கட்டுப்பாட்டு விதிகளுக்கும் ரஞ்சோத்லால் கடும் எதிர்ப்பு தெரிவித்தார். இந்திய தேசிய காங்கிரஸில் தீவிரப் பங்காற்றிய அவர், அகமதாபாத்தில் நடைபெற்ற அக்கட்சியின் ஆறாவது வருடாந்திர மாநாட்டிற்கான வரவேற்புக் குழுத் தலைவராகப் பொறுப்பேற்று, பெண் கல்வியை வலியுறுத்தியும், வறுமை ஒழிப்புக்கும் குரல் கொடுத்தார்.

ரஞ்சோத்லாலின் தொலை நோக்கால் உந்தப்பட்ட அகமதாபாத் நகரம், பின்னாளில் காந்திய யுகத்தின் தொடர்ச்சியாகத் திகழ்ந்தது.

இரட்டைப் படுகொலைகள் மற்றும் இரண்டு தலைவர்கள்: மங்கத் மற்றும் த்ராத்வாவ் பற்றிய வெளிவராத கதை

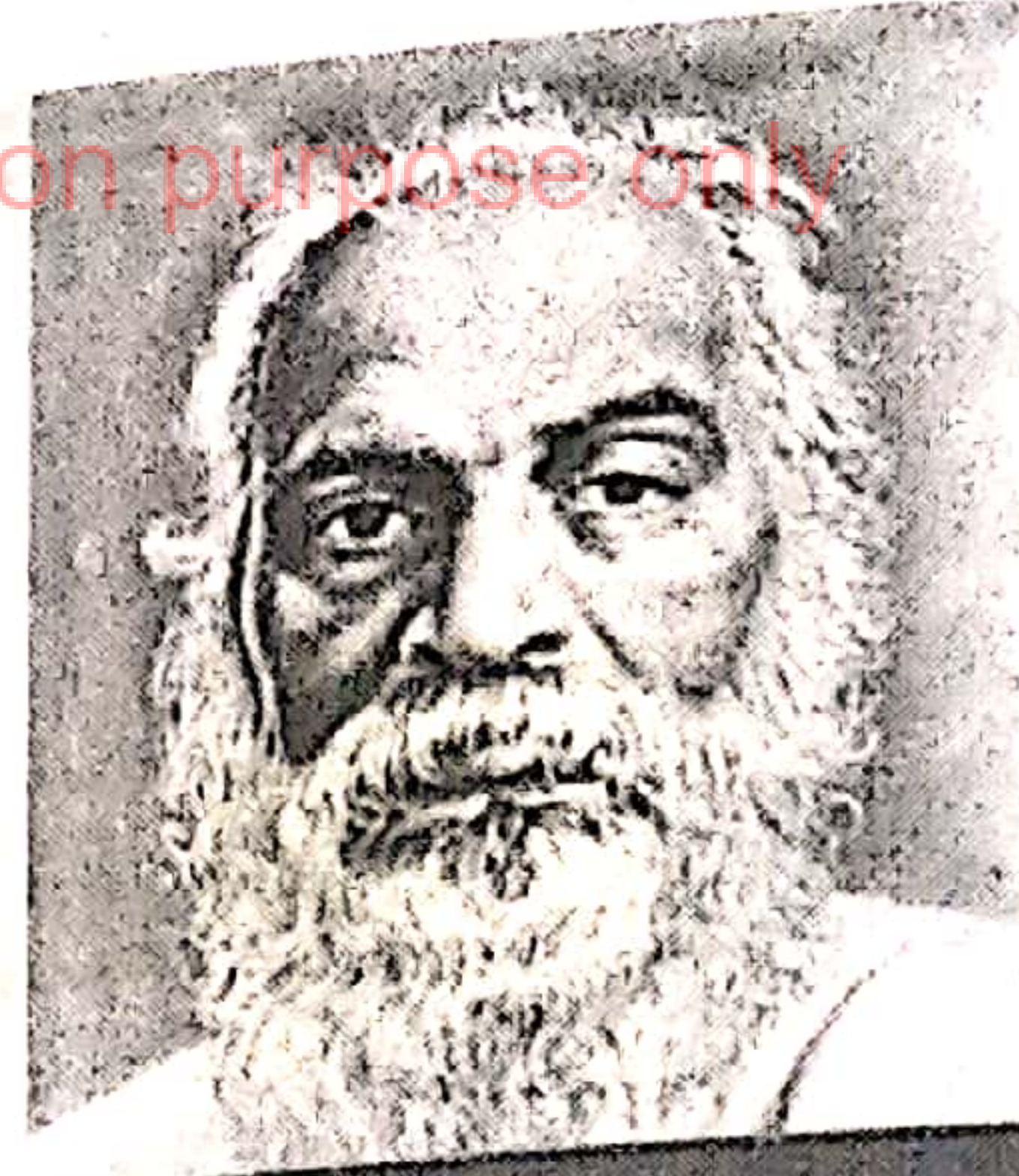
20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், இந்தியா முழுவதும் எழுந்த புரட்சியை பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்கள் கொடுமான முறையில் அடக்கினர். தெற்கு ராஜஸ்தான் மற்றும் வடக்கு குஜராத் பகுதிகளில்,

உள்ளூர் ஆட்சியாளர்கள் மற்றும் நிர்வாகத்தினரின் அடக்குமுறையை எதிர்த்துப் போராடுவதற்காக, இப்பகுதிகளில் உள்ள பழங்குடியினத்தவரை ஒன்றிணைக்க கோவிந்த் குரு அயராது பாடுபட்டார்.

17 நவம்பர் 1913 அன்று, குஜராத் - ராஜஸ்தான் எல்லை அருகேயுள்ள மங்கத் மலைப்பகுதியில், கோவிந்த் குருவின் தலைமையில் திரண்ட பில்ஸ் (Bhils) பழங்குடியினர், பிரிட்டிஷாரின் படைகளை எதிர்கொண்டனர். துப்பாக்கிகளுடன் குவிந்த பிரிட்டிஷ் படைகள், பழங்குடியின மக்கள் 1500 பேரை ஈவு இரக்கமின்றிச் சுட்டுக் கொன்றனர். அதன் பின், கோவிந்த் குருவும் சிறை பிடிக்கப்பட்டு, முதலில் அவருக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டு, பின்னர் அது ஆயுள் தண்டனையாகக் குறைக்கப்பட்டது.

இது போன்ற கொடூர சம்பவங்களுக்கிடையேயும், பில்ஸ் இனத்தவரிடையே புரட்சிக் கனல் தொடர்ந்து காணப்பட்டது. உதய்பூரில் 1886இல் பிறந்த மோதிலால் தேஜாவத், தமது வாசனை திரவிய வர்த்தகத்தின் போது பழங்குடியின மக்களின் உழைப்பு சுரண்டப்படுவதை நேரில் உணர்ந்து, அவர்களது உரிமை களுக்காகக் குரல் கொடுக்க முடிவு செய்தார். பல்வேறு சமூக சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்ட அவர், பில்ஸ் இனத்தவரிடையே அரசியல் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி, மிகவும் பிரபலமானார். காந்தியடிகளின் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தால் ஈர்க்கப்பட்ட பில்ஸ் இனத்தவர், நியாயமற்ற வரிகளை செலுத்தவும், உள்ளூர் ஆட்சியாளர்களுக்கு கட்டாய சேவகம் செய்யவும் மோதிலால் தேஜாவத் தலைமையில் மறுத்து வந்தனர்.

Ministry of Information and Broadcasting
Government of India

Vithalbhai Patel

He was the elder brother of Sardar Vallabhai Patel & an acclaimed leader & humanist.

7 மார்ச் 1922 அன்று, அப்போதைய இடார் மாநிலத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்த சபர்கந்தா மாவட்டத்திலுள்ள பால்சிதாரியா மற்றும் தத்வாவ் கிராமங்களில், நிலப்பிரபுத்துவ வரிவிதிப்பை எதிர்த்துப் போராடத் திரண்டனர். இப்பகுதியை சுற்றியுள்ள மன்னராட்சி மாநிலங்கள், தங்களது கட்டுப்பாட்டை இழந்து விடுவோமோ என்று அஞ்சி, பழங்குடியினருக்கு எதிராக ஆயுதக் காவல் படையினரைக் குவித்தனர். மேவார் பில்ஸ் படை (MBC), எனப்படும் பிரிட்டிஷாரால் உருவாக்கப்பட்ட துணை ராணுவப் படைகளை, கிராமவாசிகளிடையே ஊடுருவச் செய்ததன் விளைவாக, மோதல் ஏற்பட்டு, 1200 - 1500க்கும் அதிகமான பழங்குடியினர் உயிரிழக்க நேரிட்டது. அதிகாரப் பூர்வமாக 22 பேர் தான் உயிரிழந்ததாகத் தெரிவிக்கப்பட்ட நிலையில், உயிரிழப்பு அதிகம் என வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். இந்த கொடூரப் படுகொலையைக் கண்டு மனம் வெதும்பித் தமது செயல்பாடுகளைச் சில காலம் நிறுத்தி வைத்த மோதிலால் தேஜாவத், இந்தியா

சுதந்திரம் அடையும் வரை, தொடர்ந்து போராடி வந்தார். பில்ஸ் இனத்தவர் அவரை, 'பில்ஸ் இனக் காவலர்' என்றே அழைத்துவந்தனர்.

மக்களின் மனதை உணர்ந்த மாமனிதன் : ஜாவேர்சந்த் மேகானி

குஜராத்தின் சோடலா பகுதியில் 1896இல் பிறந்த ஜாவேர்சந்த் மேகானி, 'தேசியக் கவிஞர்' என்ற பட்டத்தை, மகாத்மா காந்தியிடமிருந்து பெற்றார். வணிகர் குடும்பத்தில் பிறந்தவரான மேகானி, வார்த்தைச் சித்தராக விளங்கியதோடு, கிராம மக்களுடன் ஐக்கியமாகி, மக்களின் நாட்டுப்புறக் கதைகளை வெளியிட்டார். மிகவும் இளம் வயதிலேயே குஜராத்தி நாளிதழ் ஒன்றின் ஆசிரியர் பொறுப்பை ஏற்ற அவர், காந்தியடிகளின் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தில், குறிப்பாக தோலேரா நகரில் நடைபெற்ற போராட்டங்களில் தீவிரமாகப் பங்கேற்றார்.

அவரது கவிதைத் தொகுப்பான 'சிந்துவாதோ', வீரத்தையும் துணிச்சலையும் பிரதிபலிப்பதாக இருந்தது. மேகானி ஏற்படுத்திய தாக்கமும், அவரது சக்திவாய்ந்த

எழுத்துக்களும், பிரிட்டிஷாருக்கு அச்சத்தை ஏற்படுத்தியதால், அவர் கைது செய்யப்பட்டார். இரண்டாவது வட்டமேஜை மாநாட்டில் பங்கேற்பதற்காக, காந்தியடிகள் லண்டன் சென்ற போது, மேகானி எழுதிய 'கடைசிச் சொட்டு விஷத்தை சுவைக்க' என்ற கவிதை, காந்தியடிகளை ஆழமாக எதிரொலிப்பதாக இருந்தது. இந்தக் கவிதையின் யதார்த்தத்தை உறுதிப்படுத்திய காந்தியடிகள், தமது சிந்தனைகளில் அவர் ஆழமாக ஊடுருவியிருக்கிறார் என்று கூறியதாக, காந்தியின் தனி உதவியாளரான மகாதேவ் தேசாய் தெரிவித்துள்ளார்.

மேகானியின் வார்த்தைகள், குஜராத்தில் பல தலைமுறையினரையும் ஈர்ப்பதாக உள்ளன. இந்திய சுதந்திரப் போராட்டக் காலத்தில் அவரது இலக்கியப் பங்களிப்பு விலை மதிப்பற்றதாக இருந்ததோடு, போராட்டங்களை மட்டும் கைப்பற்றுவதாக அல்லாமல், மக்களின் எதிர்பார்ப்புகளையும் வெளிப்படுத்தியதுடன், வருங்காலச்

சந்ததியினருக்காக, குஜராத்தின் நாட்டுப்புறப் பாரம்பரியத்தையும் பாதுகாப்பதாக இருந்தது.

வசந்த மற்றும் ரஜப் : வெறுப்புணர்வு நிலவிய காலத்தில் சமூக நல்லிணக்கம் பற்றிய கதை

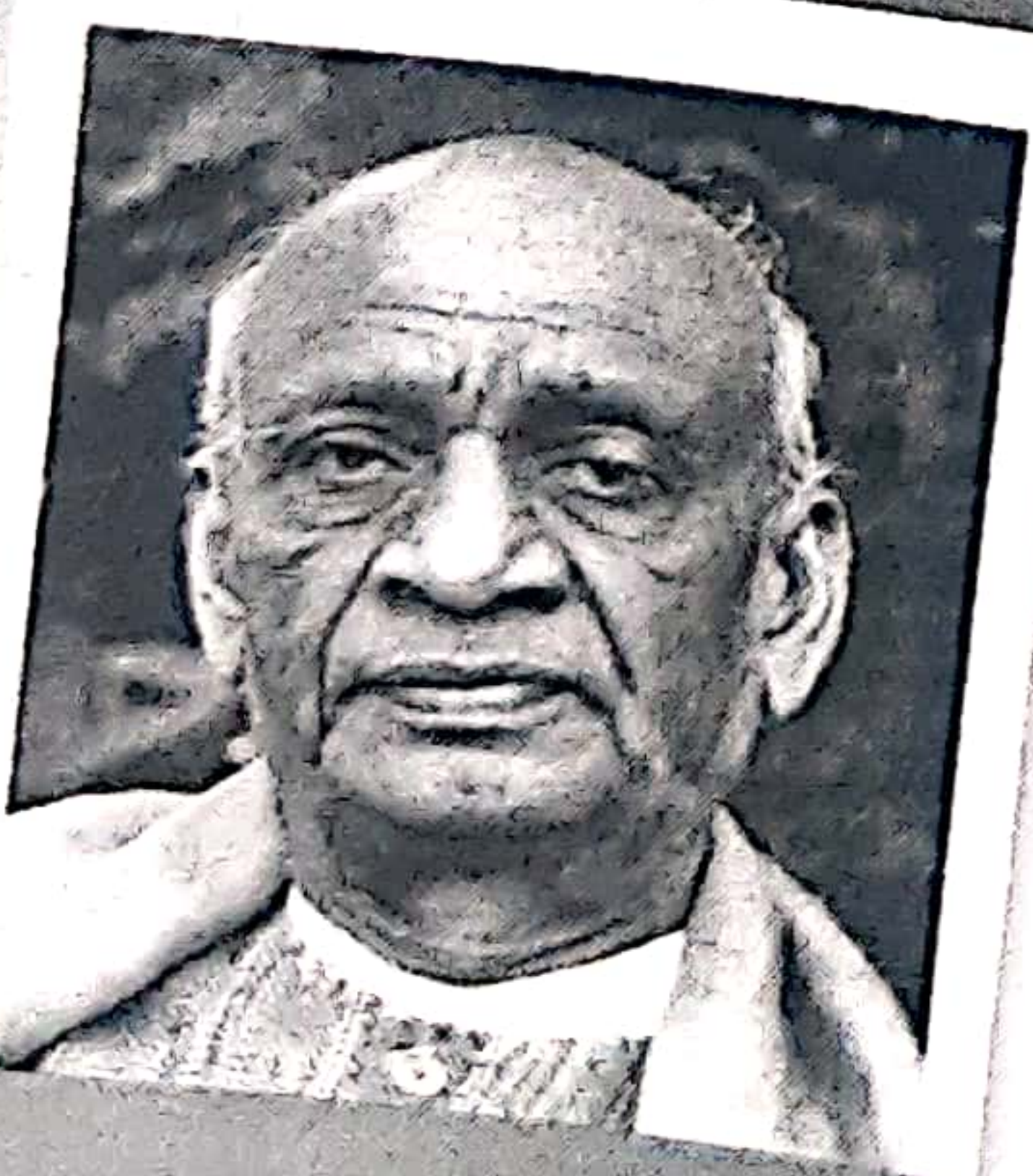
கொந்தளிப்பான 1946 ஆம் ஆண்டு காலகட்டத்தில், பிரிட்டிஷாரின் பிரித்தாளும் சூழ்ச்சிகாரணமாக, இந்தியாவின் மத நல்லிணக்கம் கேள்விக்குறியாக இருந்தது. 1 ஜூலை 1946இல், அகமதாபாத்தில் நடைபெற்ற ரத யாத்திரையின் போது, கலவரம் வெடித்து, அந்த நகரமே கலவர பூமியாகக் காட்சியளித்தது. இந்தக் கொந்தளிப்புக்கிடையே, சேவாதளத் தன்னார்வலராகப் பணியாற்றிவந்த இளம் நண்பர்களான வசந்த் ராவ் ஹெகிஸ்டே மற்றும் ரஜப் அலி லகானி ஆகிய இருவரும், துணிச்சலுடன் இப்பிரச்சினையில் தலையிட்டு, பல உயிர்களைப் பாதுகாத்தனர்.

வன்முறை பரவியதால் கலக்கமடைந்த போதிலும், வசந்த் மற்றும் ரஜப் ஆகிய

இருவரும், கலவரக்காரர்களை அச்சமின்றி எதிர்கொண்டு, அவர்களது நடவடிக்கைகளை நிறுத்திக் கொள்ளுமாறு வேண்டிக்கொண்டனர். தைரியமிக்க அவர்களது முயற்சிகளால், இந்துக் கும்பலிடமிருந்து ஒரு முஸ்லிம் ஒட்டுநரையும், முஸ்லிம் கும்பலிடமிருந்து ஓர் இந்து வியாபாரியையும் காப்பாற்ற முடிந்ததாக, சம்பவத் தை நேரில் பார்த்தவர்களால் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்விருவரின் செயல்பாடுகளால், சற்று நேரத்திலேயே அமைதி திரும்பியதாகவும் கூறப்படுகிறது.

அன்றைய தினத்தின் பிற்பகுதியில், சோர்வுற்ற நிலையிலும், மன உறுதியுடன் இவர்கள் காந்த்நிஷெரி பகுதியில் உள்ள காங்கிரஸ் அலுவலகத்திற்குத் திரும்பிவிட்டனர். எனினும், ஜமால்பூரில் உள்ள சில குடும்பங்கள், வன்முறைக் கும்பலின் அச்சுறுத்தலுக்கு ஆளாகியுள்ளனர் என்ற துயரமான செய்தி அவர்களுக்குக் கிடைத்தது. சிறிதும் தயக்கமின்றி, வசந்த் மற்றும் ரஜப் ஆகிய இருவரும் அங்கு சென்று, பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களை விடுவிக்குமாறு வன்முறைக் கும்பலிடம் கேட்டுக் கொண்டனர். துரதிருஷ்டவசமாக, அவர்களது வேண்டுகோள் செவிடன் காதில் ஊதிய சங்கு போன்று ஆகிவிட்டது. எச்சரிக்கைகளைப் புறந்தள்ளிவிட்டு, பாதிக்கப்பட்டக் குடும்பங்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக, இவர்கள் சாலையிலேயே படுத்துவிட்டனர். ஆனால், கொடூர வன்முறையில் ஈடுபட்டக் கும்பல், இரக்கமின்றி இவர்களைக் கொன்றுவிட்டதால், மத நல்லிணக்கம் மற்றும் அமைதியை நிலைநாட்ட விரும்பிய இவர்கள் இருவரும், தங்களது இன்னுயிரைத் தியாகம் செய்ய வேண்டியதாகிவிட்டது.

and Broadcasting
Government of India

Sardar Vallabhbhai Patel

31st October, 1875 - 15th December, 1950

Tribute to India's first
**Deputy Prime Minister &
Home Minister, Bharat Ratna
Sardar Vallabhbhai Patel.**

He will always be remembered
for his invaluable contribution
in the **national integration.**

அவர்களது தியாகத்தை அகமதாபாத் இன்னும் நினைவு கூறுவதுடன், வெறுப்பு மற்றும் வன்முறைக்கிடையேயும், துணிச்சலுடன் ஒற்றுமைக்காக பாடுபட்ட அவர்கள் முன்மாதிரியாகத் திகழ்கின்றனர்.

தேசியமிக்க பாரம்பரியம்: சூரத்திலிருந்து ஐ.நா.வுக்கான ஹன்சா மேத்தாவின் பயணம்

சூரத்தில் 1897இல் பிறந்தவரான ஹன்சா மேத்தா, அவரது காலத்தில் நிலவிய சமுதாயக் கட்டுப்பாடுகளைத் தகர்த்தெறிந்து, தத்துவவியலில் பட்டம் பெற்றது, 20 ஆம் நூற்றாண்டுக் காலத்தில் ஒரு பெண் படைத்த அரிய சாதனையாக கருதப்பட்டது. குஜராத்தின் முன்னோடி நாவலாசிரியர்களில் ஒருவரான நந்த்சங்கர் மேத்தாவின் வழித்தோன்றலான இவருக்கு, அவரது குடும்பத்தினரிடம் காணப்பட்ட பரம்பரை தாராளவாதப் பண்புகள் தென்பட்டன. இவர், இங்கிலாந்தில் தங்கியிருந்த போது, அங்கு சரோஜினி நாயுடுவைச் சந்திக்க நேர்ந்தது, உலகைப் பற்றிய இவரது கண்ணோட்டத்தில் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. 1920ஆம் ஆண்டு காலகட்டத்தில், மகாத்மா காந்தி இந்தியாவில் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த நிலையில் அவரைச் சந்தித்த நிலையில், 1930 ஆம் ஆண்டு சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பெண்களும் பங்கேற்குமாறு காந்தியடிகள் விடுத்த அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டார்.

1947ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க மனித உரிமைகள் பற்றிய ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மாநாட்டில் பங்கேற்ற இரண்டே பெண் பிரதிநிதிகளில் ஒருவரான ஹன்சா மேத்தா, மனித உரிமைகள் குறித்த உலகளாவிய பிரகடனத்தில் உள்ளடக்கிய மொழி

இடம்பெற வேண்டுமென தேசியமாக வலியுறுத்தினார். “அனைத்து ஆண்களும் சுதந்திரமாகவும், சமமாகவும் பிறக்கின்றனர்” என்ற வார்த்தையில், “ஆண்கள்” என்று இருப்பதை, “மனிதர்கள்” என மாற்றுமாறு முன்மொழிந்து, பாலின நடுநிலையில் தான் கொண்டிருந்த உறுதிப்பாட்டை நிலைநாட்டினார்.

இந்தியாவின் அரசியல்சட்ட நிர்ணய சபையில் இடம்பெற்றிருந்த 15 பெண்களில் ஒருவரான இவர், இப்பணியில் முக்கியப் பங்காற்றியதுடன், இந்தியப் பெண்களின் சார்பாக, 15 ஆகஸ்ட் 1947 அன்று, தேசியக் கொடியை அடையாளமாக முன்வைத்தார். அரசியல்சட்ட நிர்ணய சபையில் அவர் பணியாற்றிய காலம் முழுவதும், பொது சிவில் சட்டம் மற்றும் பாலினச் சமத்துவம் போன்ற சிக்கலான பிரச்சினைகள் குறித்த விவாதங்களில் ஆழமாக வாதிட்டதுடன், மனித உரிமைகள், பெண்களுக்கு அதிகாரமளிப்பது ஆகியவற்றை சர்வதேச அரங்கிற்கு எடுத்துச் செல்வதிலும் ஒளிவிளக்காகத் திகழ்ந்தார்.

ஹன்சா மேத்தாவின் காலத்தால் அழியாத பங்களிப்பு, நீதி மற்றும் சமத்துவம் மீது கொண்டிருந்த அசைக்கமுடியாத உறுதிப்பாட்டிற்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்ந்து, வரலாற்று அத்தியாயங்களில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளார்.

இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில், குஜராத்தைச் சேர்ந்த அறியப்படாத வீரர்களின் கதையைத் திரும்பிப் பார்ப்போமேயானால், அசாத்திய துணிச்சல் மற்றும் அசைக்க முடியாத உறுதிப்பாடுகள் பற்றிய கதைகளை வெளிக் கொணரலாம். மகாத்மா காந்தி முதல் சா்தூர் பட்டேல் போன்ற பெருந்தலைவர்களின் பெயர்கள், வரலாற்றுப் புத்தகங்களில்

இடம்பெற்றுள்ள நிலையில், அதே அளவிற்கு மதிப்புமிக்க வசந்த் ராவ் ஹெகிஸ்டே, ரஜப் அலி லகானி மற்றும் ஹன்சா மேத்தா போன்ற குஜராத்தைச் சேர்ந்த அறியப்படாத நபர்கள், இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்திற்கு ஆற்றிய பங்களிப்பு, பன்முகமும் ஆழமான தன்மையும் கொண்டதாகும்.

இது போன்ற கதைகள், தியாகங்கள் மற்றும் கடந்து வந்த சவால்களை மட்டும் எடுத்துக் காட்டுவதாக அல்லாமல், அஹிம்சா வழி எதிர்ப்பு, பாலினச் சமத்துவத்திற்காக குரல் கொடுப்பது, நெருக்கடியான காலகட்டத்தில் மத நல்லிணக்கத்தைப் பாதுகாப்பது ஆகியவற்றையும் எடுத்துரைக்கும். ஒவ்வொரு வீரர், வீராங்கனையும், அவரவர் வழியில், எழுச்சி உணர்வு மற்றும் உறுதிப்பாட்டுடன் பணியாற்றி, தங்களது யுகத்தை வரையறுத்துள்ளனர்.

இவர்களது மரபுகளை நாம் பிரதிபலிப்போமேயானால், அதுவே, அவர்களது முயற்சிகள் பிராந்திய எல்லைகளைக் கடந்து, நீதி, சமத்துவம் மற்றும் சுதந்திரம் பற்றிய உலகளாவிய சிந்தனைகளை எதிரொலித்ததை அறிந்து கொள்ளமுடியும். குஜராத்தைச் சேர்ந்த அறியப்படாத வீரர்கள், நம்மை எப்போதும் ஈர்ப்பதுடன், வரலாற்றைத் தீர்மானிப்பதில் தனிநபர்களின் வலிமையான செயல்பாடுகள், அனைவருக்குமான சமுதாயத்தை உருவாக்கும் முயற்சி ஆகியவற்றை நினைவுபடுத்திக் கொண்டேயிருக்கின்றனர்.

- உத்சவ் பார்மர், இந்தியத் தகவல் பணி அதிகாரி, அகமதாபாத் தூர்தர்ஷனின் துணை இயக்குநர்.

ஐம்புத்தீவு பிரகடனம்

மு. ராஜேந்திரன்

1801 போரின் போது இந்திய ஆட்சியாளர்கள் வழக்கமாக மேற்கொள்ளும் நடைமுறைக்கு மாறாக, பாண்டியர் பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்கு எதிராகப் போரிடுவதற்கு போர்ச்சுகீசியர், டச்சு மற்றும் பிரெஞ்சு படையினரின் உதவியைப் பெற்றுக்கொள்ள சின்ன மருது மறுத்துவிட்டார். மருது சகோதரர்கள் இருவரும் சிவகங்கை அரசி வேலுநாச்சியாருக்கு ஆதரவான படைத்தளபதிகள் ஆவர். கூலிப்படையான கிழக்கிந்திய கம்பெனியால் ஆற்காடு நவாப்பின் தூண்டுதலின் பேரில் வேலுநாச்சியாரின் அரசு பதவி 1772ஆம் ஆண்டு ஜூன் 25 அன்று பறிக்கப்பட்டது. பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியும் திருவிதாங்கூர், புதுக்கோட்டை, எட்டையபுரம் ஆட்சியாளர்களும் ஒன்று சேர்ந்து நின்ற எதிர் அணியினருக்கும், சின்ன மருதுவின் கூட்டாளிகளுக்கும் இடையில் போர் மூண்டது. ஐரோப்பிய காலனிவாதிகளுக்கு எதிரான போரில் கைகோர்த்து நிற்குமாறு தேசபக்தி உள்ள அனைத்து குடிமக்களுக்கும் அழைப்பு விடுத்து பொதுப்பிரகடனம் ஒன்றை 1801ஆம் ஆண்டு ஜூன் 16 அன்று சின்ன மருது பாண்டியர் வெளியிட்டார். இதற்கு முன்னர் இந்திய வரலாற்றில் எந்தவொரு ஆட்சியாளரும் இம்மாதிரியான பிரகடனத்தை வெளியிட்டிருக்கவில்லை. இந்தப் பிரகடனத்திற்கு எதிராக மூன்று எதிர்ப்பிரகடனங்கள் வெளியிடப்பட்டன என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

1801, ஜூன் 16ஆம் நாள் தென்னிந்தியாவின் கோட்டை நகரமான திருச்சிராப்பள்ளி, அதற்கு நான்கு கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் அதன் இரட்டை நகரமாகவும் தீவாகவும் விளங்கிய ஸ்ரீரங்கம் ஆகிய பகுதிகளின் விடியல்பொழுதானது கையால் எழுதப்பட்டு ஒட்டப்பட்ட சுவரொட்டியுடன் புலர்ந்தது. இந்தச் சுவரொட்டி ஐரோப்பியர்களுக்கு அதிலும் குறிப்பாக கிழக்கிந்தியக் கம்பெனிக்கு எதிரானதாக இருந்தது. அதாவது ஐம்புத்தீவை (இந்திய தீபகற்பம்) விட்டு நீங்குமாறும், உள்ளூர் ஆட்சியாளரிடம் அதிகாரத்தை ஒப்படைக்குமாறும், இல்லையென்றால் கடுமையான விளைவுகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கும் என்று அந்தச் சுவரொட்டியின் வாசகங்கள் கூறின.

கையால் எழுதப்பட்ட இரண்டு சுவரொட்டிகள் ஒட்டப்பட்டிருந்தன. ஒரு சுவரொட்டி திருச்சிராப்பள்ளிக்

கோட்டையின் சுவரில் ஒட்டப்பட்டிருந்தது. மற்றொரு சுவரொட்டி ஸ்ரீரங்கம் தீவின் புகழ்பெற்ற வைணவக் கோயிலின் சுவரில் ஒட்டப்பட்டிருந்தது. இந்தச் சுவரொட்டிகளை எழுதியவர் சிவகங்கை சமஸ்தானத்தின் நடைமுறை அரசரான சின்ன மருது பாண்டியரே ஆவார். சின்ன மருது பாண்டியரின் மூத்த சகோதரரான பெரிய மருதுபாண்டியரின் மருமகனான

வேங்கை பெரிய உடையன தேவர்தான் சட்டரீதியான அரசர் ஆவார். மருது சகோதரர்கள் இருவரும் சிவகங்கை அரசி வேலுநாச்சியாருக்கு ஆதரவான படைத்தளபதிகள் ஆவர். வேலுநாச்சியாரின் அரசு பதவி ஆற்காடு நவாப்பின் தூண்டுதலின் பேரில் கூலிப்படையான கிழக்கிந்திய கம்பெனியால் 1772ஆம் ஆண்டு ஜூன் 25 அன்று பறிக்கப்பட்டது. சிவகங்கைக்கு

நூறு கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ள விருப்பாட்சி மலைகளில் எட்டு ஆண்டுகள் தலைமறைவு வாழ்க்கையை அரசி நாச்சியார் மேற்கொண்டார். விருப்பாட்சி அரசர் கோபாலநாயக்கர், ஹைதர்அலியின் மருமகன் மற்றும் திண்டுக்கல் ஆளுநர் ஆகியோரின் உதவியுடன் ஆற்காடு நவாப் மற்றும் அவரது ஏஜெண்ட்டான கிழக்கிந்திய கம்பெனியிடம் இருந்து சிவகங்கையை அரசி நாச்சியார் கைப்பற்றினார். சிவகங்கையில் அரசி நாச்சியாரின் ஆட்சி மீண்டும் தொடங்கியது.

அவரது ஆட்சியின் போது மருது சகோதரர்கள் இருவரும் அரசிக்கு மிகவும் நெருக்கமானவர்களாக இருந்தனர். அமைச்சர் மற்றும் படைத்தளபதி பொறுப்புகளையும் அவர்கள் வகித்தனர். அரசி வேலுநாச்சியார் 1796, டிசம்பர் 26இல் மறைந்தார். தனது மருமகனான வேங்கை பெரிய உடையனத் தேவரை சிவகங்கை அரசராக அவர் நியமித்திருந்தார். புதிய அரசரான வேங்கை பெரிய உடையனத் தேவருக்கு, ஆட்சி புரிவதில் மருது சகோதரர்கள் இருவரும் தொடர்ந்து நன்னெறி காட்டி வந்தனர். இந்தக் காலகட்டம் வரை கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியானது ஆற்காடு நவாப் முகமது அலிகான் வாலாஜாவின் ஏஜெண்ட்டாகவே செயல்பட்டு வந்தது.

1763, 1781, 1785, 1787 மற்றும் 1792 ஆகிய ஆண்டுகளில் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனிகளுடன் பல்வேறு ஒப்பந்தங்களை ஆற்காடு நவாப் மேற்கொண்டிருந்தார். இந்த ஒப்பந்தங்கள் ஆற்காடு நவாப்பின் அதிகாரங்களை பறிப்பவையாக இருந்தன. வாலாஜாவிற்கும் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனிக்கும் இடையில் 1792ஆம் ஆண்டு

கடைசி ஒப்பந்தம் கையெழுத்தான போது கிழக்கிந்திய கம்பெனி அதற்கு முந்தைய ஒப்பந்தங்கள் அனைத்தையும் தலைகீழாக மாற்றி ஆற்காடு நவாப்பிற்குப் பதிலாக தன்னையே ஆட்சியாளராக அறிவித்துக் கொண்டது. ஆற்காடு நவாப் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் ஒரு கைதி போன்று நடத்தப்பட்டு அனைத்திலும் புறக்கணிக்கப்பட்டார்.

நவாப் வாலாஜா 1795, அக்டோபர் 16இல் இறக்கும் தருவாயில் மிகுந்த கவலை கொண்ட மனிதராகவே மரணத்தை தழுவினார். அவரின் மறைவிற்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஆற்காடு நவாப் வாலாஜா கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் எதிரியான திப்புசல்தானுடன் கடிதத் தொடர்பு வைத்திருந்ததை கிழக்கிந்திய கம்பெனி கண்டுபிடித்தது. வாலாஜாவின் இறப்பின் போது கிழக்கிந்திய கம்பெனிதான் விஷம் கொடுத்து அவரைக் கொன்றது என்ற வதந்தி பரவி இருந்தது.

அடுத்த ஆற்காடு நவாப்பான உமதுத்உல்உமரா தலைநகரத்தில்

இருந்து நாடு கடத்தப்பட்டு திருச்சிராப்பள்ளியில் 1795ஆம் ஆண்டு முதல் 1801ஆம் ஆண்டு வரை தங்க வைக்கப்பட்டிருந்தார். சின்ன மருது பாண்டியரின் பிரகடனம் 1801, ஜூன் 16 அன்று அறிவிக்கப்பட்ட போது அதிகாரம் இழந்த நவாப் திருச்சிராப்பள்ளியில்தான் இருந்தார். இந்த நவாப் இதற்கு இரண்டு மாதங்கள் கழித்து 1801, ஆகஸ்ட் 15 அன்று மரணம் அடைந்தார். அவரின் இறப்பின் போது மருது சகோதரர்கள் காளையார் கோயிலில் கிழக்கிந்திய கம்பெனியுடன் போரில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

ஒரு ஆட்சியாளர் நெருக்கடியான ஒரு காலகட்டத்தில் வெளியிடுவதே பிரகடனம் என்பதாகும். ஆட்சியாளர் தனது குடிமக்களுக்குப் போரின் தேவை குறித்தும் அந்தப் போரில் வெற்றி பெறுவதால் கிடைக்கக்கூடிய பலன்கள் குறித்தும் எடுத்துரைப்பார். இந்திய வரலாற்றில் இதற்கு முன்பு எந்தவொரு ஆட்சியாளரும் இம்மாதிரியான ஒரு பிரகடனத்தை வெளியிட்டிருந்தது இல்லை. உலக வரலாற்றில் இரண்டே

இரண்டு தருணங்களில் மட்டுமே இத்தகைய பிரகடனங்கள் வெளியிடப்பட்டிருந்தன. ஜம்புத்தீவுப் பிரகடனத்திற்கு 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தங்களது தாய்நாடான இங்கிலாந்திற்கு எதிராக அமெரிக்க மாகாண அரசுகள் ஒரு பிரகடனத்தை வெளியிட்டு இருந்தன. சின்ன மருதுபாண்டியரின் பிரகடனத்திற்கு 11 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தங்களது அரசர் 16வது லூயிஸ்க்கு எதிராக பிரெஞ்சு மக்கள் வெளியிட்டிருந்த பிரகடனமே இரண்டாம் பிரகடனம் ஆகும்.

சின்ன மருது பாண்டியரின் பிரகடனத்திற்கு 4 நாட்கள் முன்பு மெட்ராஸ் கவர்னர் சின்ன மருது பாண்டியருக்கு எதிராக பொது அறிவிப்பு ஒன்றை வெளியிட்டிருந்தார். சின்ன மருது பாண்டியர் மற்றும் அவரது சக தேசபக்தர்களான பாஞ்சாலங்குறிச்சி ஊமைத்துரை, அவரது சகோதரர் செவத்தையா, விருப்பாட்சி கோபால் நாயக்கர், ராம்நாத் அமல்தார், ஜகன்நாத ஐயர் மற்றும் கோயம்புத்தூர் ஷேக் உசேன் ஆகியோருக்கு எச்சரிக்கை விடுப்பதாக இந்த அறிவிப்பு இருந்தது. தனது சகோதரர் சின்ன மருது பாண்டியரிடம் இருந்து விலகி வந்துவிட்டால், மதுரையில் கௌரவமாக வாழ ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று பெரிய மருதுவிடம் கூறப்பட்டது. ராபர்ட் கிளைவ்வின் மகனான கவர்னர் எட்வர்ட் கிளைவ் காட்டிய ஆசை வார்த்தைகளுக்கு தேசபக்தர்கள் மயங்காததோடு அவரின் எச்சரிக்கைகளையும் புறந்தள்ளினர். இதன் காரணமாக சின்ன மருதுவின் கூட்டாளிகளின் அணிக்கும் பிரிட்டிஷ் இந்திய கம்பெனி, திருவிதாங்கூர், புதுக்கோட்டை மற்றும் எட்டையபுரம்

ஆட்சியாளர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து நின்ற எதிர் அணிக்கும் இடையில் போர் மூண்டது. மேற்கிந்தியாவின் பூனாவில் தொடங்கி இந்தியாவின் தெற்குப் பகுதியான நாங்குனேரி வரை சுமார் 1400 கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்கு தேசபக்தர்கள் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் ஒருங்கிணைந்த படைகளுக்கு எதிராகத் தீவிரமாகப் போராடினர். காளையார் கோவிலின் வனப் பகுதிகளில் 4 மாதங்களுக்கும் மேலாக இந்தப் போர் நீடித்தது.

போரின் போது கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் ஒருங்கிணைந்த படைகளின் தலைமைத் தளபதி கர்னல் அக்னியூ தேசபக்தர்களை அச்சுறுத்தும் வகையிலும் சிவகங்கையின் புதிய அரசராக தங்களது கைப்பாவையாக விளங்கிய கௌரி வல்லபதேவரை நியமித்தும் மற்றொரு பொது அறிவிப்பை வெளியிட்டார். இந்தியாவில் நடைபெற்ற போர்களில் முதன்முதலாக வனப்பகுதிகளில் போர் புரிவதில் போரில் திறன் பெற்றிருந்த மலேசியப் போர் வீரர்கள் சின்ன மருது பாண்டியருக்கு எதிரான இந்தப் போரில் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர். தேசபக்தர்கள் தோல்வி அடைந்ததோடு அவர்கள் கைதும் செய்யப்பட்டனர். கைது செய்யப்பட்டவர்கள் அவரவர்கள் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த பகுதியிலேயே தூக்கில் இடப்பட்டனர்.

கவர்னர் எட்வர்ட் கிளைவ் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் அதிசிறப்பு வாய்ந்த போர்த்திறன் குறித்து தற்புகழ்ச்சியான பொது அறிவிப்பு ஒன்றை வெளியிட்டார். கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி அதிகாரிகளின் ஆணைகளுக்கு இணங்கி நடக்குமாறு பொதுமக்களுக்கு அவர் அதில் அறிவுறுத்தியிருந்தார்.

முன்னர் இந்திய வரலாற்றில் எந்தவொரு ஆட்சியாளரும் இம்மாதிரியான பிரகடனத்தை வெளியிட்டிருக்கவில்லை. இந்தப் பிரகடனத்திற்கு எதிராக மூன்று எதிர்ப்பிரகடனங்கள் வெளியிடப்பட்டன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சின்ன மருது பாண்டியர் வெளியிட்ட பிரகடனத்தின் முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கு அந்தப் பிரகடனத்தை படித்துப் பார்ப்பது முக்கியமானதாகும். அந்தப் பிரகடனத்தின் பகுதிகள் இங்கே தரப்படுகின்றன:

"இதைப் படிப்பவர் யாராக இருந்தாலும் முழு கவனத்துடன் படிக்கவும்".

ஐாதியால் பிரிக்கப்பட்டுள்ள மக்களாகிய பிராமணர்கள், சத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள் உள்ளிட்ட அனைவருக்கும் மற்றும் முஸ்லீம்களுக்கும் அதாவது ஜம்புத்தீவு என்கின்ற தீபகற்பத்தில் வசிக்கின்ற இவர்களுக்கு இந்தப் பிரகடனம் தெரியப்படுத்தப்படுகின்றது.

மேன்மை தாங்கிய ஆற்காடு நவாப் முகமது அலி ஐரோப்பியர்கள் இங்கே தங்கி இருந்து செயல்பட முட்டாள்தனமாக இடம் அளித்துவிட்டார். இதன் காரணமாக அவர் இப்போது இங்கே ஒரு விதவையைப் போன்று வாழ்கின்றார். தங்களின் வாக்குறுதிகளை காற்றில் பறக்கவிடக் கூடிய ஐரோப்பியர்கள் தந்திரமாக நமது அரசாட்சியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு நாட்டில் வசிப்பவர்களை நாய்களாகக் கருதுகின்றனர். நம் மீது அவர்கள் ஆட்சி அதிகாரம் செலுத்துகின்றனர். நம்மிடையே ஒற்றுமையும் நட்பும்

இல்லை. அதுமட்டுமல்லாமல் ஐரோப்பியர்களின் சூழ்ச்சி குறித்தப் புரிதலும் இல்லை. நாம் நமக்குள் பகைமை பாராட்டிக் கொண்டு நமது அரசாட்சியை முற்றிலும் ஐரோப்பியர்களுக்கு ஒப்புக் கொடுத்துவிட்டோம். நமது நாடுகள் இப்போது இந்தக் கயவர்களால் ஆளப்படுகின்றன. நாட்டு மக்கள் ஏழைகளாக மாறிக் கொண்டு இருப்பதோடு சேர்ந்துக்குப் பதில் நீராகாரத்தையே உணவாக அருந்திக் கொள்ளும் நிலைக்கு சீரழிந்துள்ளனர். நாம் இத்தகைய துன்பநிலைமைக்கு ஆட்பட்டு இருந்த போதிலும்கூட நமது இந்த வருந்தத்தக்க நிலைமை குறித்தப் புரிதல் நம்மிடையே இல்லை.

ஒவ்வொருவரும் ஏதோ ஒரு நாள் இறக்கப் போவது என்பது நிச்சயமான ஒன்றுதான். ஆனால், சூரியனும் சந்திரனும் இருக்கும்வரை ஒருவரின் புகழ் அவரை வாழ வைக்கும். ஆகவே, எதிர்காலத்தில் ஒவ்வொருவரும் தங்களது பாரம்பரிய வாரிசு உரிமைகளை, பலன்களை அனுபவிக்க வேண்டும் என்பது நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. மேன்மை தாங்கிய நவாப் ஆற்காடு சுபா, மதுரையின் விஜய ராமநாத் திருமலை நாயக்கர், தஞ்சாவூர் மாராட்டிய அரசர்கள் ஆகியோர் அவர்களுக்கு உரிமையான அரசாட்சியை மீண்டும் பெற வேண்டும். ஐரோப்பியர்கள் நம்மைச் சார்ந்து சேவை செய்யக் கூடியவர்களாக கட்டுப்படுத்தி வைக்கப்பட வேண்டும். ஐரோப்பியர்களின் அதிகாரம் விரைவில் அழிக்கப்படும் என்பதால் நாம் கண்ணீர் சிந்துவதை நிறுத்தி இனி தொடர்ச்சியான மகிழ்ச்சியில் இருக்க முடியும்.

இத்தகைய ஈனப் பிறவிகளைக் (ஐரோப்பியர்கள்) கண்டால் அவர்களை அழிக்கவும்.

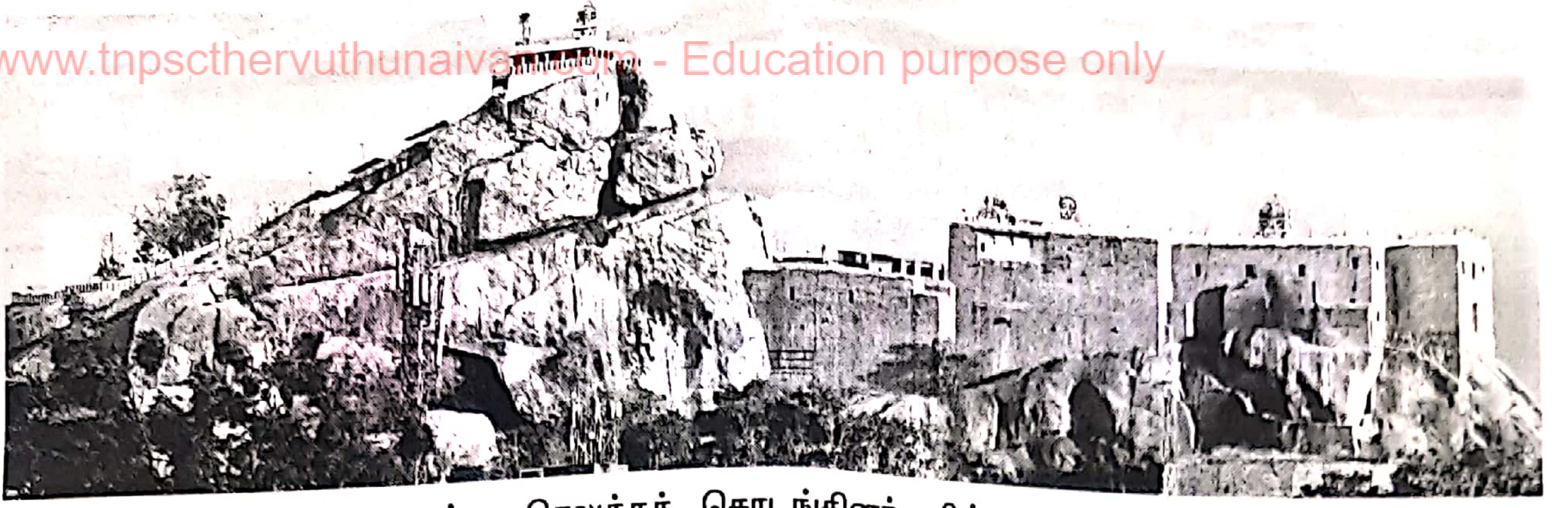
அவர்களுடைய ஆதிக்கம் முற்றாக நீங்கும் வரை அதனைத் தொடர்ச்சியாகச் செய்யவும். நம்மிடையே இருந்து கொண்டே ஐரோப்பியர்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கின்ற ஈனர்களையும் நாம் கண்டறிய வேண்டும். அத்தகையவர்களின் உணவு கவையற்றதாக ஆகும். அவர்களின் மனைவி மற்றும் குழந்தைகள் அவர்களுடையவர்களாக இருக்க மாட்டார்கள்.

எனவே, கிராமம் மற்றும் பாளையத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு ஆணும் ஆயுதங்களை கைக்கொண்டு ஒன்றுபட வேண்டுமென்று பரிந்துரைக்கப்படுகிறது. அதனால் அனைத்து ஏழைகளும் தேவை உள்ளோரும் குறைந்தபட்ச வாழ்வாதாரத்தைப் பெறுவார்கள். சாதாரண வாழ்க்கையை விரும்புகின்றவர்கள் நாய்கள் போன்றவர்கள். இவர்கள் ஈனர்களின் ஆணைகளுக்கு கட்டுப்பட்டு நடப்பார்கள். அத்தகைய நபர்கள் அழிக்கப்பட வேண்டும். எனவே, பிராமணர்கள், சத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள் மற்றும் முஸ்லீம்கள் ஆகிய நீங்கள், முகத்தில் மீசை வைத்துள்ள நீங்கள் அனைவரும் சிவில் அல்லது ராணுவச் சேவையில் நீங்கள் இருக்கின்ற நிலையில், இத்தகைய ஈனர்களின் கீழ் சுபேதார், ஜமேதார், அவில்தார், நாயக் மற்றும் சிப்பாய்களாக சேவையாற்றிக் கொண்டு இருக்கின்ற நீங்களும்,, ஆயுதங்களை தங்களின் கைகளில் தாங்கக்கூடிய திறன் உள்ள அனைத்து மக்களும் முதலாவதாக தங்களது வீரத்தை கீழ்வருமாறு எடுத்துக்காட்ட வேண்டும்:

இந்த ஈனர்களை நீங்கள் எந்த இடத்தில் கண்டாலும் அவர்களை அழிக்கவும். அவர்கள் முற்றாக அழிந்து போகும் வரை இதனைத்

தொடர்ந்த செய்து வரவும் வேண்டும். ஈனர்களுக்குச் சேவையாற்றுகின்ற எவராக இருந்தாலும் அவர்கள் இறப்பிற்குப் பின் சொர்க்கத்தை அனுபவிக்க மாட்டார்கள். இது எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். இதை கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு கட்டாயமாக கடைபிடிக்கவும். இதனை ஏற்று நடக்காத எந்த ஒருவருக்கும் மீசை இருந்தால் அது நாயின் முடிக்கு சமமாகும். அவரின் உணவு சுவை அற்றதாகவும் போஷாக்கு அற்றதாகவும் ஆகும். அவருடைய மனைவியும் குழந்தைகளும் மற்றொருவருக்கு உரியவர்கள் ஆகக்கூடும். அவர்கள் ஈனர்களின் சொத்தாக கருதப்படுவார்கள். ஆகவே, ஐரோப்பியர்களால் அசுத்தம் ஆகாத தூய இரத்தம் ஒடுகின்றவர்கள் ஒன்றாக இணையுங்கள். இதனைப் படிப்பவர்கள் அல்லது இதன் உள்ளடக்கத்தை காதல் கேட்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் இதனை அவர்களது நண்பர்களுக்குப் படித்துக்காட்டி பொது விஷயமாக்க வேண்டும். அந்த நண்பர்கள் ஏனையவர்களுக்கும் எடுத்துக் கூற வேண்டும். இவ்வாறு நகல் செய்யாத அல்லது கற்றுக்கு விடாத எந்தவொரு நபரும் கங்கையின் நதிக்கரையில் ஒரு பசுவைக் கொன்ற குற்றத்தை செய்த குற்ற உணர்விற்கு ஆளாக வேண்டும். நரகத்தில் அளிக்கப்படும் அனைத்துவிதமான தண்டனைகளுக்கும் இவர்கள் ஆளாவார்கள். இதனை ஏற்றுக்கொள்ளாத முஸ்லீம்கள் பன்றியின் தீங்கிழைப்பவர்களாகக் கருதப்படுவார்கள்.

ஒட்டப்பட்டுள்ள சுவரில் இருந்து இந்தப் பிரகடனத்தை கிழித்து எடுத்துச் செல்கின்ற யாராக இருந்தாலும் ஐந்து மாபெரும்

குற்றங்களைச் செய்த குற்ற உணர்விற்கு ஆளாவார்கள். இந்தப் பிரகடனத்தை ஒவ்வொருவரும் படியுங்கள், நகலெடுத்து மற்றவர்களுக்கும் தாருங்கள்”.

மாபெரும் அரசர்களின் சேவகனும் ஈனப் பிறவிகளான ஐரோப்பியர்களின் எதிரியுமான சின்ன மருது பாண்டியர் வெளியிட்டது.

18ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியா ஒரு தனித்த தேசமாக அறியப்பட்டு இருக்கவில்லை. அந்தக் காலகட்டத்தில் பர்மா, பங்களாதேஷ், பாகிஸ்தான், இலங்கை மற்றும் ஆஃப்கானிஸ்தானின் பகுதிகள் ஆகியவை உள்ளடங்கியதாக இந்தியா இருந்தது. சின்ன மருது பாண்டியர் தனது பிரகடனத்தில் ஜம்புத்தீவில் (இந்திய தீபகற்பம்) வசிக்கின்ற அனைத்து மக்களுக்கும் அழைப்பு விடுத்தார். அந்த நாட்களில் மீரட்டிற்கு அருகில் உள்ள அஸ்தினாபுரம்தான் இந்துக்களின் தலைமையிடம் என்ற வலுவான தமிழ்ப் பாரம்பரிய நம்பிக்கை நிலவி வந்தது. அஸ்தினாபுரம் சிதைவிற்கு ஆட்பட்டு பின்னர் சமணர்களின் தலைமையகமாக மாறியது. அஸ்தினாபுரத்தில் பல சமண மடங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. ஆகவே இந்துக்கள் அஸ்தினாபுரத்தில் இருந்து நாலு கிலோ மீட்டர் தொலைவில் இருந்த ஜம்புத்தீவு கிராமத்தின் மீது தங்களது மரியாதையையும் பக்தியையும்

செலுத்தத் தொடங்கினர். சின்ன மருது பாண்டியர் ஜம்புத்தீவிற்கு பயணம் சென்று வந்தவர் அல்லர் என்றாலும் அந்த இடத்தின் பூகோள ரீதியான மற்றும் மத ரீதியான அறிவு அவருக்கு இருந்தது.

பிரிட்டிஷாருக்கு எதிராக சின்ன மருது பாண்டியர் மேற்கொண்ட போரில் ராயத்துகள், பொதுவானவர்கள், கிராமத் தலைவர்கள், அமல்தார்கள் மற்றும் குறுநில மன்னர்கள் தன்னார்வமாகப் பங்கேற்றனர். சின்ன மருது பாண்டியரின் ஒற்றைத் தலைமையின் கீழ் போர் நிகழ்ந்தது. பூனா முதல் இந்தியாவின் தென்கடைக் கோடியான நாங்குனேரி வரை சுமார் 1400 கிலோ மீட்டர் பரப்பளவில் 1801ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற போரில் மக்கள் ஆங்காங்கே ஈடுபட்டனர். போரில் சின்ன மருது பாண்டியர் தோற்கடிக்கப்பட்ட பிறகு திருப்பத்தூர் கோட்டையில் 543 தேசபக்தர்கள் தூக்கிலிடப்பட்டனர். 73 பேர் மலேசியாவில் உள்ள பினாங்கு தீவிற்கு நாடு கடத்தப்பட்டனர். இந்திய வரலாற்றில் இந்தச் சம்பவமே அரசியல் கைதிகளை அயல்நாடு ஒன்றிற்கு நாடு கடத்தும் முதல் சம்பவமாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இந்தியாவை அப்போது ஆட்சி செய்த பிரிட்டிஷார், டச்சுக்காரர்கள், போர்ச்சுகக்கீசியர்கள் மற்றும் பிரெஞ்சுகாரர்கள் ஆகியோர்

அனைவரும் ஐரோப்பியர் என்ற ஒரே வகைப்பாட்டின் கீழேயே வருவார்கள் என்பது சின்ன மருது பாண்டியருக்கு தெரிந்திருந்தது. 1801 போரின் போது இந்திய ஆட்சியாளர்கள் வழக்கமாக மேற்கொள்ளும் நடைமுறைக்கு மாறாக சின்ன மருது பாண்டியர் பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனிக்கு எதிராகப் போரிடுவதற்கு போர்ச்சுகக்கீசியர், டச்சு மற்றும் பிரெஞ்சுப் படையினரின் உதவியைப் பெற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிட்டார். ஏனென்றால், ஒவ்வொரு ஐரோப்பியரையுமே அவர் தீய சக்தியாகக் கருதினார். அந்த வகையில் சின்ன மருது பாண்டியர் தனது காலகட்டத்தையும் மிஞ்சிய ஒருவராகத் திகழ்ந்தார். பிரகடனத்தில் அவர் குறிப்பிட்டிருந்த எதுவும் பிறகு வெற்றியாக மாறவில்லை. 56 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் சிப்பாய்க் கலகம் மூலம் போராட்டத்தின் தேவை உணரப்பட்டது. ஆச்சரியப்படத்தக்க வகையில் சிப்பாய் கலகத்தின் தொடக்கம் மீரட் அருகில் இருந்த ஜம்புத்தீவில்தான் நிகழ்ந்தது.

- டாக்டர். மு. ராஜேந்திரன் இ.ஆ.ப (பணி ஓய்வு), 2022ஆம் ஆண்டில் தனது தமிழ் நாவலான காலாபாணி நூலிற்காக சாகித்ய அகாடமி விருது பெற்றவர்.

கேரள காந்தி கே.கேளப்பன்

அர்ப்பணிப்பு கொண்ட விடுதலைப் போராட்ட வீரர், சமூக சீர்திருத்தவாதி

- அஜித் வென்னியூர்

கேரள காந்தி என்று அனைவராலும் அறியப்பட்ட கே.கேளப்பன் (1889 - 1971) ஒரு மிக முக்கியமான விடுதலைப் போராட்ட வீரர், காந்தியவாதி, நாடாளுமன்றவாதி, சிறந்த நிர்வாகி, சமூக சிந்தனையாளர், கல்வியாளர், பத்திரிகை ஆசிரியர். சமூக சீர்திருத்தவாதியாக அறியப்பட்டவர். சமூக சீர்திருத்தத்தையும், சமத்துவத்தையும் மிகவும் வலிமையாக வலியுறுத்தியவர் கேளப்பன். தேச விடுதலை, சமூக சீர்திருத்தம், சமத்துவம் ஆகியவற்றுக்காக அயராமை அவர் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள், கேரளாவின் வரலாற்றில் நீங்காத தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இந்திய வரலாற்றிலும் இவரது பணிகள் தவிர்க்க முடியாத இடத்தைப் பிடித்திருக்கின்றன. மகாத்மா காந்தி நடத்திய தனிநபர் சத்யாகிரக இயக்கத்தில் முதன் முதலில் இணைந்த கேரள சத்யாகிரகி கேளப்பன் தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. விடுதலைப் போராட்டக் காலத்தில் வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தில் கலந்துகொண்டது உட்பட பல்வேறு தருணங்களில் அவர் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார். கேரளாவில் முதலில் நாயர் சபா என்றும், பின்னர் நாயர் சேவை சங்கம் (Nair Service Society - NSS) என்றும் அறியப்படும் அமைப்பின் இணை நிறுவனரும், முதல் தலைவரும் கேளப்பன் தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கேரளாவின் அனைவராலும் அறியப்பட்ட சமூக சீர்திருத்தவாதியான மன்னர் பத்மநாபன் என்பவரின் வழிகாட்டுதலில், 1914ஆம் ஆண்டில் இந்த அமைப்பை வேறு சிலருடன் இணைந்து கேளப்பன் நிறுவினார். விடுதலைப் போராட்ட வீரரான கேளப்பன் எந்தக் காலத்திலும் பதவிக்கோ, அதிகாரத்திற்கோ ஆசைப்பட்டது இல்லை. அவரது ஒட்டுமொத்த வாழ்க்கையும் சுயநலம் இல்லாத தேசப் பணிக்காக மட்டுமே அர்ப்பணித்துக் கொண்ட சகாப்தம் ஆகும்.

இந்தியாவின் தென் மாநிலங்களில் ஒன்றான கேரளம், சுதந்திரமான பூகோளப் பரப்பைக் கொண்டதாகவும், அரசியல் அமைப்பாகவும் விளங்கியதால், இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் அதற்கு தனித்துவமான சிறப்பு உண்டு. கி.பி.18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி மற்றும் 19ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தான் கேரளாவின் 3 மண்டலங்களான மலபார், கொச்சின், திருவாங்கூர் ஆகியவற்றில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்கு எதிரான புரட்சிகள் வெடித்தன.

கேரளத்தின் மலபார் பகுதியில் நடைபெற்ற விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு அந்த நாட்டின் இளவரசரான கேரள வர்மா

Ministry of Information and Broadcasting Government of India

K. Kelappan

24th August, 1889 - 07th October, 1971

Remembering one of the prominent renaissance leaders from Kerala.

He played a pivotal role in the 'Guruvayur Referendum', which paved the way for the abolition of untouchability in Kerala.

பழசி ராஜா தலைமையேற்றார். கொச்சின் பகுதியில் நடைபெற்ற விடுதலைப் போராட்டத்தை கொச்சின் நாட்டின் பிரதமராக இருந்த பாலியத் அச்சன் ஒருங்கிணைத்தார். திருவாங்கூர் நாட்டின் பிரதமராக இருந்த வேலுத்தம்பி தளவாய் அப்பகுதியில் ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிரான போராட்டத்தை முன்னின்று நடத்தினார். கேரளத்தின் இந்த 3 பகுதிகளிலும் ஏற்பட்ட கிளர்ச்சியை கொடுமான அடக்குமுறை மூலம் ஒடுக்கியது.

1885 ஆம் ஆண்டில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சி தொடங்கப்பட்டவுடன், கேரளாவைச் சேர்ந்த மக்கள் அந்த இயக்கத்தில் தீவிரமாக பங்குகொள்ளத் தொடங்கினர். மெட்ராஸ் ஸ்டேண்டர்டு என்ற இதழின் ஆசிரியராக பணியாற்றிய ஜி.பி.பிள்ளை என்பவர் தான் திருவாங்கூர் மாநிலத்தில் சிவில் உரிமை இயக்கத்தை தலைமை ஏற்று நடத்திய கேரளாவைச் சேர்ந்த முதல் தலைவர் ஆவார்.

கேரள விடுதலை இயக்கம் என்பது அம்மாநில மக்களிடையே, குறிப்பாக இந்து மதத்தின் அடித்தட்டு சாதிய மக்களிடையே நீண்டகாலமாக நிலவி வந்த விடுதலை உணர்வின் வெளிப்பாடாகவே உருவானது. அந்த மக்கள் சமத்துவமின்மையையும், சமூக அநீதியையும் எதிர்த்துப் போராட துடித்தனர். மன்னர் பரம்பரையினரால் உருவாக்கப்பட்ட சாதிய ஒடுக்கு முறையில் இருந்து விடுதலை பெறவேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்பினார்கள்.

கேரளத்தில் விடுதலைப் போராட்டம் தீவிரமடைந்திருந்த நெருக்கடியான காலக்கட்டத்தில்,

மகாத்மா காந்தி அம்மாநிலத்திற்கு மொத்தம் 5 முறை பயணம் மேற்கொண்டார். அவரது ஒவ்வொரு பயணமும் கேரளத்தின் 3 மாகாணங்களாகத் திகழ்ந்த திருவாங்கூர், கொச்சின், மலபார் ஆகிய பகுதிகளில் சாதிமுறை காரணமாக தனித்தனி குழுக்களாக பிரிந்து வாழ்ந்து வந்த மக்களையும், அவர்களின் அமைப்புகளையும் ஒன்றுபடுத்தியது. அதன் மூலம், கேரள விடுதலைப் போராட்டத்தில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன.

கேரளத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் மண்டல அளவிலான இயக்கங்கள் உருவாகி, போராட்டங்களை முன்னெடுத்தன. அந்த இயக்கங்களின் மூலம் உருவான சில படித்த, பணக்காரர்கள் பின்னாளில், தேசிய இயக்கத்தின் தலைவர்களாக உருவெடுத்தனர். அவர்கள் ஜி.பி.பிள்ளை, சர் சி.சங்கரன் நாயர், ஜி.ராமச்சந்திரன், முகமது அப்துர் ரஹ்மான், கே.பி.கேசவ மேனன், கே. மாதவன் நாயர், கே.கேளப்பன் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்க சிலர் ஆவர். அவர்களில் ஜி.பி.பிள்ளை தான் தேசிய தலைவர் என்ற நிலைக்கு உயர்ந்த முதல்

மலையாளி ஆவார். அவர் 1894ஆம் ஆண்டு அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியின் செயலாளராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ஒட்டப்பாலம் பகுதியைச் சேர்ந்த சி.சங்கரன் நாயர் தான் காங்கிரஸ் கட்சி மாநாட்டிற்கு தலைமை வகித்த முதல் மலையாளி ஆவார். 1897ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மாநாட்டின் அமராவதி அமர்வுக்கு அவர் தலைமை ஏற்றிருந்தார். பின்னாளில் மகாத்மா காந்தியின் செல்வாக்கு அதிகரித்த நிலையில், அவரது தலைமையில் நடைபெற்ற ஒத்துழையாமை இயக்கம், கிலாபத் இயக்கம், உப்பு சத்யாகிரகம் போன்ற போராட்டங்கள் மலபார் பகுதியில் தேசிய உணர்வை அதிகரிக்கச் செய்தன.

கே.கேளப்பன் : கேரள காந்தி

கேரள காந்தி என்று அனைவராலும் அறியப்பட்ட கே.கேளப்பன் (1889-1971) ஒரு மிக முக்கியமான விடுதலைப் போராட்ட வீரர், காந்தியவாதி, நாடாளுமன்றவாதி, சிறந்த நிர்வாகி, சமூக சிந்தனையாளர், கல்வியாளர், பத்திரிகை ஆசிரியர் மற்றும் சமூக சீர்திருத்தவாதியாக அறியப்பட்டவர். சமூக சீர்திருத்தத்தையும், சமத்துவத்தையும் மிகவும் வலிமையாக வலியுறுத்தியவர் கேளப்பன். தேச விடுதலை, சமூக சீர்திருத்தம், சமத்துவம் ஆகியவற்றுக்காக அயராமை அவர் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள், கேரளாவின் வரலாற்றில் நீங்காத தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இந்திய வரலாற்றிலும் இவரது பணிகள் தவிர்க்க முடியாத இடத்தைப் பிடித்திருக்கின்றன. மகாத்மா காந்தி நடத்திய தனிநபர் சத்யாகிரக இயக்கத்தில் முதன் முதலில் இணைந்த கேரள சத்யாகிரகி கேளப்பன் தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சமூக மாற்றத்திற்காக ஒருபுறம் சளைக்காமல் போராடிய கேள்ப்பன், மற்றொரு புறம் ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக கடுமையாகப் போராடினார். மாநில காங்கிரஸ் கமிட்டியின் தலைவர் உள்ளிட்ட கேரள காங்கிரசில் ஏராளமான பொறுப்புகளை அவர் வகித்திருக்கிறார். விடுதலைப் போராட்டக் காலத்தில் வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தில் கலந்துகொண்டதற்காக உட்பட பல்வேறு தருணங்களில் அவர் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டு இருக்கிறார்.

கேரளாவில் முதலில் நாயர் சபா என்றும், பின்னர் நாயர் சேவை சங்கம் (Nair Service Society - NSS) என்றும் அறியப்படும் அமைப்பின் இணை நிறுவனரும், முதல் தலைவரும் கேள்ப்பன் தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கேரளாவின் அனைவராலும் அறியப்பட்ட சமூக சீர்திருத்த வாதிமான மன்னர் பத்மநாபன் என்பவரின் வழிகாட்டுதலில், 1914 ஆம் ஆண்டில் இந்த அமைப்பை வேறு சிலருடன் இணைந்து கேள்ப்பன் நிறுவினார். **புரட்சியாளர் கேள்ப்பனின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்**

கே. கேள்ப்பன் என்று அழைக்கப்படும் கோயப்பள்ளி கேள்ப்பன் நாயர், 1889 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 24 ஆம் தேதி கேரள மாநிலம் கோழிக்கோடு மாவட்டத்தில் உள்ள முச்சக்குன்னு என்ற குக்கிராமத்தில் பிறந்தார். கோழிக்கோட்டிலும், சென்னையிலும் பள்ளிப் படிப்பை படித்த கேள்ப்பன் நாயர், பின்னர் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டம் பெற்றார். கல்லூரியில் இளநிலைப் பட்டப் படிப்பு படித்த காலத்தில், சமூகப் பணிகளிலும்

மனித மாண்புகளை மதிப்பதிலும் ஆழ்ந்த ஈடுபாட்டை வளர்த்துக் கொண்டார். படிப்பை முடித்த பின்னர் சங்கனசேரி என்ற இடத்தில் உள்ள புனித பெர்ச்மேன் உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஓர் ஆசிரியராக தமது வாழ்க்கையை அவர் தொடங்கினார்.

பின்னர் 1920 ஆம் ஆண்டில் அந்தப் பள்ளியின் முதல்வராக அவர் பதவி உயர்வு பெற்றார். அதன் பின்னர் மும்பையில் உள்ள சட்டக் கல்லூரி ஒன்றில் சட்டம் படிக்கும் நோக்குடன் கேள்ப்பன் இணைந்தார். அந்த நேரத்தில் ஆங்கிலேயர்களை புறக்கணிக்க வேண்டும் என்று மகாத்மா காந்தி விடுத்த அழைப்பை ஏற்று, கேள்ப்பன் தமது சட்டப்படிப்பை பாதியில் நிறுத்திக்கொண்டு, ஒத்துழையாமை இயக்கத்தில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். அதன் மூலம் தமது வாழ்க்கையை தாய்நாட்டிற்கு பணி செய்வதற்காக அர்ப்பணித்துக் கொண்டார்.

கேரளத்தைச் சேர்ந்த மற்றொரு காந்தியவாதியான கே.குமார் என்பவருடன் இணைந்து, தமது பெயருக்குப் பின்னால் இருந்த சாதிய அடையாளத்தைக் குறிக்கும் நாயர் என்ற பெயரை கேள்ப்பன் நீக்கினார். கேரளத்தின் சாதி விகுதியை முதன் முதலில் நீக்கிய சிலரில் கேள்ப்பனும் ஒருவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கேரளத்தில் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்காகவும், அரிஜன மக்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கவும், அவர்களுக்காக கேரளா முழுவதும் பள்ளிகளையும், தங்கிப் படிக்கும் விடுதிகளையும் அதிக அளவில் உருவாக்குவதற்காகவும் கேள்ப்பன் ஓய்வின்றி உழைத்தார்.

கேரளத்தில் சுதேசி இயக்கத்தை முன்னின்று நடத்தியவர் கேள்ப்பன்

ஆவார். கேரளத்தில் கதர் மற்றும் கிராம தொழில்களுக்கான தளத்தை அமைப்பதற்காக கடுமையாக அவர் உழைத்தார். கதர் மற்றும் கிராம தொழில்களுக்கான தளம்தான், உள்ளூரில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களைப் பயன்படுத்தி, தற்சார்பு நிலையை ஏற்படுத்த உதவி செய்தன.

ஒரு முற்போக்குச் சிந்தனை கொண்ட சமூகத்தை உருவாக்குவதில் கல்வி ஆற்றும் பணி குறித்து கேள்ப்பன் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்தார். கல்வி தான் சிறந்த எதிர்காலத்திற்கான அடித்தளமாக அமையும் என்று உறுதியாக நம்பிய அவர், அதற்காக ஒரு கட்டத்தில் பல்வேறு கல்வி நிறுவனங்களை தொடங்கினார். கல்வி கற்க அனைவருக்கும் வாய்ப்பு கிடைக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திப் போராடினார். வைக்கம் போராட்டத்தில் பங்கேற்ற மிக முக்கியமான தலைவர்களில் ஒருவராக கேள்ப்பன் அறியப்பட்டார். தீண்டாமையை எதிர்க்கும் சாதி வேறுபாடுகளை கலைந்து, அனைத்து சாதி இந்துக்களையும், கோயிலுக்குள் அழைத்துச் செல்வதற்காக போராடியிருந்த குருவாயூர் சத்யகிரகா என்ற அமைப்பின் தலைவராகவும், பின்னாளில் கேள்ப்பன் உயர்ந்தார்.

வித்தியாசமான பத்திரிகையாளர்

கேரளத்தில் தேசியவாத இயக்கத்தின் ஓர் அங்கமாக 1923 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட மாத்ருமி நாளிதழின் நிறுவன இயக்குநர்களில் கேள்ப்பனும் ஒருவர் ஆவார். பின்னர், 1929 ஆம் ஆண்டில் அதன் ஆசிரியராக உயர்ந்த கேள்ப்பன், 1936 வரை அப்பதவியில் நீடித்தார். பின்னாளில், 1950களில் சமதர்ஷி

45 ஆம் பக்கம் பார்க்க

பழுவேற்காடு கோட்டையின் வரலாற்றுச் சிறப்பு

கே.சசிகலா.

பழுவேற்காடு கோட்டை Fort Geldria or Fort Geldaria என்பது தமிழ்நாட்டின், பழுவேற்காட்டில் இருந்த கோட்டையாகும். இக்கோட்டை டச்சுக் குடியரசின் காலனிக்காக இந்தியாவில் கட்டப்பட்ட முதல் கோட்டையாகும். இதுவே டச்சு சோழமண்டலத்தின் தலைமையகமாகவும் இருந்தது. இது டச்சு கிழக்கிந்திய கம்பெனியால் கி.பி. 1613 ஆண்டில் கட்டப்பட்டு, 1616-இல் உள்ளூர் அரசு மையமானது. இதற்கு அவர்கள் ஜெல்டிரியா கோட்டை என பெயர்வைத்தனர். ஜெல்டிரியா என்பது நெதர்லாந்தில் உள்ள ஒரு மாகாணத்தின் பெயர். இந்தக் கோட்டையின் முதல் இயக்குநர் ஜெனரலான வெம்மர் தனது சொந்த ஊரின் பெயரையே கோட்டைக்கு வைத்துவிட்டார். எந்நேரமும் கோட்டையை 80-இல் இருந்து 90 பேர் காவல் காத்ததாக ஒரு குறிப்பு சொல்கிறது.

பழுவேற்காடு ஏரி என்று தமிழில் அழைக்கப்படும் புலிகாட் ஏரி, இந்தியாவின் இரண்டாவது பெரிய உப்பு நீர்நிலையாக உள்ளது. இந்தியாவின் இரண்டு மாநிலங்களான தமிழ் நாடு மற்றும் ஆந்திரப் பிரதேசம் ஆகியவற்றின்

எல்லைகளில் அமைந்திருக்கும் இந்த ஏரி தென்னிந்தியாவின் பகுதிகளிலிருந்து சுற்றுலாப் பயணிகளை பெருமளவில் கவரும் இடமாக இருக்கிறது. வங்காள விரிகுடாவில் இருந்து ஸ்ரீஹரிகோட்டா என்ற இடைப்பட்ட

சிறு தீவுப்பகுதியால் இந்த ஏரி பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வி ல ங் கு க ள் ம ற் று ம் பறவைகளால் நிரம்பியிருக்கும் பழுவேற்காடு ஏரியானது, மீன்கள் விற்கும் வர்த்தக மையமாகவும் உள்ளது. இந்த ஏரிக்கு ஆரணி ஆறு,

கலங்கி ஆறு மற்றும் சுவர்ணமுகி ஆறு ஆகியவற்றிலிருந்து நீராதாரம் கிடைக்கிறது.

பொன்னேரியிலிருந்து கிழக்காக விலகி, நேர்க்கோடாக நீளும் அந்தச் சாலையில் நீர் வாசனை நுகர்ந்துகொண்டே பயணித்தால், விளிம்பில் இருக்கிறது பழவேற்காடு. சென்னையிலிருந்து சுமார் 60 கிலோமீட்டர். இந்தியாவின் ஐந்து நூற்றாண்டு வரலாற்றைச் சுமந்து கொண்டிருக்கும், நவீனங்கள் சிதைத்திராத ஆதிநிலம். அரேபியர்களும், டச்சுக்காரர்களும், போர்ச்சுகீசியர்களும், ஆங்கிலேயர்களும் விட்டுப்போன அடையாளங்கள் ஆங்காங்கே அந்த மண்ணின் பழைமைக்குச் சாட்சிகளாக மிஞ்சியிருக்கின்றன.

பழவேற்காடு என்றால், படகுப்பயணம், ஜிளர் குளியல், டிராகன் இறால், நண்டுக்குழம்பு இவைதான் பலருக்கும் நினைவு

வரும். நான்கு புறங்களிலும் நீர் சூழ நடுவில் அமர்ந்திருக்கும் அந்த ஊரே ஓர் அருங்காட்சியகம் என்பது பலருக்குத் தெரியாது.

ஒரு திசையில், கடல்... அதிவேக அலைகள் நிலத்தை மோதித் தீர்க்கும் ஒலி இடைவிடாது ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கிறது. மூன்று திசைகளிலும் ஆந்திராவுக்கும் தமிழ்நாட்டுக்குமான நீர்வேலியாக விரிந்து கிடக்கிறது பழவேற்காடு ஏரி. மிகப்பெரிய உயிர்ச் சூழலியல் மண்டலம். ஏரியின் உள்ளே பறவைகளும் விலங்குகளும் நிறைந்த வனத்திட்டிகள். 20 நிமிடம் படகுப்பயணத்தில் கடலும் ஏரியும் இணையும் பகுதி. அதையொட்டி, வெண்மணல் திட்டு... ஒரு புறத்திலிருந்து அகன்ற நீர்க்கோடாய்ப் பிரிகிறது பக்கிங்காம் கால்வாய். ஒரு காலத்தில் விஜயவாடாவிலிருந்து மரக்காணம் வரையிலான நீர்வழிப்பாதை.

இந்தியாவின் கௌரவங்களில் ஒன்றாக விளங்கும் ஸ்ரீஹரி கோட்டா விண்வெளி ஏவுதளம், இந்த ஏரியின் மடியில்தான் இருக்கிறது. அந்த ஏவுதளத்துக்காக தங்கள் நிலங்களைக் கொடுத்த மீனவர்கள் பழவேற்காட்டைச் சுற்றிலும் வாழ்ந்துவருகிறார்கள். அவர்களுக்கான வாழ்வாதாரம் இந்த ஏரிதான். சுமார் 50 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட மீனவர்கள் இந்த ஏரியில் மீன்பிடிக்கிறார்கள்.

ஒடிசாவில் உள்ள சிலிகா ஏரியை அடுத்து, இந்தியாவின் இரண்டாவது பெரிய கழிமுக ஏரி இதுதான். ஆந்திராவிலிருந்து வரும் ஸ்வர்ணமுகி, கலங்கி, ஆரணி, கொசஸ்தலை நதிகள் இங்கே கலக்கின்றன. 46,102 ஹெக்டேர் நீள அகலத்தில் பிரமாண்டமாக விரிந்துகிடக்கும் இந்த ஏரி, பறவைகள் சரணாலயமாகவும் விளங்குகிறது.

டிசம்பர், ஜனவரி மாதங்களில் பழவேற்காடு, பறவைகள் காடாகிவிடும். ஆர்ட்டிக்கில் இருந்து வரும் விம்ரல், ஆலா, செங்கிளுவை, கூழைக்கடா, சாம்பல் நாரை, ஊசிவால் வாத்து, நாமக்கோழி, அரிவாள் மூக்கன், கரண்டிவாயன் என 150 வகையான பறவைகள் இங்கே குவிந்துவிடும். ஆயினும் பூநாரைகள்தான் பழவேற்காட்டின் அடையாளம். சீஸன் காலத்தில் சாலையின் இருபுறங்களிலும் பூப்பொதிபோல குவியல் குவியலாக நிற்கும் பூநாரைகளைக் காண கண்கொள்ளாது. 20 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பூநாரைகள் வந்து போவதாகக் கணக்குச் சொல்கிறார்கள் பறவை ஆர்வலர்கள்.

பழவேற்காட்டின் வரலாறு, சென்னையைவிடவும் பழைமையானது. கி.பி முதல் நூற்றாண்டில்

செங்கடல் வழியாக பிற கடற்பரப்புகளுக்கு வந்து வணிகம் செய்த ரோம் நாட்டைச் சேர்ந்த மாலுமிகளால் எழுதப்பட்ட 'The Periplus of the Erythraean Sea or Periplus of the Red Sea' என்னும் பயணக் குறிப்பேட்டில் பழவேற்காடு துறைமுக நகரம் என்ற செய்தி இடம் பெற்றிருக்கிறது.

இரண்டாம் நூற்றாண்டில், கிரேக்க அறிஞர் தாலமி தொகுத்த துறைமுகங்களின் பட்டியலிலும் பழவேற்காடு துறைமுகம் பற்றிய குறிப்புகள் கிடைக்கின்றன. அந்தக் காலகட்டங்களிலேயே தூரக்கிழக்கு நாடுகளுடன் இறக்குமதி தொடர்பும், மேற்குலக நாடுகளோடு ஏற்றுமதி தொடர்பும் கொண்டிருந்தது பழவேற்காடு. மசாலா பொருள்கள், சந்தனம், முத்து, கற்பூரம், பட்டு போன்ற பொருள்கள் இங்கே வணிகம் செய்யப்பட்டுள்ளன.

11-ம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட ஆதிநாராயணப் பெருமாள் கோயில், சிதைந்த நிலையில் பழவேற்காட்டின் தொன்மைக்குச் சான்றாக இருக்கிறது. அற்புதமான சிற்பங்கள், புடைப்புச் சிற்பங்கள் நிறைந்த தூண்கள் என கலைநயம் ததும்பும் இந்தக் கோயில், கற்கள் பெயர்ந்து புதர் மண்டிக் கிடக்கிறது. கோயிலுக்கு வெளிமண்டபத்தில் படங்களை வைத்து பூஜை செய்கிறார்கள். இப்போது யுனெஸ்கோ அமைப்பின் கவனம் இந்தக் கோயில் மீது விழுந்துள்ளது.

ஆதிநாராயணப் பெருமாள் கோயிலுக்கு அருகில் இருக்கும் சமயேஸ்வரர் கோயிலும் தொன்மையானது. அதுவும் உரிய பராமரிப்பின்றிக் கிடக்கிறது. 500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கடற்பயணம் மேற்கொண்ட

அரேபியர்கள் பழவேற்காட்டின் தெற்கே கரையேறினார்கள். கடலும் ஏரியும் இணையும் இடம் என்பதால், போக்குவரத்துக்கும் வணிகத்துக்கும் பொருத்தமாக இருந்ததால் இங்கேயே தங்கிவிட்டனர். இங்கிருந்து கிழக்கே மரக்காணம் வரைக்கும், மேற்கே விஜயவாடா வரைக்கும் நீர்வழியிலேயே பயணம் செய்ய முடிந்தது.

இந்த அரேபியர்களை முன்வைத்து பல குடும்பங்கள் இந்தப் பகுதிக்கு வரத்தொடங்கின.

இவர்கள் வந்திறங்கிய இடம் 'தோணிரவு' என்று இப்போது அழைக்கப்படுகிறது. அரேபியர்கள், தங்கள் வழிபாட்டுக்காக ஒரு பள்ளிவாசலைக் கட்டினார்கள். பெரிய 'ஜாமியா பள்ளிவாசல்' எனப்படும் அந்தப் பிரமாண்டப் பள்ளிவாசல் வரலாற்றுக்குச் சான்றாக இன்னும் மிஞ்சியிருக்கிறது. மிதமான மினராக்களுடன் கூடிய இது, கருங்கற்களைக் கொண்டு கட்டப்பட்டுள்ளது. இப்போதும் முறைப்படியான வழிபாடு இங்கே நடக்கிறது.

1498 ம் ஆண்டில் கள்ளிக்கோட்டை வந்தடைந்த போர்ச்சுகீசிய கடற்பயணியான வாஸ்கோடகாமா, கண்ணூர், கொச்சி, கள்ளிக்கோட்டை போன்ற பகுதிகளில் வணிக நிறுவனங்களை ஸ்தாபித்தார். அந்தக் காலகட்டத்தில் இருந்து தொடங்குகிறது போர்ச்சுகீசிய இந்தோ வரலாறு. கொச்சிக்கு கிழக்கே மிக நீண்ட இயற்கை நீர்வழிப்பாதையும் கடலும் ஒருங்கிணைந்த ஒரு பகுதி இருப்பதைக் கேள்விப்பட்டு 'பெட்ரோஸ் ஆல்வாரஸ் கேப்ரால்' என்ற போர்ச்சுகீசிய அதிகாரி, விஜயநகரப் பேரரசோடு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு பழவேற்காட்டில் தங்களின் வணிக மேலாதிக்கத்தை நிறுவினார்.

போர்ச்சுகீசியர்களின் வரலாற்றுக்குச் சான்றாக பழவேற்காட்டில் மிஞ்சியிருக்கிறது புனித அன்னையின் தேவாலயம். பழவேற்காட்டின் கோட்டைக்குப்பம்

பகுதியில் இருக்கும் இந்தத் தேவாலயம் 1515-ம் ஆண்டில் கட்டப்பட்டதாகக் குறிப்புகள் உள்ளன. 'வேடி ஆஃப் த குளோரி சர்ச்' எனப்படும் இந்தத் தேவாலயத்தில் போர்ச்சுகீசியக் கல்வெட்டு ஒன்று இருக்கிறது. மிகவும் பாழடைந்து கிடந்த இந்தத் தேவாலயத்தை அண்மையில் செப்பனிட்டு பிரமாண்டமாக எழுப்பியிருக்கிறார்கள். பழைய தேவாலயத்துக்குக் கீழே நிறுவப்பட்டுள்ளது.

கி.பி. 1510-ம் ஆண்டில் போர்ச்சுகீசியர்கள் கோவாவை வென்று தங்கள் தலைநகராக மாற்றிக்கொண்டார்கள். அதன் பிறகு, அந்தப் பிராந்தியத்தை மையமாகவைத்தே அவர்களின் வணிகம் நடந்தது. பழுவேற்காடு மீதான ஆர்வம் மங்கியது.

கி.பி. 1600 களின் தொடக்கத்தில் கடல் பயணம் மேற்கொண்ட டச்சு வணிகர்கள், இயற்கைச்சீற்றம் காரணமாக, பழுவேற்காட்டையொட்டி இருக்கும் கரிமணல் கிராமத்தில் கரை ஒதுங்கினார்கள்.

வணிகத்துக்கும் வாழ்க்கைக்கும் போதிய வசதிகள் இருந்ததால், இந்தப் பகுதியையே தங்கள் வாழிடமாகக்கொண்டார்கள். போர்ச்சுகீசியர்கள், தங்கள் ஆதிக்கத்தில் இருக்கும் இடத்தில் டச்சுக் குடியேற்றம் ஏற்படுவதைப் பொறுக்காமல் அவ்வப்போது அச்சுறுத்திவந்தனர். இதற்கிடையே டச்சுக்காரர்கள் விஜயநகரத்து மன்னர்களைச் சரிகட்டிக்கொண்டு தங்கள் வல்லாதிக்கத்தை நிறுவத் தொடங்கினர்.

அந்தக் காலகட்டத்தில் பழுவேற்காடு, 'பாளையக்காடு' என்று அழைக்கப்பட்டது.

விஜயநகரத்துக்குக் கீழிருந்து வேங்கடன் என்கிற உள்ளூர் தலைவன் இந்தப் பகுதியை நிர்வகித்து வந்தான். வேங்கடன், தங்கள் பாதுகாப்புக்காக சிறு கோட்டை ஒன்றைக் கட்டும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தான். கோரமண்டல் கடற்பரப்பில் ஏற்றுமதிஇறக்குமதி வணிகத்துக்கு எல்லாவிதங்களிலும் வசதியாக இருந்த பழுவேற்காட்டை தங்கள் தலைமையகமாகவே மாற்றிக்கொள்ள நினைத்தார்கள் டச்சுக்காரர்கள். வேங்கடனுடன் இணக்கமாக இருந்ததோடு, கோட்டையைக் கட்டுவதற்கான பொருளையும் வழங்கினார்கள். வேங்கடன் டச்சுக்காரர்களோடு இணக்கமாக இருப்பதை பிற உள்ளூர் தலைவர்கள் கடுமையாக எதிர்த்தார்கள். ஆயினும்

டச்சுக்காரர்கள் எதிர்ப்பை முறியடித்தார்கள். பழுவேற்காட்டின் ஏரியோரம் பெரிய கோட்டை எழும்பியது. இந்தக் கோட்டையைக் கட்டி முடிப்பதற்குள்ளாக வேங்கடன் இறந்துவிட்டான். அதன் பிறகு அந்தக் கோட்டை மட்டுமின்றி பழுவேற்காட்டின் மொத்த நிர்வாகத்தையும் டச்சுக்காரர்கள் எடுத்துக்கொண்டார்கள். டச்சுக்காரர்களின் தாயகமான நெதர்லாந்தில் உள்ள ஒரு மாகாணத்தின் பெயரான 'ஜெல்டிரியா' என்ற பெயர் கோட்டைக்குச் சூட்டப்பட்டது. 1613-ம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்ட இந்தக் கோட்டையின் பணிகள் 1616-ம் ஆண்டில் நிறைவுற்றது. இதன் முதல் தலைவராக வெம்மர் என்கிற அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டார்.

இந்தக் கோட்டையைச் சுற்றிலும் பிரமாண்ட அகழிகள் வெட்டப்பட்டன. கோட்டைப் பாதுகாப்புப் பணியில் பெரும்படை ஈடுபடுத்தப்பட்டது. ஆயினும், இந்தக் கோட்டை பலத்த எதிர்ப்பைச் சந்திக்கவேண்டியிருந்தது.

வேங்கடவனின் உறவுக் காரணான எத்திராசன் என்பவன் இந்தக் கோட்டை மீது தாக்குதல் தொடுத்தான். ஆனால், டச்சுக்காரர்களின் நவீன ஆயுதங்களின் முன்னால் எத்திராசனால் தாக்குப்பிடிக்க முடியவில்லை. சாந்தோம் துறைமுகத்தை ஆக்கிரமித்து வணிகம் செய்து வந்த போர்ச்சுக்கீசியர்கள், கோரமண்டல் கடற்பகுதியில் தங்களுக்குப் போட்டியாளர்களாக டச்சுக்காரர்கள் வளருவதைத் தடுப்பதற்காக பெரும்படையோடு இந்தக் கோட்டையைத் தாக்கினார்கள். அதையும் டச்சுக்காரர்கள் முறியடித்தார்கள்.

1800 களில் இந்தியாவின் தெற்குப் பகுதியில் பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கம் மேலோங்கிய பிறகு இந்தக் கோட்டை அவர்கள் கைக்குப் போனது. பிரிட்டிஷார் இந்தக் கோட்டையை முற்றிலும் தரைமட்டமாக்கிவிட்டனர். திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்ட இந்தக் கோட்டையில், குடிநீர் தேவைக்காக நிறைய கிணறுகள் வெட்டப்பட்டன. வெடிமருந்து கிடங்கு ஒன்றும் செயல்பட்டது. தவிர, டச்சு இந்தியாவின் நிர்வாக வசதிக்காக நாணயங்களையும் இங்கே அச்சடித்தார்கள். இந்த நாணயங்கள் 'புலிக்காட் நாணயங்கள்' என்றே அழைக்கப்பட்டன.

இன்று இந்தக் கோட்டை இருந்த இடம் கருவேல மரக்காடாக இருக்கிறது. முள்களைக் கடந்து

சென்றால் உள்ளே கிணறுகளும் அகழியும் மட்டுமே தன்மை குலையாமல் டச்சு அடையாளங்களை சுமந்து கொண்டிருக்கின்றன. தொல்லியல் துறை, இந்தப் பகுதியில் அகழ்வுசெய்து சில படிமங்களைக் கண்டெடுத்தது. பிறகு, இந்தக் கோட்டை இருந்த பகுதி கைவிடப்பட்டுவிட்டது.

டச்சுக் குறிப்பேடுகளில் 'பழையகட்டா' என்ற பெயரில் பழுவேற்காடு குறிப்பிடப்படுகிறது. டச்சுக்காரர்களின் வரலாற்று எச்சங்கள் பழுவேற்காட்டில் நிரம்பி யிருக்கின்றன. போர்ச்சுக்கீசியர்கள் கட்டிய புனித அன்னையின் தேவாலயத்துக்கு சிறிது தூரத்தில் டச்சுக்காரர்கள் புனித அந்தோணியர் தேவாலயத்தை நிர்மாணித்திருக்கிறார்கள். இது பழைமை மாறாமல் இப்போது புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

டச்சுக்காரர்கள் துறைமுக அலுவலகமாகப் பயன்படுத்தி கட்டடம் ஒன்று, ஏரிக்கு அருகில் உள்ள அரசு மருத்துவமனை வளாகத்தில் இருக்கிறது. டச்சுக்காரர்களின் ஆதிக்கத்துக்குச் சான்றாக பழுவேற்காட்டில் புதைந்து கிடக்கின்றன கல்லறைகள். ஜெல்லீரியா கோட்டைக்கு எதிரில் உள்ள இந்தக் கல்லறைத் திடலில் 80 கல்லறைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு கல்லறையிலும் இறந்தவரின் பெயர், அவர் பற்றிய செய்திகள், அழகிய ஓவியம் இடம்பெற்றுள்ளன. ராட்டர்டேம், மசூலிப்பட்டினம், நாகப்பட்டினம் எனத் தொன்மையான பல நகரங்களை, பிறந்த இடமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். பூக்கள், தேவதைகள், குழந்தைகள் என, கல்லறைகளில் படங்களும் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கடலில் பயணித்தபோது, தவறி விழுந்து இறந்த ஒரு குழந்தைக்காக

அமைக்கப்பட்ட நினைவுச்சின்னமும் இங்கே இருக்கிறது. இங்கிருந்து ஜெல்லீரியா கோட்டைக்கு ஒரு கரங்கமும் இருக்கிறது.

கி.பி.1708 ம் ஆண்டில் உருவாக்கப்பட்ட சிறிய பள்ளிவாசலும் பழுவேற்காட்டின் பழைமைக்குச் சான்று. இங்கு சூரிய ஒளி கடிகாரம் ஒன்று நிறுவப்பட்டுள்ளது. சூரியனின் நகர்வை அடிப்படையாகவைத்து நேரம் காட்டும் கடிகாரம்.

டச்சு உரிமை

இந்தக் கோட்டை பழுவேற்காடு ஏரிக் கரையில் கட்டப்பட்டுள்ளது. இது வங்காள விரிகுடா மற்றும் சோழமண்டலக் கடற்கரை வர்த்தகத்தில் ஒரு முக்கிய சக்தியாக போத்துகீசிய மற்றும் பிரித்தானிய காலனித்துவ சக்திகளுக்கு இடையில் இருந்தது.

சாந்தோமிலிருந்து போர்ச்சுக்கீசியர்கள் வாணிபம் செய்து வந்தனர். அவர்கள் பழுவேற்காட்டைத் தாக்கக்கூடும் என்று எண்ணி அப்பகுதியின் அரசனான வேங்கடனின் மனைவி ஒபோயம்மா என்பவள் இந்தக் கோட்டையைப் பழுவேற்காட்டில் கட்டிக்கொண்டிருந்தாள். அதை டச்சுக்காரர்கள் தங்களுடைய செலவில் விரைந்து கட்டித்தந்தனர். வேங்கடன் இறந்தபிறகு விசயநகரப் பேரரசில் ஏற்பட்ட குழப்பத்தால் டச்சுக்காரர்கள் நல்ல பாதுகாப்புடன் பழுவேற்காட்டுக் கோட்டையில் இருந்து கொண்டு வாணிகம் செய்தனர்.

கோட்டை கட்டப்பட்ட ஒரே மாதத்தில் உள்ளூர் தலைவனான எத்திராஜா என்பவனால் தாக்கப்பட்டது. ஆனால், டச்சுக்காரர்கள் இதனை முறியடித்துவிட்டனர். அடுத்ததாக தொழில் போட்டியாளர்களான

போர்த்துகீசியர்கள் தரை மற்றும் கடல்வழியாக இருமுனைத்தாக்குதல் நடத்தினர். அதையும் வெற்றிகரமாக எதிர்கொள்ளும் அளவுக்கு கோட்டை மிகப் பலமாக கட்டப்பட்டிருந்தது. டச்சுக்காரர்கள் உள்ளூர் வர்த்தகர்களுடன் ஒரு கூட்டணி அமைத்து வணிகத்தில் ஈடுபட்டனர். இக்கோட்டை பாதுகாப்புக்கு 1618 இல் டச்சுக் கப்பல் வழியாக 130 டச்சு வீரர்களுடன், 32 துப்பாக்கிகள் வந்து சேர்ந்தன. உள்ளூரில் ஏற்பட்ட ஒரு கொந்தளிப்பான சூழ்நிலையின்போது போர்த்துகீசிய காலனிகளில் மக்களுக்கு அடைக்கலம் வழங்கப்பட்டது. 1619 ஆம் ஆண்டு கோட்டைத் தலைவனான கெட்டிரியாவுக்கு ஆளுநர் பட்டம் மற்றும் இண்டீஸ் அசாதாரண கவுன்சிலர் பதவி வழங்கப்பட்டது. பதினேழாம் நூற்றாண்டின் பிற்பாதியில் பிரித்தானியர்கள் தெற்கில் வணிக போட்டியில் தீவிரமாக இறங்கியதால் கோட்டையின் வணிக முக்கியத்துவம் (முன்மையான வணிகம் பருத்தி ஆடைகள்) குறைய ஆரம்பித்தது. இதனால் 1689 இல் போர்த்துகீசியத் தலைமை நாகப்பட்டினம் கோட்டை மற்றும் இலங்கைக்கு நகர்ந்தது.

இயக்குநர்கள் இடம் பெயர்ந்தபோதும் கோட்டையின் பாதுகாப்புக்கு 18 துப்பாக்கிகள் மற்றும் 40 காவலர்கள் விடப்பட்டனர். கோட்டை 1714 இல் மீண்டும் பழைய நிலைக்கு மேம்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் பிரித்தானியர்களால் 1781 முதல் 1785 வரையான காலகட்டத்தில் கோட்டை ஆக்கிரமிக்கப்பட்டது ஆனால், கோட்டை நிர்வாக மாற்றங்களால் வணிகம் பாதிக்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. உதாரணமாக

1786 இல் செங்கடல், கோவா, மலபார் கடற்கரை போன்ற பகுதிகளில் இருந்து வணிகக் கப்பல்களில் இருந்து வரும் வணிகப் பொருட்களை ஏற்றிக்கொண்டு செல்ல கோல்கொண்டா, சூரத் போன்ற பகுதிகளில் இருந்து வந்து வணிகர்கள் ஒவ்வொரு மாதமும் வந்தனர். ஒரு 1792 ஆண்டைய டச்சு வர்த்தக அறிக்கை பதிவுகளின்படி இங்கு சர்க்கரை, சாராயம், சப்பானிய செம்பு, மசாலா பொருட்கள் போன்றவை வணிகத்தில் முதன்மை இடம் பெற்றதாக தெரிகிறது. 1804 அல்லது 1805 க்கு இடையில் கோட்டையில் இருந்த டச்சுக்காரர்கள் பிரித்தானியரிடம் சரண்டைந்தனர். சூன் முதலாம் தேதி கோட்டையின் உரிமை பிரித்தானியருக்கு வந்தது அதன்பிறகு கோட்டையை அவர்கள் தகர்த்தனர்

பிரித்தானிய, இந்திய உரிமை

பழுவேற்காட்டில் இருந்த துறைமுக வர்த்தகம் பிரித்தானியர் இதைக் கைப்பற்றிய 1825 முதல் இந்திய சுதந்திர வரை நடந்தது. கோட்டைப்பகுதி தற்போது இந்தியத் தொல்லியல் துறையின் வசம் உள்ளது. டச்சு மற்றும் இந்திய அரசாங்கங்களின் நிதி உதவியுடன், டச்சு கட்டடவியல் அறிஞர்களைக் கொண்டு கோட்டையில் மீதமுள்ள டச்சுக் கட்டடங்களையும், கல்லறைகளையும் புனரமைக்கவும், நீர்தடங்களின் சூழலைக் காக்கவும் தமிழ்நாடு அரசாங்கத்துடன் திட்டமிடப்பட்டு வருகிறது. நெதர்லாந்தர்களின் செதுக்கப்பட்ட 76 கல்லறைகள் இங்கு உள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

டச்சுக் கல்லறைகள்

ஆங்கிலேயர்கள் வருவதற்கு சுமார் 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே போர்த்துகீசியர்கள் சோழமண்டலக்

கரையோரத்தில் குடியேறிவிட்டனர். அவர்கள் சென்னைக்கு அருகில் உள்ள பழுவேற்காட்டை தங்கள் இருப்பிடமாக்கிக் கொண்டனர். அப்போது சென்னை என்ற பகுதி வெறும் பொட்டல் மணல்வெளியாக இருந்ததால் இந்தப் பக்கம் வரவில்லை. அதையும் தாண்டி சாந்தோமில் கால்பதித்தது தனிக்கதை. அவர்களைத் தொடர்ந்து 1607இல் டச்சுக்காரர்களும் வந்துவிட்டனர்.

வணிகத்திற்காக வந்த டச்சுக்காரர்கள் பின்னர் பாதுகாப்பு கருதி பழுவேற்காட்டில் ஒரு கோட்டையைக் கட்டினர். இன்று கோட்டைக்கான எந்த சுவடும் அந்த பகுதியில் இல்லை. ஆனால் அங்கு ஒரு பலமான கோட்டை இருந்தது என்பதற்கு ஆதாரமாய் இன்றும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது ஒரு கல்லறை. ஒருகாலத்தில் கோட்டை இருந்த பகுதிக்கு எதிரில் அமைந்திருக்கிறது இந்த கல்லறைத் தோட்டம்.

புதிய கல்லறைத் தோட்டம் New Cemetery என்று அழைக்கப்படும் இந்த பகுதி தற்போது இந்திய தொல்லியல் துறையின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறது. இரண்டு எலும்புக் கூடுகள் வரவேற்கும் வாசல் வழியாக சென்றால் நம் கண்முன் விரிகிறது 17 ஆம் நூற்றாண்டு. குதிரைகள் புடைசூழ ஒய்யாரமாக வலம் வந்த தளபதிகள் முதல் சமையல் அறைகளில் இருந்தபடியே சரித்திரத்தின் பக்கங்களில் ஆதிக்கம் செலுத்திய பெண்மணிகள் வரை அனைவரும் இங்கு அமைதியாக உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த கல்லறைத் தோட்டத்தில் மொத்தம் 77 சமாதிகள் இருக்கின்றன. 1656 ஆம் ஆண்டுக்கு பிறகு இறந்த முக்கியப் பிரமுகர்களின் உடல்கள் இங்கு அடக்கம்

செய்யப்பட்டுள்ளன. 1606 முதல் 1656 வரை உயிரிழந்தவர்களின் உடல்கள் சற்று தொலைவில் உள்ள பழைய கல்லறையில் புதைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் பழைய கல்லறை இன்று மிகவும் சிதலமடைந்துவிட்டது.

புதிய கல்லறையில் இருக்கும் ஒவ்வொரு சமாதியும் பல வரலாற்றுத் தகவல்களைத் தாங்கி நிற்கின்றன. இந்த நினைவுக் கற்களின் மீதுள்ள எழுத்துகள் டச்சு மொழியில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை ஹாலந்து நாட்டிலேயே எழுதப்பட்டு கப்பலில் எடுத்துவரப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகிறது. இங்குள்ள 77 சமாதிகளில் பெரும்பாலானவை டச்சுக்காரர்களுடையவை. இவற்றில் 5 சமாதிகளின் மீது சிறிய மாடம் போன்ற அமைப்புகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. அதிலும் குறிப்பாக மூன்று சமாதிகள், வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த வளைவுகளுடன் காட்சியளிக்கின்றன. மீதமுள்ள இரண்டு சமாதிகள் சதுர ஸ்தூபிகளாக (Obelisk) உயர்ந்து நிற்கின்றன. இவற்றில் உயரமாக இருக்கும் ஸ்தூபிக்கு பின் ஓர் அழகான காதல் கதை இருக்கிறது.

இங்குள்ள அனைத்து சமாதிகளின் மீதும் டச்சு மொழியில் நிறைய எழுதப்பட்டுள்ளன. இவை அந்த மனிதரைப் பற்றியும், அவரது வாழ்க்கை சார்ந்த நிறைய தகவல்களையும் தெரிவிக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு, இங்குள்ள 20 கல்லறைகளின் தகவல்கள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதில் 11 கல்லறைகள் பெண்களுடையவை, 9 ஆண்களுடையவை. இறந்தவர்களில் பெண்களின் சராசரி வயது 30ஆகவும், ஆண்களின் சராசரி வயது 48ஆகவும் இருக்கிறது.

இந்த சமாதிக் கற்களின் மூலம்தான் இங்கு ஜெல்டிரியா என்ற கோட்டை இருந்த விவரம் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. அந்த கோட்டை எப்படி இருந்தது என்ற வரைபடம் கூட ஒரு சமாதியில் இடம்பெற்றிருக்கிறது. மற்றொரு நினைவிடத்தில் பழுவேற்காடு 17ஆம் நூற்றாண்டில் எப்படி இருந்தது என காலத்திற்கும் அழியாத வகையில் கல்லில் பொறித்திருக்கிறார்கள். டச்சுக்காரர்கள் வரைபடம் வரைவதில் சிறந்தவர்கள் என்பதை இந்தக் கற்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

நினைவுக் கற்களின் ஓரங்களை அலங்கரிக்கும் விதவிதமான பூ வேலைப்பாடுகள், மத்தியில் காட்சியளிக்கும் பிரதான சித்திரங்கள், அவற்றின் அழகியல் என ஒவ்வொரு கல்லும் சிற்பக் காவியமாகவே காட்சியளிக்கின்றன. இவற்றை ரசித்தபடியே, ஆளரவமற்ற இந்த மயான பூமியில் அமைதியாக கண்களை மூடி நிற்கும்போது வாழ்வின் நிலையாமை அழுத்தமாக முகத்தில் அறைகிறது.

டச்சு கல்லறைத் தோட்டத்தில் அனைத்தையும் விட உயர்ந்து நிற்கும் ஒரு சதுர ஸ்தூபிக்கும் ஜப்பானுக்கும் தொடர்பு இருக்கிறது. கப்பலில் இருந்து ஓடிவந்த ஹிக்கின்போதம் MynHeer Von Higginbottom என்ற வணிகர் பழுவேற்காட்டில் தஞ்சமடைந்தார். பின்னாட்களில் சிறந்த வணிகராக பெயரெடுத்த அவர், இங்கிருந்தபடியே சிங்கப்பூர், ஜப்பான் போன்ற நாடுகளுடன் வணிகம் செய்தார். வணிகத்தோடு நிறுத்தாமல் அவர் காதலும் செய்தார்.

ஜப்பானின் அரசு கருவூலத்தை கவனிக்கும் உயரதிகாரியின் மகளை இந்த வணிகர் காதலித்தார். அவரையே கரம்பிடித்து பழுவேற்காட்டிற்கு அழைத்து வந்து விட்டார். அவர்களுக்கு ஒரு மகன் பிறந்தான். இப்படி சந்தோஷமாக போய்க்கொண்டிருந்த வாழ்க்கையில் ஒருநாள் புயல் வீசியது. கடலில் சிறிய படகில் சென்று கொண்டிருந்த அவரது 18 வயது மகன் அலையின் சீற்றத்திற்கு இரையாகிவிட்டான். தங்கள் அருமை மகனைப் புதைத்து, அதன் மேல் அந்த காதல் தம்பதி எழுப்பிய ஸ்தூபி, இன்றும் அவர்களின் ஆறாத சோகத்தை சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறது.

தற்போதைய நிலை

இப்போது பழுவேற்காடு கோட்டையின் எச்சமாக அதன் அகழி மட்டும்தான் இருக்கிறது. சுவர்கள், கோட்டையின் கல்லறை போன்றவை இந்தியத் தொல்லியல் துறையின் பராமரிப்பில் இருக்கின்றன. பழைய டச்சு கல்லறைகள், இரு சோழர் காலக் கோயில்கள், 300 ஆண்டுகள் பழமைவாய்ந்த பள்ளிவசால்கள், ஆங்கிலோடச்சு வம்சாவழியினரின் இரண்டு தேவாலயங்கள் ஆகியவை அந்தக் காலத்தில் இருந்ததைப் போலவே இன்னமும் மாறாமல் இருக்கின்றன. சில வீதிகளில் உள்ள வீடுகளும் கடை வீதியும் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் வளர்ச்சியை உள்வாங்கியுள்ளன.

- டாக்டர். கே. சசிகலா. துறைத்தலைவர், வரலாற்றுத்துறை (பட்டமேற்படிப்பு மற்றும் ஆராய்ச்சி), வ.உ.சி கல்லூரி, தூத்துக்குடி.

என்ற இன்னொரு நாளிதழில் ஆசிரியராகவும் கேள்ப்பன் பணியாற்றியுள்ளார்.

ஒரு பத்திரிகையாளர் என்ற முறையில், சமூகப் பிரச்சினைகள் குறித்து மக்களிடையே விழிப்புணர்வை அதிகரிக்கவும், மாற்றத்திற்காக பரப்புரைகளை மேற்கொள்ளவும் செய்தித்தாள்களையும், ஊடகங்களையும் கேள்ப்பன் பயன்படுத்திக் கொண்டார். புறக்கணிக்கப்பட்ட மக்களின் குரல்களை ஒங்கி ஒலித்த கேள்ப்பன், தமது நாளிதழின் மூலமாக மக்களிடையே சமூக விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தினார். மக்களின் கருத்துக்களை ஒருங்கிணைக்கவும், சமூக வளர்ச்சியை விரைவுபடுத்துவதற்கும், தேவையான உந்து சக்தியாக அவரது சக்திவாய்ந்த எழுத்துகள் உதவின.

கேரளத்தில் உப்பு சத்யாகிரகம்

மகாத்மா காந்தியடிகளால் தொடங்கப்பட்ட உப்பு சத்யாகிரகம் கேரளத்தில் அதன் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. கேரள மாநிலத்தில் மலபார் பகுதியில் உள்ள பையனூர் தான் உப்பு சத்யாகிரகத்திற்கான முதன்மை நிகழ்விடம் ஆகும். உப்பு சத்யாகிரகம் நடத்துவதற்காக தண்டி யாத்திரையை மகாத்மா காந்தி அறிவித்தவுடன், மலபார் பகுதியில் கேரள காந்தியான கேள்ப்பன் தலைமையில் உப்பு சத்யாகிரக யாத்திரைகளையும், முகாம்களையும் அம்மாநில காங்கிரஸ் கட்சி நடத்தியது. கேரள மாநிலத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்து புறப்பட்ட சத்யாகிரக குழுக்கள், உப்பு சத்யாகிரகத்தில் கலந்துகொள்வதற்காக பையனூர்

நோக்கி அணிவகுத்தனர். அதன் காரணமாக, மலபார், கொச்சின், திருவாங்கூர் ஆகிய பகுதிகளில் உள்ள பொதுமக்களிடையே ஒருவகையான ஒற்றுமை உணர்வை ஏற்படுத்தினார். வாய்ப்புகளை நோக்கிய பொதுமக்களின் தேடலை அது ஊக்குவித்தது.

1930ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 6ஆம் தேதி உப்பு உற்பத்திக்காக ஆங்கிலேயர்கள் விதித்திருந்த விதிமுறைகளை மகாத்மா காந்தி மீறியபோது, அது கேரளத்தில் தேசிய நாளாக கொண்டாடப்பட்டது. 1930ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 21ஆம் தேதி கேரள காந்தி கேள்ப்பன் தலைமையில் 32 தன்னார்வலர்கள் கோழிக்கோட்டில் இருந்து பையனூர் நோக்கி யாத்திரையைத் தொடங்கினர். பையனூரை அடைந்தவுடன், ஆங்கிலேயர்களின் விதிகளை மீறி உப்பு உற்பத்தி செய்தனர்.

அதே நேரத்தில், பாலக்காட்டில் இருந்து பி.ஆர்.கிருஷ்ணசாமி அய்யர், மொய்து மெளல்வி, அப்துல் ரஹ்மான் ஆகியோர் தலைமையில் இன்னொரு குழுவினர் இந்த சத்யாகிரகத்தில் பங்கேற்றனர். மலபார் மாகாணத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்து புறப்பட்ட உப்பு சத்யாகிரகக் குழுக்கள் பையனூர் கடற்கரையில் குவிந்து உப்பு சத்யாகிரகம் நடத்தினர். இந்த நிகழ்வுகளின் மூலம் மலபார் மாகாணம் ஒட்டுமொத்த இந்தியாவின் கவனத்தையும் ஈர்த்தது.

முதல் சத்யாகிரகி

உண்மையை உறுதியாக பற்றிக்கொள்ளும் நோக்குடன், மகாத்மா காந்தியடிகளால் தொடங்கப்பட்ட தனிநபர் சத்யாகிரக இயக்கத்தில் கலந்துகொள்வதற்காக கேரளாவில்

இருந்து முதல் சத்யாகிரகியாக கேள்ப்பன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இரண்டாவது உலகப் போர் தொடங்கி நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த அந்த வேளையில், இந்திய மக்களின் ஒப்புதலைப் பெறாமலேயே இரண்டாவது உலகப் போரில் இந்தியா பங்கேற்கும் என்று ஆங்கிலேய காலனி அரசாங்கம் அறிவித்தது. ஆங்கிலேய அரசின் இந்த முடிவை எதிர்ப்பதற்காக தனிநபர் சத்யாகிரகங்களைத் தொடங்க இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சி தீர்மானித்தது. பின்னாளில் நடைபெறவிருந்த மிகப் பெரிய மக்கள் போராட்டத்திற்கு கட்சி அமைப்பையும், தொண்டர்களையும் தயார்ப்படுத்துவதுதான் இத்தகைய போராட்டத்தின் நோக்கம் ஆகும். 1941ஆம் ஆண்டு மே 15ஆம் தேதிக்குள் சுமார் 25 ஆயிரம் சத்யாகிரகிகள் கைது செய்யப்பட்டனர். இதன் மூலம், விடுதலைப் போராட்டத்தில் தாங்கள் கொண்டிருந்த உறுதிப்பாட்டை மக்கள் வெளிப்படுத்தினார்கள்.

வைக்கம் மற்றும் குருவாயூர் சத்யாகிரகங்களின் கதாநாயகன்

தீண்டத் தகாதவர்களாக கருதப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் ஆலய நுழைவு உரிமையை வலியுறுத்தி, 1925ஆம் ஆண்டில் நடத்தப்பட்ட புகழ்பெற்ற வைக்கம் சத்யாகிரகம், 1932ஆம் ஆண்டில் நடத்தப்பட்ட குருவாயூர் சத்யாகிரகம் ஆகியவற்றில் கேள்ப்பன் தான் முன்னணி தலைவராகத் திகழ்ந்தார்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையும் கோயிலுக்குள் நுழைய அனுமதிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தியதன் மூலம், தீண்டாமையை ஒழிக்க முதன் முதலில் மேற்கொள்ளப்பட்ட குறிப்பிடத்தக்கப் போராட்டம் இந்த ஆலய நுழைவுப் போராட்டங்கள்

தான். மன்னத் பத்மநாபன் தலைமையில் உயர் சாதியினரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட சவர்ணஜாதா என்ற போராட்டம் தான் வைக்கம் சத்யாகிரகத்தின் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்களில் ஒன்றாகும்.

கேரளத்தில் தொடங்கிய ஆலய நுழைவுப் போராட்டம் சுமார் 20 மாதங்கள் நீடித்தது. அந்தக் காலத்தில் சத்யாகிரகிகள் கைது செய்யப்பட்டு, பல்வேறு வகைகளில் தண்டிக்கப்பட்டனர். கோயில்களை சுற்றியுள்ள பொதுப் பாதை வழியாக ஆலயத்திற்குள் நுழைவதற்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அனுமதி வழங்கவேண்டும் என்று சத்யாகிரகிகள் வலியுறுத்தினர். 1925 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் வைக்கம் நகரத்திற்கு வந்த மகாத்மா காந்தியடிகள், பல்வேறு சாதிக்குழுக்களின் தலைவர்களுடன் தொடர் ஆலோசனைகளை நடத்தினார். தொடர்ந்து, மகாராணி ரீஜன்ட் அவர்களை வர்கலாவில் உள்ள அவரது முகாமிற்குச் சென்று சந்தித்தார்.

ஆலய நுழைவு சத்யாகிரகப் போராட்டங்கள் எந்த நோக்கத்திற்காக தொடங்கப்பட்டனவோ, அந்த நோக்கங்கள் முழுமையாக நிறைவேறவில்லை என்றாலும் கூட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் ஆலய நுழைவுக்கு ஆதரவாக பொதுமக்களிடம் கருத்தை உருவாக்க உதவின. அதன் பயனாக, 1928 ஆம் ஆண்டிற்குள் திருவாங்கூர் மாகாணத்தில் உள்ள அனைத்து கோயில்களிலும் நுழைவதற்கான வாயில்கள் இந்து மதத்தைச் சேர்ந்த அனைத்துச் சாதி மக்களுக்கும் திறந்துவிடப்பட்டன.

தீண்டாமைக்கு எதிராக நடத்தப்பட்ட தொடர்ச்சியான

போராட்டங்களின் வரலாற்றில் கேள்ப்பன் அவர்களால் தொடங்கப்பட்ட குருவாயூர் சத்யாகிரகப் போராட்டம் மற்றொரு முக்கியமான திருப்புமுனை ஆகும். இந்தியாவில் பட்டியலின மக்களுக்காக தனித் தொகுதிகளை உருவாக்கும் அரசின் முடிவுக்கு எதிராக 1932 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 21 ஆம் தேதி முதல் சாகும்வரை உண்ணாநிலைப் போராட்டத்தைத் தொடங்கப் போவதாக, அந்த ஆண்டின் செப்டம்பர் 13 ஆம் தேதி காந்தியடிகள் அறிவித்த போது, ஆலய நுழைவுப் போராட்டம் புதிய திருப்புமுனையைச் சந்தித்தது.

ஆலய நுழைவுப் போராட்டத்திற்கு எதிராக பொதுமக்களின் கவனத்தை ஈர்க்க இதுதான் சரியான தருணம் என்று கருதிய கேள்ப்பன், தீண்டாமை ஒழிக்கப்படும் வரை குருவாயூர் கோயில் முன்பாக சாகும்வரை உண்ணாநிலைப் போராட்டம் நடத்தப்போவதாக, 1932 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 18 ஆம் தேதி அறிவித்தார். அதைத் தொடர்ந்து, செப்டம்பர் 21 ஆம் நாள் குருவாயூர் கோயிலின் கிழக்கு நுழைவு வாயிலில் அவர் தமது வரலாற்று சிறப்புமிக்க சாகும்வரை உண்ணாநிலைப் போராட்டத்தைத் தொடங்கினார். அவரது உண்ணாநிலைப் போராட்டம் 12 ஆவது நாளை அடைந்த போது, இறங்கிவந்த கோயில் நிர்வாகம், இந்து மதத்தின் அனைத்துச் சாதிகளையும் சேர்ந்த பக்தர்கள் குருவாயூர் கோயிலுக்குள் சென்று வழிபடலாம் என்று அறிவித்தது.

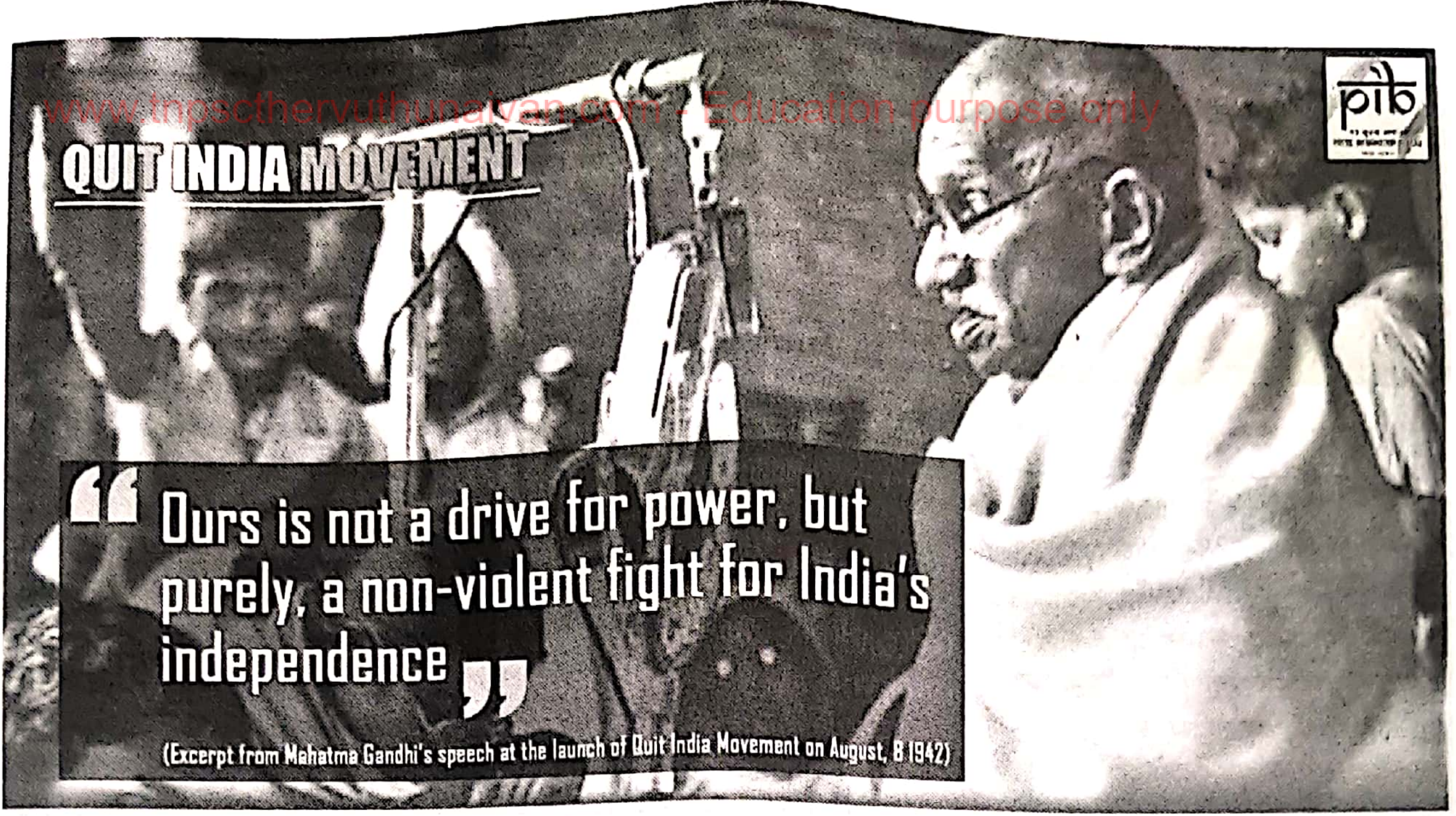
வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம்

இந்திய விடுதலைப் போராட்டக் காலத்தில் கேள்ப்பன் பல ஆண்டுகளை சிறையில்

கழித்துள்ளார். வெள்ளையனே வெளியேறு போராட்டத்தில் ஈடுபட்டதற்காக பிற முக்கிய தளபதிகளுடன் இணைந்து, 1942 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 9 ஆம் தேதி கைது செய்யப்பட்ட கேள்ப்பன், 1945 ஆம் ஆண்டு ஜூன் 28 ஆம் தேதி வரை சுமார் 3 ஆண்டுகள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தார். இந்திய விடுதலைக்குப் பிறகு மலையாள மொழி பேசும் மக்கள் வாழும் பகுதிகளை இணைத்து, முழுமையான கேரள மாநிலத்தை உருவாக்குவதில் கேள்ப்பன் முக்கியப் பங்காற்றினார். இந்த நோக்கத்திற்காக கேரள மாநிலம் திரிச்சூரில் 1947 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் நடைபெற்ற ஐக்கிய கேரள மாநாட்டிற்கு கேள்ப்பன் தலைமை ஏற்றார். சென்னை மாகாணத்தின் முதலமைச்சராக ராஜாஜி பதவி வகித்த காலத்தில், மாவட்டங்களை நிர்வகிப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்ட மலபார் மாவட்ட வாரியத்தின் தலைவராகவும் கேள்ப்பன் பணியாற்றியுள்ளார்.

நாடாளுமன்றத்திற்கு...

இந்திய விடுதலைக்குப் பிறகு காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்து விலகிய கேள்ப்பன், கிஷான் மஸ்தூர் பிரஜா கட்சி என்ற கட்சியில் இணைந்து, 1952 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற மக்களவைத் தேர்தலில் பொன்னானி தொகுதியில் இருந்து நாடாளுமன்றத்திற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். மாஹே என்று இப்போது அழைக்கப்படும் மையாலி பகுதியின் விடுதலைப் போராட்டத்திலும் கேள்ப்பன் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். மாஹே பகுதியை தனது கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருந்த பிரான்ஸ் நிர்வாகத்திற்கு எதிராக 1950களில் தொடங்கிய இந்தப் போராட்டம், 1954 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 16 ஆம் நாள் பிரெஞ்சு ஆதிக்கத்தில்

இருந்து மாஹே மீட்கப்பட்டு, இந்தியாவுடன் இணைக்கப்படும் வரை நீடித்தது.

நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் பதவிக்காலம் முடிவடைந்த பின்னர், தீவிர அரசியலில் இருந்து ஓய்வுபெற்ற கேள்ப்பன், முழுநேர சர்வோதயா தன்னார்வலராக மாறினார். ஆச்சாரிய வினோபா பாவே உருவாக்கிய பூமிதான இயக்கத்தில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்ட கேள்ப்பன், கேரள மாநிலத்தில் அந்த இயக்கத்தை தீவிரமாக நடத்தினார். கேரள சர்வோதய மண்டல், கேரள சர்வோதய சங்கம், அரிஜன் சேவக் சங்கம், சேவா சதன், கேரள காந்தி சமர்ப் நிதி, காந்தி அமைதி அறக்கட்டளை உள்ளிட்ட அனைத்து முக்கிய காந்திய அமைப்புகளில் நிறுவனத் தலைவராக கேள்ப்பன் பணியாற்றியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தொலைநோக்குப் பார்வை கொண்ட தலைவர்

தொலைநோக்குப் பார்வை கொண்ட தலைவரான கேள்ப்பன்,

பொறியியல், பொது சுகாதாரம், வேளாண்மை, மானுடவியல் ஆகியவை சார்ந்த கல்வியையும், ஊரக வளர்ச்சியையும் வளர்க்கும் நோக்குடன் இந்திய அரசின் ஆதரவுடன் ஊரக நிறுவனம் ஒன்றை தொடங்கினார். 1963ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்ட அந்த நிறுவனம், பின்னாளில் கேள்ப்பனின் மறைவுக்குப் பிறகு, 1976ஆம் ஆண்டில் கேள்ப்பன் ஜி வேளாண் பொறியியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி என்று கேரள அரசால் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. கேரள மாநிலத்தில் உள்ள ஒரே ஒரு வேளாண் பொறியியல் கல்லூரியான கேள்ப்பன் ஜி வேளாண் பொறியியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி, பாரதப்புழா புனித நதியின் தெற்குக் கரையில் உள்ள தாவனூர் கிராமத்தில் அமைந்திருக்கிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

விடுதலைப் போராட்ட வீரரான கேள்ப்பன் எந்தக் காலத்திலும் பதவிக் கோ, அதிகாரத்திற்கோ ஆசைப்பட்டது இல்லை. அவரது

ஒட்டுமொத்த வாழ்க்கையும் சுயநலம் இல்லாத தேசப் பணிக்காக மட்டுமே அர்ப்பணித்துக் கொண்ட சகாப்தம் ஆகும். சுதேசி இயக்கத்தை முன்னின்று நடத்திய கேள்ப்பன், தமது இறுதி மூச்சுவரை கேரளத்தில் கதர் கிராம தொழிற்சாலைகளை அமைப்பது உள்ளிட்ட மகாத்மா காந்தியடிகளின் ஆக்கப்பூர்வமான திட்டங்களுக்கு கேரளத்தில் வலுவான அடித்தளத்தை அமைப்பதற்கு தம்மால் இயன்ற அனைத்தையும் செய்தார். 1971ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 6ஆம் தேதி அவர் காலமானார். அவரைப் பெருமைப்படுத்தும் வகையில், அவரது நினைவு அஞ்சல் தலையை 1990ஆம் ஆண்டில் இந்திய அஞ்சல் துறை வெளியிட்டது.

- அஜித் வென்னியூர், மூத்தப் பத்திரிகையாளர், எழுத்தாளர், தகவல் தொடர்பு பிரிவுத் தலைவர், ஆளுநர் மாளிகை, கொல்கத்தா

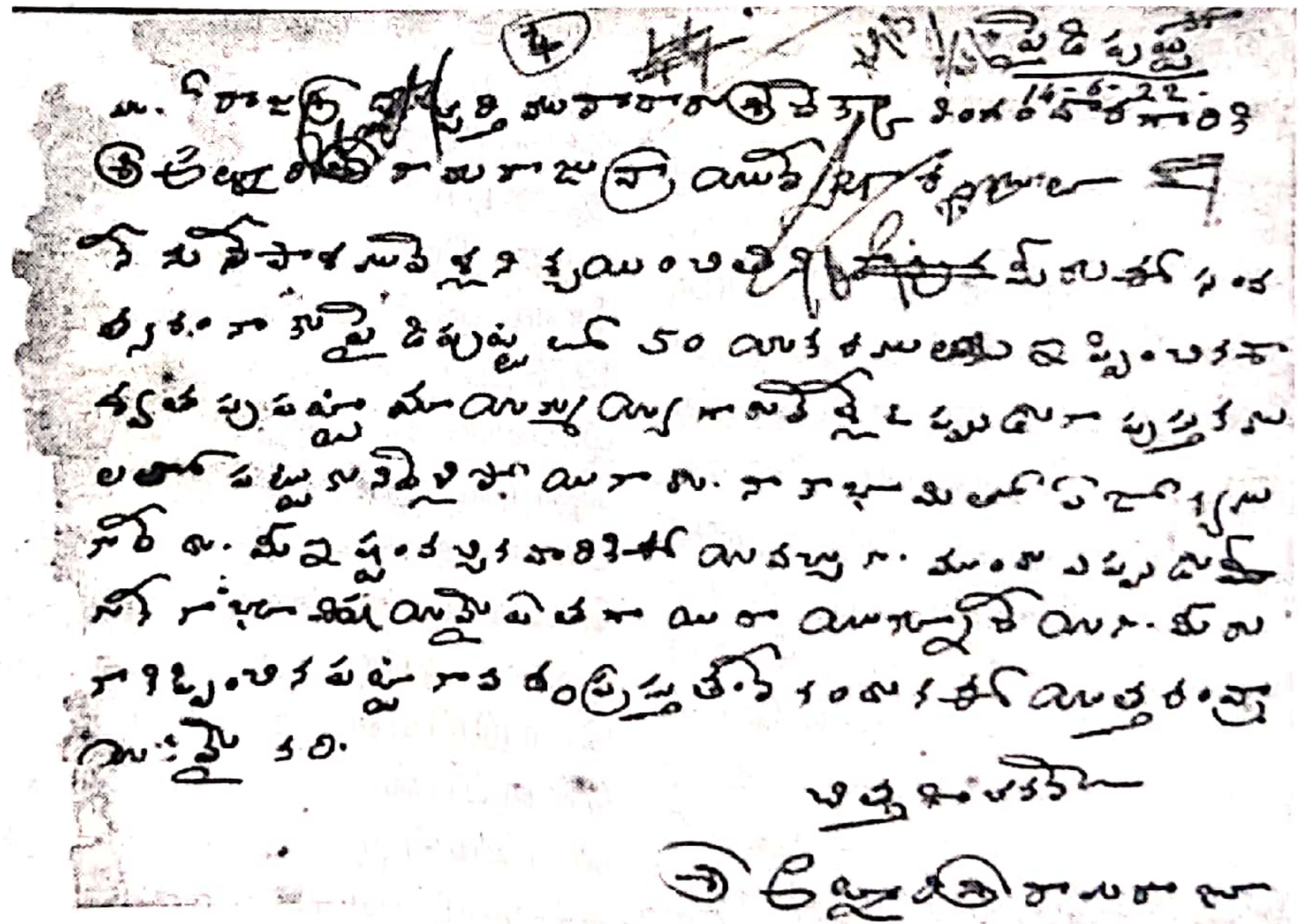
தெலுங்கு பிராந்தியத்தில் நடைபெற்ற சுதந்திரப் போராட்டத்தில் காந்தியத்தின் தாக்கம்

- நாகசூரி வேணுகோபால்

காந்தியியின் முதல் புத்தகமான "இந்து சுயராஜ்யம்" என்ற நூலின் தெலுங்கு மொழிபெயர்ப்பு 1920இல் வெளியானது. தெலுங்கு மண்ணின் காந்தியத் தாக்கத்திற்கான தொடக்கமாக இதுவே அமைந்தது. 1908ஆம் ஆண்டிற்கு முன்பிருந்தே தெலுங்குப் பத்திரிகைகளில் காந்தியியின் வெற்றிக் கதைகள் குறித்த கட்டுரைகள் வெளியானதை காணமுடிகிறது. மோகன்தாஸ் கரம்சந்த் காந்தி என்ற தலைப்பில் டாக்டர் போகராஜு பட்டாபி சீத்தாராமையா எழுதிய விரிவான கட்டுரையை "ஆந்திர பாரதி" மாத இதழானது 1910இல் வெளியிட்டிருந்தது. இந்தக் கட்டுரையில் காந்தியடிகளின் சாதனைகள், போராட்ட வழிமுறைகள், தென்னாப்பிரிக்கப் போராட்ட இயக்கத்தின் ஆக்கப்பூர்வமான செயல்திட்டங்கள் ஆகியவை இடம்பெற்றிருந்தன. தெலுங்கு மக்கள் மீது காந்தியின் தாக்கம் எவ்வாறு இருந்தது என்பதற்கான அடையாளமாக 1921ஆம் ஆண்டில் பெஜவாடாவில் நடைபெற்ற இந்திய தேசிய காங்கிரசின் வருடாந்திர மாநாட்டின் மிகப்பெரும் வெற்றியைக் குறிப்பிடலாம். இந்த மாநாட்டில் இரண்டு இலட்சத்திற்கும் அதிகமானோர் கலந்துகொண்டனர். அப்பொழுது விஜயவாடா நகரத்தின் மொத்த மக்கள்தொகை வெறும் நாற்பது ஆயிரம் மட்டுமே.

முதல் இந்தியச் சுதந்திரப் போராட்டத்திற்குப் பிறகும், இந்தியாவின் முதல் மூன்று பல் கலைக் கழகங்கள் உருவாக்கப்பட்ட பிறகும் 12 ஆண்டுகள் கழித்தே மகாத்மா காந்தி பிறந்தார். மாணவராக வளர்ந்த பிறகு சட்டம் படிப்பதற்காக அவர் இங்கிலாந்து சென்றார். அதற்குப் பிறகு நல்ல வேலை எதுவும் கிடைக்காததால் வாழ்வாதாரத்திற்காக ஏப்ரல் 1893இல் அவர் தென்னாப்பிரிக்காவிற்கு இடம் பெயர்ந்தார்.

பிரிட்டிஷ் ரெயில்வேயின் வெள்ளையர்களுக்கு மட்டுமேயான முதல் வகுப்புப் பெட்டியில் இருந்து காந்தியி வெளியே தள்ளப்பட்ட போது அவர் தென்னாப்பிரிக்காவில் வலிமை பொருந்திய பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்களின் அராஜகத்திற்கு எதிராக தனது எதிர்ப்புப் போராட்டத்தைத் தொடங்கினார். தனது எதிர்ப்புப் போராட்டத்தை

శ్రీ లక్ష్మణ సీతாமయాల గళంట్ల ప్రభుత్వం ఇచ్చిన భూమిని తిరిగి ఇచ్చేస్తున్నామనెల్లாம்

ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பு அவர் பிரிட்டிஷ் ரெயில்வேயின் விதிகள், நெறிமுறைகள் குறித்து ஆழமாகக் கற்றுக் கொண்டார். இந்த வகையான விரிவான ஆராய்ச்சி மற்றும் பன்முகத் திட்டமிடல் என்பது பின்னர் மகாத்மா காந்தியின்

அரசியல் செயல் திட்டத்தின் அடையாளமாகவே மாறியது. பீட்டர் மார்ட்டிஸ்பர்க் (Pietermaritzburg) ரெயில் நிலையத்தில் ஏற்பட்ட இந்த நிகழ்வானது அமைதியான நமது காந்தியை உலகின் தலைசிறந்த தலைவராக

மாற்றியது. முதல் நடவடிக்கையாக தென்னாப்பிரிக்காவில் 1894, ஆகஸ்ட் 22 அன்று நடடால் இந்தியக் காங்கிரஸ் (Natal Indian Congress) தொடங்கப்பட்டது. இதன் மூலம் சத்தியாகிரகம் என்ற தத்துவக் கருத்தாக்கத்தைப் பரிசோதித்துப் பார்ப்பதற்கான சிறிய ஆய்வுக்கூடமாக தென்னாப்பிரிக்கா உருவானது.

இந்தியாவில் அதே 10 ஆண்டுகளில் பள்ளிக்கூடங்கள், கல்லூரிகள் நடுத்தரமான அளவில் தொடங்கப்பட்டன. அச்சுக்கூடங்கள் திறக்கப்பட்டன, பருவ இதழ்கள் வெளியிடப்படத் தொடங்கின. பம்பாய் - மெட்ராஸ் இரயில்வே பாதை 1871ஆம் ஆண்டில் இயங்கத் தொடங்கியது. அதேபோன்று கல்கத்தா - மெட்ராஸ் ரெயில்பாதை 1899ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டது. இதில் ஆச்சரியப்படத்தக்க அம்சம் என்னவென்றால் இந்த இரண்டு இரயில் பாதைகளும் தெலுங்கு மண்ணின் வழியாகச் சென்றதே ஆகும். குறிப்பிடத்தக்க அளவில் ஒரு சில 100 கிலோ மீட்டர்கள் பாதை இந்த தெலுங்கு மண்ணை கடந்து சென்றது. பாலகங்காதர திலகர் மற்றும் கோபாலகிருஷ்ண கோகலே, அதேபோன்று ஸ்ரீஅரபிந்தோகோஷ் மற்றும் பிபின் சந்திரபால் ஆகியோரின் செய்திகள் பரவலாக மக்களிடையே எடுத்துச் செல்லப்படுவதற்கு இந்த ரெயில் பாதைகள் உதவியாக அமைந்தன. 1885ஆம் ஆண்டு மும்பையில் தேசியப் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் உருவாக்கப்பட்டது. தலைசிறந்த தேசபக்தரும் விஞ்ஞானியுமான பிரஃபுல்ல சந்திர ராயின் முன்னெடுப்பு நடவடிக்கையால் 1901 - 02 காலகட்டத்தில் கல்கத்தாவில் நடைபெற்ற இந்திய

ஆங்கிலேயர் காங்கிரஸ்

தேசிய காங்கிரசின் வருடாந்திர மாநாட்டில் மோகன்தாஸ் கர்மசந்த் காந்தி முதன் முறையாகக் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

தக்காணத்தின் நிஜாம் தற்போதைய ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் கடலோரப் பகுதிகளை முதலில் பிரிட்டிஷாருக்கு வழங்கினார். பின்னர் அதனைத் தொடர்ந்து 1800ஆம் ஆண்டில் பெல்லாரி, அனந்தபூர், கடப்பா, கர்னூல் ஆகிய பின்தங்கிய மாவட்டங்களையும் பிரிட்டிஷாருக்குக் கொடையாக

அளித்தார். இதற்குப் பிரதிபலனாக நிஜாம் அரசியல், ராணுவம் மற்றும் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றை பிரிட்டிஷாரிடம் இருந்து பெற்றுக் கொண்டார். தெலுங்கானா மாவட்டங்களை நிஜாம் தனது ஆளுகையின் கீழே வைத்துக் கொண்டார். ஆகவே நாம் இரண்டு வேறுபட்ட கலாச்சாரங்களை பார்க்க முடியும் - ஒன்று - பிரிட்டிஷ் ஆந்திரா (பெரும்பாலும் இன்றைய ஆந்திரப் பிரதேசம்) இரண்டு - நிஜாமின் தெலுங்கானா.

கந்துகுரி வீரேசிலிங்கம் (பிறப்பு 1848), ரகுபதி வெங்கடரத்னம் (1862), சிலகமர்த்தி லக்ஷ்மிநரசிம்கம் (1867) போன்ற தொலைநோக்குப் பார்வை கொண்ட சீர்திருத்தவாதிகளின் தாக்கம் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் இருந்தது. மகாத்மாவின் தலைமையின் கீழ் சுதந்திரப் போராட்டத்தைக் காலூன்ற வைப்பதற்கான நிலமாக இது பதப்பட்டு இருந்தது. கோட வெங்கடப்பையா 1902 ஆம் ஆண்டு தேசிய மற்றும் அரசியல் வாராந்திர இதழ் "கிருஷ்ண பத்திரிக்கா"வைத் தொடங்கினார். பந்தரில் (அல்லது மச்சிலிப்பட்டினம்) இருந்து பிரிக்கப்படாத கிருஷ்ணா மாவட்டத்தின் அடையாளமாக அவர் தனது பத்திரிகைக்குக் கிருஷ்ணா என்ற பெயரைச் சூட்டி இருந்தார். சுதந்திரப் போராட்ட வீரரும் பெரும் வர்த்தகருமான காசினாதுனி நாகேஸ்வரராவ் 1908ஆம் ஆண்டு பம்பாயில் இருந்து "ஆந்திரப் பத்திரிக்கா" என்ற வார இதழைத் தொடங்கினார். போகராஜு பட்டாபி சீத்தாராமையா, கோபல்லே அனுமந்தராவ் உள்ளிட்டோர் மச்சிலிப்பட்டினத்தில் 1910 ஆம் ஆண்டில் "ஆந்திர தேசிய கலாசாலா" (தேசிய கல்லூரி) என்பதைத் தொடங்குவதற்கான முன்னெடுப்பு நடவடிக்கைகளை எடுத்திருந்தனர். 1914ஆம் ஆண்டு ஆந்திரப் பத்திரிக்கா மும்பையில் இருந்து மெட்ராசுக்கு மாற்றப்பட்டது. இந்த நிறுவனத்தில் இருந்து இதே பெயரைத் தக்கவைத்துக் கொண்டு சுதந்திரப் போராட்ட வேள்வியுடன் ஆற்றல்மிக்க நாளிதழாக இது தொடர்ந்து வெளிவந்தது.

காந்திஜி 11 செப்டம்பர் 1906ஆம் ஆண்டு சத்தியாகிரகம் என்ற கருத்தாக்கத்தை முன்மொழிந்திருந்தார். தென்னாப்பிரிக்காவின் விடுதலைக்காக

சென்னை - 1

ఆంధ్రప్రదేశ్ గాంధీజీ

సంకల్ప
శ్రీ గౌరవ అంజనేయులు

తెలుగు ఆంధ్ర
సంకల్ప
1978

அமைதியான முறையில் போராடும் புதிய வழிமுறையை அவர் விளக்கமாக எடுத்துரைத்திருந்தார். 1914ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதத்தின் மத்தியில் தென்னாப்பிரிக்காவில் இருந்த இந்தியர்களின் சார்பாக மேற்கொண்ட தனது போராட்டத்தை காந்திஜி வெற்றிகரமாக நிறைவு செய்தார். பின்னர் ஜனவரி 1915இல் அவர் இந்தியாவிற்குத் திரும்பினார். இந்தியா திரும்பிய ஐந்து மாதங்களுக்குள்ளாகவே காந்திஜி மே மாதம் ஆந்திரப் பகுதியின் நெல்லூருக்கு வருகை புரிந்தார். நியாபதி சுப்பாராவ், மொச்சார்லா ராமச்சந்திர ராவ், டி.பட்டாபிராமி ரெட்டி மற்றும் வல்லூரி சூர்யநாராயண ராவ் போன்ற புகழ்பெற்ற தெலுங்குப் பிரமுகர்கள் பங்கேற்ற சமூக சீர்திருத்தம் சம்பந்தமான கருத்தரங்கில் காந்திஜி கலந்துகொண்டார். அடுத்த மாதம் மீண்டும் ஒரு பயணம் மேற்கொண்ட காந்திஜி வழியில் இதே நகரத்திற்குத் திரும்பவும் வருகை புரிந்தார்.

1915 ஆம் ஆண்டில் இருந்து காந்திஜி தெலுங்குப் பிராந்தியத்திற்கு 1919, 1920, 1921 (இரு முறை) 1925, 1927, 1929, 1933, 1934, 1937 மற்றும் 1946 ஆகிய ஆண்டுகளில் வருகை புரிந்துள்ளார், பயணித்துள்ளார் தங்கியுள்ளார். ஆர்வமுள்ள வாசகர்கள் புகழ்பெற்ற இலக்கிய ஆளுமையான ஆஞ்சநேயலு கோடாலி பதிப்பித்த 1062 பக்கம் கொண்ட "ஆந்திரபிரதேஷ் லோ காந்திஜி" (ஆந்திரப்பிரதேசத்தில் காந்திஜி) என்ற தொகுப்பினை படித்துப் பார்க்கலாம். இந்தத் தொகுப்பை 1978இல் தெலுங்கு அகாடமி வெளியிட்டுள்ளது. காந்திஜியின் பல்வேறு சந்திப்புகள் குறித்த விவரங்கள் இந்த நூலில் உள்ளன. மேலும் சுதந்திரப் போராட்டம், சமூகப் பிரச்சினைகள், மதம், மொழி, தீண்டாமை, ஒத்துழையாமை, காதி, விவசாயம், சுகாதாரம், தூய்மை போன்ற எண்ணற்றத் தலைப்புகள் மற்றும் பிரச்சினைகள் குறித்த காந்திஜியின் விவாதங்களையும் இந்தத் தொகுப்பில் காணலாம். 1908ஆம் ஆண்டிற்கு முன்பிருந்தே தெலுங்குப் பருவ இதழ்களில் காந்திஜியின் வெற்றிக் கதைகள் குறித்த கட்டுரைகளைக் காண முடியும். 1910 ஆம் ஆண்டு "ஆந்திர பாரதி" மாத இதழில் "மோகன்தாஸ் கரம்சந்த் காந்தி" என்ற தலைப்பில் டாக்டர் போகராஜு பட்டாபி சீத்தாராமையா விரிவான கட்டுரை ஒன்றை எழுதியுள்ளார். இதில் காந்திஜியின் சாதனைகள், போராட்ட வழிமுறைகள், தென்னாப்பிரிக்கப் போராட்ட இயக்கத்தின் ஆக்கப்பூர்வமான செயல் திட்டங்கள் ஆகியன இடம் பெற்றுள்ளன.

இதேபோன்ற ஒரு கட்டுரையை "காந்தியின் தியாகம்" என்ற

www.tnpscprep.com - Education purpose only

தலைப்பில் 1914ஆம் ஆண்டு காசிணாதுனி நாகேஸ்வரராவ் தனது ஆந்திரப் பத்திரிகையின் ஆண்டு மலரில் எழுதியுள்ளார். நவீன கற்பனை நவீர்சிவாத தெலுங்குக் கவிஞரான ராயபுரோலு சுப்பாராவ் அதே ஆண்டு மலரில் "பகவான் மோகன்தாஸ் கருணாசந்திர காந்தி" என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை எழுதியுள்ளார். 1916ஆம் ஆண்டில் தெலுங்கு மொழியில் காந்தியின் இரண்டு வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள் வெளியாகின. எஸ்.வி.ரங்காசாரியுலு மற்றும் போத்தப்பட்டி சேஷகிரி ராவ் ஆகிய இருவரும் இந்த நூல்களை எழுதியுள்ளனர். இதனைத் தொடர்ந்து மேலும் மூன்று வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள் வெளியாகின. 1920ஆம் ஆண்டில் பி.நரசிம்மராவ் எழுதிய நூலும், 1921ஆம் ஆண்டில் மணிகொண்டா சத்தியநாராயண சாஸ்திரி மற்றும் ஆத்மகூர் கோவிந்தாசாரியுலு ஆகியோரின் நூல்களும் தனித்தனியாக வெளியாகின. 1915ஆம் ஆண்டில் இருந்து தமராஜ் புண்டரி காசுடு (பிறப்பு 1896) காந்தியின் இந்தியக் கதையை பாரம்பரியமான தெலுங்குக் கவிதை அரங்கியல் பிரதிகளாக எழுதி வெளியிடத் தொடங்கினார்.

"காந்தி மகோதயம்", "காந்தி விஜயம்", "பாஞ்சால பிரபவம்", "ரணபேரி" முதலான தலைப்புகளில் நாடகப் பிரதிகள் நிகழ்த்திக் காட்டுவதற்காக எழுதப்பட்டன. இந்தப் புகழ்பெற்ற எழுத்தாளரின் தெலுங்கு நாடகங்களைத் தடை செய்வதற்காகவே பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் சிறப்பு அமர்வாகக் கூடி தங்களது சட்ட வடிவமைப்பினை மேலும் கூர் தீட்டிக்கொண்டது. காந்திஜியின் முதல் புத்தகமான இந்து சுயராஜ்யம் என்ற நூலின் காடிசால ஹரி சர்வோத்மா ராவின்

தெலுங்கு மொழிபெயர்ப்பு 1920இல் வெளியானது. தெலுங்கு மண்ணின் காந்தியத் தாக்கத்திற்கான தொடக்கமாக இது அமைந்தது.

காந்திஜியை 1915ஆம் ஆண்டு பூனாவில் உள்ள இந்திய சமுதாயச் சேவகர்கள் அலுவலகத்தில் திகுமார்தி ஹனுமந்தராவ் (பிறப்பு 1890) முதன் முறையாகச் சந்தித்தார். காந்திஜியின் ஆளுமையும் கருத்தியலும் அவர் மீது பெரிதும் தாக்கத்தைச் செலுத்தின. அதன் காரணமாக அவர் சபர்மதி ஆஸ்ரமம் சென்று அங்கேயே சில மாதங்கள் தங்கி யிருந்தார். ஆசிரமத்தில் முன்பே வந்து தங்கி இருந்த சதுர்வேதுல வெங்கட கிருஷையாவைச் (பிறப்பு 1894) சந்தித்தார். காந்திஜியின் ஆலோசனையின் பேரில் இந்த இரண்டு நண்பர்களும் பிளாகினி நதியின் கரையில் ஆசிரமம் ஒன்றைத் தொடங்குவதற்காக

நெல்லூருக்கு வந்து சேர்ந்தனர். முன்பு கதார் நாயகனாக இருந்த தர்சி செஞ்சய்யாவின் சீடரான பொனகா கனகம்மா என்பவரின் உதவியோடு ஆசிரமம் கட்டு வதற்காக இவர்கள் நெல்லூருக்கு வந்தனர். ஆயிரக்கணக்கான தலித்துகளுடன் நடைப்பயணமாக 1921, ஏப்ரல் 7 அன்று வந்த காந்திஜி, பிளாகினி ஆசிரமத்தைத் தொடங்கி வைத்தார்.

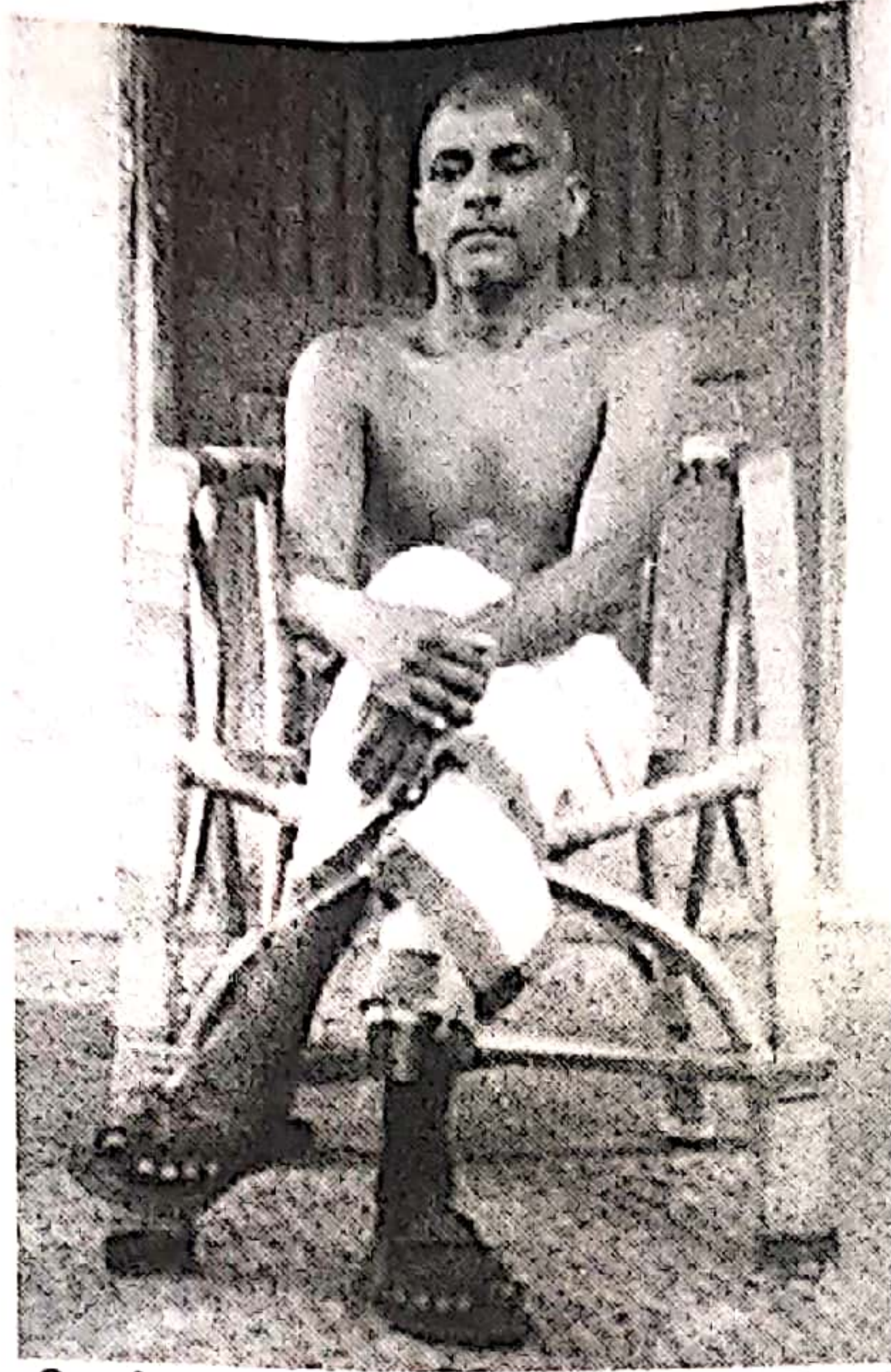
காந்தியக் குறிக்கோள்களுடன் இந்தியாவில் சபர்மதி ஆசிரமத் திற்குப் பிறகு தொடங்கப்பட்ட இரண்டாவது ஆசிரமமாக இது விளங்கியது. தெலுங்கு மக்கள் மீது காந்தியின் தாக்கம் எவ்வாறு இருந்தது என்பதற்கான அடையாளமாக 1921ஆம் ஆண்டில் பெஜவாடாவில் நடைபெற்ற இந்திய தேசிய காங்கிரசின் வருடாந்திர மாநாட்டின் மிகப்பெரும் வெற்றியைக் குறிப்பிடலாம்.

இந்த மாநாட்டில் இரண்டு இலட்சத்திற்கும் அதிகமானோர் கலந்து கொண்டனர். அப்பொழுது விஜயவாடா நகரத்தின் மொத்த மக்கள் தொகையே வெறும் நாற்பது ஆயிரம்தான். "இந்தியாவிற்கான ஒரு தேசியக் கொடி" என்ற தலைப்பில் புத்தகம் தயாரிப்பதற்காக நான்கு ஆண்டுகளாக ஈடுபட்டு வந்த பிங்களி வெங்கைய்யா (பிறப்பு 1876) சுமார் 30 நாடுகளின் கொடிகளை ஆய்வு செய்திருந்தார். இந்த மாநாட்டின் போதுதான் அவர் காந்திஜியைச் சந்தித்தார். நமது தேசியக் கொடி குறித்த தனது கருத்துக்களை காந்திஜி 13 ஏப்ரல் 1921 தேதியிட்ட 'யங் இந்தியா' இதழில் எழுதியிருந்தார்.

இ ட ச் ச ரு க் க ம் க ரு தி ஒட்டுமொத்த வரலாறும் இங்கு எடுத்துரைக்கப்படவில்லை. இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் தனித்துவம் மிக்கதாக விளங்குகின்ற ஆந்திரக் கடலோரப் பகுதிகளில் நிகழ்ந்த மூன்று முக்கிய நிகழ்வுகள் மட்டுமே இனி இங்கு எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன.

1). சிரலா - பேரலா இயக்கம்

இந்த இயக்கத்தை துகரிலா கோபால கிருஷ்ணய்யா (பிறப்பு 1889) முன்னெடுத்திருந்தார். பெருளாதாரத்தில் முதுகலைப்பட்டம் பயில்வதற்காக எஃப்.பி.பி. பல்கலைக்கழகத்திற்குச் செல்லத் தீர்மானித்த இவர், அந்தச் செலவிற்காக சொத்துக்களை அடமானம் வைத்தார். அவரது மேலாண்மையின் கீழ் சிறப்பாக நிர்வகிக்கப்பட்ட "ராமதண்டு" (ராமரின் சேனை என்பது இதன் அர்த்தம்) பெஜவாடாவில் 1921ஆம் ஆண்டில் இந்திய தேசிய காங்கிரசின் வருடாந்திர மாநாட்டை நடத்துவதில் மிக முக்கியமான பங்கினை ஆற்றி

யிருந்தது. மெட்ராஸ் ராஜதானி அரசாங்கம் அந்தக் காலத்தில் சிரலா மற்றும் பேரலா கிராமங்களை நகராட்சியோடு இணைத்துவிட விரும்பியது. ஓர் ஆண்டிற்கு ரூபாய் 4,000 வரி ஈட்டியதை ரூபாய் 40,000 வரி வருவாயாக உயர்த்துவதற்காக இந்த இணைப்பு திட்டமிடப்பட்டது. காந்திஜியின் ஆலோசனையின் பேரில் துகரிலா கோபால கிருஷ்ணய்யா சிரலா நகர மக்களிடம் "ராம் நகர்" எனப் பெயரிடப்பட்ட புதிய குடியிருப்பிற்குக் குடிபெயருமாறு வேண்டுகோள் விடுத்தார். சிரலாவில் வசித்த மொத்த குடிமக்கள் 15,326 பேரில் 13,582 குடியிருப்பவர்கள் 25 ஏப்ரல் 1921இல் அவரின் வேண்டுகோளை ஏற்று ராம் நகருக்குக் குடிபெயர்ந்தனர். அனைத்து ஜாதியில் இருந்தும் உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து ஒரு மன்றத்தை அவர் அங்கு நிறுவியதோடு சமரசத்திற்கான ஒரு நீதிமன்றத்தையும் அமைத்தார். இந்த மாபெரும் இயக்கம் பிப்ரவரி 1922 வரை தொடர்ந்தது. பிரிட்டிஷார் துகரிலா கோபால கிருஷ்ணய்யாவைக் கைதுசெய்த நிலையில் இந்த இயக்கமானது முடிவிற்கு வந்தது. வெற்றி பெறாத

இயக்கம் இது என்றாலும் கூட ஒட்டுமொத்த தேசத்தையும் ஈர்த்த சத்தியாகிரகத்தின் வரலாற்றில் தனித்துவமிக்க அத்தியாயமாக இன்றும் விளங்குகிறது.

2). பல்நாடுவில் புல்லாரி சத்திய கிரகம்

1920 - 21இல் பஞ்சம் ஏற்பட்ட போது விவசாயிகள் காடுகளில் விளைந்த விளைபொருள்களைப் பயன்படுத்தியதோடு தங்களின் கால்நடைகளை காடுகளில் மேய்ச்சலுக்கு விட்டனர். இதற்காக பிரிட்டிஷ் அரசு விவசாயிகளுக்கு "புல்லாரி" என்று அழைக்கப்பட்ட வரியை விதித்தது. விவசாயிகளிடம் இருந்து கால்நடைகளை வலுக்கட்டாயமாக அதிகாரிகள் இழுத்துச் சென்றனர். இது விவசாயிகளுக்கும் காவல்துறையினருக்கும் இடையில் தொடர்ச்சியான மோதல்கள் ஏற்பட வழிவகுத்தது. காவல்துறையினரின் துப்பாக்கிச்சூட்டில் ஒரு விவசாயி கொல்லப்பட்டார், சிலர் காயமுற்றனர். இந்த நேரத்தில்தான் காந்திஜி ஒத்துழையாமை இயக்கத்திற்கு அழைப்பு விடுத்திருந்தார். இந்த அழைப்பை ஏற்று கன்னேகண்டி அனுமந்து (பிறப்பு 1870) புல்லாரி சத்தியாகிரகத்தை மேற்கொண்டார். அவரது தலைமையின் கீழ் பல்நாடு மக்கள் வருவாய்த்துறை, வனத்துறை அதிகாரிகளுக்கு எதிரான சமூகப் புறக்கணிப்பு முன்னெடுக்கப்பட்டது. உணவு, சலவை, முடிதிருத்தல் உள்ளிட்ட அனைத்துப் பொருள்களும் சேவைகளும் இவர்களுக்கு மறுக்கப்பட்டன. ஜூலை 1921இல் துகரிலா கோபாலகிருஷ்ணய்யா தலைமையின் கீழ் மிகப்பெரிய வேலைநிறுத்தம் நடைபெற்றது. உன்னவ லக்ஷ்மிநாராயணா மற்றும் வேதாந்தம் லக்ஷ்மிநரசிம்மாச்சார்

ஆகிய இருவருக்கும் மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் ஓராண்டு சிறைத்தண்டனை விதித்தார்.

பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் அனுமந்துவை பலமுறை கைது செய்தது. துர்கி பிராந்தியத்தில் உள்ள 45 கிராமங்களை உள்ளடக்கி ஜமீன்தாராக இருக்கக்கூடிய வாய்ப்பு பிரிட்டிஷ் அரசால் அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. ஆனால் அவர் அதை மறுத்துவிட்டார். கிராம கரணம் (வருவாய் அதிகாரி) அனுமந்துவிற்கு துரோகம் இழைத்தார். காவல்துறையினர் சூழ்ந்துகொண்டு அவரை 24 முதல் 26 முறை துப்பாக்கியால் சுட்டனர். கிராம மக்கள் அவருக்கு தண்ணீர் கொடுப்பதைக்கூட காவல்துறையினர் தடுத்துவிட்டனர். சுமார் 6 மணி நேரத்திற்கு அனுமந்து வந்தேமாதரம் என்று முழங்கிக் கொண்டே இருந்தார். 26 பிப்ரவரி 1922இல் அவர் இறந்தார்.

3). பெடநந்திபாடு வரிகொடாப் போராட்ட இயக்கம்

அகமதாபாத்தில் 1921இல் நடைபெற்ற இந்திய தேசிய காங்கிரசின் வருடாந்திர மாநாட்டில் விடுக்கப்பட்ட அழைப்பிற்கு இணங்க ஆந்திர காங்கிரஸ் கமிட்டியானது தற்போதைய குண்டு மாவட்டத்தில் உள்ள பெடநந்திபாடு ஃபிர்காவில் (பல கிராமங்களை உள்ளடக்கிய நிர்வாகப் பிரிவு) உள்ள 18 கிராமங்களில் காந்திய வழிமுறையில் வரிகொடாப் போராட்ட இயக்கம் நடத்தத் தீர்மானித்தது. அந்தச் சமயத்தில் துக்ரில கோபால் கிருஷ்ணய்யா, உன்னவ லக்ஷ்மிநாராயணா, கொல்லப்புடி சீத்தாராம் சாஸ்திரி மற்றும் மாத்யூஷி வேதாந்தம் நரசிம்கசாரியுலு போன்ற பிராந்திய தெலுங்குத் தலைவர்கள் சிறைப்பட்டிருந்தனர். ஆகையால் காந்திய முறையில்

இந்த வரிகொடாப் போராட்ட இயக்கத்தை பர்வதநேனி வீரய்யா செளத்ரி (பிறப்பு 1886) வழிநடத்தினார். நாடு முழுவதிலும் இருந்த பல சத்தியாகிரகிகள் இந்தப் போராட்டத்தால் ஈர்க்கப்பட்டனர்.

ஒருங்கிணைந்த சமஸ்தானத்தின் கோரக்பூர் மாவட்டத்தில் 1922ஆம் ஆண்டு, பிப்ரவரி 4 அன்று செளரி செளரா சம்பவம் நடைபெற்றது. ஒத்துழையாமை இயக்கத்தில் பங்கேற்ற எண்ணற்றப் போராட்டக்காரர்கள் மீது காவல்துறை துப்பாக்கிச்சூடு நடத்தியது. இதற்கு எதிர் விளையாக போராட்டக்காரர்கள் காவல்நிலையத்தைத் தாக்கி அதற்குத் தீவைத்தனர். இதனால் பொதுமக்களில் மூன்று பேரும் காவலர்களில் 23 பேரும் இறந்தனர். இந்த வன்முறைச் சம்பவத்திற்குப் பிறகு 1922, பிப்ரவரி 12 அன்று மகாத்மா காந்தி தேசிய அளவில் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை நிறுத்திவிட்டார். இந்த சம்பவத்தின் விளைவைக் கருத்தில் கொண்டு சுதந்திரப்போராட்ட வீரர்களிடையே சத்தியாகிரகக் கருத்தாக்கத்தை ஆழமாக வேரூன்றுச் செய்ய வேறு ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்று காந்தி ஜி நினைத்தார். சத்தியாகிரகிகளுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்காக ராஜமுந்திரிக்கு அருகில் 1925, பிப்ரவரி 4 அன்று தனித்துவமிக்க ஒரு ஆசிரமம் "கௌதமி சத்தியாகிரக ஆசிரமம்" என்ற பெயரில் தொடங்கப்பட்டது. கஸ்தூர்பாகாந்தி 1944இல் மறைந்த பிறகு, காந்திஜியின் பரிந்துரைகளுக்கு ஏற்ப இந்த ஆசிரமம் பெண்கள் மேம்பாட்டிற்கான பல்வேறு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் ஆசிரமமாக மாற்றப்பட்டது.

மிகப்பெரும் அறிஞரும் அவதானியுமான (இலக்கியத்தைக் கலையாக நிகழ்த்துபவர்) வெல்லூரி சிவராம சாஸ்திரி, காந்திஜியின் வாழ்க்கை வரலாற்றைத் தெலுங்கு மொழியில் மொழிபெயர்ப்பதற்காக குஜராத்தி மொழியை கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் 1920களின் இறுதியில் சபர்மதி ஆசிரமம் சென்றார். டாக்டர் போகராஜு பட்டாபி சீத்தாராமய்யா 1885 முதல் 1935 வரையிலான காலகட்டத்தின் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் வரலாற்றை வெளியிட்டார். தெலுங்கானா நிஜாம் தனது ஆட்சிப் பரப்பிற்குள் காந்திஜியின் வருகையைத் தடைசெய்ததோடு 68 நாளிதழ்களுக்கும் பருவ இதழ்களுக்கும் தன் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட எல்லைப் பகுதிகளுக்குள் தடை விதித்தார். பொட்டி ஸ்ரீராமுலு மெட்ராசில் 1952, அக்டோபர் 19இல் காந்திய வழியில் 58 நாட்கள் சத்தியாகிரகம் மேற்கொண்டு 1952, டிசம்பர் 15 அன்று தனது வாழ்வைத் தியாகம் செய்து மறைந்தார். மொழி அடிப்படையில் மாநிலங்களை மறுசீரமைத்துப் பிரிக்கவேண்டும் என்பதற்காக இவர் தனது உயிரை நீத்தார். இதன் விளைவாக நவம்பர் 1956இல் ஆந்திரப்பிரதேசம், கர்நாடகம், கேரளா, தமிழ்நாடு ஆகிய மாநிலங்கள் உருவாக்கப்பட்டன.

தெலுங்கு மண் மீதும் அதன் மக்கள் மீதும் காந்திஜியின் ஆழமான, மதிப்பிடமுடியாத தாக்கத்தைத் தெரிந்து கொள்ளவும், ஆய்வு செய்யவும் நமது வரலாற்றில் பல பதிவுகள் உள்ளன என்பது தெளிவாகின்றது.

-டாக்டர் நாகசூரி வேணு கோபால், ஹைதராபத்தில் உள்ள பிரசார் பாரதியின் ஒலிபரப்பு மற்றும் பல்லுடக மண்டலக் கழகத்தின் முன்னாள் இயக்குநர்.

வெள்ளித்திரையில் தேசபக்தர்கள்

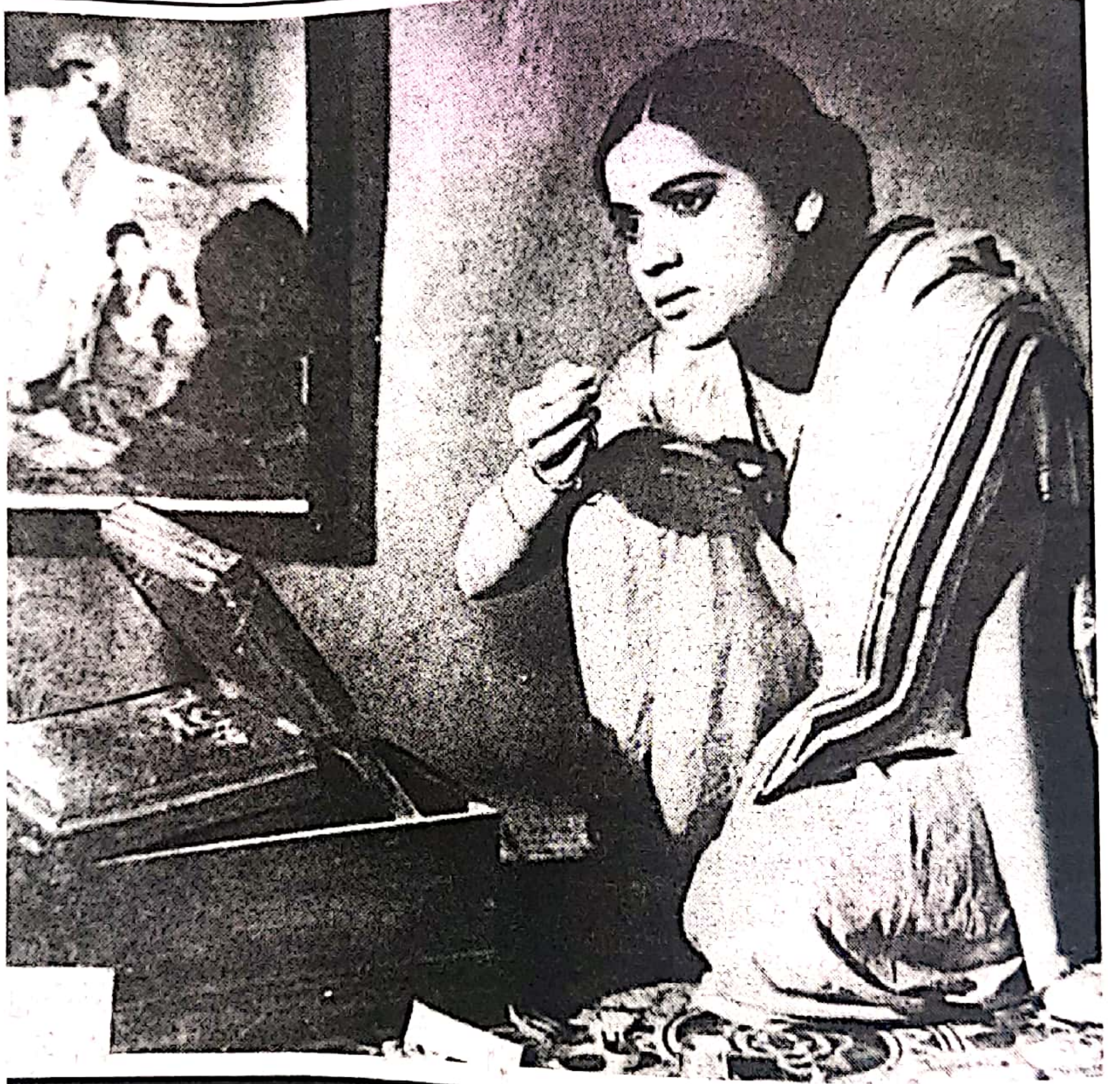
சுதந்திரப் போராட்டத்தின் போது இந்திய சினிமாவின் செல்வாக்கு

- அனுஜா அவினாஷ் செளல்கர்

கதை சொல்லும் பூமியான இந்தியா, கதைகளை விவரிக்க பற்பல கலை வடிவங்களை எப்போதும் பயன்படுத்தி வந்துள்ளது. சினிமா என்பது ஒப்பீட்டளவில் புதியதான, ஆனால், மிகவும் பிரபலமான கலை வடிவங்களில் ஒன்றாகும். பொழுதுபோக்கு, கல்வி, வேலைவாய்ப்புகளை இது வழங்குகிறது.

இந்தியத் திரைப்படங்கள் 100 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இருந்துவருகின்றன. சுதந்திரப் போராட்டத்தின் போது குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை அவை செய்துள்ளன. பொதுமக்களின் உணர்வைத் தூண்டுவதற்கும், தேசியவாத உணர்வுகளை வளர்ப்பதற்கும், காலனித்துவ ஆட்சிக்குச் சவால் விடுவதற்கும் ஒரு சக்திவாய்ந்த ஊடகமாக திரைப்படம் செயல்படுகிறது.

ஆரம்ப கட்டங்களில், தேசபக்தி, வீரம், அடக்குமுறைக்கு எதிரான எதிர்ப்பு போன்ற கருப்பொருள்களை இவை சித்தரித்தன. தாதாசாகேப் பால்கேயின் "ராஜா ஹரிச்சந்திரா" (1913), கஞ்சிபாய் ரத்தோஷன் 'பக்த விதூர்' (1921), எச்.எம்.ரெட்டியின் 'பக்தப் பிரகலாதா' (1931) போன்ற படங்கள் தார்மிக தைரியத்தையும் நீதியையும் சித்தரித்தன. அவை இந்திய தேசிய இயக்கத்தை எதிரொலித்தன. நடிகர்களும் திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்களும் தேசியவாத இயக்கங்களில் தீவிரமாகப் பங்கேற்று, 1942 வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் போன்றவற்றை ஆதரிப்பதற்கும், சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்களின் குரல்களைப் பெருக்குவதற்கும் தங்கள் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தியதால் அரசியல் பேச்சகளுக்கான ஒரு

தளத்தை திரைப்படம் வழங்கியது. பண்டிட் ரவிசங்கர், சலீல் செளதுரி போன்ற இசையமைப்பாளர்கள் தங்கள் பாடல்களில் தேசியவாத ஆர்வத்தைப் புகுத்தினர். சுதந்திர இந்தியாவின் விருப்பங்களை ஆழமாக எதிரொலிக்கும் மெல்லிசைப் பாடல்களை உருவாக்கினர்.

மும்பையில் திரைப்படத் தொழில் ஆரம்பத்தில் செழித்தோங்கியதால், இந்தியாவில், குறிப்பாக

மகாராஷ்டிராவில் சுதந்திர இயக்கத்தில் திரைப்படம் குறிப்பிடத் தக்க பங்கைக் கொண்டிருந்தது. மராத்தி திரைப்படங்கள் தேசியவாத மதிப்புகளையும் கொள்கைகளையும் தீவிரமாக

பரப்பி வந்தன. விஷ்ணுபந்த் தாம்லே, வி.சாந்தாராம், பால்ஜி பெந்தர்கர் போன்ற இயக்குநர்கள் சாதாரண மக்களின் போராட்டங்களையும் விருப்பங்களையும் சித்தரிக்க தங்களின் திரைப்படங்களைப்

பயன்படுத்தினர். சுதந்திர இயக்கத்தின் பரந்த குறிக்கோள்களுடன் தங்கள் கதைகளை சீரமைத்தனர்.

'சாந்த் துக்காராம்' (1936) 'துனியா நா மனே' (1937) போன்ற படங்கள் சமூக நீதி மற்றும் சுதந்திரத்திற்காக வாதிடும் போது மகாராஷ்டிராவின் கலாச்சாப்ர பாரம்பரியத்தைக் கொண்டாடின. சிவாஜி மகாராஜ், ராணி லட்சுமிபாய் போன்ற வரலாற்று நபர்களை எதிர்ப்பின் அடையாளங்களாகத் திரைப்படங்கள் சித்தரித்தன. சுதந்திரத்திற்காகப் போராட தலைமுறைகளை ஊக்குவித்தன. "மகாத்மா பூலே" (1954), "கஜானன்" (1937) போன்ற படங்கள் உள்ளூர் நாயகர்களைக் கலாச்சாரச் சின்னங்களாகக் கொண்டாடின. சுதந்திரப் போராட்டத்திற்கு மத்தியில் மகாராஷ்டிராவின் வரலாற்றிலும் மரபுகளிலும் பெருமையை வலுப்படுத்தின.

எனவே, சுதந்திரப் போராட்டக் காலத்தில் இந்திய சினிமா வெறும் பொழுதுபோக்கு வடிவமாக மட்டுமின்றி, சமூக மாற்றத்தையும், அரசியல் விழிப்புணர்வையும் ஏற்படுத்தும் சக்திவாய்ந்த கருவியாகவும் திகழ்ந்தது. இது பொதுமக்கள் கருத்தை வடிவமைப்பதிலும், எதிர்ப்பு உணர்வை வளர்ப்பதிலும், இறுதியில் 1947இல் இந்தியாவின் சுதந்திரத்தை நோக்கிய பயணத்திற்குப் பங்களிப்பதிலும் முக்கிய பங்கு வகித்தது.

- அனுஜா அவினாஷ் செளல்கர், மும்பையில் உள்ள இந்தியத் திரைப்பட தேசிய அருங்காட்சியகத்தில் அருங்காட்சியக ஆராய்ச்சியாளர், கல்வியாளர்.

தேச விடுதலைக்கு ஆயுதமேந்தி போராடிய முன்னோடி

- ரபி ரஞ்சன்சென்

16 ஜூலை 1905ஆம் நாள் ஆங்கிலேய வைஸ்ராய் லார்டு கர்சன் வங்கத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கும் அறிவிப்பை வெளியிட்டார். இதனால் தேசப்பற்று என்ற தீ கொழுந்து விட்டு எரிந்தது. வங்கத்தை இரண்டாகப் பிரிப்பதற்கு எதிரான போராட்டத்தில் நம் பொருட்களை மட்டுமே உபயோகிக்கும் சுதேசி என்ற இயக்கமும் பிரிட்டனில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களை பகிஷ்கரிப்பது என்ற இயக்கமும் இதற்கு பிந்தைய ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற இந்திய சுதந்திர போராட்டத்தின் மிக பிரபல அணுகுமுறையாக அமைந்தது. நிறுவனர்களால் 'மங்காத ஆயுதப் புரட்சி' என்று கூறப்பட்ட யூகான்தர் பத்திரிகையை ஆங்கிலேயர்களின் அரசு அறிக்கைகள் 'கல்கத்தாவின் முதலாவது ஆபத்தான புரட்சிப் பத்திரிக்கை' என்று கூறின. மார்ச் 18, 1906இல் தன் முதல் பதிப்பில் 'எமக்கு தாய்நாடுதான் முதன்மையானது, சுதேசி (உள்ளூரில் தயாரிக்கப்பட்ட பொருட்கள்) அதனைத் தொடர்ந்ததே' என்று யூகான்தர் பத்திரிகை தைரியமாகப் பறைசாற்றியது. 1908-க்கு பின் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஆயுதப்போர் எப்போதும் தொய்வைக் காணவில்லை. அடுத்தத் தலைமுறைப் புரட்சியாளர்களான ரஷ் பிஹாரி போஸ், ஜதீந்திரநாத் முகர்ஜி (பாகாஜதின்) பகத்சிங் மற்றும் அவரின் குழுவினர், சூர்ய சென் மற்றும் பலர் இவ்வழியில் தொடர்ந்தது, இந்த முதலாவது குழுவினரின் பணிகள் ஆயுதப்புரட்சியை ஏற்படுத்துவது அல்ல, மாறாக மக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி அடுத்த தலைமுறைப் போராளிகளை உருவாக்குவதே என்ற பரீனின் கூற்றுக்குச் சான்றாக அமைந்தது.

1857 ஆங்கில ஆதிக்கத் திலிருந்து விடுதலை பெற எழுந்த முயற்சியை இராணுவத்தின் மூலம் முறியடித்த ஆங்கிலேயர்கள் பலரைத் தூக்கிலிட்டும், அட்டுழியங்களையும், கொடுமைகளையும் அவிழ்த்துவிட்டும் சுதந்திர உணர்வை நசுக்கப் பார்த்தது. இவை குறிப்பாக போராட்டங்கள் நடந்த இடங்களிலேயே நடைபெற்றது. அடுத்த சில ஆண்டுகளில் பூயான், ஜூவாங், முண்டா மற்றும் போயா கலகங்கள் போன்றவை அவ்வப்போது நிகழ்ந்தன.

வாசுதேவ் பல்வன்த் பாட்கேயும் கோல், பீல், ரமோஷி போன்ற மக்களோடு இணைந்து பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராகப் போராட்டத்தை நடத்தினர்.

இதன் அடுத்த கட்டத் தொடர்ச்சியாக பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்திலும் மகாராஷ்டிரத்திலும் வங்கத்திலும் புரட்சிப் போராட்டங்கள் வெடித்தன.

Ministry of Information
and Broadcasting
Government of India

Barindra Kumar Ghosh

Birth: 5th January, 1880

Remembering the revolutionary freedom fighter.

He started a **Bengali weekly** titled **Jugantar** (1906) and formed a **secret revolutionary group** with the same name. He was also involved in the **Alipore Bomb Case** (1908).

பூனேயின் ப்ளேக் ஆணையர், வால்டர் சார்லஸ் ராண்ட் மற்றும் அவரின் இராணுவப் பாதுகாவலர் லெப்டினன்ட், அயர்ஸ்ட்

1897இல் பூனேயில் சபேகர் சகோதரர்களால் கொல்லப்பட்டது இப்படிப்பட்ட ஆயுதப்புரட்சியின் ஒரு வெளிப்பாடாக அமைந்தது.

இந்தப் பாதைக்கான கொள்கை ஊக்கத்தை மகாராஷ்டிரத்தில் பாலகங்காதர் திலகர் அளித்தார். 1894இல் அவர் சத்திரபதி சிவாஜியின் வீரதீர சாகசங்களைப் போற்றும் வண்ணம் ஆண்டுதோறும் சிவாஜி உத்சவத்தைத் தொடக்கினார். வங்கத்தில் பங்கிம் சந்திர சட்போபாத்யாயா ஆனந்தமடம் என்ற இதழை 1882இல் தொடங்கினார். அதில் தாய்நாட்டை தெய்வீக அன்னையாகவும் உருவகப் படுத்தினார். அதில்தான் வந்தே மாதரம் என்ற பாடல் இடம்பெற்றது. பின்னாட்களில் அது சுதந்திர இயக்கத்தின் கூக்குரலாகவும் இன்று நம் நாட்டுப்பண்ணாகவும் உள்ளது. பங்கிம் மற்றும் புதேவ் முகோபாத்யாயா போன்றவர்களில் எழுத்துக்கள் மட்டுமல்லாமல் சுவாமி விவேகானந்தரின் இளைஞர்களுக்கான எழுச்சிமிக்க அறைகூவலும் அமைந்தன. இந்திய இளைஞர்கள் தங்களுடைய பண்பாட்டு ஆணிவேரை அடையாளம் கண்டு நாட்டுப்பற்றுமிக்கவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று அவர் கூறியது சுதந்திரப் போராட்டத்தை குறிப்பாக ஆயுதப் போராட்டத்தைக் கூர்மைப்படுத்தியது.

இதன் வெளிப்பாடாக வங்கத்தில் 1902இல் இளைஞர்கள் ஒன்று சேர்ந்து 'அனுசீலன் குழு' ஒன்றை அமைத்தனர். சதீஷ்சந்திர பாக, வழக்கறிஞர் பிரமதநாத் மித்ரா மற்றும் ஜதீன்திரநாத் பானர்ஜி போன்றவர்கள் கலை நிகழ்ச்சிகளுக்காக இந்தக் குழுவை அமைத்தாலும் உண்மையில் அவர்கள் மறைவாக கல்கத்தாவின் இளைஞர்கள் கள் மனதில் முயன்றனர். இதற்கு முன்புகூட மறைவான குழுக்கள் தேசப்பற்றை விதைக்கவே அமைக்க முயற்சிகள்

Kanailal Dutta

Born: 31st August, 1888

Remembering the great freedom fighter.

He joined a revolutionary group called Jugantar, headed by Barindra Kumar Ghosh, who was one of its founding members.

மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. 1870இல் ஜோரோசான்கோ பகுதி சிறுவர்கள் ரகசியக் குழுக்களை தனது அண்ணன் ஜோதிர் இந்திரநாத் தலைமையில் அமைக்க முயன்றனர் என்று குருதேவ் இரபீந்திரநாத் தாகூர் தன்னுடைய இளைமைக்கால நினைவுகளை 'ஜீவன் ஸ்மிருதி' என்ற புத்தகத்தில் பதித்திருந்தாலும் 'அனுசீலன்' குழுவே 'வங்கத்தின் தணல் யுகம்' என்று விளங்கிய புரட்சிச் செயல்களுக்கு முதன்முதலில் வித்திட்டதாக அமைந்தது.

16 ஜூலை 1905 ஆம் நாள் ஆங்கிலேய வைஸ்ராய் லார்டு கர்சன் வங்கத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கும் அறிவிப்பை வெளியிட்டார். இதனால் தேசப்பற்று என்ற தீ கொழுந்து விட்டு எரிந்தது. வங்கத்தை இரண்டாகப் பிரிப்பதற்கு எதிரான போராட்டத்தில் நம் பொருட்களை மட்டுமே உபயோகிக்கும் சுதேசி என்ற இயக்கமும் பிரிட்டனில் உற்பத்தி

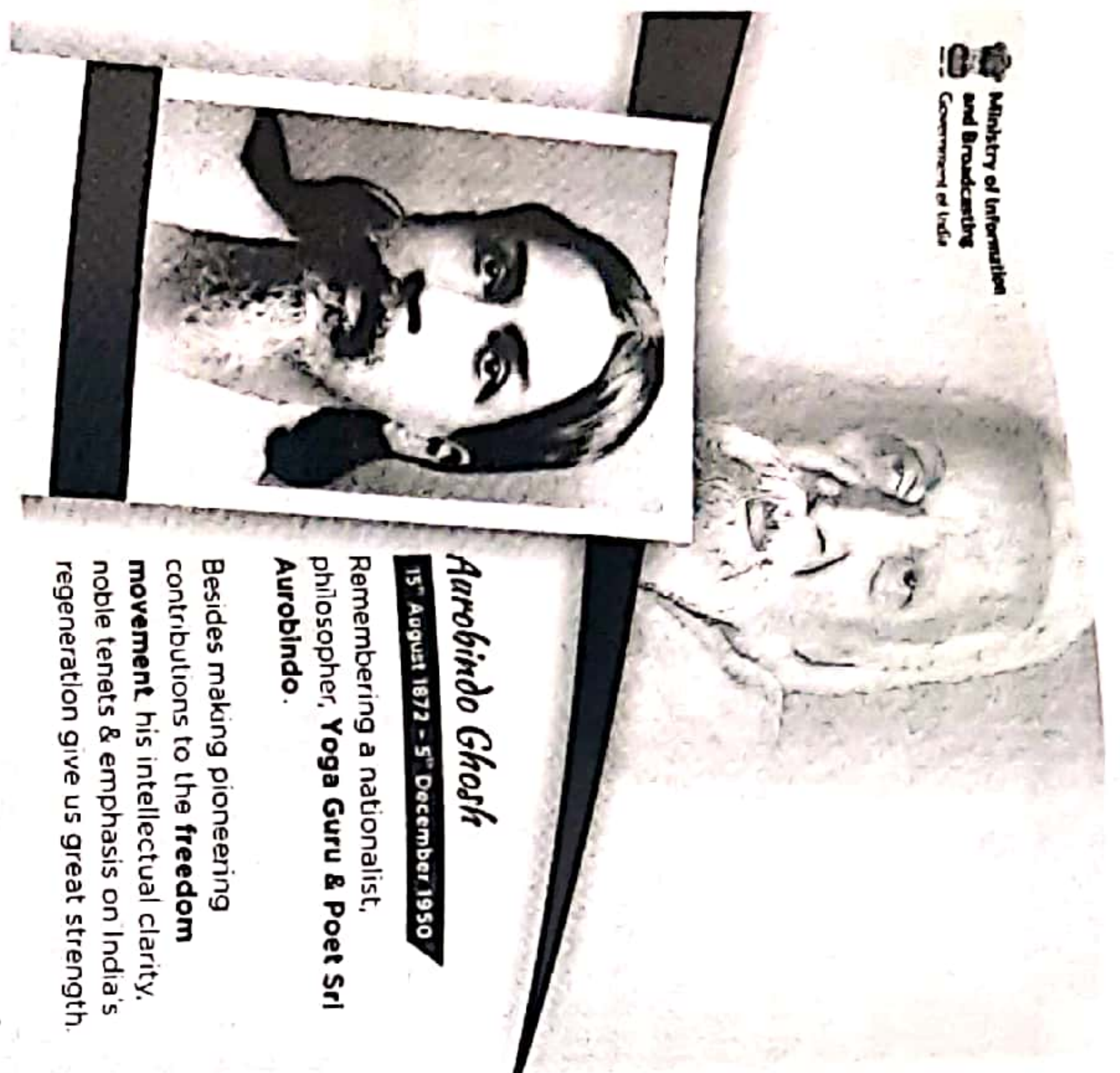
செய்யப்பட்ட பொருட்களை பகிஷ்கரிப்பது என்ற இயக்கமும் இதற்குப் பிந்தைய ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் மிகவும் பிரபலமான அணுகுமுறையாக அமைந்தது. சுதேசி இயக்கத்தின் ஒரு பகுதியாக வளர்ந்த இந்த இயக்கம் பல புரட்சி நடவடிக்கைகளுக்கு வித்திட்டது.

பிற்காலத்தில் ஸ்ரீ அர்விந்தர் என்று அறியப்பட்ட அர் பிந்தோ கோஷின் தம்பியான பரீன்திரகுமார்கோஷ் முதன்முதலாக உருவாகிய புரட்சிக்குழு ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிரான ஆயுதப் புரட்சிகளை மேற்கொண்டது.

வங்கத்தில் பரீன் கோஷ் என்று அறியப்பட்ட பரீன்திரகுமார் 1880ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்தில் ஐந்து குழந்தைகளில் இளையவராகப் பிறந்தார். அவரின் மூத்த சகோதரர்களாக கவி மொன மோகன் கோஷ் மற்றும் அர்பிந்தோ இருந்தனர்.

அவருடைய தந்தை கிருஷ்ண தியான கோஷ் ஒரு ஆங்கிலேயர் விருமபி, தன் குழந்தைகள் ஐரோப்பியப் பண்பாட்டிலும் பழக்க வழக்கங்களோடும் வளரவேண்டும் என்று அவர் விருமபினார். அவருடைய தாயார் திருமதி சுவர்ணலதா தேவி, ரிஷி ராஜ் நாராயண் போசின் மகளாவார், இவர் தீவிரமான தேசியவாதியும் சமூக சீர்திருத்தவாதியுமாவார். பின் மூன்றுமாதக் குழந்தையாக இருந்தபோது, அவருடைய தாயார் அவருடன் இந்தியாவக்கு வந்துவிட்டார். மூத்த சகோதரர்கள் குடும்ப நண்பர்களுடன் இங்கிலாந்தில் வளர்ந்தனர். துவக்கத்தில் பின் தன் தாய்வழித் தாத்தா வசித்த தேவ்கரிஸ் வளர்ந்தார். பாட்லா கல்லூரியில் படித்தார். பக்கடை வைப்பது உள்ளிட்ட பல்வேறு அனுபவங்கள் அப்போது அவருக்கு ஏற்பட்டது. அவர் பரோடாவிலும் அண்ணன் அர்விந்தோவோடும் தங்கினார். அப்போது அண்ணன் கயக்வாட் ராஜாவின் பணியில் இருந்தார். 1902இல் பின் கல்கத்தாவக்குத் திரும்பி வந்து ஐத்தீந்திரநாத் பானர்ஜியுடன் சேர்ந்து அனுசீவன் குழுவின செயல்பாடுகளில் ஈடுபட்டார். ஆனால் பிறகு அபினாஷ் பட்டாசார்யா, தேப்பிரத பாசு, மற்றும் பூப்பேந்திரநாத் தத்தா (சுவாமி விவேகானந்தரின் தம்பி) ஆகியோரோடு இணைந்து 'புகான்தர்' என்ற ஒரு புதிய தீவிர புரட்சிக் குழுவை உருவாக்கினார். அதே பெயரில் இந்தக் குழு ஒரு செய்திப் பத்திரிக்கையும் துவக்கியது.

நிறுவனர்களால் 'மங்கராத ஆயுதப் புரட்சி' என்று கூறப்பட்ட யுகாந்தர் பத்திரிகையை ஆங்கிலேயர்களின் அரசு அறிகைகள் 'கல்கத்தாவின் முதலாவது ஆபத்தான புரட்சிப் பத்திரிகை' என்று கூறின. மார்ச் 18, 1906இல் தன் முதல் பதிப்பில் 'தாய்நாடுதான் எங்கு முதன்மையானது, சுதேசி (உள்ளூரில் தயாரிக்கப்பட்ட பொருட்கள்) அதனைத் தொடர்ந்ததே' என்று யுகான்தர் பத்திரிக்கை தைரியமாகப் பறைசாற்றியது. மூன்றாவது பதிப்பில் எழுதிய திரு. அரவிந்தர், 'நமது இலக்கு கல்வி, வணிக மற்றும் அரசியல் துறைகளில் விடுதலை பெறுவதே' என்றார். ஜூன் 7, 1907இல் யுகான்தர் மற்றும் பிரம்மபந்தப் உபாத்யாயா துவக்கிய 'சந்தியா', பிபின் சந்திரபால் தொடங்கிய பிறகு அரவிந்தர் ஆசிரியராக இருந்த 'வந்தே மாதரம்' ஆகிய பத்திரிக்கைகள் மீது அரசு தேசதுரோக குற்றம் சுமத்தியது. இந்தக் குற்றச்சாட்டிற்காக பூபேந்தர்நாத் தத்தா கைது செய்யப்பட்டு, கிங்ஸ்போர்டு தலைமை மண்டல

Aurobindo Ghosh
15 August 1872 - 5th October 1950
Remembering a nationalist, philosopher, Yoga Guru & Poet Sri Aurobindo.
Besides making pioneering contributions to the freedom movement his intellectual clarity, noble tenets & emphasis on India's regeneration give us great strength.

நதிபதி அவருக்கு ஓராண்டு கடுங்காவல் தண்டனை விதித்தார். அச்சத்தை யுகான்தும் பத்திரிகை தொடர்ந்து வெளிவந்தது. இந்த அடக்குமுறையினாலேயே அதன் விற்பனை அளவு 200இல் இருந்து 7000மாகவும் பிறகு 20,000மாகவும் உயர்ந்து அக்காலத்தில் மிக விருமப்பட்ட இதழாக மாறியது. 1907 முதல் பின் கல்கத்தாவின் புறநகர் பகுதியான மணிக் தலாவில் ஒரு பண்ணை வீட்டில் தங்கினார். அக்கோபர் வாக்கில் அவரும் மற்றொரு பிரபல புரட்சியாளருமான உபேந்திரநாத் பானர்ஜியும் இணைந்து ஒரு தீவிரப் புரட்சி குழுவை உருவாக்கி, பண்ணை இல்லத்தை தங்கள் மறைவிடமாக அமைத்தனர். வங்கத்தின் இந்த அமைத்தனர். வங்கத்தின் இந்த முதல் புரட்சிக் குழுவில் இந்த மற்ற பிரபலங்கள் உல்லாஸ்கர் தத்தா, பிரபுல்ல சாகி, பிபி பூஷன் சர்க்கார், அபினாஷ் பட்டாசார்யா, பிரபுல்ல சகர்வர்த்தி, நளினிகாந்த் குப்தா, பாரேஷ் மல்லிக், ஷிஷிர்

கோஷ், இந்திரபூஷன் ராய், பிஜய் குமார் நாத், சச்சின் சென், நரேந்திர நாத் பக்ஷி, பூர்ண சந்திர சென், பிரேந்திரநாத் கோஷ், நிரபத் ராய் ஆகியோர். இந்தக் குழுவினருக்கான கொள்கைகளையும், நடவடிக்கை களையும் வடிவமைத்தவர் அரவிந்த கோஷ், ஆனால் அவர் நேரடியாக எந்த ஆயுத நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபடவில்லை.

அவர்கள் வெகுண்டுகள் மற்றும் அவற்றில் பயன்படுத்தப்படும் இராணுவப் பொருட்களைப் பற்றி அறிய வேண்டும், மறுபுறம் புகழ் தீவிரமையும் உபநிஷதங்களையும் படிக்க வேண்டும். காலை நான்கு மணிக்கு எழுந்து உடற்பயிற்சி, பிறகு இரண்டு மணிநேரம் தியானம், பிறகு படிப்பு, பிறகு சமையல் செய்தல், அதன் பின் குறிப்பாத்துச் சுவைது. பெடித்து போன்ற பயிற்சி. மாலைபும் இதே முறையில் இரவு 10 மணி வரை பயிற்சி. பயிற்சி முடிந்தவுடன் இந்த புரட்சியாளர்கள் இரண்டு சபைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். சமஸ்கிருதத்திலும், வங்க மொழியிலும் சயஸ்கிருத சபைகளில் அவர்கள் வருவார். அக்னி மற்றும் வேதக் கடவுள்கள் மீதும் தங்கள் முன்னோர்கள் மீதும் ஆணையாக தாங்கள் எல்லாவற்றும் வாழ்க்கை சகங்களைப் பற்றித் துறந்து தாம் ராஜ்ஜியத்தை அமைக்கப் பாடுபடுவோம் என்று அதன் பின் தங்களுடைய வாளுக்கு வணக்கம் செலுத்தி, அண்ணை ஆதிசக்தியின் பெயரை உபசரித்து அதை கையிவெந்த வேண்டும். வங்க மொழியில் சபை எற்கும் போதும் ஒரு கையில் வாணையும் மற்றொன்றில் கைப் பத்தகத்தையும் எந்த வேண்டும்.

இந்தக் குழு மேற்கொண்ட முதலாவது ஆயுத எதிர்ப்பு நடவடிக்கை 1907இல் அப்போதைய வங்க சுவர்னர் சர். ஆண்ட்ரூ பரேசர் பயணித்த இரயிலுக்கு அடியில் வெகுண்டு வைத்துத் தகர்த்தல். ஆனால் இந்த முயற்சி தோல்வியுற்றது. ஆனால் இதே முயற்சியை ஒரு மாதம் கழித்து கரக்பூர் அருகே நிகழ்த்தினார். ஆனால் அதில் இரயில்பெட்டி பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் சுவர்னர் எந்தக் காயும் இன்றி தப்பினார். 1908இல் ஒரு 14 வயது சிறுவனுக்குக் கொடுமையாகக் கையடி கொடுத்ததற்காக பெருநகரத் தலைமை நீதிபதி சர் டபுல்ஸ் கிங்ஸ்போர்டைக் கொல்ல முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஒரு பத்தகத்திற்குள் அதைத் திறக்கும்போது வெடிக்கும்படியாக வெகுண்டு வைக்கப்பட்டு கிங்ஸ்போர்டுக்கு அனுப்பப்பட்டது. ஆனால் அதைத் திறக்காமலேயே அபயரியில் அபர் வைத்துவிட்டார். இதைப் போல சந்திரநகரின் பிரெஞ்சு சுவர்னர் டாங் வெல்லைக் கொல்லும் முயற்சியும் வெற்றியடையவில்லை டாங் வெல் காயமடைந்தும். இதனிடையே கிங்ஸ்போர்டு பீகாரிலுள்ள முசாபூருக்கு மாற்றப்பட்டார். புரட்சிக் குழு இவரைக் கொல்ல இரண்டு உறுப்பினர்களை அங்கு அனுப்ப முடிவெடுத்தது.

காவல பதிலேடுகளிலிருந்தும். பிறகு இதில் பங்கு பெற்றவர்களின் நினைவுகளிலிருந்தும் பெறப்பட்ட தகவல்களைப் பார்த்தும் போது முதன் முறையாக அமைக்கப்பட்ட இந்தப் புரட்சிக் குழுவுக்கு எப்படி கடுமையான பயிற்சி வழங்கப்பட்டது எப்படிப்பட்ட கடுமையான வாழ்க்கையை அவர்கள் வாழ்ந்தனர் என்று விளங்குகிறது. இந்தக் குழுவின நடவடிக்கைகள் இரண்டு விதமாக இருந்தன. ஒன்று, இந்த இயக்கத்தின் கொள்கைகளை ரகசியமாகப் பரப்புவது, புதிய உறுப்பினர்களைச் சேர்ப்பது; மற்றொன்று ரகசியமாக போர் யுத்திகளில் பயிற்சி அளிப்பது. வெகுண்டுகளைத் தயாரிப்பது. ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தப் பயிற்சி அளிப்பது. இந்தக் குழுவினருக்கான பயிற்சித் திட்டங்களில் ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்துவது. அரசியல் பயிற்சி, நன்னடைத்தை மற்றும் சமயம் சார்ந்த கல்வி ஆகியவை இருந்தன.. அரசியல் கல்வியில் அவர்களுக்கு பொருளாதாரம், வரலாறு, பூகோளம் ஆகியவை கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டன. அவர்கள் மசினியின் படைப்புகளையும் பிற மொட்டிய, வங்க எழுத்தாளர்களான சகாராம் கணேஷ் தஸ்கர் போன்றவர்களின் படைப்புகளையும் படிக்க வேண்டும். ஒருபுறம்

அவர்கள் வெகுண்டுகள் மற்றும் அவற்றில் பயன்படுத்தப்படும் இராணுவப் பொருட்களைப் பற்றி அறிய வேண்டும், மறுபுறம் புகழ் தீவிரமையும் உபநிஷதங்களையும் படிக்க வேண்டும். காலை நான்கு மணிக்கு எழுந்து உடற்பயிற்சி, பிறகு இரண்டு மணிநேரம் தியானம், பிறகு படிப்பு, பிறகு சமையல் செய்தல், அதன் பின் குறிப்பாத்துச் சுவைது. பெடித்து போன்ற பயிற்சி. மாலைபும் இதே முறையில் இரவு 10 மணி வரை பயிற்சி. பயிற்சி முடிந்தவுடன் இந்த புரட்சியாளர்கள் இரண்டு சபைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். சமஸ்கிருதத்திலும், வங்க மொழியிலும் சயஸ்கிருத சபைகளில் அவர்கள் வருவார். அக்னி மற்றும் வேதக் கடவுள்கள் மீதும் தங்கள் முன்னோர்கள் மீதும் ஆணையாக தாங்கள் எல்லாவற்றும் வாழ்க்கை சகங்களைப் பற்றித் துறந்து தாம் ராஜ்ஜியத்தை அமைக்கப் பாடுபடுவோம் என்று அதன் பின் தங்களுடைய வாளுக்கு வணக்கம் செலுத்தி, அண்ணை ஆதிசக்தியின் பெயரை உபசரித்து அதை கையிவெந்த வேண்டும். வங்க மொழியில் சபை எற்கும் போதும் ஒரு கையில் வாணையும் மற்றொன்றில் கைப் பத்தகத்தையும் எந்த வேண்டும்.

இந்தக் குழு மேற்கொண்ட முதலாவது ஆயுத எதிர்ப்பு நடவடிக்கை 1907இல் அப்போதைய வங்க சுவர்னர் சர். ஆண்ட்ரூ பரேசர் பயணித்த இரயிலுக்கு அடியில் வெகுண்டு வைத்துத் தகர்த்தல். ஆனால் இந்த முயற்சி தோல்வியுற்றது. ஆனால் இதே முயற்சியை ஒரு மாதம் கழித்து கரக்பூர் அருகே நிகழ்த்தினார். ஆனால் அதில் இரயில்பெட்டி பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் சுவர்னர் எந்தக் காயும் இன்றி தப்பினார். 1908இல் ஒரு 14 வயது சிறுவனுக்குக் கொடுமையாகக் கையடி கொடுத்ததற்காக பெருநகரத் தலைமை நீதிபதி சர் டபுல்ஸ் கிங்ஸ்போர்டைக் கொல்ல முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஒரு பத்தகத்திற்குள் அதைத் திறக்கும்போது வெடிக்கும்படியாக வெகுண்டு வைக்கப்பட்டு கிங்ஸ்போர்டுக்கு அனுப்பப்பட்டது. ஆனால் அதைத் திறக்காமலேயே அபயரியில் அபர் வைத்துவிட்டார். இதைப் போல சந்திரநகரின் பிரெஞ்சு சுவர்னர் டாங் வெல்லைக் கொல்லும் முயற்சியும் வெற்றியடையவில்லை டாங் வெல் காயமடைந்தும். இதனிடையே கிங்ஸ்போர்டு பீகாரிலுள்ள முசாபூருக்கு மாற்றப்பட்டார். புரட்சிக் குழு இவரைக் கொல்ல இரண்டு உறுப்பினர்களை அங்கு அனுப்ப முடிவெடுத்தது.

சென்றவடந்தோது பிடிக்கப்பட்டு கோர்ட்டு கொண்டு வரப்பட்டார். முசாபூர் சாகி அடுத்த நாள் பிரபுல்ல சென்றடைந்தார். பிறகு சமஸ்தியூர் சென்றடைந்தார். ஆனால் ஒரு இரயிலைப் பிடித்தார். ஆனால் அதிலிருந்து ஒரு காவல் துணை ஆய்வாளர் அவரைக் கைது செய்து ஆய்வுமையோடு ஏற்பட்ட காவலத்தில் காவலர்கள் மீது கடமையுள்ளது அது தப்பிப் போகவே பிரபுல்ல தன் வாங்குகள் தானே கட்டுக் கொண்டு மோககாமா இரயில் நிலையத்தில் மே 2, 1908-இல் வீர மரணமடைந்தார்.

குதிராம முசாபூர் கூடுதல் அபர்வு நிதிபதி விசாரித்து அவர் குற்றவாளி என்று கூறி மரண தண்டனை விதித்தார். உயர்நீதி மன்றமும் இதனை உறுதிசெய்த நிலையில் 11 ஆகஸ்டு 1908இல் அவர் தூக்கிலிடப்பட்டார். அதற்கு முந்தைய நாள் தன்னுடைய வக்கீலிடம் பேசும்போது எந்த அச்சமும் இன்றி தன்னுடைய உயிரைத் தியாகம் செய்வதாகக் கூறினார். குறிப்பிட்ட நாளில் அவர் நிமிர்ந்த தலையுடன் பன்முறுவலோடு தூக்குமேடை ஏறினார். 'அவர் கீதையைப் படித்ததோடு மட்டுமல்லாமல் அதன்படியே நடந்தார்.' என்று வந்தே மாதம் பத்திரிகை கருத்து தெரிவித்தது.

முசாபூர் சம்பவம் பற்றிய செய்தி கல்கத்தா சென்றடைந்த உடனடியே மே 1, 1908 அன்று காவல் ஆணையர் வீட்டில் உயர்மட்டக் காவல்துறை அலுவலர்கள் ஆலோசனை நடத்தினர். உடனடியாக எட்டு சோதனைக் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு அதிகாரவை அவர்கள் நடவடிக்கையைத் துவங்கினர். மணிக் தலா பண்ணை இல்லம் மற்றும் கீரே தெருவில் இருந்து அரவிந்தரின்

கடத்தப்பட்டு பிறகு, 1920இல் பொதுமன்னியின்கீழ் விடுதலை செய்யப்பட்டார். கல்கத்தாவுக்குத் திரும்பிய அவர் எழுத்தாளர் ஆனார். சில பத்திரிகைகளுக்கு ஆசிரியரானார். புகான்தரில் அந்தமான் சிறை உள்ளிட்ட தன் அனுபவங்களை சுயசரிதும், பொயர் லிகர் கதைகள், தர்புகோரேர் ஜூக் போன்ற வங்கமொழிப் புத்தகங்களில் எழுதினார். சில காலம் தன் அண்ணன் ஸ்ரீ அரவிந்தரோடு புதுச்சேரி ஆசிரமத்தில் தங்கி அவரின் வழிகாட்டுதலுடைய யோகா பயிற்சி செய்தார். அதன் பிறகு அவர் அரசியலில் ஈடுபடவில்லை.

மணிக் தலா பண்ணை இல்லத்தில் அவர் கைது செய்யப்பட்டவுடன் என் பணி முடிந்தவிட்டது என்று கூறினார். அவர் சுயசரிதை உள்ளிட்டவற்றில் கூறியது போல தூங்கிக் கிடந்த நாட்டைத் தட்டி எழுப்புவதே தன் கடமை என்று கருதினார். 1908க்கு பின் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஆயுதப்போர் எப்போதும் தொழிலைக் காணவில்லை. அடுத்த தலைமுறை புரட்சியாளர்களான ரஷ் பிஹாரி போஸ், ஜதீந்திரநாத் முகர்ஜி (பாகா ஜதின்) பகத்சிங் மற்றும் அவரின் குழுவினர், சூர்ய சென் மற்றும் பஸ் இவ்வழியில் தொடர்ந்தது இந்த முதலாவது குழுவினரின் பணிகள் ஆயுதப்பாட்சியை ஏற்படுத்துவது அல்ல, மாறாக மக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி அடுத்த தலைமுறைப் போராடிகளை உருவாக்குவதே என்ற பரிசீலனை கூற்றுக்குச் சான்றாக அமைந்தது.

இந்த முனைவில் அவர் நல்ல வெற்றி பெற்றார். ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சிப் பிழை கல்கத்தாவிலேயே ஓர் இரகசிய ஆயுதம் தாங்கியப் போராடிக் கட்டம் இப்போது திமகொன்று

கண்டுபிடிக்கப்பட்டதைக் கண்டு திணைத்து இந்திய, உலக மக்களின் எண்ணம் மாறியது. அமைதியான எளிமையான வங்கமக்கள் இப்படிப் புரட்சிக்காரர்களாக மாறுவார்கள் என்பதை அவர்களால் நம்ப முடியவில்லை. 'பாஸ்' என்ன சொன்னாலும் இது வங்க மக்களின் பண்பைப் பிரதிபலிக்கிறது என்று இன்றைய ஓர்வீட்டு' என்ற பத்திரிகை கூறியது. வங்க மக்கள் மெக்காலேயைப் பழிவாங்கிவிட்டனர் என்று லாகூரி விருந்து வெளிவந்த 'அபர்வா' இதழ் கூறியது.

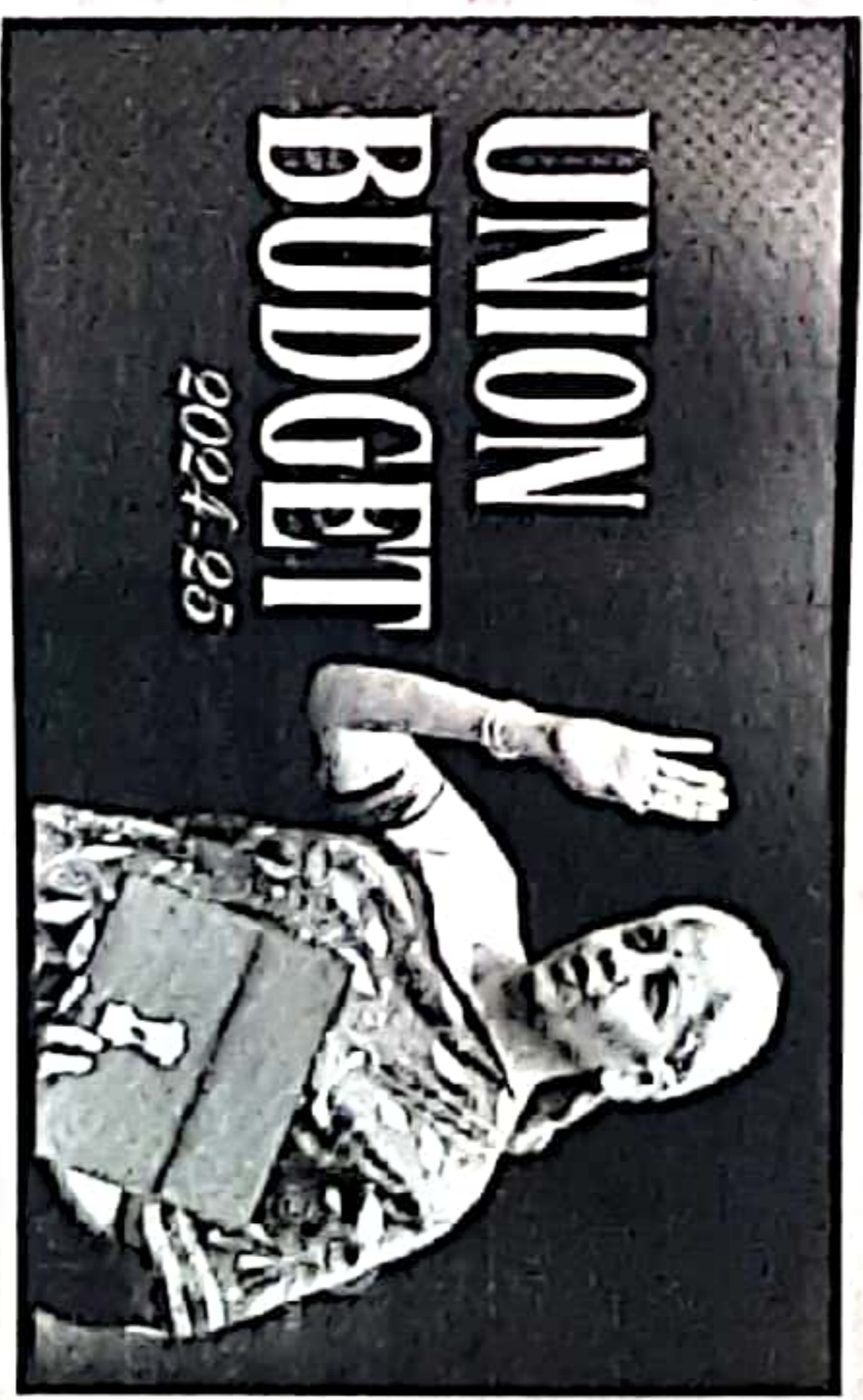
பரிசீலனை தலைமையிலான யுகாந்தர் குழு தாங்கள் மேற்கொண்ட எந்தப் படுகொலையையும் செய்ய முடியவில்லை. ஆனாலும் அவர்களுடைய போர் யுத்திகள் வெற்றியடைய முடியாவிட்டாலும், நடுத்தர வர்க்க இளைஞர்கள் எப்படி தைரியமாக இந்தப் புரட்சியை மேற்கொண்டார்கள் என்று வியந்து அதனால் அரசியல் பத்துணர்ச்சி ஏற்பட்டது. அவர்கள் மனதில் பரிசீலனையே இளைஞர்களின் எழுச்சியும் குதிராம், பிரபுல்ல சாகி போன்றவர்களின் அர்ப்பணிப்பும் சுதந்திர உணர்வு சார்ந்த பல பாடல்களுக்கும், கதைகளுக்கும் வித்தாக அமைந்து அவர்களை சுதந்திரப் போராட்ட இயக்கத்தின் அழிவில்லாத தியாகிகளாக மாற்றியது. முடிவாக பரீதிர குமார் கோஷ் மற்றும் முதலாவது புரட்சித் தூக்குத்தலின் வெற்றியும் அவர்கள் என்ன சாதித்தார்கள் என்பதில் அமையவில்லை; அது எப்படி பிறகு வந்த புரட்சியாளர்களுக்கு ஒரு முன்மாதிரியாக அமைந்தது.

2024-25 ஆம் நிதியாண்டிற்கான மத்திய அரசின் நிதிநிலை அறிக்கையில் வேலைவாங்கு, திறன் பயிற்சி, குறு, சிறு, நடுத்தர தொழில் நிறுவனங்கள் மற்றும் நடுத்தர வகுப்பினர் நலனில் முக்கிய கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது.

நிதிநிலை அறிக்கையின் முக்கிய அம்சங்கள்:

- பிரதமரின் தொகுப்புத் திட்டம்
- ஆண்டுக் கொள்கை 4.1 கோடி இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கம், திறன் பயிற்சி அளித்தல் போன்ற பிற வாய்ப்புகளை வழங்குவதற்காக, ரூ. 2 லட்சம் கோடி மதிப்பிலான ஐந்து திட்டங்களும் முன்னெடுப்புகளும் அடங்கிய பிரதமரின் தொகுப்புத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும்.
- அனைவருக்கும் உரிய வாய்ப்புகள் வளர்ச்சியடைந்த பாரதத்தை உருவாக்குவதற்காக ஒன்பது முன்னுரிமைத் துறைகள் வாயிலாக அனைவருக்கும் உரிய வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தித் தரும் வகையில் நீடித்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.
- பணலீக்கம்

இந்தியாவின் பணலீக்க விகிதம் தொடர்ந்து குறைவாகவும், நிலையானதாகவும் இருந்து வருகிறது. 4 சதவீதம் என்ற இலக்கை நோக்கி பணலீக்கம் செல்கிறது.

- ரி ரகுஜன்சென், இணைப் பேராசிரியர் மற்றும் தலைவர், வரலாற்றுத்துறை, கட்டவா கல்லூரி, மேற்கு வங்கம்

பாரதத்தில் காச நோயை ஒழிக்க நம் உறுதிப்பாடு

- மனிஷ் வர்மா

மிகப்பெரிய ஓர் உயிர்க்கொல்லி நோயான காசநோய் ஒரு தொற்று நோயாகும். உலகின் பல பகுதிகளில் இது காணப்படுகிறது. இது உலக மக்களுக்குக் கவலை அளிக்கக்கூடிய மிகப்பெரிய பாரமாகும். நிலைத்து நிற்கும் மேம்பாட்டு இலக்கு 2030-க்கு ஐந்து ஆண்டுகள் முன்னதாகவே 2025-க்குள் நம் நாட்டில் நோயை ஒழிக்க வேண்டுமென்று மத்திய மாநில அரசுகள் உறுதி கொண்டுள்ளன. இந்த நோயைப்பற்றியும் இதனை ஒழிக்க முனைவுகளையும் இப்போது பார்ப்போம்.

இந்தியா மேற்கொண்டு வரும் உலகளாவிய காச நோய்ப் பரவல் மைகோ பாக்டீரியம் ட்யூபர்குலோசிஸ் என்ற கிருமி காற்று வழியாக பரவுவதால் உண்டாவதே காச நோயாகும். உலக மக்கள் தொகையில் 4 பங்கு மக்கள், அதாவது சுமார் 18 கோடி பேர் காசநோயால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்று உலக சுகாதார நிறுவனம் கூறுகிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் 13 இலட்சம் குழந்தைகள் காசநோயால் பாதிக்கப்படுகின்றனர். கிருமியால் அதிகம் உருவாகும் நோயாக

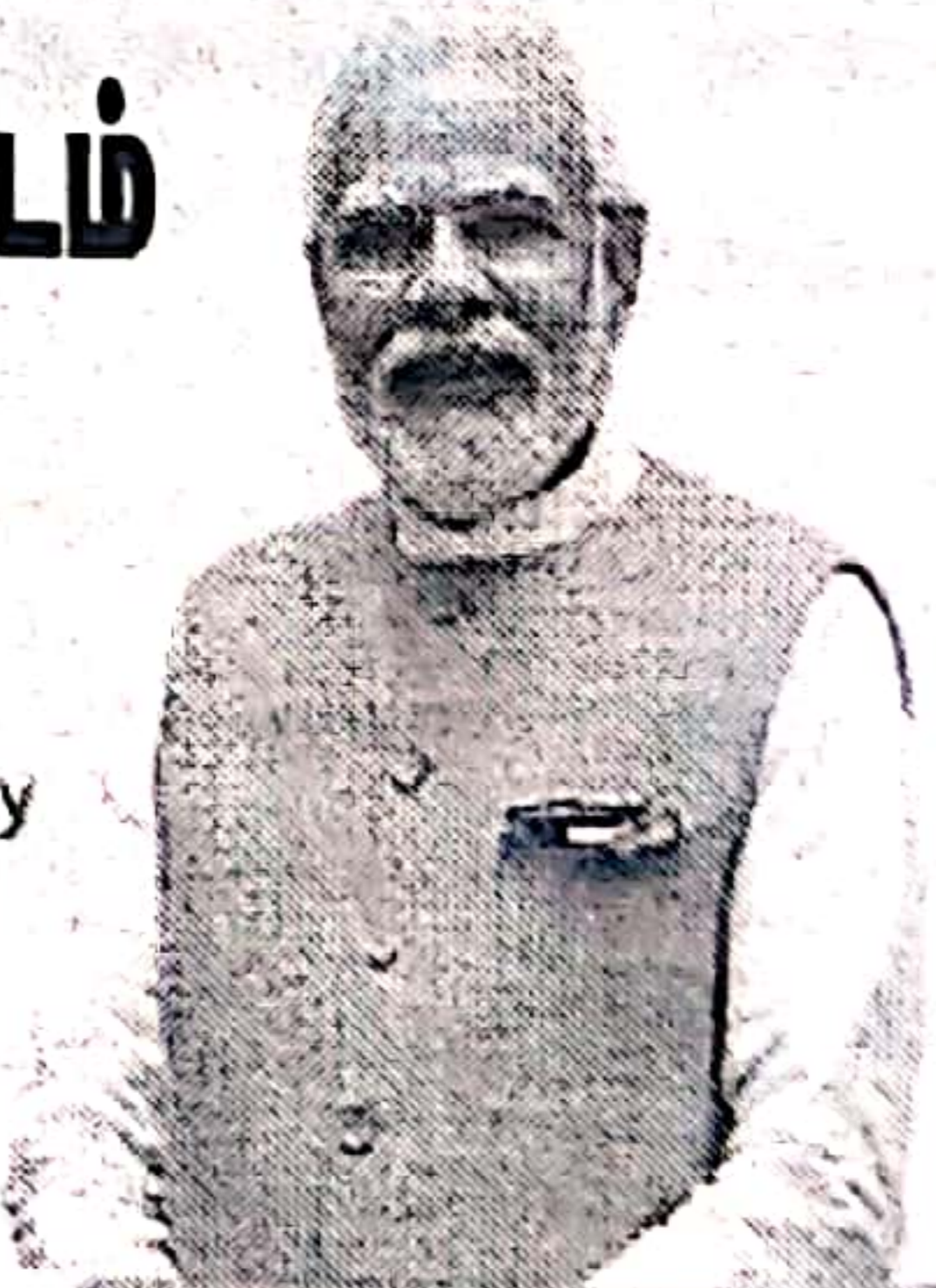
கோவிட் தொற்றுக்கு அடுத்து காசநோய் இரண்டாவது இடத்தைப் பெறுகிறது. எச்.ஐ.வி மற்றும் எய்ட்ஸ் நோயால் இறந்தவர்களை விட இரு மடங்கு அதிகமாக காச நோயால் மக்கள் இறந்துள்ளனர். 1.06 கோடி பேர் காச நோயால் பாதிக்கப்பட்டு 14 இலட்சம் பேர் இறந்துள்ளனர். ஒவ்வொரு நாளும் 3500 பேர் காச நோயால் இறக்கின்றனர். பல விதமான சமூக, பொருளாதார, உடல் நலம் சார்ந்த ஆபத்துக்களால் காசநோய் ஏற்படுகிறது. இவற்றில் முக்கிய காரணங்களாக ஊட்டச்சத்துக் குறைபாடு, சர்க்கரை நோய், எச்.ஐ.வி தொற்று, மதுபானம், புகைபிடித்தல் பழக்கங்கள் ஆகியவற்றைக் கூறலாம். உலக சுகாதார நிறுவனத்தின்படி, 2020இல் உலகளவில் சத்துணவுப் பற்றாக்குறையால் 19 இலட்சம் பேருக்குக் காசநோய் ஏற்பட்டது. எச்.ஐ.வி தொற்று மற்றும் மதுபானப் பழக்கத்தால் 7.4 இலட்சம் பேருக்கும், புகைபிடித்ததால் 7.3 இலட்சம் பேருக்கும், சர்க்கரை நோயால் 3.7 இலட்சம் பேருக்கும் ஏற்பட்டது. நாடுகளுக்கிடையேயும், பகுதிகளுக்கிடையேயும் மாறுதல்கள்

குறைபாடு, சர்க்கரை நோய், எச்.ஐ.வி தொற்று, மதுபானம், புகைபிடித்தல் பழக்கங்கள் ஆகியவற்றைக் கூறலாம். உலக சுகாதார நிறுவனத்தின்படி, 2020இல் உலகளவில் சத்துணவுப் பற்றாக்குறையால் 19 இலட்சம் பேருக்குக் காசநோய் ஏற்பட்டது. எச்.ஐ.வி தொற்று மற்றும் மதுபானப் பழக்கத்தால் 7.4 இலட்சம் பேருக்கும், புகைபிடித்ததால் 7.3 இலட்சம் பேருக்கும், சர்க்கரை நோயால் 3.7 இலட்சம் பேருக்கும் ஏற்பட்டது. நாடுகளுக்கிடையேயும், பகுதிகளுக்கிடையேயும் மாறுதல்கள்

பிரதம மந்திரியின் காசநோய் இல்லாத பாரதம் திட்டம்

காசநோயாளிகளுக்கு மருத்துவ வசதிகள் அளிப்பதையும் சமூக ஆதரவு அளிப்பதையும் இந்தத் திட்டம் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

This Abhiyaan aims to ensure linkage of all TB patients on treatment with a Ni-kshay Mitra for providing community support. The live ticker below displays the progress from the drive at the National level.

காசநோய் மருத்துவம் பெறும் நோயாளிகள்
1342390

சமூக ஆதரவு பெற ஒப்புதல் தந்துள்ள நோயாளிகள்
984299

காச நோயாளிகளின் நிக்ஷய் மித்ரா தரும் அர்ப்பணிப்பு
981243

புதிது செய்துகொண்டுள்ள நிக்ஷய் மித்ராக்கள்
160098

காணப்பட்டன. நகர்ப்புறங்களில் உள்ள குடிசைப்பகுதிகளில் வாழும் மக்களிடையே அதிகம் காணப்பட்டது.

30 நாடுகளில் காசநோய் தீவிரமாகக் காணப்பட்டு, உலகளாவிய காசநோய்த் தொற்றில் 87 சதவீத மக்கள் இந்த நாடுகளில் உள்ளனர் என்று அறியப்படுகிறது. இதில் எட்டு நாடுகளில் மட்டுமே உலகளாவிய காசநோயாளிகளில் மூன்றில் இரண்டு பேர் இருந்தனர்.

உலகளவில் இந்தியாவில்தான் மிக அதிகமாக 27 சதவிகிதம் காச நோயாளிகள் உள்ளனர். அடுத்ததாக இந்தோனேசியாவில் 10 சதவிகிதம், சீனாவில் 7.1 சதவிகிதம், பிலிப்பைன்சில் 7 சதவிகிதம், பாகிஸ்தானில் 5.7 சதவிகிதம், நைஜீரியாவில் 4.5 சதவிகிதம், பங்களாதேசில் 3.6 சதவிகிதம் மற்றும் காங்கோ ஜனநாயக குடியரசில் 3 சதவிகிதம் காச நோயாளிகள் இருந்தனர்.

இந்தியாவின் முனைவுகளுக்கு உலக சுகாதார நிறுவனம் பாராட்டு:

உலக சுகாதார நிறுவனம் தன்னுடைய உலக காசநோய் அறிக்கை 2023 இல் நாட்டிலிருந்து காச நோயை ஒழிக்க இந்தியா மேற்கொண்டு வரும் முயற்சிகளைப் பாராட்டியுள்ளது. 2015-20-2022 காலகட்டத்தில் இந்தியாவில் காசநோய்த் தொற்று 16 சதவிகிதமும், அதனால் மரணங்களும் 18 சதவிகிதம் குறைக்கப்பட்டுள்ளதற்கு உலக சுகாதார நிறுவனம் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துள்ளது.

2022ஆம் ஆண்டில் காசநோயால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளவர்களைக் கண்டுபிடிக்க இந்தியா

1 இலட்சத்துக்கும் அதிகமான நிக்ஷய் மித்ராக்கள்

10 இலட்சத்துக்கும் அதிகமான காச நோயாளிகளுக்குக் கூடுதல் ஊடச்சத்து ஆதரவை வழங்குகின்றனர்.

“நிக்ஷய் மித்ரா” என்பது காசநோய் சிகிச்சையில் உள்ளவர்களுக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள், கார்ப்பரேட்கள், நிறுவனங்கள், தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்கள் மூலம் தனிநபர்களின் கூடுதல் நோய் கண்டறிதல், ஊட்டச்சத்து மற்றும் தொழில்சார் ஆதரவை வழங்கும் ஒரு முயற்சியாகும்.

Become a Ni-Kshay Mitra and support the fight against TB.

பதிவு செய்துகொள்ள இந்த கியூஆர்கோடைஸ்கேன் செய்யவும்

நிக்ஷய் சம்பார்க் : 1800116666

காசநோய் தோற்கும் தேசம் வெல்லும்

மேற்கொண்ட தீவிர முயற்சியால் 24.22 இலட்சம் பேருக்குத் தொற்று இருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இது கோவிட் தொற்றுக்கு முன் இருந்த நிலையை விட அதிகமானது. 2023ஆம் ஆண்டு அதிகபட்சமாக 25.5 இலட்சம் பேருக்குக் காசநோய்த் தொற்று இருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. கூடவே, காசநோய்த் தொற்று உள்ளவர்களில் 80 சதவிகிதம் பேருக்கு சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டது. இது முந்தைய ஆண்டைவிட 19 சதவிகிதம் அதிகமாகும்.

இது அல்லாமல் வரவேற்கத்தக்க வகையில் உலக அளவை விட இந்தியாவில் இரண்டு மடங்கு வேகமாகக் காசநோய் குறைந்து வருகிறது அதாவது 8.7 சதவிகிதம். இது அல்லாமல் உலக சுகாதார நிறுவனம் 2021 இல் 4.94 இலட்சம் பேர் காசநோயால் இறந்தார்கள் என்ற நிலையில் இருந்து 2022-இல் அது 3.31 இலட்சமாகக் குறைந்ததாக அறிவித்துள்ளது. மரண சதவிகிதம் 34 புள்ளி குறைந்ததற்கு 2014 19இல் மாதிரிப் பதிவு முறையில் மரணத்திற்கான காரணம் என்ன என்று கண்டறியப்பட்டதின் அடிப்படையில்,

இந்தியாவிலிருந்து காசநோயை முழுவதுமாக ஒழிக்க முனைவுகள்:

காசநோய் அதிவேகமாகப் பரவக்கூடியது என்றாலும் அதனைத் தடுத்து குணப்படுத்த முடியும் ஆரம்பத்திலேயே கண்டறிந்து சிகிச்சை அளித்தால். உலகளவில் இந்தியாவில் தான் அதிக காசநோயாளிகள உள்ள நிலையில் இதனை எதிர்கொள்ள இந்திய அரசு தீவிர முனைவை மேற்கொண்டது. ஐக்கிய நாடுகள் சபையும் உலக சுகாதார நிறுவனமும்

காசநோயப் பரவலைத் தடுக்க உறுதி பூண்டுள்ளன. நிலைத்து நிற்கும் மேம்பாட்டு இலக்கு 3.3இல் காசநோய் பற்றி இப்படிக் கூறப்பட்டுள்ளது: "2023க்குள் எய்ட்ஸ், காசநோய், மலேரியா மற்றும் புறக்கணிக்கப்பட்ட பிற வெப்பகால நோய்களை ஒழிக்கவும். ஹெபடைடிஸ், நீர் சார்ந்த நோய்கள் மற்றும் பிற தொற்று நோய்களைக் கட்டுப்படுத்தவும் தீவிர முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்". ஆனால் இந்தியாவில் 2030 ஐந்தாண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே. அதாவது 2025 808 காசநோயை ஒழிக்கத் தீவிர முனைவுகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று பிரதமர் மோடி அறிவித்துள்ளார்.

இதனால் இந்தியாவில் காசநோயை முற்றிலுமாக ஒழிக்க இயங்கும் அமைப்புகளும் கொள்கை வகுப்பாளர்களும் முனைப்புடன் செயல்பட ஊக்கம் பெற்றுள்ளனர். மார்ச் 2023 இல் வாரணாசியில் நிகழ்ந்த காசநோயைத் தடுப்போம் என்ற நிகழ்வில் இந்தியாவில் காசநோய் இல்லா நிலையை உருவாக்கும் உறுதிப்பாட்டை வெளிப்படுத்திய பிரதமர் 'உறுதியுடனும், தீவிர எண்ணத்துடனும் 2014க்கு பிறகு காசநோயை ஒழிக்க இந்தியா மேற்கொண்ட முனைவுகள் இதுவரை நிகழாதது' என்று கூறினார்.

2025-க்குள் காசநோயை ஒழிக்க வேண்டும் என்ற நிலைத்து நிற்கும் மேம்பாட்டு இலக்குகளை அடைய மத்திய சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நல அமைச்சகம் நம் தேசிய காசநோய் ஒழிப்புத் திட்டத்தைப் பின்வரும் நோக்கங்களோடு செயல்படுத்துகிறது.

1. காச நோயாளிகளை முன்னதாகவே கண்டறிந்து. உடனடி சிகிச்சை அளித்து.

தரமான மருந்துகளை வழங்கி முறையான சிகிச்சை அளித்தல்.

2. தனியார் மருத்துவமனைகளில் சிகிச்சை பெறும் நோயாளிகளுடன் தொடர்பு வைத்தல்.

3. உயர் அளவு தொற்றுப் பரவக்கூடிய மக்கள் குழுமத்தில் உள்ள நோயாளிகளைக் கண்டறிந்து நோய் பரவல் தடுப்பு ஏற்பாடுகளைச் செய்தல்.

4. காற்றுவழிப் பரவலைத் தடுத்தல்.

5. சமூகத் தன்மைகளை எதிர்கொள்ள பல துறை அணுகுமுறை.

பிரதம மந்திரி காசநோய் இல்லா பாரதம் இயக்கம்

காசநோய் ஒழிப்பு முனைவை வலுப்படுத்த ஒரு இயக்கம் உருவாக்கப்பட்டு செப்டம்பர் 2022இல் பிரதம மந்திரி காசநோய் இல்லா பாரதம் இயக்கம் துவக்கப்பட்டது. 2025க்குள் காசநோயை ஒழிப்பதற்காக நிலைத்து நிற்கும் மேம்பாட்டு இலக்கினை அடையத் தேவையான செயல்முறைகளை வகுப்பதே நோக்கமாகும். இதற்கு கள அளவில் அமைப்புகளும், மக்களும் அரசுகளும் இணைந்து செயல்பட வேண்டும். இந்த முனைவால் சம்மந்தப்பட்ட அனைவரும் ஒரே மக்கள் இயக்கமாக இணைந்து காசநோயை ஒழிக்க முயல்கின்றனர். இதற்கு தனியார் நிறுவனங்களின் நிறுவன சமூகப் பொறுப்பும் உதவுகிறது.

'நிஷய மித்திரர்கள்' என்று நண்பர்கள் குழு ஒன்று உருவாக்கப்பட்டு ஆர்வலர்கள் இதில் இணைந்து காசநோய் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அதிலிருந்து விடுபட உதவிகள் செய்து வருகின்றனர். இப்படி

உங்களுக்குக் காசநோய் இருக்கிறதா என்பதை எப்படித் தெரிந்துகொள்வீர்கள்? காசநோயின் அறிகுறிகள்

இடைவிடாத இருமல்

இரவில் வியர்த்தல்

நெஞ்சு வலி

மாலையில் ஜ்ரம்

மூச்சுவிடுவதில் சிரமம்

சோர்வு

சளியில் இரத்தம்

எடை குறைதல்

சமுதாயத்தின் பிற மக்களை இணைத்துச் செயல்படும் போது காசநோய் தொற்று சார்ந்த குற்ற உணர்வு விலகும். இது அல்லாமல் காச நோய் பற்றி விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டு அதனால் நோய்த் தடுப்பிலும், சிகிச்சையிலும் நல்ல பலன் கிடைக்கும். காசநோய் நீண்ட நாட்களுக்கு பாதிப்பை

ஏற்படுத்துவதாலும், பல மாதங்கள் சிகிச்சை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதாலும் பலருக்குப் பொருளாதார நெருக்கடிகளும் வேலை இழப்பும் ஏற்படுகின்றன. காச நோயாளிகளுக்கு தொழிற்பயிற்சி அளிக்கவும் 'நிக்ஷய மித்திரர்கள்' இயக்கம் முன் வந்துள்ளது.

ஏப்ரல் 2024 வரை 1.55 இலட்சத்திற்கும் மேலான நிக்ஷய மித்திரர்கள் பதிவு செய்துள்ளனர். நாட்டில் சிகிச்சை பெற்றுவரும் 13.45 இலட்சம் காச நோயாளிகளில் 8.66 இலட்சத்திற்கும் மேலானவர்கள் சமுதாய உதவிகளைப் பெற ஒப்புதல் அளித்துள்ளனர்.

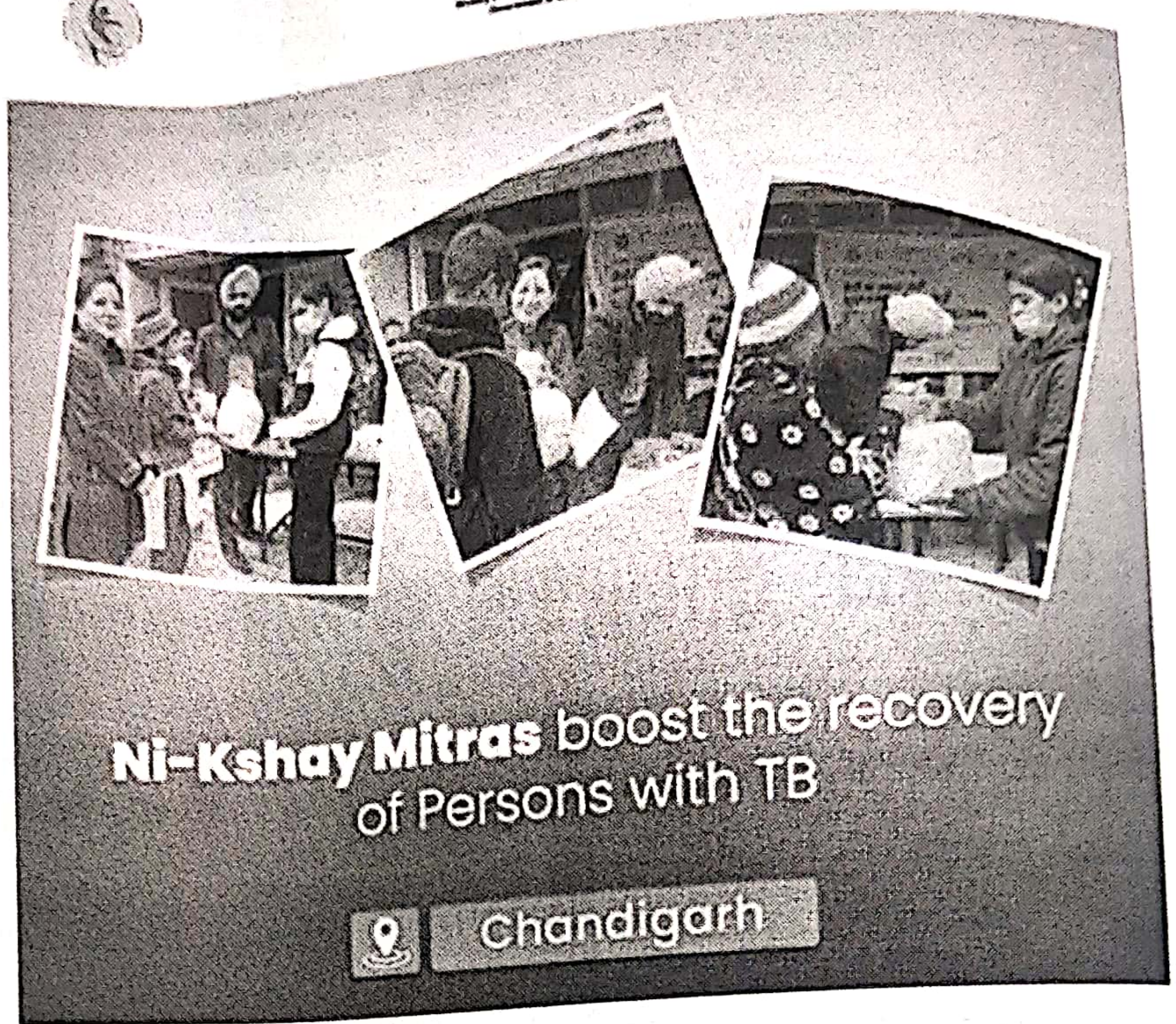
தீவிர காச நோயாளிகளை அடையாளம் காண இயக்கம்

மற்ற பல முனைவுகள் இந்தியாவில் காசநோய் ஒழிப்புக்கு உதவியுள்ளன. 2016இல் ஹோ.யி.. மற்றவர்கள் மேற்கொண்ட தூக்கப்பட்டவர்களை மட்டும் கண்டுபிடித்தால் ஆய்வின் முழுமையாக படி சிறிதளவு காசநோய் எல்லா நோயாளிகளையும் அடையாளம் காண முடியாது.

இந்த நிலையை அதிக காச நோய் உள்ள குறைந்த அல்லது நடுத்தர வருமானம் உள்ள நாடுகளில் நாம் காணலாம். இது பூகோள ரீதியாகவும், சமூகப் பொருளாதாரக் காரணங்களாலும் மக்கள் மருத்துவமனைகளை நாட இயலாமல் போவதும் அதனால் பரிசோதனைகள் மேற்கொள்ளப்படாமலும் ஆகிறது.

காச நோய்த் தொற்றுள்ளவர்களை அதிகமாகக் கண்டறிந்து தகுந்த நேரத்தில் சிகிச்சை அளிக்க காசநோய் தூக்கக்கூடிய மக்கள் பகுதிகளில் முறையான சோதனைகள் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று உலக சுகாதார நிறுவனம் கூறியுள்ளது.

தேசிய காச நோய் ஒழிப்புத்திட்டத்தின் கீழ் இந்தியா சமுதாயம் சார்ந்த தீவிர காசநோய் நோயாளிகளைக் கண்டுபிடிக்க உயர் வாய்ப்பு சமூகங்களில் முனைவுகளை மேற்கொண்டுள்ளது. பாதிப்புக்கு உள்ளாகக்கூடிய மக்கள் பகுதிகளில் ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் சென்று சோதனைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. எச்.ஐ.வி பாதித்தவர்களும், சர்க்கரை நோய் உள்ளவர்களும், ஊட்டச்சத்துக் குறைபாடு உள்ளவர்களும் பலர் ஒன்றாக இருக்கக்கூடிய சிறைச்சாலைகள், காப்பகங்கள், முதியோர் இல்லங்கள், பழங்குடி

மக்கள் வாழும் பகுதிகள் மற்றும் விளிம்பு நிலை வாழ் மக்கள் பகுதிகள் இவற்றில் அடங்கும். இந்த நடவடிக்கைகளினால் ஆரம்பம் முதல் மேலும் மூன்று இலட்சம் பேருக்குக் காசநோய் இருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. காசநோயை ஒழிக்கத் தீவிர முனைவுகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று பிரதமர் மோடி அறிவித்துள்ளார்.

வளர்ந்த இந்தியா உறுதியாத்திரை மூலம் காசநோய் கண்டெடுப்பு வளர்ந்த இந்தியா உறுதியாத்திரை நவம்பர் 2023இல் துவக்கப்பட்டது. நாடு தழுவிய இந்தப் பயணத்தின் போது போகும் வழிகளிலும், இடங்களிலும் மாநிலங்களிலும், யூனியன், பிரதேசங்களிலும் விழிப்புணர்வு ஊர்திகளின் மூலம் மக்களுக்கு மருத்துவ சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டதோடு காசநோய் உள்ளவர்களும்

கண்டறியப்பட்டனர். இந்த மருத்துவ முகாம்களில் மூன்று கோடியே 80 இலட்சத்திற்கும் மேலானவர்கள்

சோதனை செய்யப்பட்டு 10 இலட்சத்திற்கும் மேலான மக்களுக்குக் காசநோய்ச் சோதனைகள் செய்யப்பட்டன. இது அல்லாமல் கிராமங்கள் அளவில் ஒரு இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் நிக்ஷய மித்திரர்களாகச் சேர விருப்பம் தெரிவித்தனர்.

காசநோய் உள்ளவர்களைக் கண்டறிந்ததில் உன்னத முன்னேற்றம் 6 சிறப்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட தீவிர காசநோயாளிகள் கண்டெடுப்பு முனைவு, ஊராட்சி ஒன்றியம் அளவில் இருந்த சோதனைக் கருவி வசதிகள், ஆயுஷ்மான் பாரத நல மையங்கள் (முன்னதாக சுகாதார மற்றும் உடல் நல மையங்கள் சுமார் நாடெங்கிலும் 1.64 இலட்சத்திற்கும் மேலாக)

மற்றும் தனியார்துறை ஈடுபாடு ஆகியவற்றால் விடுபட்டுப்போன காச நோயாளிகள் பலர் அடையாளம் காணப்பட்டனர். இந்த மையங்கள் காசநோயாளிகள் கண்டுபிடிப்பில் முதல்படியாக உள்ளது.

காசநோய் இல்லாத ஊராட்சி இயக்கம்

காசநோய் இல்லா ஊராட்சி என்ற இயக்கத்தின் நோக்கம் ஊராட்சிகள் காசநோய் சார்ந்த அனைத்து சிக்கல்களையும் உணர்ந்து அதனை ஒழிக்க எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுக்க வேண்டும். அந்தப் பணிகளைப் பாராட்ட வேண்டும் மற்றும் ஊராட்சிகளுக்கிடையே நல்ல போட்டி மனப்பான்மை தோன்ற வேண்டும் என்பதாகும்.

இந்தப் பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய திறன்களை வளர்க்க மாநில, மாவட்ட அளவில் வட்டாரப் பயிலரங்கங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. தற்போது நோய்த் தொற்று உள்ளவர்களைக் கண்டறியும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. விரைவில் இதன் முடிவுகள் அறிவிக்கப்படும். இதுவரை இந்தப் பணிகளினால் 50 இலட்சம் காசநோய்த் தடுப்பு மருந்துகள் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன. இதனால் கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் ஆயுஷ்மான நல மையங்களில் காசநோய்த் தொற்றுப் பரிசோதனைகளும் மேற்கொள்ள ஊக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது.

தனியார் துறைகள் காசநோய் தொற்றுத் தகவல் தெரிவிப்பது அதிகரித்துள்ளது:

நோயாளி உதவி ஆதரவு அமைப்புகள், காசநோய்த் தொற்று சார் தகவல்களை கட்டாயமாகத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற கெசு அறிவிப்பு, காசநோய்த் தொற்றுத்

தகவல்களைத் தெரிவிப்பதற்கு அளிக்கப்படும் ஊக்கங்கள், இந்திய மருத்துவக் கழகம், இந்தியச் சிறார் மருத்துவர்கள் கழகம், மகப்பேறு மற்றும் மகளிர் நல மருத்துவச் சங்கங்களின் கூட்டமைப்பு ஆகியனவற்றோடு இணைந்து செயல்படுவதன் மூலம் கடந்த ஒன்பது ஆண்டுகளில் தனியார் துறைகள் காசநோய் சார்ந்த தகவல்களைத் தெரிவிப்பது எட்டு மடங்காக உயர்ந்துள்ளது. தனியார் துறை 2022இல் 7.33 இலட்சம் காசநோய்த் தொற்றுகளையும் 2023 8.42இலட்சம் காசநோயாளிகளின் தகவல்களையும் அளித்தது. இது பிப்ரவரி 2024 வாக்கில் உயர் அளவாக 33 சதவீதம் உயர்ந்தது. திட்டமிடப்பட்ட ஒருங்கிணைந்த முனைவுகளால் தனியார் துறை தந்த காசநோய்சார் 7 தகவல்கள் எட்டு மடங்கு உயர்ந்தன. இவை உலகளவில் சிறந்த தனியார் துறை மாதிரியாக உணரப்படுகிறது.

காசநோய் சிகிச்சை வெற்றி விகிதம் அதிகரிப்பு:

கடந்த ஒன்பது ஆண்டுகளில் மூன்றில் ஒரு அளவு எண்ணிக்கையில் காசநோய் சார்ந்த தகவல்கள் வந்த நிலையில் சிகிச்சை வெற்றி விகிதம் 80க்கும் அதிகமாக இருந்தது. 2021 இல் இந்த சிகிச்சை வெற்றி விகிதம் 84 சதவிகிதமாகவும், 2022இல் 86.9 சதவிகிதமாகவும், 2023இல் 85.5 சதவிகிதமாகவும் உயர்ந்தது.

புதிய காசநோய் மருந்துகள் அறிமுகத்தால் நல்ல பலன்

எபடாக்யூலைன் கலந்த குறுகிய கால, பாதுகாப்பான காசநோய் மருந்து எல்லா மாநிலங்களிலும் யூனியன் பிரதேசங்களிலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. பல மருந்துகள் கொண்ட கலவையை உட்கொள்வதால் எதிர்ப்புத் தன்மை

ஏற்பட்டுள்ள காச நோயாளிகளுக்கு இந்த மருந்து நல்ல பலனளிக்கிறது. 2022 இல் சுமார் 31000 நோயாளிகளுக்கு நீண்டகால வாய்வழி காசநோய் மருந்துகளும், 27431 நோயாளிகளுக்கு குறுகியகால வாய்வழி/ஊசி மருந்துகள் வழங்கப்பட்டன.

2023 63939 காச நோயாளிகளுக்குப் பல மருந்துகள் கொண்ட கலவையை அவர்களின் நோய்த்தன்மையை எதிர்ப்பதாகக் கண்டறியப்பட்டது. அவர்களுக்கு 58527 பேருக்கு சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டு 20567 பேருக்கு குறுகிய கால (911 மாதங்கள்) புதிய மருந்து அளிக்கப்பட்டது. 29990 பேருக்கு நீண்ட கால (18.20 மாதங்கள்) புதிய மருந்து அளிக்கப்பட்டது.

ஊட்டச்சத்து உறுதித்திட்டம்

உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் 2017ஆம் ஆண்டு ஆய்வறிக்கையின்படி காசநோய் உள்ள நோயாளிகளுக்கு ஊட்டச்சத்துக் குறைபாடும் இருந்தால் அவர்களுக்கு உயிருக்கான ஆபத்து இரண்டு மடங்கு அதிகமாக உள்ளதாகக் கண்டறியப்பட்டது. இது அல்லாமல் சாப்பிடும் மருந்துகளால் ஏற்படும் நச்சுத் தன்மை ஐந்து மடங்கு உயரலாம்.

இந்த நிலைமையைச் சமாளிக்க இந்திய அரசு 2018ஆம் ஆண்டு, ஊட்டச்சத்து உதவித் திட்டம் ஒன்றைத் துவக்கி காசநோயாளிகளுக்கு ஊட்டச்சத்து அளிக்க மாதம் ரூ. 500 நேரடியாக பணப் பரிமாற்றம் செய்யப்படுகிறது. இது அவர்களின் நோய் சிகிச்சைக் காலம் முடியும் வரை வழங்கப்படும். இதுவரை இந்தத் திட்டத்தால் ஒரு கோடிக்கு மேலான காச நோயாளிகள் பயன் பெற்றுள்ளனர். மார்ச் 2024 வரை ரூ.2,859.96 கோடி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

உள்கட்டமைப்பு மேம்பாடு

நோய் அறிகுறி அறியும் சோதனை உள்கட்டமைப்பு காசநோயாளிகளை கண்டுபிடிப்பதில் முக்கிய பங்காற்றுகிறது. அரசு மேற்கொண்ட முனைவுகளால் காசநோய் ஆய்வகச் சேவைகள் பெரிதும் வளர்ந்துள்ளன. கடந்த ஒன்பது ஆண்டுகளில் சிறப்பு கூர்மிகைப்படுத்தி மையங்கள் 80 சதவீதம் உயர்ந்துள்ளன. (2014இல் 13,583லிருந்து 2023 இல் 24,449) மேலும் இதுவரை 6196 மூலகூறுகள் ஆய்வகங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. மருந்தை எதிர்க்கும் காசநோய் சார் சிகிச்சை மையங்கள் 2014இல் 127 ஆக இருந்தது 2022இல் 792 ஆக உயர்ந்துள்ளது.

காசநோய் அல்லாத பகுதிகள் அறிவிப்புத் திட்டம்

மாநிலங்களில், யூனியன் பிரதேசங்களில் காசநோய் பாதிப்பு சிகிச்சை நிலைமைகளைக் கண்காணிக்க சுகாதார அமைச்சகம் ஒரு புதிய செயல்முறையை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. அதன்படி கள ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, தனியார் துறையில் சிகிச்சை பெறுபவர்களும் காசநோய் மருந்துகள் விற்பனையாவதையும் ஒப்பிட்டு எந்த அளவுக்குக் காசநோய்கள் அரசாங்கத்திற்கு தெரியப்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது என்று கண்டறியப்படுகிறது.

இந்த ஆய்வுகளின் படி கிடைக்கப்பெறும் தகவல்கள் 2015 காலகட்ட நிலைமைகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கப்படுகிறது. 2020 ஆம் ஆண்டில் இலட்சத்தீவுகள் பகுதி யூனியன் பிரதேசங்களிலும் ஜம்மு காஷ்மீரில் பட்காம் மாவட்டம், மாவட்ட அளவிலும் 80 சதவீதம் காசநோய் நிகழ்வுகளைக்

குறைத்திருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டது. 2022இல் கர்நாடக மாநிலத்திற்கு வெள்ளிப் பதக்கமும் > 40% குறைப்பு) ஜம்மு காஷ்மீர் மாநிலத்திற்கு செம்புப் பதக்கமும் (>20% குறைப்பு) வழங்கப்பட்டன. நாட்டில் மூன்று மாவட்டங்கள் காசநோய் இல்லாத (80% குறைப்பு) மாவட்டங்களாகவும், 17 மாவட்டங்களுக்கு தங்கப்பதக்கங்களும் (>60% குறைப்பு), 35 மாவட்டங்களுக்கு வெள்ளிப் பதக்கங்களும், 48

மாவட்டங்களுக்கு செம்புப் பதக்கங்களும் வழங்கப்பட்டன. 9 நி20 நாடுகள் கூட்டணியின் இந்தியத் தலைமையில் உயர்மட்ட அணுகுமுறை இந்த முனைவுகள் அல்லாமல், 2023 இல் இந்தியா நி20 நாடுகளின் தலைமை ஏற்ற போது, மத்திய சுகாதார அமைச்சகம் உலகளாவிய சில குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகளுக்கு நடவடிக்கைகளைப் பரிந்துரைத்தது. மின்ம உத்திகளுடன் மருத்துவச் சேவைகளின் தரத்தையும் வீச்சையும் விரிவுபடுத்துவது, மருந்துகள் உற்பத்தியை பெருக்கி பன்னாட்டு ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்துவது உள்ளிட்டவையாகும். 2023இல் குஜராத் காந்தி நகரில் நடைபெற்ற சுகாதாரம்சார் செயற்குழு மற்றும் அமைச்சர்கள் நிலையிலான கூட்டத்தில் "ஒரே உடல் நலம்" மற்றும் நுண்ணுயிர் எதிர்ப்பிற்கான தீர்வு போன்றவை மீது சிறப்புக் கவனம் செலுத்தப்பட்டது. இவையெல்லாம் இந்தியாவின் காசநோய் ஒழிப்புக்கு நல்ல பலன் அளித்தது.

முடிவாக

2025 ஆம் ஆண்டிற்குள் காசநோயை ஒழிக்கும் நமது இலக்கிற்கு இன்றும் 1½ ஆண்டுகால அவகாசமே உள்ள நிலையில் நாம் இந்த இலக்கை அடையவும். இந்நோய் வராமல் தடுக்கவும். நோய் கண்டவர்களை கண்டறிந்து சிகிச்சை அளிக்கவும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அரசுகளும், உதவும் அமைப்புகளும், சமுதாய அமைப்புகளும் தொடர்ந்து மேற்கொண்டுள்ள முனைவுகளால் விடுபட்டுப்போகும் காசநோயாளிகளின் எண்ணிக்கை 2015இல் 10 இலட்சம் என்று இருந்த நிலையில் 2023 இல் அது இப்போது 2.6 இலட்சமாக குறைந்துள்ளது.

இந்தியாவின் முனைவுகள் மகத்தானவை. பிரதமர் கூறியது போல இது 'காசநோய்க்கு எதிரான உலகளாவிய போருக்கான புதிய மாதிரியாகும்'. காசநோய்க்கு எதிரான இந்தியாவின் முனைவுகள் உலகப் பாராட்டைப் பெற்றுள்ளன. காசநோயை நிறுத்துவோம் என்ற இயக்கத்தின் செயல் இயக்குநர் Dr. லூசிகா டிடியூ இந்தியா காசநோய் ஒழிப்பையும். காசநோய் இல்லா பாரதத்தை உருவாக்கும் முயற்சியையும் பாராட்டியுள்ளனர். 2025க்குள் இந்தியா காசநோயை ஒழித்துவிடும் என்று தான் நம்புவதாகவும் அதனால் உலகளாவிய பாதிப்பு மிகவும் குறையும் என்று கூறினார்.

- டாக்டர் மனிஷ் வர்மா, கூடுதல் தலைமை இயக்குநர் (ஊடகம், தகவல் தொடர்பு, சுகாதாரம், குடும்பநல அமைச்சகம், இந்திய அரசு.

மத்திய படஜை 2024-25 - ஒரு பார்வை

உலகப் பொருளாதாரம் நிச்சயமற்றக் கொள்கைகளின் பிடியில் இருந்த போதிலும், இந்தியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சி தொடர்ந்து விதிவிலக்காகவே இருந்து வருகிறது. வரும் ஆண்டுகளிலும் அது அப்படியே இருக்கும். 'விக்சித் பாரத்' திட்டத்தைப் பின்பற்றுவதற்காக, அனைவருக்கும் போதுமான வாய்ப்புகளை உருவாக்குவதற்கும், வேலைவாய்ப்பு, திறன், குறு, சிறு, நடுத்தரத் தொழில் வாய்ப்புகள், நடுத்தர வகுப்பினர் மீது கவனம் போன்ற வற்றில் கவனம் செலுத்துவதற்காக ஒன்பது முன்னுரிமைகள் தொடர்பான தொடர்ச்சியான முயற்சிகளை இந்த பட்ஜெட் எதிர்பார்க்கிறது. விவசாயத்தில் உற்பத்தித்திறன், விரிதிறன், வேலைவாய்ப்பு, திறன்களை உள்ளடக்கிய மனிதவள மேம்பாடு, சமூக நீதி, உற்பத்தி மற்றும் சேவைகள், நகர்ப்புற மேம்பாடு, எரிசக்திப் பாதுகாப்பு, உள்கட்டமைப்பு, கண்டுபிடிப்பு, ஆராய்ச்சி மேம்பாடு, அடுத்த தலைமுறை சீர்திருத்தங்கள் ஆகியவை இந்த ஒன்பது முன்னுரிமைகள் ஆகும்.

விவசாயம், குறு, சிறு, நடுத்தரத் தொழில் வாய்ப்புகள், உற்பத்தி மற்றும் உள்கட்டமைப்பு ஆகிய துறைகளுக்கு ஊக்கமளிக்கும் வகையில் பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஏழைகள், பெண்கள், இளைஞர்கள், விவசாயிகள் மீது அரசு கவனம் செலுத்துகிறது. வேலைவாய்ப்புக்கும், திறன் மேம்பாட்டுக்குமான பிரதமரின் தொகுப்புத் திட்டத்தின் கீழ்,

வேலைவாய்ப்புடன் இணைந்த ஊக்கத்தொகைகளுக்காக மூன்று திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டன. முதல் திட்டத்தின் கீழ், அனைத்து முறைசார்ந்த துறைகளிலும் புதிதாகப் பணியில் சேரும் அனைவருக்கும் ஒரு மாத ஊதியம் வழங்கப்படும். உற்பத்தித் துறையில் வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்க இரண்டாவது திட்டம் வழிவகுக்கும், மூன்றாவது திட்டம் முதலாளிகளுக்கு ஆதரவை வழங்கும். வலுவான உள்கட்டமைப்பை உருவாக்க குறிப்பிடத்தக்க முதலீடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. நாட்டில் உள்கட்டமைப்பை மேம்படுத்த மூலதனச் செலவினங்களுக்காக 11 இலட்சம் கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பெண்கள் மற்றும் சிறுமியருக்குப் பயனளிக்கும் திட்டங்களுக்கு மூன்று இலட்சம் கோடிக்கும் அதிகமான நிதி ஒதுக்கீட்டையும் நிதியமைச்சர் அறிவித்துள்ளார்.

தருண் பிரிவின் கீழ் கடன் பெற்று வெற்றிகரமாக திருப்பிச் செலுத்திய தொழில்முனைவோருக்கு முத்ரா கடன்கள் தற்போதைய 10 இலட்சத்திலிருந்து 20 இலட்சமாக உயர்த்தப்படும் என்றும் அமைச்சர் அறிவித்தார். இகாமர்ஸ் ஏற்றுமதி மையம் அரசுதனியார் பங்களிப்பு முறையில் அமைக்கப்படும் என்று அவர் கூறினார். ஐந்து ஆண்டுகளில் ஒரு கோடி இளைஞர்களுக்கு 500 முன்னணி நிறுவனங்களில் தொழில்பழகுநர் வாய்ப்புகளை வழங்குவதற்கான விரிவான திட்டத்தை அரசு தொடங்கும் என்று அமைச்சர் அறிவித்தார். தொழிலாளர்களுக்கான

தங்குமிடங்களுடன் கூடிய வாடகை வீடுகள் அரசு தனியார் பங்கேற்புடன் எளிதாக்கப்படும்.

உள்நாட்டு உற்பத்திக்காகவும், முக்கியமான கனிமங்களின் மறுசுழற்சிக்காகவும் கனிம இயக்கத்தை அரசு அமைக்கும் என்று அமைச்சர் கூறினார். 30 இலட்சத்துக்கும் அதிகமான மக்கள் தொகை கொண்ட 14 பெரிய நகரங்களுக்குப் போக்குவரத்து சார்ந்த வளர்ச்சித் திட்டங்கள் வகுக்கப்படும் என்று அவர் கூறினார். பிரதமர் வீட்டுவசதித் திட்டம் (நுகர்ப்புறம்) 2.0 மூலம் ஒரு கோடி ஏழை, நடுத்தரக் குடும்பங்களின் வீட்டுத் தேவைகள் 10 இலட்சம் கோடி ரூபாய் மூலம் நிவர்த்தி செய்யப்படும் என்று அவர் அறிவித்தார். பிரதமரின் கிராமப்புறச் சாலைகள் திட்டத்தின் நான்காவது கட்டம் தொடங்கப்படும் என்று அவர் கூறினார். சிறார்களின் பொருளாதாரப் பாதுகாப்புக்காக என்.பி.எஸ் (வாத்சல்யா) திட்டம் NPS (Vatsalya) தொடங்கப்படும் என்றும் அவர் கூறினார்.

புற்றுநோயாளிகளுக்கு நிவாரணம் வழங்குவதற்காக மேலும் மூன்று மருந்துகளை சுங்க வரியிலிருந்து விலக்கு அளிப்பதாகவும் நிதியமைச்சர் அறிவித்தார். தங்கம் மற்றும் வெள்ளி மீதான சுங்க வரியை 6 சதவீதமாகவும், பிளாட்டினம் மீதான சுங்க வரியை 6.4 சதவீதமாகவும் குறைப்பதாகவும் அறிவிக்கப்பட்டது. சில நிதி சொத்துக்கள் மீதான மூலதன ஆதாயங்களுக்கான விலக்கு வரம்பை ஆண்டுக்கு 1.25 இலட்சம் ரூபாயாக உயர்த்தவும்

அவர் முன்மொழிந்தார். இந்திய ஸ்டாட்அப் முறையை மேம்படுத்த, அனைத்து வகை முதலீட்டாளர்களுக்கும் ஏஞ்சல் வரியை ரத்து செய்ய அவர் முன்மொழிந்தார்.

தனிநபர் வருமான வரி தொடர்பாக நிதியமைச்சர் இரண்டு முக்கிய அறிவிப்புகளை வெளியிட்டார். புதிய வரி விதிப்பு முறையின் கீழ் சம்பள

ஊழியர்களுக்கான நிலையான விலக்கு ரூ.50,000 முதல் ரூ.75,000 வரை உயர்த்தப்படும். புதிய வரி விதிப்பு அடுக்கு விகிதங்கள் திருத்தப் பட்டுள்ளன. இந்த மாற்றங்கள் வரி நிவாரணம் வழங்குவதையும், தனிநபர்களுக்கான வரிக் கட்டமைப்பை எளிதாக்குவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.

ஆதாரம்: பத்திரிகை தகவல் அலுவலகம், அகில இந்திய வானொலி செய்திகள்

பல்வேறு துறைகளில் பட்ஜெட் அறிவிப்புகளின் தாக்கம் பற்றிய விரிவான பகுப்பாய்வுகளும், ஒன்பது முக்கிய முன்னுரிமைப் பகுதிகள் பற்றிய ஆழமான ஆய்வுடன், யூனியன் பட்ஜெட் 2024-25 சிறப்பிதழாக யோஜனாவின் செப்டம்பர் மாத இதழ் வெளிவரும். தவறாமல் படிங்கள்.

நீதிநிலை அறிக்கை 2024-25

மாநிலங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் மறு சீரமைப்புத் திட்டங்கள்

- மாநில அரசுகள் மேற்கொண்டு வரும் வளர்ச்சிக்கான முக்கியமான சீரமைப்புத் திட்டங்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கும் வகையில், 75 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் அளவிலான நிதி ஆதாரத்திற்கான 50 ஆண்டுகால வட்டியில்லா கடன் தொகை வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

பட்ஜெட் மதிப்பீடுகள் 2024-25

- கடன்கள் தவிர மொத்த வருவாய் மற்றும் மொத்த செலவினத்தொகை முறையே 30.80 இலட்சம் கோடி மற்றும் 47.67 இலட்சம் கோடி ரூபாயாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.
- வரிவருவாய் 26.02 இலட்சம் கோடி ரூபாயாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.
- 2024-25ஆம் நிதியாண்டுக்கான நிதிப்பற்றாகுறை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 5.1 சதவீதமாக இருக்கும் என மதிப்பீடப்பட்டுள்ளது.
- 2024-25ஆம் நிதியாண்டில் காலவரையறையுடன் கூடிய பங்குச்சந்தைகள் மூலம் பெறப்படும் மொத்த மற்றும் நிகரக் கடன்தொகை முறையே 14.13 மற்றும் 11.75 இலட்சம் கோடி ரூபாயாக இருக்கும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பொருளாதாரத் தற்போதையை மற்றும் எதிர்கால நிலை

- 2015ஆம் ஆண்டில் நாட்டின் பொருளாதாரச் செயல்பாடுகள் சீரமைக்கப்பட்டு, சரியான நிர்வாக நடைமுறைகளை அமல்படுத்தவேண்டிய பொறுப்பு மத்திய அரசுக்கு இருந்தது. இந்தத் தருணத்தில்;
- முதலீடுகளை ஈர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகள்,
- மறுசீரமைப்புக்கான நடவடிக்கைகளை கட்டமைப்பதற்கான ஆதரவு அளிப்பது
- மக்களுக்கு நம்பிக்கை அளிப்பது போன்ற நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

சுதந்திரப் போருக்கு இந்திய மொழிகளின் பங்களிப்பு

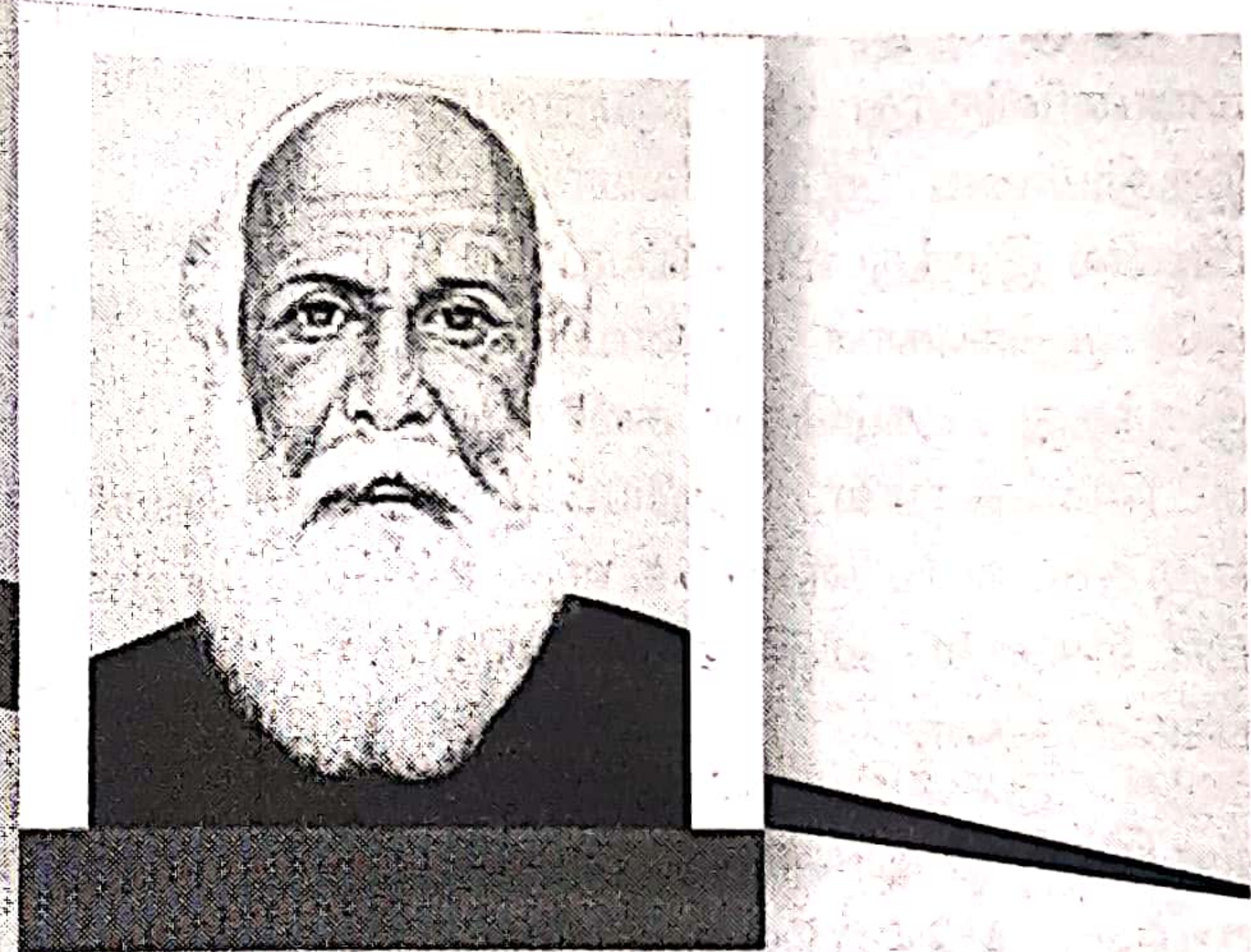
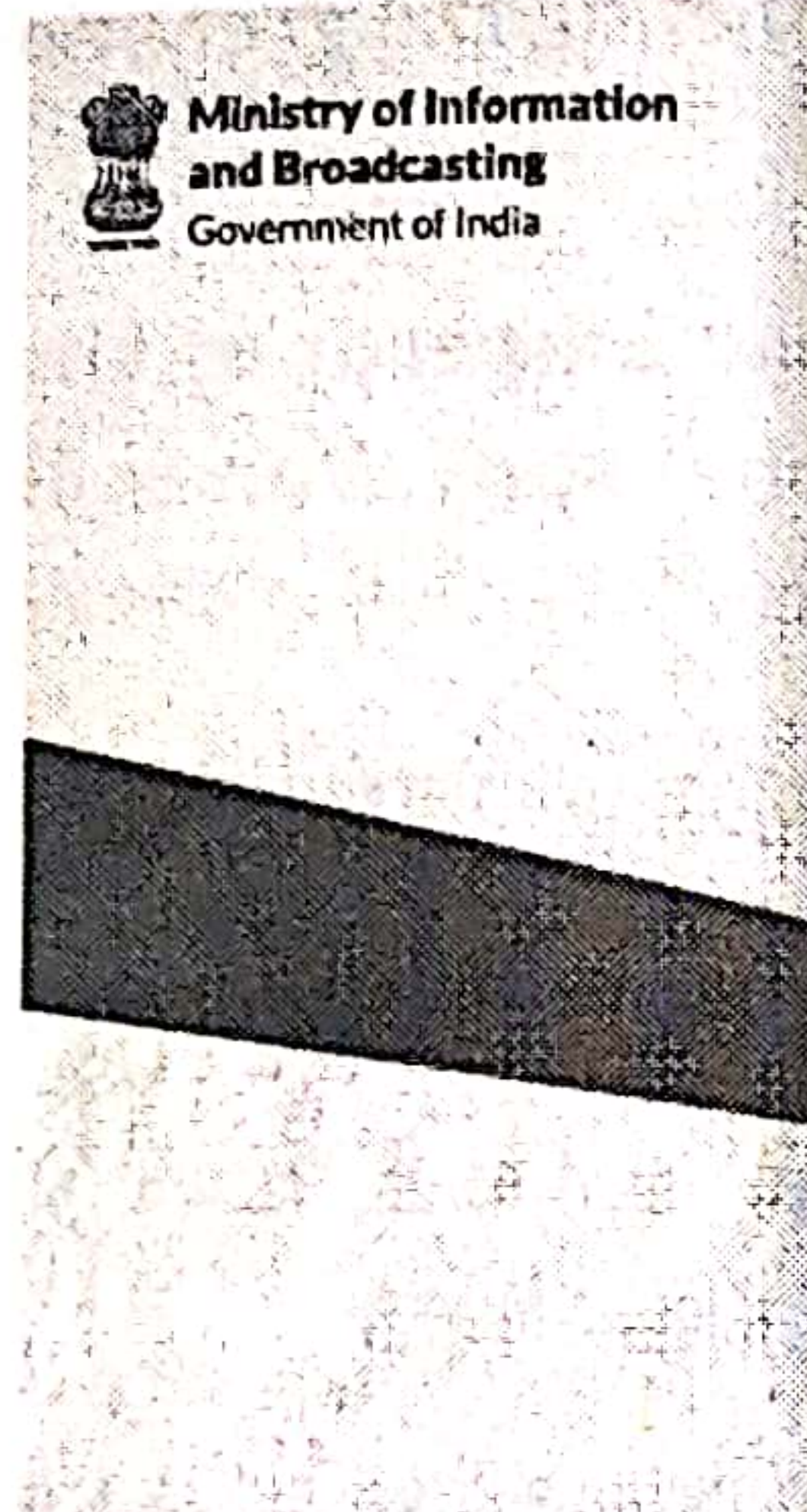
- கே.ஸ்ரீனிவாசராவ்

சமூக இயக்கங்களில் இலக்கியத்தின் பங்கு பெரும்பாலும் குறைத்து மதிப்பிடப்படுகிறது அல்லது சில நேரங்களில் கணக்கில் கொள்ளாமல் தள்ளப்படுகிறது. வரலாற்றின் பக்கங்களில் இலக்கியப் படைப்புகள், வாய்மொழியாகவோ அல்லது எழுதப்பட்டதாகவோ, சமூக இயக்கங்களில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கைக் கொண்டிருந்த பல நிகழ்வுகளை எளிதாகக் காணலாம். நாடு முழுவதிலும் உள்ள அனைத்து மொழிகளிலுமிருந்து தொடுக்கப்பட்ட இலக்கியத் தாக்குதலால் பதற்றமடைந்த ஆங்கிலேயர்கள், தேசபக்தி கொண்ட புத்தகங்களைத் தடை செய்யத் தொடங்கினர். சுதந்திரம் பெற வேண்டும் என்ற எண்ணம் இந்தியாவின் பெரும்பகுதிகளில் பரவியதால், மக்கள் தங்கள் கலாச்சார வேர்களைக் கண்டறிந்து, தங்கள் நாட்டின் மீதும் அதன் வளமான பழையமைகலாச்சார பாரம்பரியத்தின் மீதும் பெருமை கொள்ளத் தொடங்கினர்.

இந்திய சுதந்திர இயக்கம் ஒரே திசை நோக்கிய ஒரே மாதிரியான ஒற்றை சமூக இயக்கம் அல்ல, இந்த இயக்கத்தில் ஏராளமான வெளிப்பாடுகள் உள்ளன. இந்தியா நூற்றுக்கணக்கான கலாச்சார மரபுகளைக் கொண்ட நாடு என்பதை நன்கு அறிந்திருந்தும், ஒட்டுமொத்த இலக்கிய இயக்கமும் அதன் சிக்கலான கலாச்சார அமைப்புகளின் வெளிப்பாடுகளினால் அப்போதைய பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்களை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியது.

அடக்குமுறையாளர்களை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்ற வேண்டும் என்ற ஒற்றைக் கவனத்துடன் வெளிப்பாடுகள் மையப் புள்ளியை எடுத்தபோது, பிரிட்டிஷ் ராஜ்யத்தார் எந்தத் திசையில் பார்க்க வேண்டும் என்று தெரியாமல் குழப்பமடைந்து துப்பு தெரியாமல் இருந்தனர்.

இந்த விஷயத்தில் அனைத்து இந்திய மொழிகளும் பங்களித்த முதன்மையான திசையானது, மக்களிடையே தேசியவாத உணர்வை அதிகரிப்பதும் இந்தியாவின் பல்வேறு

Baba Kanshi Ram

11th July, 1882 - 15th October, 1943

Remembering the **great freedom fighter**

- He preached the **message** of Mahatma Gandhi to the **Nation** and composed **songs** and **poems** in 'Pahari' language to **inspire** youth to join the **freedom struggle**

சமூகங்களுக்கு ஒற்றுமையைக் கொண்டுவருவதும் ஆகும். சுதந்திர இயக்கத்தின் போது, இந்தியா பல ராஜ்யங்களாகவும் சமூகங்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டது. கலாச்சாரப் பொதுமைகள் மூலம் மக்கள் தங்களின் அடையாளத்தைக் கொண்டிருந்ததால், அடிப்படையில்

அவர்கள் முதலில் தங்கள் சொந்த சமூகங்கள் மீதும், பின்னர் தேசத்தின் மீதும் அதிக விசுவாசத்தைக் கொண்டிருந்தனர்.

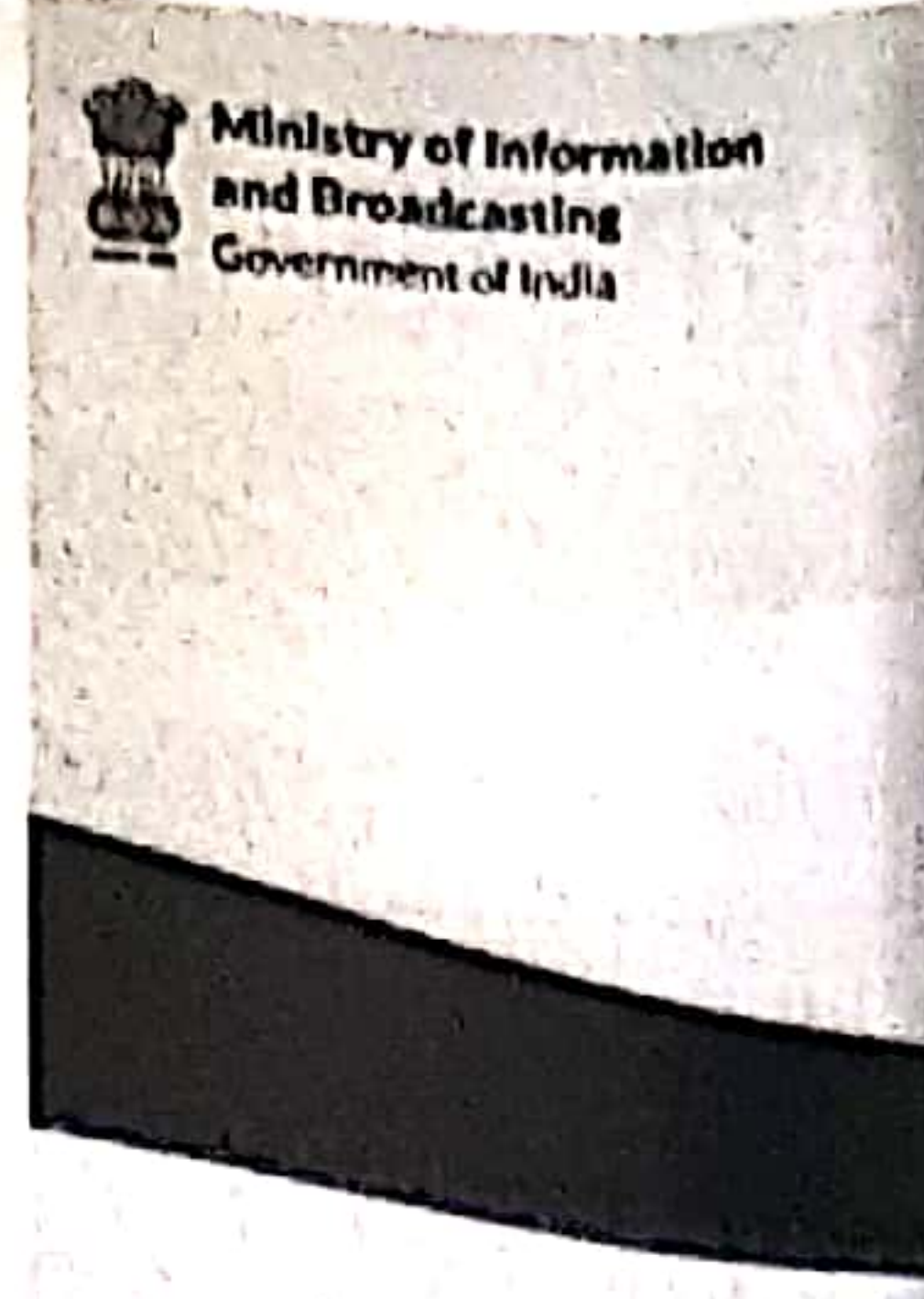
இதில் கவிதைகளும் பாடல்களும் குறிப்பிடத்தக்கப் பெரும் பங்கினை வகித்தன. ஆகஸ்ட் 1947இல் சுதந்திரம் அடையும்

வரையிலான காலகட்டத்தில், பெரும்பான்மையான மக்கள் கல்வியறிவற்றவர்களாக இருந்தனர் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

இலக்கியங்களின் உலகளாவிய ஈர்ப்பின் காரணமாகவும், அவற்றைப் புரிந்துகொள்வதற்கும், உணருவதற்கும், பாராட்டுவதற்கும் கல்வியறிவு தேவையில்லை என்ற உண்மையின் காரணமாகவும் கவிதைகள் மக்களை எளிதில் சென்றடைந்தன, சில சமயங்களில் பாடல்கள் மூலம் தேசியவாதத் தணல் வேகமாகப் பரவியது.

ஒடுக்குபவர்களை மண்ணிலிருந்து வெளியேற்றுவது, இந்தியாவை ஆங்கிலேயர்களின் பிடியில் இருந்து விடுவிப்பது என்ற ஒரே குறிக்கோள் அனைவருக்கும் இருந்தது. புகழ்பெற்ற கவிஞர்கள் மட்டுமல்லாமல், அறியப்படாத எழுத்தாளர்களும், உள்ளூர்ப் பாடல்களும் விழிப்புணர்வுக்குப் பங்களித்தன.

இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில், சமூக மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்ட இடைக்காலத்தில், சிவசரணர்கள், தாசர்கள், மராத்தித் துறவிகள், ஆழ்வார்கள், சந்த் கபீர் மற்றும் போன்றவர்களின் இலக்கியப் படைப்புகள் பல்வேறு வகையான மேலாதிக்கத்தை எதிர்கொள்ள மக்களுக்கு அதிகாரம் அளித்ததும் பல்வேறு சமூகங்களை ஒன்றிணைப்பதில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கைக் கொண்டிருந்ததும் கண்கூடு. இடைக்காலத்தின் பக்தி இலக்கியம் ஒரு கலாச்சாரப் புரட்சிக்கு வழிவகுத்தது, அது பெரும்பாலும் நன்கு பிரதி நிதித்துவப்படுத்தப்படவில்லை. நாட்டின் ஒரு பகுதி அல்லது ஒரு சமூகத்துடன் இது மட்டுப்படுத்தப்படவில்லை.

Bankim Chandra Chattopadhyay

26 June, 1838 - 7 April, 1894

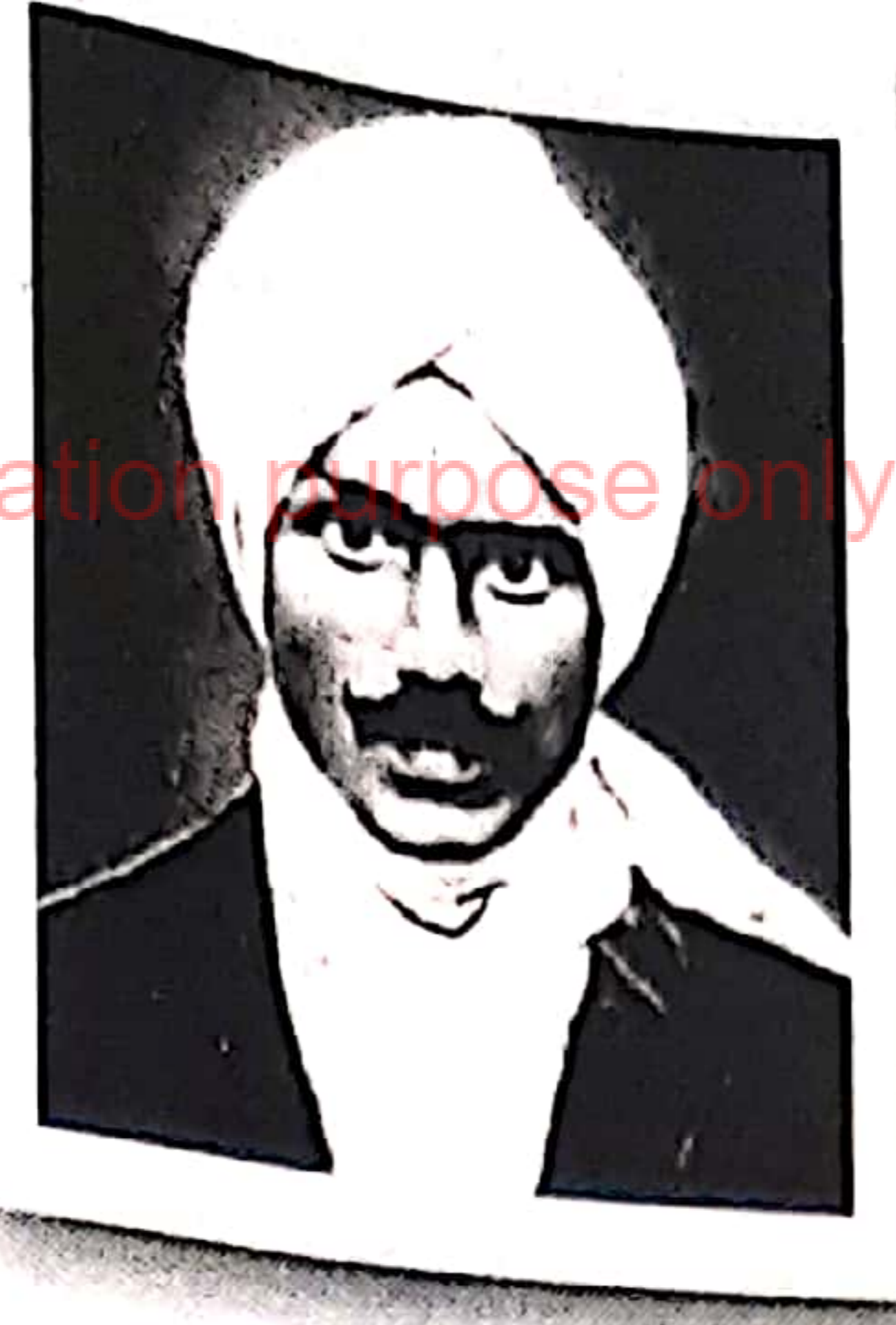
Remembering the great nationalist, poet and novelist.

Known as the **Emperor of Literature**, he penned down India's national song, **Vande Mataram**. His writings still reverberate in the hearts of every Indian.

மாநிலங்கள் மற்றும் ராஜ்யங்கள் முழுவதும் பக்தி இலக்கியம் பரவி இருந்தது. கடவுளின் மீது அனைவருக்கும் உரிமை உண்டு என்பதை இது நிறுவியது.

ஆக, நவீன காலத்திலும் இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் இலக்கியம் முக்கியப் பங்காற்றியதில் ஆச்சரியம் ஏதுமில்லை. 19, 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில், பாலகங்காதர் திலகர், கோபாலகிருஷ்ண கோகலே, விஷ்ணு வாமன் ஷிர்வாட்கர், காண்டேகர் என மராத்தியில் உள்ள பிரபலங்களைப் போலவே அனைத்து மொழிகளிலும் காணப்பட்டனர். சிவராம் கரந்த், குவெம்பு, சித்தவனஹள்ளி கிருஷ்ண சர்மா மற்றும் பலர் கன்னடத்திலும்; குர்சாடா அப்பாராவ், மங்கிபுடி வெங்கடராய சர்மா, தும்மலா சீதாராமமூர்த்தி, ராயப்ரோலு சுப்பாராவ், குர்ரம் ஜோஷ்வா, சிலகமர்த்தி லக்ஷ்மிநரசிம்மம், புட்டமர்த்தி நாராயணாச்சார்யுலு,

செருகுவாடா வெங்கட ராமையா, துவ்வூரி ராமிரெட்டி, லக்ஷ்மி நாராயணா, கருணாபூர், கரிமெல்லா போன்றோர் தெலுங்கிலும்; சுப்பிரமணிய பாரதி, பாரதிதாசன், நாமக்கல் கவிஞர், வ.உ.சிதம்பரம், ப.ஜீவானந்தம், வி.வி.எஸ்.ஐயர், ராஜாஜி போன்றவர்கள் தமிழிலும், குஜராத்தியில் மகாத்மா காந்தி, கோபபந்து தாஸ், கோவர்தன் ராம் திரிபாதி, நர்ஹரி துவாரகதாஸ் பரிக், உமாசங்கர் ஜோஷி, சுந்தர்ஜி பேட்டாய், சுந்தரம், நரசிங் ராவ், மன்சுக்லால் ஜாவேரி, பதராயன் ஆகியோரும்; வள்ளத்தோள் மேனன், வைக்கம் முஹம்மது பஷீர், சஹோதரன் அய்யப்பன் மற்றும் பலர் மலையாளத்திலும்; ரங்கலால் பந்தோபாத்யாய், மதுசூதன் தத்தா, தினபந்து மித்ரா, கிரிஷ் சந்திர கோஷ், பங்கிம்சந்திர சட்டோபாத்யாய், ரவீந்திரநாத் தாகூர், சரத்சந்திர சட்டோபாத்யாய், காசி நஸ்ருல் இஸ்லாம் போன்ற

Subramania Bharati

11th December, 1882 - 11th September, 1921

Remembering a great freedom fighter and
an exceptional poet.

Popularly known as Mahakavi Bharathiyar,
his fiery songs kindled patriotism during the
Indian Independence movement.

பலரும் வங்காள மொழியிலும்;
மைதிலி ஷரன் குப்த், ராம்தாரி சிங்
தினகர், ஹசாரி பிரசாத் த்விவேதி,
ஜெய்சங்கர் பிரசாத், பத்ரிநாத் பட்,
மகன்லால் சதுர்வேதி, பெச்சன்
ஷர்மா உக்ரா, கோவிந்த் வல்லப்
பந்த் முன்ஷி பிரேம்சந்த் எனப்
பலரும் இந்தியிலும் தங்களின்
இலக்கியப் படைப்புகளின் மூலம்
சுதந்திர இயக்கதிற்குத் துணை
நின்றனர்.

இந்திய சுதந்திரப்
போராட்டத்திற்கு இந்த இலக்கியப்
பங்களிப்புகள் 20ஆம் நூற்றாண்டின்
முக்கியமான தருணங்களில்
பங்களித்திருப்பவையாகும். நாடு
முழுவதிலும் உள்ள அனைத்து
மொழிகளிலும் இலக்கியத்
தாக்குதலால் பதற்றமடைந்த
ஆங்கிலேயர்கள், சிறிதளவு
தேசபக்தியை வெளிப்படுத்தும்
புத்தகங்களையும் கூட
தடை செய்யத் தொடங்கினர்.
இந்தத் தருணத்தில் தான்
முக்கிய மொழிகளில் உள்ள
பத்திரிகைகளும் இதழ்களும்
சுதந்திர இயக்கத்தில் தொடர்ந்து
பங்களிக்க எழுத்தாளர்களுக்கு
உதவின. சுதந்திரப் போராளிகள்
தங்கள் செய்தியை மக்களிடம்
கொண்டு செல்லத் துணை
செய்தன. உண்மையில், அன்றைய
அரசாங்கம் அனைத்து மொழி
களிலும் உள்ள பத்திரிகைகளை
ஒடுக்கத் தொடங்கியபோது,
அது மற்றொரு சுவாரஸ்யமான
வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது.
இதழ்களும் புத்தகங்களும்
ரகசியமாக அச்சிக்கப்பட்டன.

பருவ இதழ்கள், நாளிதழ்கள், மாத
இதழ்கள், பத்திரிகையாளர்களின்
பங்கு இந்த விஷயத்தில்
விலைமதிப்பற்றதாகும். சுதந்திரப்
போராட்டத்திற்கு பங்களிக்க
தங்களிடம் இருந்த அனைத்தையும்
எழுத்தாளர்கள் பணயம் வைத்தனர்.

பல மொழிகளில் உள்ள
பத்திரிகைகளும் நாளிதழ்களும்
நையாண்டி மற்றும் அங்கத
மொழியைப் பயன்படுத்தின.
இதனால் அந்நிய ஆட்சியாளர்கள்
செய்தியை எளிதில் புரிந்து கொள்ள
முடியாமல் போனது.

அதே நேரத்தில் உள்ளூர்வாசிகள்
அதை எளிதாகப் புரிந்துகொண்டு
தகவல் அல்லது கதையைப் பரப்பி
வந்தனர். சகாப்தத்தில் செயல்பட்ட
பத்திரிகை, அச்ச ஊடகம்
போன்றவை சுதந்திர இயக்கம்
வேகம் பெறுவதற்குப் பெரும் பங்கு
வகித்தன.

மேலும், இந்த இலக்கியவாதிகள்
அனைவருக்கும் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண
பரமஹம்சர், சுவாமி விவேகானந்தர்,
ஸ்ரீ அரவிந்தர் போன்றோரின்
ஆசீர்வாதங்கள் கிடைத்தன.
இவர்கள் தாமாகப் பேசப்படவில்லை.

விடுதலை இயக்கத்தில்
ஈடுபட்டுள்ள புகழ்பெற்ற
ஆளுமைகள் உட்பட பெரும்பாலான

சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்கள், தாங்கள்
வாழ்ந்திருந்த பகுதியில் பெரிய
மகான்களின் ஆசீர்வாதங்களை
அவ்வப்போது பெற்றனர் என்பது
நன்கு நிறுவப்பட்டுள்ளது. சமூக
இயக்கங்களை வழிநடத்தும்
ஆன்மீக சக்தியின் இந்த அம்சம்
குறிப்பாக இந்திய சுதந்திர
இயக்கத்தைப் பற்றி விரிவாக
விவாதிக்கப்படவில்லை என்பது
உண்மையில் உண்மை.

என்ன நடக்கிறது
என்பதை ஆங்கிலேயர்கள்
உணர்ந்ததும், அவர்கள் நாடு
முழுவதும் பத்திரிகைகளைப்
பின்தொடர்ந்தனர். இந்தியாவில்
நூற்றுக்கணக்கான கலாச்சாரங்கள்
இருப்பது மட்டுமல்லாமல்,
கலாச்சார வெளிப்பாடுகளும்
பலதரப்பட்டவையாக இருந்தன.
ஆனால் ஆங்கிலேயர் முற்றிலும்
எதிர்பார்த்திராத திருப்பம் ஏற்பட்டது.
அதில் ஒன்று நாடகம். இந்தியா
எப்பொழுதும் செயல்திறனுடைய

பூமி. விதிகள் வகுக்கப்படுவதற்கும், செம்மைப்படுத்தப்படுவதற்கும் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பாகவே, விதிகளுடன் கூடிய நாட்டிய சாஸ்திரத்தை இந்தியா வழங்கியிருந்தது. இந்தியர்களின் மரபணுவில் செயல்திறன் இயல்பாகவே உள்ளது. எனவே, ஒவ்வொரு தெரு முனைகளிலும் மக்கள் தெரு நாடகங்களை நடத்தியதில் ஆச்சரியம் ஏதுமில்லை.

ஒவ்வொரு கலாச்சாரமும், சமூகமும் அதற்கே உரிய தொன்மக் கதைகளை உருவாக்குகிறது. இவை கற்பனை கதைகளாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. கவிதைகள், நாடகங்கள், கதைகள், ஓவியங்கள், நடனம் அல்லது கட்டடக்கலை போன்றவை மூலம் அவை பாதுகாக்கப்பட்டு வெளிப்படுத்தப்பட்டன.

இந்தியப் புராணங்கள், குறிப்பாக இரண்டு தேசிய இதிகாசங்களான இராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதம் ஆகியவை சமூகத்தில் ஆழமாக ஊடுருவி, இந்தியக் கலாச்சாரத்தின் ஒரு பகுதியாகவே மாறிவிட்டது. அவை உலகில் மிக நீண்ட காலமாக நிலவிவரும் கலாச்சார வெளிப்பாடுகளாகும்.

மக்கள் தேசியவாத மற்றும் தேசபக்தி செய்திகளை பரப்பும் தெரு நாடகங்களை நடத்தியபோது, எல்லா மொழிகளிலும் பொதுமக்கள் மிகவும் புத்திசாலித்தனமான, புதுமையான தந்திரோபாயத்தைக் கையாண்டனர் அவர்கள் பிரிட்டிஷ் அரசை திசைதிருப்ப புராணங்களைப் பெரிதும் பயன்படுத்தினார்கள். ஆனால் நாடகங்களில், இராவணன், கம்சன் அல்லது ஹிரண்யனாக ஆங்கிலேயர்கள் வகைப்படுத்தப்பட்டனர், மகாத்மா காந்தி, பாலகங்காதர திலகர் மற்றும் பிற தலைவர்கள் புராண மற்றும்

தெய்வீக - கதாபாத்திரங்களாகச் சித்தரிக்கப்பட்டனர், அவர்கள் தர்மத்தை பரப்புகிறவர்களாகச் சித்தரிக்கப்பட்டனர்.

வெறும் 60 அல்லது 70 ஆண்டுகளில், இந்தச் செய்திகள் கிராமப்புறச் சொற்களாகப் பரவி, பழமொழிகளாக வெளிப்பட்டன. மகாத்மா காந்தியும் கூட தொலைதூரக் கிராமப்புறங்களில் நாட்டுப்புறக் கதைகளின் ஒரு பகுதியாக மாறினார். பின்னர், சினிமா ஒரு பிரபலமான ஊடகமாக மாறியதும், இவை காட்சி ஊடகத்தின் ஒரு பகுதியாக மாற்றம் கண்டன. இந்திய சுதந்திர இயக்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில் பரந்த வாய்வழிப் பாரம்பரியத்திற்கு அது உயிர் கொடுத்தது.

உடனடியாக சுதந்திரம் பெற்றாக வேண்டும் என்ற எண்ணம் இந்தியாவின் பெரும்பகுதிகளில் பரவியதால், மக்கள் தங்கள் கலாச்சார வேர்களைக் கண்டறிந்து, தங்கள் நாட்டிலும் அதன் வளமான மற்றும் பழமையான கலாச்சாரப் பாரம்பரியத்திலும் மீண்டும் பெருமை கொள்ளத் தொடங்கினர்.

மகாத்மா காந்தி, தனது பொதுப் பேச்சுகளைத் தவிர, இந்தியாவில் எண்ணற்ற இளைஞர்களை தனது எழுத்துக்கள் மூலம், குறிப்பாக நவஜீவன் மற்றும் தியங் இந்தியா ஆகிய இதழ்களின் மூலம் ஊக்குவித்து உற்சாகப்படுத்தினார். இளம் இந்தியா என்ற கருத்தை அவர் தனித்து வடிவமைத்தார். சுயராஜ்யம் உட்பட இந்தியா தொடர்பான பல அம்சங்களில் நாடு முழுவதும் பொது விவாதங்களைத் தொடங்கினார். உண்மையில், கார்ல் மார்க்ஸின் எழுத்துக்களுடன், மகாத்மா காந்தியின் எழுத்துக்களும் சமூக இயக்கங்களில் இலக்கியத்தின்

தாக்கத்திற்குச் சாட்சியாக நிற்கின்றன. இன்றுவரை, காந்தியின் எழுத்துக்கள் இந்தியாவில் மட்டுமல்ல, உலகெங்கிலும் உள்ள பல நாடுகளில் உள்ள மக்களை ஊக்கப்படுத்துகின்றன. காந்தியின் எழுத்துக்கள் நாட்டின் அனைத்து சமூகங்களையும் பெரிதும் பாதித்து ஊக்கப்படுத்தியதில் ஆச்சரியமில்லை.

இந்திய சுதந்திர இயக்கத்திற்காக, நாட்டின் ஒவ்வொரு மொழியிலும் கதைகள், கவிதைகள், பாடல்கள் மற்றும் நாடகங்கள் இயற்றப்பட்டன. அவற்றில் பல எழுதப்படாத வாய்மொழி இலக்கியங்களாகத் திகழ்ந்தன. துடிப்பான உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டிருந்தன. நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காக கோடிக்கணக்கானவர்களை இது தூண்டியதோடு மட்டுமல்லாமல், அவர்களின் கலாச்சார வேர்களை மீட்டெடுக்கவும் உதவியது. மேலாதிக்கத்தை எதிர்கொள்ள அவர்களுக்கு அதிகாரம் அளித்தது. சமூகப்புரட்சிக்கு வழிவகுத்தது, இதன் விளைவாக அனைத்து வகுப்பினருக்கும் மேம்பட்ட சமூக நீதி கிடைத்தது.

எப்போதும் சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டும் என்ற மனிதனின் உள்ளார்ந்த ஏக்கத்தை, நாட்டின் ஒவ்வொரு கலாச்சாரப் பாரம்பரியமும், மொழியும் இலக்கியமும், கணக்கற்ற விதங்களில் செயல்படுத்தின. இப்படிப்பட்ட ஒரு நிகழ்வு, இவ்வளவு பெரிய அளவில் நிகழ்ந்திருப்பது, உலக வரலாற்றில் இணையற்றதாகும்.

- கே.ஸ்ரீனிவாசராவ், இந்தியப் பிரஸ் கவுன்சிலின் முன்னாள் தலைவர், சாகித்திய அகாதமியின் செயலாளர்.

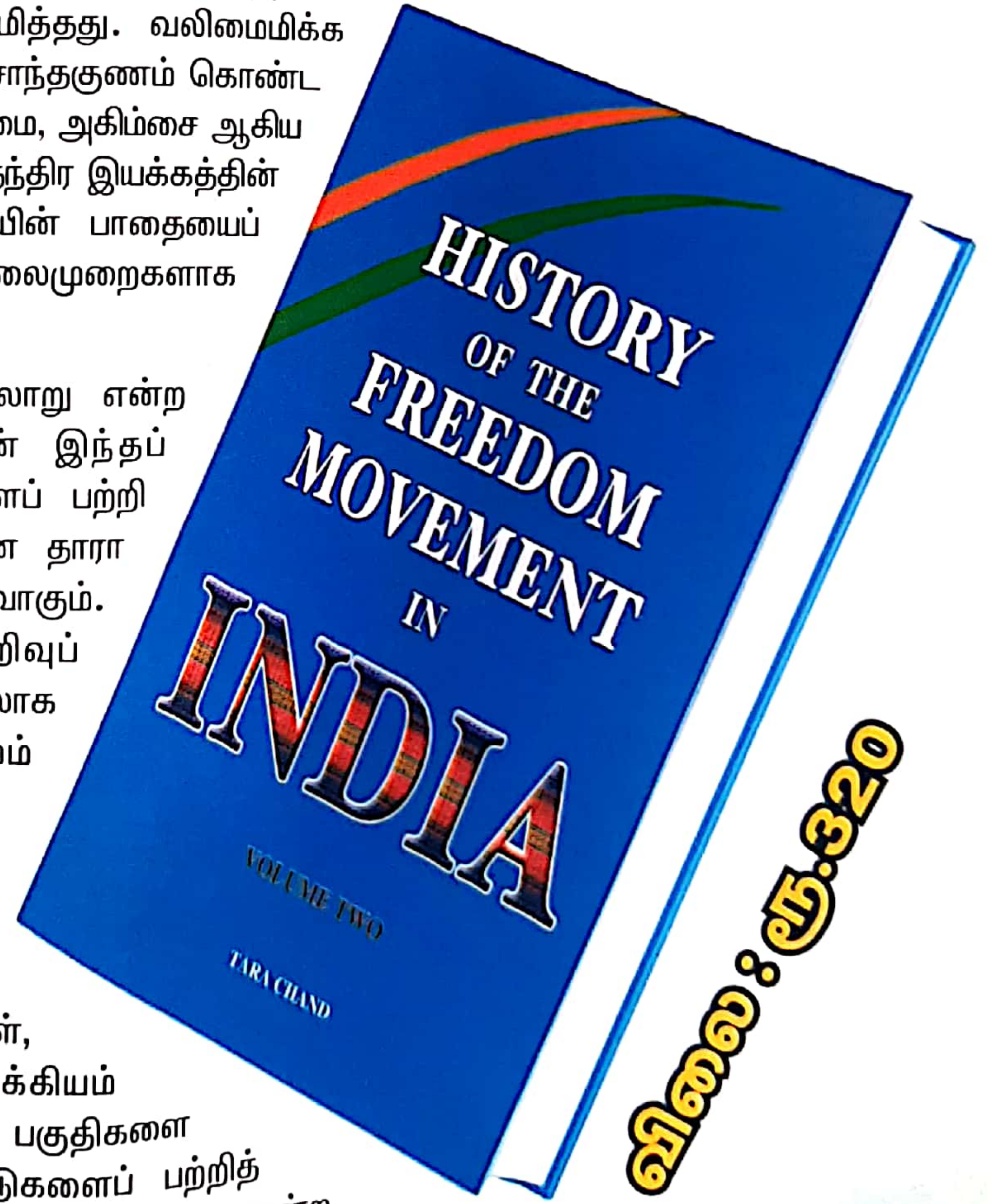
இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாறு (தொகுதி -1)

ஆசிரியர் : தாரா சந்த் மொழி : ஆங்கிலம்

சமகால வரலாற்றில் இதே போன்ற பிற இயக்கங்களுடன் ஒப்பிடும்போது, இந்தியாவின் சுதந்திர இயக்கம் தனித்துவம் உடையதாக இருக்கிறது. மாபெரும் இந்திய நாகரிகத்தை ஒரு தேசிய அரசாக அது மாற்றியமைத்ததோடு மட்டுமல்லாமல், வரலாற்றில் மாபெரும் மக்கள் இயக்கங்களுக்கான அளவுகோல்களையும் உருவாக்கியது. அந்நிய ஆட்சிக்கு எதிரான போராட்டமாகவும், அந்நிய ஆட்சியாளர்களுக்கும், இந்தியர்களுக்கும் எதிரான அறநெறி இயக்கமாகவும் அது இருந்தது. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் காலனித்துவ அட்டூழியங்களுக்கு அவ்வப்போது பதிலிறுப்பதாகத் தொடங்கி சமீபத்திய வரலாற்றில் மிக நுட்பமான வெகுமக்கள் இயக்கங்களில் ஒன்றாக மகாத்மா காந்தியின் தலைமையின் கீழ் இந்த இயக்கம் பரிணமித்தது. வலிமைமிக்க பிரிட்டிஷ் ராஜ்ஜியத்திற்கு எதிராகப் போராட சாந்தகுணம் கொண்ட கோடிக்கணக்கான இந்திய மக்களுக்கு உண்மை, அகிம்சை ஆகிய ஆயுதங்கள் அதிகாரம் அளித்தன. இந்திய சுதந்திர இயக்கத்தின் படிப்பினைகள், அமைதி மற்றும் அகிம்சையின் பாதையைப் பின்பற்ற உலகத் தலைவர்களுக்கு பல தலைமுறைகளாக ஊக்கமளித்து வருகின்றன.

இந்தியாவில் சுதந்திரப் போராட்ட வரலாறு என்ற நான்கு தொகுதிகள் கொண்ட நூலின் இந்தப் பாகம், சோதனையான அந்தக் காலங்களைப் பற்றி புகழ்பெற்ற வரலாற்றாசிரியரும் அறிஞருமான தாரா சந்த் எழுதிய ஒரு உன்னதமான பகுப்பாய்வாகும். சுதந்திர இயக்கத்தின் இந்த நுண்ணறிவுப் பகுப்பாய்வு நான்கு தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக அறிஞர்களிடமும் பொது வாசகர்களிடமும் பிரபலமாக இருந்து வருகிறது.

இந்தியாவின் வளமான கலாச்சாரப் பாரம்பரியம், நிலம், மக்கள், கலை மற்றும் கலாச்சாரம், தாவரங்கள், விலங்கினங்கள், காந்திய இலக்கியம், சுயசரிதைகள், உரைகள், அறிவியல் நூல்கள், குழந்தைகள் இலக்கியம் உள்ளிட்ட தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பகுதிகளை முன்னிலைப்படுத்தும் பரந்துபட்ட வெளியீடுகளைப் பற்றித் உலாவவும் வாங்கவும் www.publicationsdivision.nic.in என்ற இணையதள முகவரியை அணுகவும்.

விலை: ரூ.320

ISSN 0971-8362

THITTAM (YOJANA - TAMIL)

Published on : 1st Week of Every Month

Posted on : 7th Aug 2024

Posted at Egmore RMS / 1 Patrika Channel

Registrar of Newspapers for India No.24495 / 7

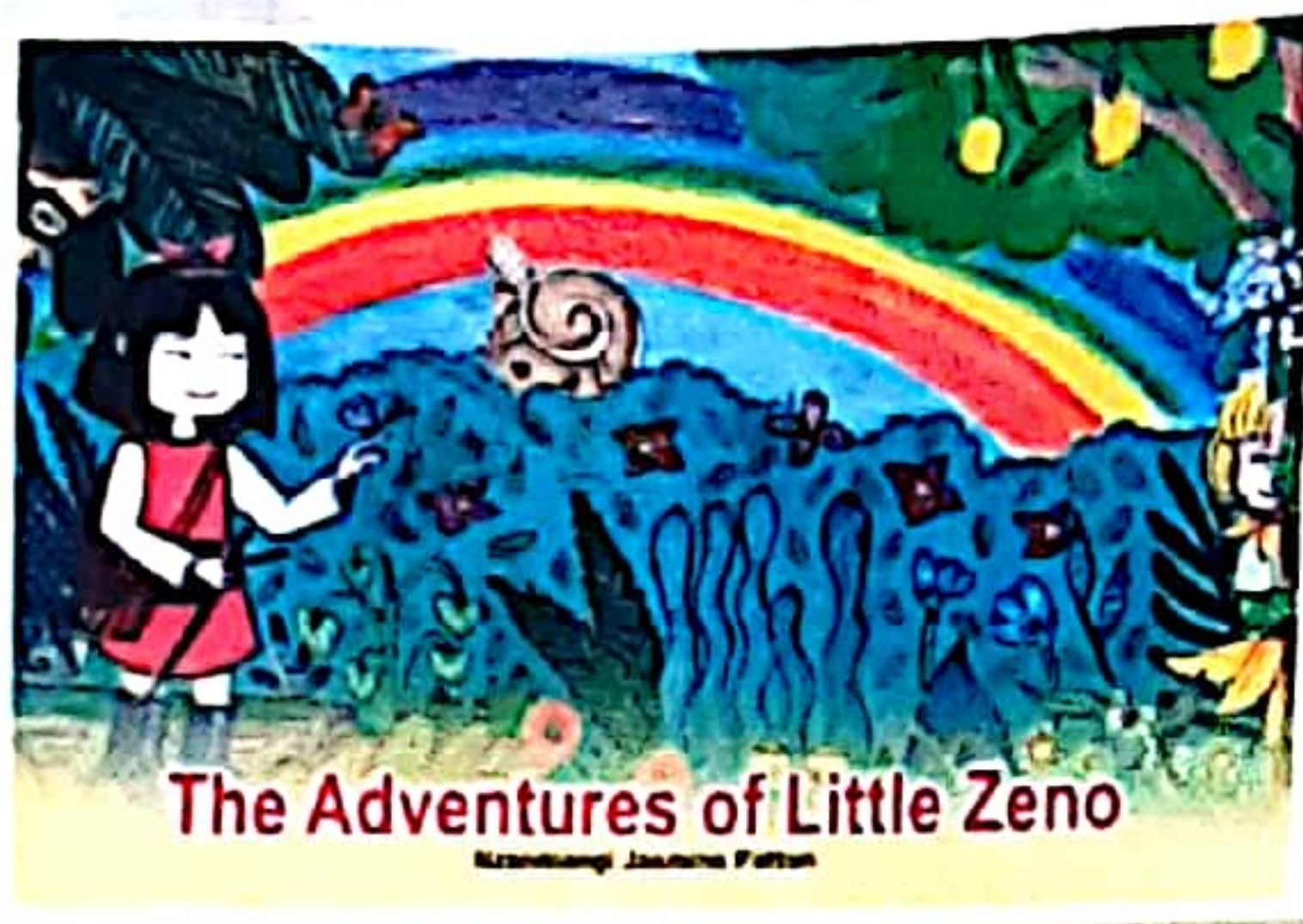
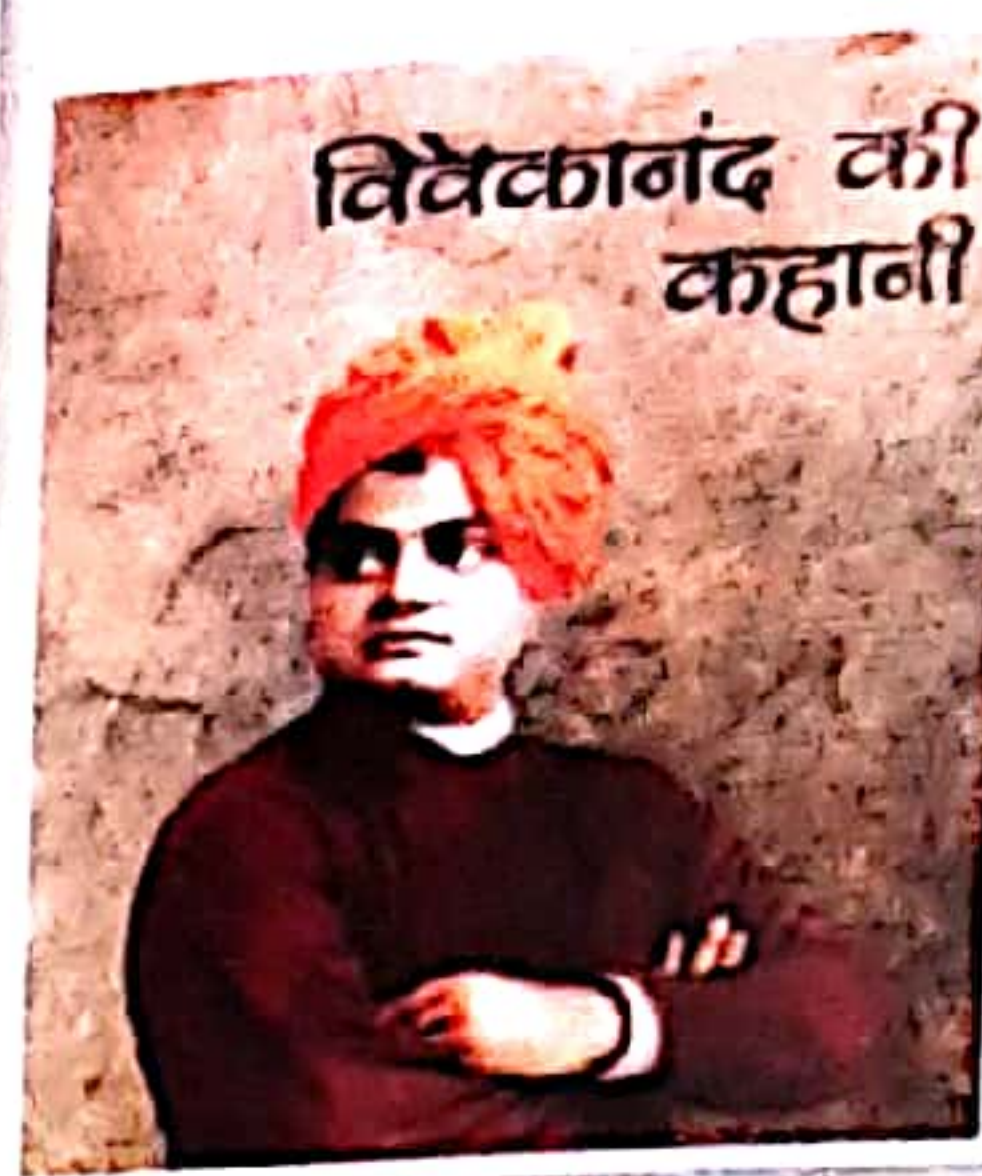
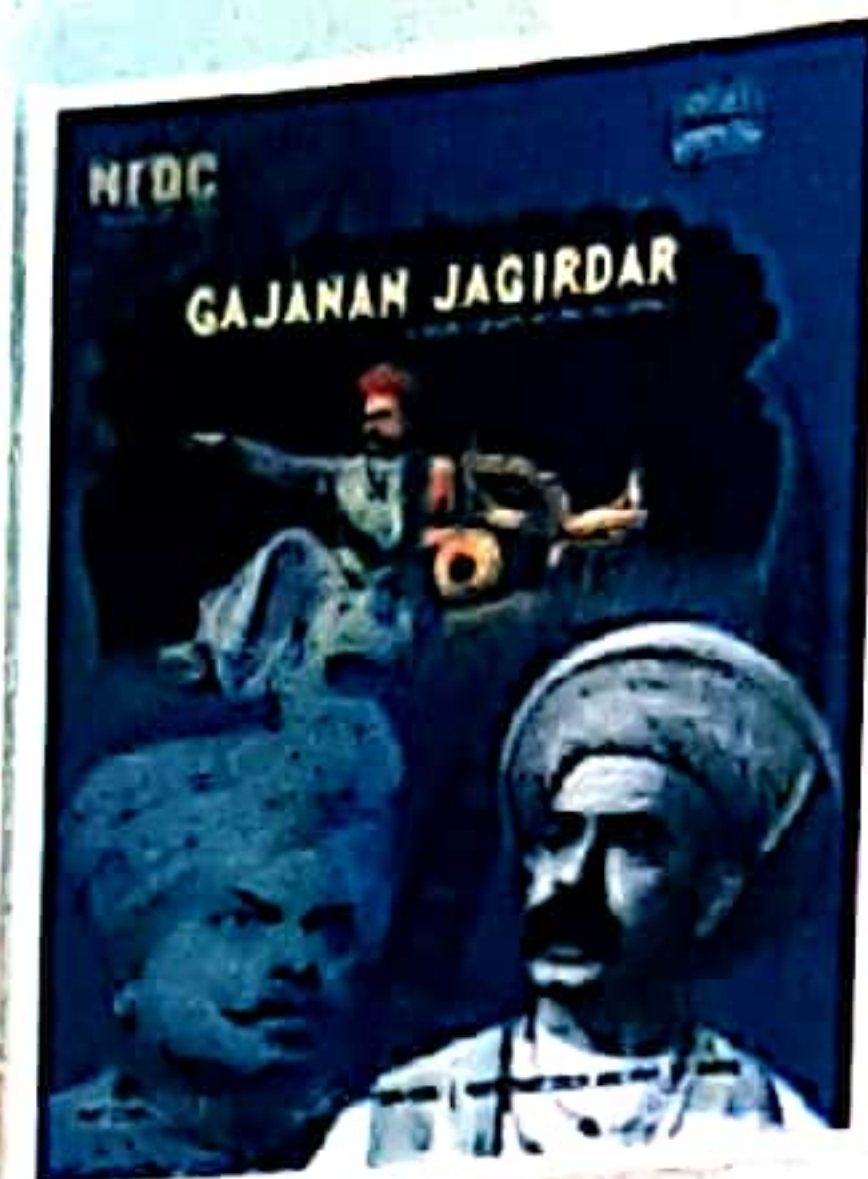
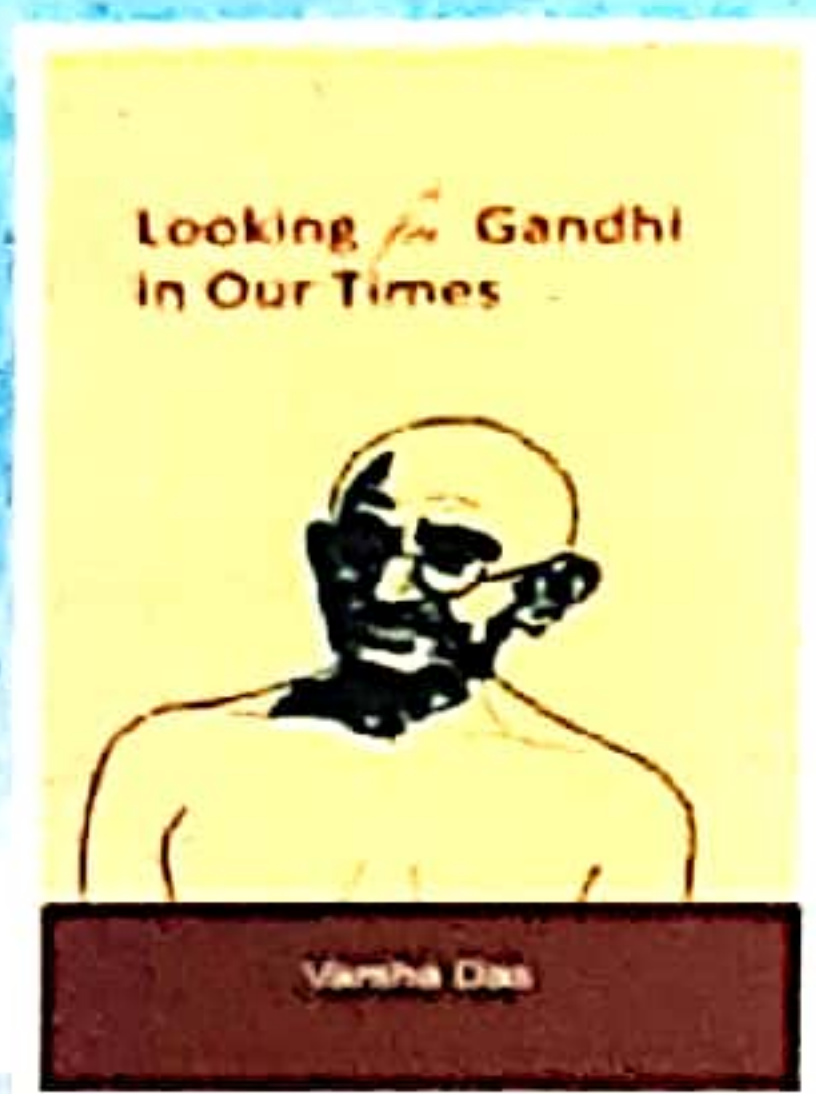
"Registration" No. TN/CC(S)DN/566/2024-2026

WPP No.: TN/PMG (CCR) WPP 150/2024-2026

75
Azadi Ka
Amrit Mahotsav

www.tnpsctheruvuthunaivan.com - Education purpose only.

Publications Division is now on amazon.in

More than 400 live titles of books Available

- Rashtrapati Bhavan Series
- Gandhian Literature
- Indian History
- Personalities & Biographies
- Speeches and Writings
- Art & Culture
- Exam Preparation
- Children's Literature

Visit Our Store at Amazon.in

Scan this QR Code

Publications Division

Ministry of Information & Broadcasting, Government of India

Our publications are also available online at:

www.bharatkosh.gov.in

www.publicationsdivision.nic.in

For placing orders, please contact: Ph : 011-24365609, e-mail: businesswng@gmail.com

[/publicationsdivision](https://www.facebook.com/publicationsdivision)

[/dpd_india](https://www.instagram.com/dpd_india)

[DPD_India](https://twitter.com/DPD_India)

[YojanaJournal](https://www.x.com/YojanaJournal)

Published by Shri Sanjay Ghosh, Senior Editor/ Deputy Director on the behalf of DG, Publications Division
Ministry of information and Broadcasting, Govt.of India

and Printed by at Pavai Printers (P) Ltd., No. 142, Jani Jan Khan Road, Royapettah, Chennai - 14.

Published at 'A' Wing, Ground Floor, Rajaji Bhavan, Chennai - 600 090. Ph : 24465382/24917673